

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Ι) Κύρωση της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Πρόληψη και την Καταπολέμηση της Βίας κατά των γυναικών και της Ενδοοικογενειακής Βίας και προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας, ΙΙ) Ενσωμάτωση της 2005/214/ΔΕΥ απόφασης-πλαίσιο, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης επί χρηματικών ποινών και ΙΙΙ) Άλλες διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Ι. ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΚΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΒΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ

1. Εισαγωγικές παρατηρήσεις

Η Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας υιοθετήθηκε από την Επιτροπή Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης την 7/4/2011 και άνοιξε προς υπογραφή την 11.5.2011 κατά την 121η συνεδρίαση της Επιτροπής Υπουργών στην Κωνσταντινούπολη. Τέθηκε σε ισχύ την 1η Αυγούστου 2014 μετά την 10η επικύρωση της από την Ανδόρα.

Η Σύμβαση αποτελεί ένα σημαντικό βήμα στη μακρόχρονη και σταθερή προσπάθεια του Συμβουλίου της Ευρώπης να εξασφαλίσει τον σεβασμό των δικαιωμάτων των γυναικών. Πραγματικά, η βία κατά των γυναικών -και με τη μορφή της ενδοοικογενειακής βίας- αποτελεί μία μείζονα παράμετρο περιορισμού και συχνά αποστέρησης θεμελιωδών δικαιωμάτων από τις γυναίκες. Για το λόγο αυτό από τις αρχές της δεκαετίας του 1990 το Συμβούλιο της Ευρώπης ανέλαβε σημαντικές πρωτοβουλίες (αποφάσεις της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης, έκδοση συστάσεων από την Επιτροπή Υπουργών, διενέργεια διετούς πανευρωπαϊκής ενημερωτικής εκστρατείας κ.α.) προκειμένου τα κράτη να λάβουν νομοθετικά και άλλα μέτρα για την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και η κοινή γνώμη να ευαισθητοποιηθεί σχετικά με τα προβλήματα που γεννώνται.

Η Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης στοχεύει στην εναρμόνιση των εθνικών νομοθεσιών, αλλά και στην ανάπτυξη διοικητικών πρακτικών που αποσκοπούν στην πρόληψη και καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας, ώστε τα θύματα της βίας να απολαμβάνουν ίσης προστασίας σε όλα τα κράτη-μέλη του Συμβουλίου. Οι ρυθμίσεις της εκκινούν από την παραδοχή ότι το κοινωνικό φύλο αποτελεί τη βάση ανάπτυξης προβληματικών, επιθετικών και βίαιων συμπεριφορών, που απομειώνουν την κοινωνική παράσταση των θυμάτων, θίγουν την προσωπικότητά τους και συχνά επιφέρουν σοβαρές ψυχοσωματικές βλάβες, ακόμη και θάνατο. Για το λόγο αυτό, παρ' ότι τα κράτη - μέλη παρωθούν να λάβουν μέτρα προστασίας όλων των θυμάτων

της ενδοοικογενειακής βίας, οι δεσμεύσεις που απορρέουν από αυτή αφορούν κατά κύριο λόγο τις γυναίκες.

Χαρακτηριστικό της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης είναι η έμφαση που αποδίδει στην πρόληψη. Εντελώς ενδεικτικά, στη Σύμβαση προβλέπεται η υποχρέωση των συμβαλλόμενων κρατών να εξασφαλίσουν την κατάρτιση επαγγελματιών που ασχολούνται με τα θύματα της βίας, την υλοποίηση θεραπευτικών προγραμμάτων για τους δράστες εγκλημάτων ενδοοικογενειακής βίας και προσβολών της γενετήσιας ελευθερίας, καθώς και να διοργανώνουν δράσεις δημοσιότητας για την κατάργηση των στερεοτύπων και την εξασφάλιση του σεβασμού της διαφορετικότητας.

Σημαντικές προβλέψεις για την προστασία των θυμάτων επιβάλλουν στα κράτη-μέλη να ενισχύσουν τη μέριμνα που λαμβάνουν για τη στήριξη τους. Η δυνατότητα απομάκρυνσης του θύματος από τον δράστη, ο οποίος μπορεί να υποχρεωθεί να εγκαταλείψει την κατοικία του, η υποχρέωση ίδρυσης κέντρων υποδοχής των θυμάτων σε όλη την επικράτεια, η ιδιαίτερη πρόβλεψη για την έκδοση ή ανανέωση της άδειας παραμονής των αλλοδαπών γυναικών-θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας είναι ορισμένες από αυτές.

Η προστασία των θυμάτων ολοκληρώνεται με μια δέσμη κανόνων που ιδρύουν την υποχρέωση των κρατών είτε να ποινικοποιήσουν συμπεριφορές που μέχρι σήμερα διέφευγαν του ποινικού ενδιαφέροντος της πολιτείας, όπως για παράδειγμα τον εξαναγκασμό σε σύναψη γάμου και το stalking, είτε να προβλέψουν την αποζημίωση των θυμάτων.

Ακόμη, για την ενίσχυση της προστασίας των θυμάτων, στο άρθρο 44 της Σύμβασης προβλέπεται η δραστηκή επέκταση της διεθνούς ποινικής δικαιοδοσίας των κρατών - μελών, ρύθμιση που φαίνεται πρόωρη και για την οποία προτείνεται η διατύπωση επιφύλαξης, σύμφωνα με το άρθρο 78 της Σύμβασης. Ειδικότερα, κρίνεται ότι η νομοθετική παρέμβαση ώστε να προστεθούν νέα «εγκλήματα παγκόσμιας δικαιοσύνης» και η τροποποίηση της πιο σημαντικής διάταξης του «Διεθνούς Ποινικού Δικαίου» που βρίσκεται στον Ποινικό μας Κώδικα, απαιτεί τουλάχιστον τη συνολικότερη και συστηματικότερη προσέγγιση του θέματος, ιδιαίτερα επειδή με τις διατάξεις του άρθρου 44 της Σύμβασης υιοθετείται μία πιο διευρυμένη έννοια της αρχής της ενεργητικής προσωπικότητας (κατά τη Σύμβαση ο συνήθης τόπος διαμονής του δράστη, κατά το δικαίό μας η ιθαγένειά του).

Τέλος, καινοτομία της Σύμβασης συνιστά η ίδρυση μηχανισμού παρακολούθησης. Σε αυτόν περιλαμβάνεται η GREVIO ανεξάρτητο όργανο, που συγκροτείται από τεχνοκράτες και είναι επιφορτισμένο με την παρακολούθηση της εφαρμογής της Σύμβασης από τα κράτη-μέλη που την έχουν υπογράψει.

Η GREVIO εκπονεί και δημοσιεύει Εκθέσεις στις οποίες αξιολογεί τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που λαμβάνει καθένα συμβαλλόμενο μέρος για να εξασφαλίσει το σεβασμό των ορισμών της Σύμβασης. Σε περιπτώσεις όπου διαπιστώνεται σοβαρή ή εκτεταμένη ή επαναλαμβανόμενη βία, η GREVIO μπορεί να διενεργήσει ειδική έρευνα, ενώ επίσης μπορεί να εκδίδει συστάσεις. Στο μηχανισμό παρακολούθησης της Σύμβασης περιλαμβάνεται και η Επιτροπή των συμβαλλόμενων μερών, που απαρτίζεται από εκπροσώπους των κρατών-μελών που υ-

πέγραψαν την Σύμβαση, είναι ο πρώτος αποδέκτης των Εκθέσεων της GREVIO και μπορεί με βάση τα πορίσματά τους να εκδίδει Συστάσεις για συγκεκριμένα κράτη που υπολείπονται στην εκπλήρωση των υποχρεώσεων τους.

Η Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης διαρρυθμίζει ένα ικανοποιητικό σύστημα νομοθετικών μέτρων, διοικητικών διαδικασιών και συνεργιών του δημόσιου τομέα με ΜΚΟ, προκειμένου να καταπολεμηθεί η βία κατά των γυναικών και η ενδοοικογενειακή βία. Η κύρωσή της και οι προτεινόμενες τροποποιήσεις του εθνικού νομικού πλαισίου σε συμμόρφωση με όσα αυτή επιτάσσει, συμβάλλουν στην εφαρμογή των αρχών της ισότητας και της ισότητας των φύλων και μπορεί να αποτελέσουν το όχημα για την εξάλειψη των κοινωνικών στερεοτύπων και τη σταδιακή ανατροπή των σχέσεων εξουσίας στις οποίες υπάγονται κυρίως οι γυναίκες.

Πάντως δεν πρέπει να αμεληθεί το γεγονός, ότι τα κράτη-μέλη που υπογράφουν τη Σύμβαση ενθαρρύνονται να εφαρμόσουν τις προβλέψεις της και στην περίπτωση που θύμα της βίας είναι άνδρας ή αγόρι. Πρόκειται για μια σημαντική πρόβλεψη, δεδομένου ότι οι κοινωνικές δομές και πρακτικές αναπαράγουν τη δομική βία σε βάρος των γυναικών, ωστόσο σχέσεις εξουσίας αναπτύσσονται και σε βάρος των ανδρών, συνήθως των παιδιών και εφήβων. Η κύρωση της Σύμβασης θα ενισχύσει το εθνικό νομοθετικό πλαίσιο που υποστηρίζει την πραγμάτωση της αρχής της ισότητας και μπορεί να συμβάλλει στη χειραφέτηση των κοινωνικών υποκειμένων ανεξαρτήτως φύλου.

Στο σημείο αυτό αξίζει να σημειωθεί ότι ιδιαίτερη ερμηνευτική σημασία διαθέτει το ακόλουθο γεγονός: ο όρος «φύλο» εννοιολογείται στην παράγραφο 3 του άρθρου 3 της Σύμβασης, με τρόπο που υποδηλώνει το κοινωνικό και όχι βιολογικό φύλο

2. Οι ρυθμίσεις της Σύμβασης

Το Κεφάλαιο I θέτει τους σκοπούς της Σύμβασης, οι οποίοι συνίστανται στην προστασία των γυναικών ενάντια σε όλες τις μορφές βίας, την πρόληψη, την ποινική δίωξη και την εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών, καθώς και την ενδοοικογενειακή βία, τη συνεισφορά στην εξάλειψη των διακρίσεων, το σχεδιασμό ενός ολοκληρωμένου πλαισίου πολιτικών και μέτρων για την προστασία των θυμάτων, την προαγωγή της διεθνούς συνεργασίας στο πεδίο αυτό κ.α.. Στο εν λόγω Κεφάλαιο τίθενται επίσης γενικές υποχρεώσεις των κρατών αναφορικά με την ισότητα, την ίση μεταχείριση και την προστασία από τη βία.

Το Κεφάλαιο II περιγράφει τις ολοκληρωμένες πολιτικές που καλούνται να υιοθετούν τα κράτη για την επίτευξη των σκοπών της Σύμβασης, καθώς και τα μέτρα για τη συλλογή δεδομένων. Στο άρθρο 10 της Σύμβασης προβλέπεται ο ορισμός ενός κρατικού φορέα που θα είναι υπεύθυνος για το συντονισμό, την υλοποίηση, την παρακολούθηση και την αξιολόγηση των μέτρων και πολιτικών που υιοθετούνται στο πεδίο που καλύπτει η Σύμβαση.

Το Κεφάλαιο III της Σύμβασης αφορά τα μέτρα και τις πολιτικές πρόληψης, ενώ το Κεφάλαιο IV αφορά τα μέτρα για την προστασία και υποστήριξη θυμάτων βίας.

Οι διατάξεις του Κεφαλαίου V άπτονται του ουσιαστικού δικαίου (αστικού και ποινικού). Σημαντικές είναι οι προβλέψεις των άρθρων 34 (Μη εμφανής παρακολούθηση ή παρενόχληση – stalking), 37 (Καταναγκαστικός γάμος), 38 (Ακρωτηριασμός των γεννητικών οργάνων γυναικός), 42 (Απαράδεκτες δικαιολογήσεις εγκλημάτων, συμπεριλαμβανομένων των εγκλημάτων που διαπράττονται στο όνομα της ούτως αποκαλούμενης «τιμής»), καθώς και 44 που αφορά τη δικαιοδοσία των κρατών σχετικά με τα αδικήματα που προβλέπει η Σύμβαση.

Το Κεφάλαιο VI περιλαμβάνει διατάξεις αναφορικά με τη διερεύνηση των αδικημάτων που προβλέπει η Σύμβαση, την προστασία του θύματος από τον δράστη, οικονομικές εγγυήσεις και διάφορα προστατευτικά για το θύμα μέτρα.

Το Κεφάλαιο VII περιλαμβάνει ειδικότερες προβλέψεις αναφορικά με τους τομείς της μετανάστευσης και του ασύλου, ενώ το κεφάλαιο VIII αφορά τη διεθνή συνεργασία σε αστικά και ποινικά θέματα.

Το Κεφάλαιο IX θεσπίζει το Μηχανισμό Παρακολούθησης της Σύμβασης, την GREVIO, καθώς και την Επιτροπή των Μερών, ενώ τα Κεφάλαια X-XII περιλαμβάνουν διάφορες διατάξεις, τυπικές σε διεθνείς συνθήκες (σχέσεις με άλλα διεθνή όργανα, τροποποιήσεις της Σύμβασης, ακροτελεύτιες διατάξεις κ.α.).

3. Προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στη Σύμβαση

Το νομοσχέδιο αποτελείται από πέντε άρθρα. Το πρώτο άρθρο περιλαμβάνει τις διατάξεις της ως άνω Διεθνούς Σύμβασης στο πρωτότυπο στην αγγλική και γαλλική γλώσσα και τη μετάφραση στην ελληνική. Το δεύτερο άρθρο περιλαμβάνει τις τροποποιήσεις των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα για την προσαρμογή στις προβλέψεις της Σύμβασης, το τρίτο άρθρο περιλαμβάνει τροποποιήσεις του ν. 3500/2006 που αφορά την αντιμετώπιση της ενδοοικογενειακής βίας, ενώ το τέταρτο άρθρο περιλαμβάνει τροποποιήσεις άλλων διατάξεων για τη βέλτιστη προσαρμογή στις προβλέψεις της Σύμβασης. Στο πέμπτο άρθρο προβλέπεται η έναρξη ισχύος του νόμου και της Σύμβασης που κυρώνεται.

Άρθρο 1

Στο πρώτο άρθρο περιλαμβάνεται η κυρούμενη Σύμβαση στο πρωτότυπο (και αυθεντικό για την ερμηνεία της) αγγλικό και γαλλικό κείμενό της και στην ελληνική μετάφρασή της.

Άρθρο 2

Στο δεύτερο άρθρο του νομοσχεδίου περιλαμβάνονται οι τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα.

Με την πρώτη παράγραφο τροποποιείται η περίπτωση α' της παρ. 3 του άρθρου 79 του Ποινικού Κώδικα με σκοπό την προσαρμογή στο άρθρο 42 της Σύμβασης. Η πρόβλεψη του άρθρου 42 της Σύμβασης σκοπεί να αποκλείσει κοινωνικές αντιλήψεις άλλων εποχών (π.χ. «η τιμή της οικογένειας» κ.λπ.) από το να αποτελέσουν δικαιολογητικό λόγο για τη διάπραξη εγκλημάτων. Από από-

ψεως νομοθετικών ρυθμίσεων το ποινικό μας σύστημα είναι κατά βάση επαρκές, αφού δεν προβλέπεται κάποιος σχετικός λόγος άρσεως του αδικού ή του καταλογισμού. Ωστόσο, προκειμένου η προστασία του θύματος να καταστεί πληρέστερη, πρέπει να αφαιρεθεί η δυνατότητα να επικαλεσθεί ο δράστης των σχετικών εγκλημάτων την τιμή, τη θρησκεία, τα έθιμά του κ.λπ. και κατά το στάδιο της επιμέτρησης της ποινής, κατά το οποίο αξιολογείται η προσωπικότητά του. Επομένως, στην περίπτωση α' της παρ. 3 του άρθρου 79 ΠΚ προστίθεται ότι «Τα έθιμα και οι παραδόσεις που ακολουθεί ο δράστης, καθώς και η θρησκεία του δεν συνιστούν στοιχεία ικανά να μειώσουν την ποινή».

Με τη δεύτερη παράγραφο και δεδομένης της ρητής προβλέψεως του άρθρου 38 της Σύμβασης, ποινικοποιείται σε νέα διάταξη (άρθρο 315 Β ΠΚ) η παρότρυνση γυναίκας να υποβληθεί σε ακρωτηριασμό γεννητικών οργάνων, καθώς και η δημόσια πρόκληση και διέγερση στην πράξη αυτή, κατά το πρότυπο των άρθρων 184 και 186 του Ποινικού Κώδικα. Βεβαίως, σε περίπτωση τέλεσης της πράξης, η ποινική ευθύνη του εν λόγω προσώπου εξετάζεται με βάση τις γενικές διατάξεις του Ποινικού Κώδικα για τη συμμετοχή (άρθρα 45 επ. ΠΚ).

Με την τρίτη παράγραφο και σύμφωνα με το άρθρο 37 της Σύμβασης προστίθεται στους σκοπούς της εμπορίας ανθρώπων (άρθρο 323 Α ΠΚ) ο εξαναγκασμός σε τέλεση γάμου.

Με την τέταρτη παράγραφο και σύμφωνα με το άρθρο 34 της Σύμβασης ποινικοποιείται το λεγόμενο Stalking, δηλαδή μία επίμονη συμπεριφορά καταδίωξης ή παρακολούθησης, με την οποία η επέμβαση στην ιδιωτική σφαίρα του θύματος είναι ιδιαίτερα επαχθής. Ως εκ τούτου, στην παράγραφο 1 του άρθρου 333 ΠΚ προστίθεται δεύτερο εδάφιο. Το νέο αδίκημα που τυποποιείται, σε αντίθεση με αυτό της απειλής, δεν τελείται με απειλή βίας ή άλλης παράνομης πράξης ή παράλειψης, αλλά με την επίμονη καταδίωξη ή παρακολούθηση του θύματος, η οποία πραγματοποιείται είτε με την επιδίωξη διαρκούς επαφής μέσω τηλεπικοινωνιακού ή ηλεκτρονικού μέσου (π.χ. αποστολή μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, τηλέφωνα κλπ.), είτε με διαρκείς επισκέψεις στο περιβάλλον του θύματος, παρά την εκπεφρασμένη αντίθετη βούλησή του, προκαλώντας στο θύμα τρόμο ή ανησυχία.

Τέλος, με την παράγραφο 5 καταργείται η άκρως αναχρονιστική διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 339 του Ποινικού Κώδικα. Η εν λόγω διάταξη προβλέπει την παύση της ποινικής δίωξης ή την αποχή από αυτήν, αν μεταξύ του δράστη του αδικήματος της αποπλάνησης ανηλικού κάτω των 15 ετών και του θύματος τελέστηκε γάμος. Η διάταξη αυτή έχει κατακριθεί από εθνικά και διεθνή όργανα προστασίας ανθρωπίνων δικαιωμάτων και από την Κοινωνία των Πολιτών. Περαιτέρω, δεν συνάδει με το βέλτιστο συμφέρον και την προστασία του ανηλίκου και συνεπώς προτείνεται η κατάργησή της.

Άρθρο 3

Το τρίτο άρθρο επιφέρει τροποποιήσεις στο ν. 3500/2006 για την αντιμετώπιση της ενδοοικογενειακής βίας.

Με την πρώτη παράγραφο και σε εναρμόνιση με το

ν. 4356/2015 διευρύνεται περαιτέρω η έννοια της οικογένειας, ώστε να καταλαμβάνει και τα πρόσωπα που συνδέονται με σύμφωνο συμβίωσης.

Με τη δεύτερη παράγραφο και σύμφωνα με το ως άνω άρθρο 3 της Σύμβασης, για την υπαγωγή στην προστασία του ν. 3500/2006 της μόνιμης συντρόφου του άνδρα ή του μόνιμου συντρόφου της γυναίκας και των τέκνων τους, κοινών ή ενός εξ αυτών, παύει να είναι απαραίτητη προϋπόθεση η συνοίκησή τους. Επίσης, κατ' ακολουθία της πρώτης παραγράφου, οι διατάξεις του ν. 3500/2006 εφαρμόζονται, εκτός από τους τώως συζύγους, και στα μέρη συμφώνου συμβίωσης που έχει λυθεί.

Με την τρίτη παράγραφο συμπληρώνεται το άρθρο 11 παρ. 2 εδάφιο β' του ν. 3500/2006, που ορίζει τις προϋποθέσεις για την έναρξη της διαδικασίας της ποινικής διαμεσολάβησης, έτσι ώστε να επέρχονται οι απαραίτητες έννομες συνέπειες όταν το πρόσωπο στο οποίο αποδίδεται η τέλεση του εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν συμμορφώνεται στις υποχρεώσεις που ορίζει η συγκεκριμένη νομοθετική διάταξη. Συγκεκριμένα, στην περίπτωση που έχει κριθεί αναγκαία η παρακολούθηση ειδικού συμβουλευτικού-θεραπευτικού προγράμματος σε δημόσιο φορέα και το εν λόγω πρόσωπο δεν ολοκληρώσει υπαίτια την παρακολούθηση του προγράμματος, τότε ο εισαγγελέας διακόπτει τη διαδικασία διαμεσολάβησης και προκαλεί την αναδρομική άρση των επελθόντων αποτελεσμάτων. Συνεπώς, ανασύρεται η δικογραφία από το αρχείο και συνεχίζεται η ποινική διαδικασία κατά τις κοινές διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Η εισαχθείσα πρόβλεψη σκοπεί να εξασφαλίσει την ουσιαστική συμμόρφωση του εν λόγω προσώπου στις επιταγές της ποινικής διαμεσολάβησης, αντί μίας προσχηματικής ή ωφελιμιστικής συμμετοχής του στη διαδικασία.

Με την τέταρτη παράγραφο τροποποιείται το άρθρο 16 του ν. 3500/2006 για την παραγραφή των εγκλημάτων ενδοοικογενειακής βίας (άρθρα 6, 7 και 9 του ν. 3500/2006), ώστε η παραγραφή των εγκλημάτων αυτών, όταν στρέφονται κατά ανηλίκων, να αναστέλλεται μέχρι την ενηλικίωση του θύματος και για ένα (1) έτος μετά, εφόσον πρόκειται για πλημμέλημα, και για τρία (3) έτη μετά, εφόσον πρόκειται για κακούργημα. Με την προσθήκη αυτή, το άρθρο 16 του ν. 3500/2006 εναρμονίζεται με το άρθρο 113 του Ποινικού Κώδικα, για την καλύτερη διασφάλιση των δικαιωμάτων των ανήλικων θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας και την προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στο άρθρο 58 της Σύμβασης.

Με τις τροποποιήσεις που επέρχονται στο άρθρο 18 του ν. 3500/2006 επιδιώκεται η ευχερέστερη εφαρμογή της εν λόγω διάταξης, κατά τις προβλέψεις του άρθρου 53 της Σύμβασης. Ειδικότερα, με την πέμπτη παράγραφο αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 18 και οι προβλεπόμενοι περιοριστικοί όροι για την προστασία της σωματικής και ψυχικής υγείας του θύματος μπορούν να επιβληθούν, πλέον, και από τον εισαγγελέα που έχει επιληφθεί της υπόθεσης με αιτιολογημένη διάταξη του, κατά της οποίας επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον του συμβουλίου πλημμελειοδικών. Περαιτέρω, η απαρίθμηση των περιοριστικών όρων (απομάκρυνση από την οικογενειακή κατοικία, μετοίκηση, κλπ.) είναι πλέον ενδεικτική. Κατά συνέπεια, το αρμόδιο δικαστικό όργανο μπο-

ρεί να επιβάλει τον πλέον ενδεδειγμένο περιοριστικό όρο (π.χ. απαγόρευση να προσεγγίζει ο κατηγορούμενος το νοσοκομείο όπου νοσηλεύεται το θύμα).

Επίσης, προβλέπεται πλέον ποινή φυλάκισης σε όποιον παραβιάζει τον περιοριστικό όρο που του έχει επιβληθεί, ώστε το εν λόγω μέτρο να καταστεί ουσιαστικό και αποτελεσματικό.

Τέλος, διαγράφεται η πρόβλεψη ότι η ισχύς του περιοριστικού όρου παύει αυτοδικαίως μετά την έκδοση οριστικής αποφάσεως ή της διατάξεως του εισαγγελέα με την οποία αρχειοθετείται η υπόθεση λόγω ποινικής διαμεσολάβησης. Ως εκ τούτου, ο περιοριστικός όρος ισχύει μέχρι την ανάκληση, αντικατάσταση ή τροποποίησή του από το δικαστικό όργανο που τον επέβαλε, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 2 του άρθρου 18, ανάλογα με τις περιστάσεις και για την αποτελεσματική προστασία του θύματος.

Με την έκτη παράγραφο αντικαθίσταται η παρ. 2 του άρθρου 18 του ν. 3500/2006 και ο περιοριστικός όρος που έχει επιβληθεί είναι δυνατόν να ανακληθεί, αντικατασταθεί ή τροποποιηθεί με αίτηση του θύματος ή αυτού στον οποίο επιβλήθηκε ή και αυτεπαγγέλτως αν εκλείψουν οι λόγοι επιβολής ή προκύψει λόγος αντικατάστασης ή τροποποίησής του. Προβλέπεται δε η ακρόαση αμφοτέρων των μερών.

Άρθρο 4

Το τέταρτο άρθρο περιλαμβάνει τροποποιήσεις διαφόρων νομοθετημάτων για τη βέλτιστη προσαρμογή στις προβλέψεις της Σύμβασης.

Το άρθρο 30 της Σύμβασης προβλέπει ότι τα συμβαλλόμενα μέρη πρέπει να λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα, ώστε τα θύματα να μπορούν να διεκδικήσουν αποτελεσματικά αποζημίωση από τον δράστη, ενώ ιδιαίτερα στην παράγραφο 2 γίνεται αναφορά σε επαρκή κρατική αποζημίωση για θύματα σοβαρής σωματικής κάκωσης ή βλάβης της υγείας, όταν η βλάβη αυτή δεν μπορεί να καλυφθεί από οποιαδήποτε άλλη από τις αναγραφόμενες στη διάταξη πηγές.

Ως εκ τούτου, με τις παραγράφους 1, 2 και 3 του τέταρτου άρθρου τροποποιείται ο ν. 3811/2009, ο οποίος προβλέπει την, υπό προϋποθέσεις, χορήγηση αποζημίωσης στα θύματα εγκλημάτων βίας από πρόθεση, κατόπιν αιτήσεώς τους στην Ελληνική Αρχή Αποζημίωσης, η οποία λειτουργεί στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Ειδικότερα, με την πρώτη παράγραφο διευρύνονται οι δαπάνες τις οποίες καλύπτει η εν λόγω αποζημίωση, έτσι ώστε να περιλαμβάνεται η ψυχική και ψυχολογική υποστήριξη του θύματος όταν δεν υφίσταται αντίστοιχη δημόσια δομή στον τόπο κατοικίας ή διαμονής του. Καλύπτονται επίσης, οι δαπάνες για την αλλαγή περιβάλλοντος και κατοικίας και, ιδίως, οι δαπάνες μετακόμισης και αγοράς των απαραίτητων καταναλωτικών αγαθών, ώστε τα θύματα βίας να δύνανται να μετεγκατασταθούν σε ασφαλές περιβάλλον μακριά από το θύτη. Προβλέπεται η έκδοση κοινών υπουργικών αποφάσεων τόσο για τον ορισμό του ύψους της αποζημίωσης, όσο και για τον καθορισμό του είδους των δαπανών που καλύπτονται.

Με τη δεύτερη παράγραφο τίθεται προθεσμία εντός της οποίας η Ελληνική Αρχή Αποζημίωσης οφείλει να προσδιορίζει την εξέταση της υπόθεσης και να αποφαινεται οριστικά επί των υπό κρίση αιτήσεων, δηλαδή συ-

γκεκριμένα και σύντομα χρονικά όρια επ' ωφελεία του θύματος βίας, ώστε σε συνολικό χρονικό διάστημα έξι (6) μηνών από την κατάθεση της αίτησης να ολοκληρώνεται η διαδικασία και το θύμα βίας να αποζημιώνεται, αν πληρούνται οι προϋποθέσεις του νόμου.

Με την τρίτη παράγραφο ορίζεται η προθεσμία εντός της οποίας μπορεί ο αιτών και το Ελληνικό Δημόσιο να προσφύγουν στο Διοικητικό Πρωτοδικείο κατά της απόφασης της Ελληνικής Αρχής Αποζημίωσης. Η θέσπιση μεγαλύτερης προθεσμίας από αυτή που ορίζεται στον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αποσκοπεί στη διευκόλυνση των θυμάτων βίας να έχουν πρόσβαση στη δικαιοσύνη.

Με την τέταρτη παράγραφο επέρχονται αλλαγές στο ν. 2168/1993 (Α' 147, «Ρύθμιση θεμάτων που αφορούν όπλα, πυρομαχικά, εκρηκτικές ύλες, εκρηκτικούς μηχανισμούς και άλλες διατάξεις»). Ειδικότερα, αντικαθίσταται η παρ. 2 του άρθρου 18 του ν. 2168/1993 και πλέον απαγορεύεται η χορήγηση των, προβλεπομένων από τον εν λόγω νόμο, αδειών σε όσους έχει ασκηθεί ποινική δίωξη για τα εγκλήματα ενδοοικογενειακής βίας του ν. 3500/2006, καθώς και σε όσους έχουν καταδικαστεί αμετάκλητα για πλημμέλημα του ν. 3500/2006, ανεξαρτήτως του ύψους της επιβληθείσας ποινής. Με το νέο άρθρο επιτυγχάνεται η καλύτερη προσαρμογή στο άρθρο 51 της Σύμβασης που σκοπεί στην πληρέστερη προστασία των θυμάτων βίας όταν εκτιμάται κίνδυνος φονικότητας, ιδίως σε περίπτωση που υπάρχει πρόσβαση σε πυροβόλα όπλα.

Με την πέμπτη και έκτη παράγραφο του τέταρτου άρθρου επιχειρούνται οι δέουσες τροποποιήσεις της εθνικής νομοθεσίας για την προσαρμογή στις προβλέψεις του Κεφαλαίου VII της Σύμβασης που αφορά την προστασία των θυμάτων στο πλαίσιο της μετανάστευσης και του ασύλου. Ειδικότερα, όσον αφορά στο άρθρο 59 παράγραφος 1 της Σύμβασης το οποίο καθιερώνει δικαίωμα αυτοτελούς άδειας διαμονής σε περίπτωση ιδιαίτερας δυσχερών συνθηκών, όπως στην περίπτωση ενδοοικογενειακής βίας, η εθνική νομοθεσία κρίνεται πλήρης (άρθρα 76, 81, 84 του ν. 4251/2014, άρθρο 12 του π.δ. 106/2007).

Σε σχέση με το άρθρο 59 παρ. 2 της Σύμβασης, το οποίο προβλέπει την αναστολή των διαδικασιών απέλασης ως προς τα θύματα που είναι πολίτες τρίτων χωρών, επίσης υφίστανται σχετικές προβλέψεις στην εθνική νομοθεσία (άρθρο 8 παρ. 5 του ν. 4251/2014 και άρθρο 21 παρ. 5 του ν. 3907/2011). Συγκεκριμένα, όταν πολίτης τρίτης χώρας που είναι θύμα ενδοοικογενειακής βίας καταθέσει αίτηση για χορήγηση άδειας διαμονής, του χορηγείται βεβαίωση με την οποία διαμένει νόμιμα στη χώρα.

Εντούτοις, δεν προβλέπεται προστασία από την απέλαση ή την επιστροφή μέχρι την κατάθεση αίτησης για τη χορήγηση άδειας διαμονής. Στην περίπτωση αυτή, το θύμα-υπήκοος τρίτης χώρας που προσέρχεται στις αρχές για να καταγγείλει το περιστατικό και δεν διαθέτει άδεια διαμονής τίθεται σε διαδικασία επιστροφής ή απέλασης και είναι επιπλέον πιθανή η διοικητική κράτησή του. Κατά συνέπεια, για να ενθαρρύνονται τα θύματα-πολίτες τρίτων χωρών να καταγγείλουν τα περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας στις αστυνομικές αρχές, με την πέμπτη παράγραφο του τέταρτου άρθρου προστίθεται περίπτωση η' στο άρθρο 41 του ν. 3907/2011, αντίστοιχη με την περίπτωση ζ' που προστέθηκε προσφάτως με το

ν. 4332/2015 για την προστασία των θυμάτων ρατσιστικών εγκλημάτων.

Αναφορικά με το άρθρο 59 παράγραφος 3 της Σύμβασης, η εθνική νομοθεσία κρίνεται επαρκής δεδομένου ότι προβλέπονται άδειες παραμονής για τα θύματα ενδοοικογενειακής βίας (άρθρα 19Α, 76, 81 και 84 του ν. 4251/2014 και άρθρο 12 του π.δ. 106/2007).

Το άρθρο 59 παράγραφος 4 της Σύμβασης υποχρεώνει τα συμβαλλόμενα κράτη να λάβουν τα αναγκαία μέτρα, προκειμένου να διασφαλισθεί ότι τα θύματα γάμου τελεσθέντος υπό το κράτος εξαναγκασμού, τα οποία μεταφέρθηκαν σε άλλο κράτος με σκοπό τη σύναψη γάμου και τα οποία συνεπεία του γεγονότος αυτού απώλεσαν το καθεστώς διαμονής τους, δύνανται να επανακτήσουν αυτό το καθεστώς. Ως εκ τούτου, προς συμμόρφωση με αυτή την υποχρέωση, με την έκτη παράγραφο του τέταρτου άρθρου προστίθεται ρύθμιση στο άρθρο 21 παρ. 6 του ν. 4251/2014, για τη συνέχιση της ισχύος της άδειας διαμονής πολιτών τρίτων χωρών, οι οποίοι μεταφέρθηκαν εκτός της επικράτειας ως θύματα των πράξεων των άρθρων 323Α και 351 ΠΚ, εφόσον υπάρχει σχετική πράξη χαρακτηρισμού τους από τον αρμόδιο Εισαγγελέα Πρωτοδικών.

Όσον αφορά τις προβλέψεις του άρθρου 60 της Σύμβασης για τις διαδικασίες ασύλου, η εθνική νομοθεσία κρίνεται πλήρης και επαρκής (άρθρα 39, 40, 41, 42, 45, 52 του ν. 4375/2016). Επίσης, η αρχή της μη επαναπροώθησης που προβλέπεται στο άρθρο 61 της Σύμβασης είναι πλήρως κατοχυρωμένη στην εθνική έννομη τάξη και δεν υφίσταται ανάγκη επιπλέον προσαρμογής (Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου – ν.δ. 53/1974, Σύμβαση του 1951 για το Καθεστώς των Προσφύγων – ν.δ. 3989/1959, άρθρα 24, 26 ν. 3907/2011, άρθρα 95 παρ. 7 ν. 4251/2014, άρθρο 37 ν. 4375/2016, άρθρο 78Α ν. 3386/2005 κ.α.).

Προκειμένου να εναρμονιστεί η ισχύουσα εθνική νομοθεσία με το άρθρο 10 της Σύμβασης, με την έβδομη παράγραφο προστίθεται τελευταίο εδάφιο στην παρ. 1 του άρθρου 24 του π.δ. 141/2017, σύμφωνα με το οποίο ορίζεται συντονιστικός φορέας η Γενική Γραμματεία Ισότητας των Φύλων του Υπουργείου Εσωτερικών και συγκεκριμένα η Διεύθυνση Σχεδιασμού, Δημιουργίας Προτύπων και Παρακολούθησης Πολιτικών Ισότητας των Φύλων. Ειδικότερα, προστίθενται στις αρμοδιότητές της ως άνω Διεύθυνσης ο συντονισμός, η υλοποίηση, η παρακολούθηση και η αξιολόγηση των πολιτικών και των μέτρων πρόληψης και καταπολέμησης όλων των μορφών βίας που καλύπτονται από την εν λόγω Σύμβαση, καθώς και ο συντονισμός της συλλογής των στοιχείων, η ανάλυση και επεξεργασία τους και η δημοσιοποίηση των αποτελεσμάτων.

Με την όγδοη παράγραφο και δεδομένης της ρητής πρόβλεψης του άρθρου 11 της Σύμβασης, προστίθενται υποπεριπτώσεις γή' και γθ' στην περίπτωση γ' της παρ. 3 του άρθρου 24 του π.δ. 141/2017. Σύμφωνα με τις εισαχθείσες ρυθμίσεις το Τμήμα Τεκμηρίωσης, Έρευνας και Ψηφιακής Υποστήριξης (Παρατηρητήριο) που υπάγεται στη Διεύθυνση Σχεδιασμού, Δημιουργίας Προτύπων και Παρακολούθησης Πολιτικών Ισότητας των Φύλων αναλαμβάνει πλέον και τη συλλογή στατιστικών στοιχείων και την υποστήριξη έρευνας σχετικά με όλες τις μορφές βίας που καλύπτει η Σύμβαση.

Η Γενική Γραμματεία Ισότητας των Φύλων του Υπουργείου Εσωτερικών κρίνεται ως ο καταλληλότερος και αρ-

μοδιότερος φορέας για την παρακολούθηση της Σύμβασης. Τούτο επειδή, η εν λόγω Γενική Γραμματεία έχει ως αποστολή, ακολουθώντας τη διεθνή εμπειρία και έχοντας ως σκοπό την πραγματοποίηση της νομικής και ουσιαστικής ισότητας ανδρών και γυναικών στην Ελλάδα, αφενός να αναπτύσσει αυτόνομες πολιτικές ισότητας των φύλων σε όλα τα πεδία πολιτικής, αφετέρου να παρεμβαίνει οριζόντια σε όλο το εύρος της δημόσιας πολιτικής, αναπτύσσοντας θεσμικές συνεργασίες, ώστε να αντιμετωπιστούν οι έμφυλες διακρίσεις σε κάθε πεδίο άσκησης πολιτικής.

Περαιτέρω, στο Εθνικό Σχέδιο Δράσης για την Ισότητα των Φύλων 2016-2020 που έχει εκπονήσει η Γενική Γραμματεία Ισότητας των Φύλων, περιλαμβάνεται μεταξύ άλλων και η πρόληψη και αντιμετώπιση της βίας κατά των γυναικών στην οικογένεια, την εργασία και την κοινωνία.

Τέλος, η Γενική Γραμματεία Ισότητας των Φύλων λειτουργεί σε συνεργασία με συναρμόδιους φορείς, Δίκτυο Δομών προστασίας και υποστήριξης γυναικών θυμάτων βίας που περιλαμβάνει την 24ωρη τηλεφωνική γραμμή SOS 15900 πανελλαδικής εμβέλειας, 21 Ξενώνες και 40 Συμβουλευτικά Κέντρα. Με σκοπό τη γνωστοποίηση των δομών αυτών, αλλά και γενικότερα την αποδόμηση των σεξιστικών στερεοτύπων που δημιουργούν και αναπαράγουν τη βία κατά των γυναικών, η Γενική Γραμματεία Ισότητας των Φύλων αναπτύσσει και υλοποιεί δράσεις πρόληψης κι ευαισθητοποίησης της κοινωνίας, καθώς και εκπαιδευτικές δράσεις. Για όλους τους ανωτέρω λόγους, κρίθηκε ως η καταλληλότερη υπηρεσία για να ορισθεί ως Συντονιστικός Φορέας κατά το άρθρο 10 της Σύμβασης.

Άρθρο 5

Με το πέμπτο άρθρο η Ελληνική Πολιτεία επιφυλάσσει, σύμφωνα με το άρθρο 78 παράγραφος 2 της Σύμβασης, να μην εφαρμόσει το εδάφιο ε' της παραγράφου 1 και τις παραγράφους 3 και 4 του άρθρου 44 της Σύμβασης.

II. ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΤΗΣ 2005/214/ΔΕΥ ΑΠΟΦΑΣΗΣ-ΠΛΑΙΣΙΟ 2009/299/ΔΕΥ, ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΑΜΟΙΒΑΙΑΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗΣ ΕΠΙ ΧΡΗΜΑΤΙΚΩΝ ΠΟΙΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Η επίτευξη του στόχου που θέτει το άρθρο 2 της Συνθήκης για τη διατήρηση και ανάπτυξη της Ένωσης ως «χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης» αποτελεί μείζονα προτεραιότητα τόσο των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσο και των κρατών-μελών.

Στο πλαίσιο αυτό, τα τελευταία δεσμεύτηκαν να υλοποιήσουν από κοινού συγκεκριμένα μέτρα δικαστικής συνεργασίας, όπως αυτά προσδιορίζονται στα άρθρα 82 επ. της Συνθήκης.

Ειδικότερα, μετά τη σύνοδο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου στο Κάρντιφ τον Ιούνιο του 1998, το Συμβούλιο και η Επιτροπή εκπόνησαν ένα πρόγραμμα δράσης «όσον αφορά την άριστη δυνατή εφαρμογή των διατάξεων της Συνθήκης του Άμστερνταμ για τη δημιουργία ενός χώ-

ρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης». Λίγους μήνες μετά, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, κατά τη σύνοδό του στο Τάμπερε, έκρινε ότι η αναγνώριση των δικαστικών αποφάσεων θα πρέπει να αποτελέσει τον «ακρογωνιαίο λίθο» της δικαστικής συνεργασίας όχι μόνον στις αστικές αλλά και στις ποινικές υποθέσεις. Κάλεσε δε την Επιτροπή να προχωρήσει στην κατάρτιση ενός προγράμματος μέτρων για την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης των ποινικών αποφάσεων.

Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατήρτισε την 2005/214/ΔΕΥ απόφαση-πλαίσιο, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης επί χρηματικών ποινών, δίνοντας προτεραιότητα στη θέσπιση πράξης για την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης των χρηματικών ποινών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΕΠΙΜΕΡΟΥΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Στο άρθρο 6 αναφέρονται οι έννοιες που διέπουν όλο το νομοσχέδιο και έχουν κυρίως στόχο την υποβοήθηση του ερμηνευτή κατά την εφαρμογή των επιμέρους διατάξεων του νομοσχεδίου. Για τον ίδιο παραπάνω σκοπό στο εν λόγω άρθρο συμπεριλήφθηκε και το άρθρο 3 της Απόφασης-πλαισίου. Ορίστηκε δε τέλος στην έννοια της απόφασης να αναφέρεται η αμετάκλητη απόφαση και όχι η οριστική καθόσον στην ελληνική έννομη τάξη μόνο η αμετάκλητη απόφαση εκτελείται.

Στην παράγραφο 1 του άρθρου 7 διατηρείται η αρχή του διττού αξιοποιήσιμου, η οποία κάμπτεται για τις αναφερόμενες στην παράγραφο 2 ορισμένες αξιόποινες πράξεις.

Στο άρθρο 8 ορίζεται ως κεντρική αρχή που επικουρεί τις αρμόδιες δικαστικές αρχές το Υπουργείο Δικαιοσύνης, το οποίο παράλληλα προβαίνει και στην ενημέρωση της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στο άρθρο 9 ορίζεται η αρμόδια δικαστική αρχή τόσο για την αναγνώριση όσο και για την εκτέλεση της απόφασης. Επίσης, ορίζονται οι Εισαγγελίες που είναι ήδη επιφορτισμένοι με την εκτέλεση των ποινικών αποφάσεων.

Στο άρθρο 10 ορίζεται ο τρόπος διαβίβασης της απόφασης. Ειδικότερα, η διαβίβαση απόφασης ημεδαπού δικαστηρίου προς την αρμόδια δικαστική αρχή του κράτους - μέλους, όπου το φυσικό πρόσωπο έχει την κατοικία του ή τη συνήθη διαμονή του ή εάν είναι νομικό πρόσωπο την έδρα του.

Στο άρθρο 11 κρίθηκε σκόπιμο να περιληφθούν τα βασικά στοιχεία του αναγκαίου πιστοποιητικού που συνοδεύει την απόφαση, διότι έλλειψη αυτών αποτελεί είτε επιτακτικό είτε δυνητικό λόγο άρνησης της αναγνώρισης και της εκτέλεσης.

Στο άρθρο 12 ορίζεται η ρήτρα της αναγνώρισης κάθε απόφασης.

Στην παράγραφο 1 του άρθρου 13 ορίζεται ο υποχρεωτικός λόγος άρνησης της εκτέλεσης και στην παράγραφο 2 οι δυνητικοί λόγοι. Στην παράγραφο 3 εισάγεται η δυνατότητα διαβούλευσης.

Στο άρθρο 14 δίνεται η δυνατότητα στην αρμόδια αρχή μείωσης της ποινής κατά τα προβλεπόμενα στην παρά-

γραφο 1 και της μετατροπής σε ευρώ που ισχύει κατά το χρόνο επιβολής της ποινής.

Στο άρθρο 15 ορίζεται η διαδικασία εκτέλεσης ή μετατροπής της χρηματικής σε στερητική της ελευθερίας ποινή, σύμφωνα με τα οριζόμενα στον ΚΠΔ χωρίς διαφοροποίηση και στην παράγραφο 2 η δυνατότητα διαβούλευσης στην περίπτωση καταβολής του ποσού εκ μέρους του καταδικασθέντα.

Στο άρθρο 16 προβλέπονται οι περιπτώσεις διακοπής εκτέλεσης της απόφασης.

Στο άρθρο 17 παράγραφος 1 προβλέπεται η δυνητική χορήγηση αμνηστίας και στην παράγραφο 2 ότι μόνο το κράτος έκδοσης δύναται να αποφανθεί επί αιτήσεως αναθεώρησης της απόφασης.

Στο άρθρο 18 προβλέπεται η απόδοση των εισπραχθέντων ποσών στο Ελληνικό Δημόσιο.

Στο άρθρο 19 αναφέρονται περιπτώσεις υποχρεωτικής ενημέρωσης του κράτους έκδοσης.

Στο άρθρο 20 ρυθμίζονται οι συνέπειες διαβίβασης απόφασης.

Στο άρθρο 21 προβλέπεται η υποχρεωτική μετάφραση στην ελληνική γλώσσα.

Στο άρθρο 22 ορίζεται η επιβάρυνση του Ελληνικού Δημοσίου από την εκτέλεση απόφασης στην Ελλάδα.

Στο άρθρο 23 προβλέπεται ότι ο παρών νόμος ισχύει έναντι των λοιπών διμερών ή πολυμερών συμφωνιών ή διακανονισμών οι οποίοι διατηρούνται στο μέτρο που συμβάλλουν στην απλούστευση ή την περαιτέρω διευκόλυνση.

III. ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Άρθρο 24

Τροποποιήσεις του ν. 3663/2008 (Α' 99)

Οι αυξημένες απαιτήσεις στην Ευρωπαϊκή Μονάδα Δικαστικής Συνεργασίας (EUROJUST) οδήγησαν το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Απόφαση 2009/426/ΔΕΥ της 16.12.2008 (ΕΕ L 138/14 της 4.6.2009), με την οποία τροποποιήθηκε η ιδρυτική Απόφαση 2002/187/ΔΕΥ της 28.2.2002 (ΕΕ L 63/1 της 6.3.2002). Σύμφωνα με την Απόφαση 2009/426/ΔΕΥ της 16.12.2008 για την αποτελεσματική και εύρυθμη λειτουργία της EUROJUST προβλέπονται αυξημένες αρμοδιότητες των εθνικών γραφείων.

Όλα τα κράτη - μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν ενσωματώσει την ανωτέρω απόφαση στο εσωτερικό τους δίκαιο, ώστε να διευκολύνεται το έργο των εθνικών μελών. Η χώρα μας δεν την έχει ακόμη ενσωματώσει, με αποτέλεσμα το εθνικό μέλος να προσπαθεί να ανταπεξέλθει στα καθήκοντά του τόσο σχετικά με την ικανοποίηση των παντός είδους αιτημάτων δικαστικής συνδρομής όσο και με την ταυτόχρονη παρουσία του στις συναντήσεις στο εξωτερικό και το εσωτερικό (συντονιστικές συναντήσεις, κοινές ομάδες έρευνας, διευκόλυνση εκτέλεσης αιτημάτων δικαστικής συνδρομής, ευρωπαϊκών ενταλμάτων σύλληψης, ευρωπαϊκών ενταλμάτων έρευνας, συνέδρια και ομάδες εργασίας).

Εξ αυτού του λόγου και επειδή η στελέχωση του εθνι-

κού μας γραφείου τυγχάνει ανεπαρκής, αφού υπηρετεί μονάχα ένας εισαγγελικός λειτουργός, κρίνεται αναγκαία η στελέχωση του εθνικού μας γραφείου με αναπληρωτή και βοηθό, όπως συμβαίνει στα λοιπά κράτη - μέλη. Ενδεικτικά, το Πορτογαλικό γραφείο στη Χάγη αποτελείται από τέσσερις εισαγγελείς, το Βουλγαρικό από τρεις εισαγγελείς και το Ολλανδικό από έξι εισαγγελείς.

Τέλος, σημειώνεται ότι οι εισαγγελικοί λειτουργοί των άλλων κρατών - μελών της ΕΕ που είναι εθνικά μέλη της EUROJUST υπηρετούν εκεί επί σειρά ετών, επιτυγχάνοντας με τον τρόπο αυτό να ανέρχονται στην ιεραρχία της EUROJUST, καταλαμβάνοντας τις θέσεις Προέδρου και Αντιπροέδρων αυτής, σε αντίθεση με την ελληνική εκπροσώπηση η οποία, λόγω των συνεχών εναλλαγών στα πρόσωπα, δεν κατέστη δυνατόν να καταλάβει αντίστοιχες θέσεις.

Άρθρο 25

Διατάξεις που αφορούν την ποινική δικαιοσύνη

1. Με την προτεινόμενη ρύθμιση της παραγράφου 1 ενσωματώνεται στη νομοθεσία η ορθή ερμηνεία και εφαρμογή από τη νομολογία των διατάξεων αναφορικά με το επιτρεπτό ή μη άσκησης αναίρεσης από τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου κατά βουλευμάτων με τα οποία τα αρμόδια δικαστικά συμβούλια αποφαινούνται αμετακλήτως, σύμφωνα με ειδική ρύθμιση.

2. Με το άρθρο 3 παρ. 2 του ν. 2225/1994 η αρμοδιότητα για την άρση του απορρήτου των επικοινωνιών για λόγους εθνικής ασφάλειας ανατέθηκε στον εισαγγελέα εφετών του τόπου της αιτούσας την άρση αρχής ή του τόπου όπου πρόκειται να επιβληθεί η άρση. Ήδη, όμως, με νεότερους νόμους (άρθρο 4 παρ. 3 του ν. 2265/1994, άρθρο 14 του ν. 3387/2005 και άρθρο 5 παρ. 3 του ν. 3649/2008, όπως ισχύουν), τόσο στη Διεύθυνση Αντιμετώπισης Ειδικών Εγκλημάτων Βίας (Δ.Α.Ε.Ε.Β.) του Αρχηγείου της ΕΛ.ΑΣ., όσο και στην Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών (Ε.Υ.Π.), δηλαδή στις κρατικές αρχές από τις οποίες υποβάλλεται η συντριπτική πλειονότητα των σχετικών αιτημάτων άρσης του απορρήτου για λόγους εθνικής ασφάλειας, προβλέφθηκε η απόσπαση συγκεκριμένων εισαγγελικών λειτουργών, οι οποίοι, μετά από απόφαση του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου, αποσπώνται με πλήρη και αποκλειστική απασχόληση στις υπηρεσίες αυτές, στις οποίες και εγκαθίστανται, εποπτευόμενοι και ελέγχοντας με την παρουσία τους τη νομιμότητα της επιχειρησιακής τους δράσης. Οι εισαγγελικοί αυτοί λειτουργοί, κατά πάγια μέχρι σήμερα πρακτική, φέρουν τον βαθμό είτε του αντεισαγγελέα εφετών είτε του εισαγγελέα εφετών, δηλαδή διαθέτουν επαρκή υπηρεσιακή εμπειρία, λόγω δε της μόνιμης εγκατάστασής τους στους χώρους των πιο πάνω υπηρεσιών, έχουν εύκολη και άμεση πρόσβαση στα στοιχεία και τις πληροφορίες που απαιτούνται για την ορθή εκτίμηση των σχετικών αιτημάτων άρσης του απορρήτου. Άλλωστε, με την έκδοση και παραμονή των σχετικών εισαγγελικών διατάξεων στους χώρους των καλά φυλασσόμενων κρατικών αυτών υπηρεσιών, επιτυγχάνεται η αποφυγή περιττής διακίνησης της σχετικής αλληλογραφίας σε άλλες υπηρεσίες και απομακρύνεται έτσι ο κίνδυνος διαρροής του περιεχομένου της, το οποίο, αφενός μεν αφορά ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα, αφετέρου δε, σχετιζόμενο με την εθνική ασφάλεια της Χώρας, είναι άκρως απόρρητο.

3. Δεδομένης της τροποποίησης της προηγούμενης παραγράφου, καταργούνται ως άνευ αντικειμένου τα δύο τελευταία εδάφια της περίπτωσης β' της παρ. 1 του άρθρου 5 του ν. 3649/2008.

4. Με την προσθήκη της παρ. 12 στο άρθρο 52 του ν. 4002/2011, που αφορά ποινικές κυρώσεις σχετιζόμενες με τη ρύθμιση της αγοράς παιγνίων, επιδιώκεται η βελτίωση του δικονομικού καθεστώτος που διέπει την ουσιαστική περάτωση της κύριας ανάκρισης, αναφορικά με τις κακουργηματικής διαβάθμισης αξιόποινες πράξεις του εν λόγω άρθρου, ως προς τις οποίες τηρείται η κατ' άρθρο 308 παράγραφος 1 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, κοινή διαδικασία έκδοσης σχετικού βουλεύματος, υποκείμενου μάλιστα, κατά τις προβλέψεις και υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 478 του ίδιου ως άνω Κώδικα, στο ένδικο μέσο της έφεσης. Η πρόβλεψη αυτή αποτελεί τροχοπέδη όχι μόνο για την ταχεία δικαστική εκκαθάριση των υποθέσεων και κατ' επέκταση την καταστολή του απαράδεκτου φαινομένου του παράνομου στοιχηματισμού που έχει προσλάβει επιδημικές διαστάσεις, αλλά συντελεί αρνητικά και στην υπερβολική και αδικαιολόγητη σώρευση στις δικαστικές υπηρεσίες ικανού αριθμού σχετικών δικογραφιών. Συνέπεια δε τούτου, στην πλειονότητα των περιπτώσεων, είναι η αποδεικτική απίσχναση και εν τέλει η δικαιοδοτική απαξιολόγηση των υποθέσεων, εξέλιξη που εξυπηρετεί τους δράστες των συγκεκριμένων αξιόποινων πράξεων. Ενόψει τούτων είναι πρόσφορη και αναγκαία η συμπερίληψη και των κακουργηματικών πράξεων του άρθρου 52 του ν. 4002/2011 στις, κατ' εξαίρεση, περιπτώσεις των προβλεπόμενων από το άρθρο 308Α του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας κακουργηματών, ως προς τα οποία η ανάκριση περατώνεται με απευθείας παραπομπή του κατηγορουμένου στο ακροατήριο, με την προϋπόθεση ότι προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις, ύστερα από σύμφωνη γνώμη προέδρου και εισαγγελέα εφετών, ο οποίος εκδίδει κλητήριο θέσπισμα. Σημειωτέον, ότι η φύση των προειρημένων εγκλημάτων δεν παρουσιάζει ιδιαίτερες αποδεικτικές δυσχέρειες, η ταχύτητα περάτωσης της προδικασίας και συνακόλουθα της εκδίκασης των εν λόγω υποθέσεων είναι σύστοιχη τόσο της γενικής απαίτησης για ταχεία διεξαγωγή της δίκης και άρση της υφιστάμενης εκκρεμότητας όσο και της πρόβλεψης του άρθρου 6 παρ. 1 της ΕΣΔΑ (ν.δ. 53/1974) για εύλογο χρόνο (λογική προθεσμία) εκδίκασης των υποθέσεων.

5. Η προτεινόμενη προσθήκη της παραγράφου 4 αποσκοπεί στη διασφάλιση της απρόσκοπτης λειτουργίας του Γραφείου Ειδικών Εμπειρογνομόνων της Εισαγγελίας Εγκλημάτων Διαφθοράς.

Άρθρο 26

Τροποποίηση του ν. 3689/2008 (Α' 164)

Δεδομένου ότι η χρηματοδότηση της δραστηριότητας της ΕΣΔι που αφορά στην προεισαγωγική εκπαίδευση, δηλαδή στην εκπαίδευση νέων δικαστών και εισαγγελέων και στη συνεχιζόμενη κατάρτιση των στελεχών του δικαστικού σώματος, δηλαδή στην επιμόρφωση των υπηρετούντων ήδη δικαστών και εισαγγελέων καλύπτεται από ευρωπαϊκούς πόρους στο πλαίσιο του ΕΣΠΑ, κρίνεται απαραίτητη η στελέχωση της Σχολής με διοικητικό προσωπικό επαρκές και εξειδικευμένο, που θα αποσπάται για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα.

Άρθρο 27
Τροποποιήσεις του ν. 4512/2018 (Α' 5)
και του ν. 4509/2017 (Α' 201)

1. Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις της παραγράφου 1 θεσπίζονται μεταβατικές διατάξεις για τις μετατάξεις των υπαλλήλων οι οποίες δεν έχουν ολοκληρωθεί και οι οποίες υπάγονται στο εξής στις νέες διατάξεις του ν. 4512/2018 για τη σύσταση του «Ελληνικού Κτηματολογίου».

2. Με τις προτεινόμενες διατάξεις της παραγράφου 2 γίνονται νομοτεχνικής φύσεως τροποποιήσεις στα άρθρα του ν. 4512/2018 που αφορούν το θεσμό της διαμεσολάβησης.

3. Με την προτεινόμενη απαλοιφή της παραγράφου 3 γίνεται αναγκαία διόρθωση στο άρθρο 35 του ν. 4509/2017, για λόγους ασφάλειας δικαίου.

Άρθρο 28
Διατάξεις που αφορούν τα συναινετικά διαζύγια

Με τις διατάξεις του παρόντος συμπληρώνονται οι διατάξεις του πρόσφατου ν. 4509/2017 για το συναινετικό διαζύγιο, ώστε να προβλέπονται οι ελάχιστες αμοιβές των δικηγόρων και των συμβολαιογράφων που μετέχουν στη διαδικασία.

Άρθρο 29
Διατάξεις για το Ελεγκτικό Συνέδριο

1. Με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 1 επιδιώκεται να συμπεριληφθούν στο ρυθμιστικό πεδίο της παραγράφου 7 του άρθρου 35 του ν. 4129/2013 και οι τροποποιητικές συμβάσεις που συνάπτονται από το ΤΑΙ-ΠΕΔ, ανεξάρτητα από το αν οι αρχικές συμβάσεις είχαν υπαχθεί στον προσυμβατικό έλεγχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, δεδομένου ότι σημαντικό μέρος των προς αξιοποίηση περιουσιακών στοιχείων του Ταμείου αποτελείται από συμβατικά δικαιώματα του Δημοσίου προς επέκταση, επομένως με τον τρόπο αυτόν ενισχύεται ο προσυμβατικός έλεγχος των συναπτομένων συμβάσεων, αρχικών ή τροποποιητικών, από το ΤΑΙΠΕΔ.

2. Με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 2 καλύπτεται η αδήριτη υπηρεσιακή ανάγκη αύξησης των οργανικών θέσεων των Παρέδρων και Συμβούλων του Ελεγκτικού Συνεδρίου κατά τρεις (3), με σκοπό την ομαλή λειτουργία του δικαστηρίου, ιδιαιτέρως επί των συνταξιοδοτικών υποθέσεων και αυτών κατά καταλογιστικών αποφάσεων. Συγκεκριμένα, με τον τρόπο αυτόν επιδιώκεται, αφενός να αντιμετωπισθεί η διαρκώς αυξανόμενη συσσώρευση συνταξιοδοτικών, κατά κύριο λόγο, υποθέσεων συνεπεία των πρόσφατων μνημονιακών ρυθμίσεων, αφετέρου να ανταποκριθεί το Δικαστήριο στις νέες ανάγκες που ανέκυψαν από τη θέσπιση πλείστων πρόσθετων καθηκόντων των υπηρετούντων Συμβούλων, κατά το χρονικό διάστημα που μεσολάβησε από την τελευταία αύξηση οργανικών θέσεων των Παρέδρων (ν. 3258/2004, άρθρο 3 παρ. 1 περίπτωση Γ' υποπερίπτωση γ', Α' 144) και Συμβούλων (ν. 3659/2008, άρθρο 43 περίπτωση Γ', Α' 77). Η αύξηση των οργανικών θέσεων των Παρέδρων και Συμβούλων θα συμβάλει αποφασιστικά στην αύξηση της αποδοτικότητας και στην εντεύθεν επιτάχυνση της απονομής της δικαιοσύνης, ενώ θα οδηγήσει και σε δημοσιονομικό όφελος, καθόσον σήμερα,

λόγω της καθυστέρησης, προκαλείται απώλεια δημοσίων εσόδων, είτε μέσω του μηχανισμού της δίκαιης ικανοποίησης των εκκαλούντων (στις συνταξιοδοτικές υποθέσεις), είτε μέσω της καθυστέρησης ολοκλήρωσης και εκτέλεσης των καταλογισμών. Περαιτέρω, ως προς τις οργανικές θέσεις Παρέδρων δεν προκαλείται πρόσθετο δημοσιονομικό κόστος, δεδομένης της μισθολογικής προαγωγής πολλαπλάσιου αριθμού των αρχαιότερων υπηρετούντων Εισηγητών, ενώ ως προς τις οργανικές θέσεις Συμβούλων η δημοσιονομική επιβάρυνση είναι ελάχιστη, δεδομένου ότι ήδη υπερδιπλάσιος αριθμός των αρχαιότερων Παρέδρων λαμβάνει το 95% του βασικού μισθού του Συμβούλου.

3. Με την προτεινόμενη προσθήκη της παραγράφου 3 λαμβάνεται μέριμνα για την ομαλή λειτουργία του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Άρθρο 30
Επιδότηση φοίτησης στο Ελληνικό Ανοικτό
Πανεπιστήμιο υπαλλήλων
των Καταστημάτων Κράτησης
και άλλες ρυθμίσεις σωφρονιστικού δικαίου

1. Το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και το Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο, διαπιστώνοντας, μεταξύ άλλων, την ανάγκη ανάληψης δράσεων για την ενίσχυση των υπαλλήλων των καταστημάτων κράτησης της χώρας, κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, με εξειδικευμένη γνώση και αναγνωρίζοντας ότι η ανοικτή και εξ αποστάσεως εκπαίδευση υλοποιεί εξ ορισμού τη δέσμευση ενός σύγχρονου κοινωνικού κράτους για ίσες ευκαιρίες στην εκπαίδευση, υπέγραψαν τον Σεπτέμβριο 2016 συμφωνία συνεργασίας. Στο πλαίσιο της συμφωνίας αυτής, αποφασίστηκε, μεταξύ άλλων, η ένταξη στο πλαίσιο προπτυχιακού προγράμματος σπουδών που θα διαμορφωθεί, με γνωστικό αντικείμενο την οργάνωση και λειτουργία της δημόσιας διοίκησης, ειδικής θεματικής με άξονα ζητήματα αντεγκληματικής και σωφρονιστικής πολιτικής ή διοίκησης και η διάθεση, εκ μέρους του ΕΑΠ, 20 θέσεων ετησίως, οι οποίες θα δεσμευτούν για τη φοίτηση υπαλλήλων καταστημάτων κράτησης στο εν λόγω πρόγραμμα σπουδών. Με δεδομένη την επικείμενη έναρξη του νέου, ως άνω, προπτυχιακού προγράμματος σπουδών, η παρούσα ρύθμιση διασφαλίζει τη δυνατότητα οικονομικής συμβολής του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, μέσω της μερικής επιδότησης των σπουδών είκοσι (20) υπαλλήλων καταστημάτων κράτησης, ετησίως, όπως ισχύει (με τη συμβολή του Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης) και για τους υπόλοιπους συμμετέχοντες στο πρόγραμμα – υπαλλήλους του δημοσίου τομέα, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 42 του ν. 4369/2016. Με τον τρόπο αυτό θα μπορούν υπάλληλοι από όλα τα μέρη της χώρας να σπουδάζουν στο ΕΑΠ και έτσι να παράγονται εξειδικευμένα στελέχη με προοπτική ενίσχυσης του σωφρονιστικού συστήματος.

2. Ο θεσμός της ηλεκτρονικής επιτήρησης («βραχιολάκι») εισήχθη στη νομοθεσία μας με το ν. 4205/2013. Ο εναλλακτικός αυτός τρόπος έκτισης της ποινής προβλέπεται τόσο κατά το στάδιο της προδικασίας προκειμένου να αποφευχθεί η προσωρινή κράτηση όσο και κατά το στάδιο έκτισης της ποινής για κρατούμενους οι οποίοι μπορούν να απολυθούν νωρίτερα απ' ότι προβλέπεται

στο άρθρο 105 επ. του Ποινικού Κώδικα, υπό τον όρο του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση. Με το π.δ. 62/2014 ορίσθηκε πιλοτική περίοδος 18 μηνών (η οποία στην συνέχεια επεκτάθηκε σε 36 μήνες με τη διάταξη του άρθρου 60 του ν. 4443/2016) για την εφαρμογή του μέτρου σε περιορισμένη κλίμακα (συγκεκριμένες γεωγραφικές περιφέρειες και συγκεκριμένες κατηγορίες κρατουμένων/ προσωρινά κρατουμένων) πριν επεκταθεί η εφαρμογή του πανελλαδικά. Επειδή μέχρι σήμερα το μέτρο της ηλεκτρονικής επιτήρησης καταδικών και υποδίκων εφαρμόστηκε σε πολύ μικρή έκταση, δεν υπάρχουν επαρκή δεδομένα για την επέκταση της χρήσης του σε πανελλαδικό επίπεδο. Για το λόγο αυτό κρίνεται αναγκαία η παράταση της πιλοτικής περιόδου εφαρμογής για δώδεκα (12) ακόμα μήνες και συνολικά για το χρονικό διάστημα των σαράντα οκτώ (48) μηνών.

3. Η τήρηση των διεθνών και ευρωπαϊκών δεσμεύσεων και υποχρεώσεων της χώρας, κρίνεται ιδιαιτέρως σημαντική για ένα Κράτος Δικαίου. Προς αυτή την κατεύθυνση είναι απαραίτητη η νομοθετική θεσμοθέτηση, ως αρνητικής τυπικής προϋπόθεσης για τη χορήγηση άδειας σε κρατούμενο, η εκκρεμότητα διαδικασίας έκδοσης σε άλλη χώρα ή εκτέλεσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης. Και τούτο, για την ουσιαστική διασφάλιση των θεσμών της έκδοσης και του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης. Άλλωστε, το καθεστώς του υπό έκδοση κρατουμένου αποτελούσε ήδη, κατά την ουσιαστική κρίση των αρμοδίων οργάνων, λόγο μη χορήγησης τακτικής αδείας.

4. Τα Καταστήματα Κράτησης, το Ίδρυμα Αγωγής Ανηλίκων Αρρένων Βόλου αλλά και ανάλογες υπηρεσίες του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων αποτελούν υπηρεσίες, οι οποίες λειτουργούν, κατ' αρχήν, σε 24ωρη βάση, αποτελούν ιδιαίτερες δομές ασφαλείας και διαθέτουν ειδικό πλαίσιο λειτουργίας. Ως εκ τούτου, κρίνεται αναγκαία η νομοθετική ρύθμιση για τη διατήρηση των διατάξεων του άρθρου 8 του ν. 692/1977 (Α' 260), καθώς και του άρθρου 6 παρ. 6 του ν. 4285/2015 (Α' 191), όπως ισχύουν, προκειμένου να είναι εφικτή η πραγματοποίηση αποσπάσεων, με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, για την άμεση και αποτελεσματική αντιμετώπιση των έκτακτων αναγκών σε προσωπικό, με σκοπό την προάσπιση του δημοσίου συμφέροντος και τη διατήρηση των όρων ασφαλείας.

Αθήνα, 5 Μαρτίου 2018

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΨΗΦΙΑΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
Π. Σκουρλέτης	Ν. Παππάς
ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ	ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
Π. Καμμένος	Κων. Γαβρόγλου

ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
Ευτ. Αχτσιόγλου	Ν. Κοτζιάς
ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ	ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Στ. Κοντονής	Ευκλ. Τσακαλώτος
ΥΓΕΙΑΣ	ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ
Α. Ξανθός	Όλ. Γεροβασίλη
ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ	Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Δ. Βίτσας	Ν. Τόσκας
Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	
Γ. Χουλιάρakis	

ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΩΝ – ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

Ι. ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

*Κύρωση της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Πρόληψη και την
Καταπολέμηση της Βίας κατά των γυναικών και της Ενδοοικογενειακής Βίας και
προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας*

Άρθρο 2

Με την παρ. 1 του άρθρου δεύτερου τροποποιείται η παρ. 3 του άρθρου 79 του Ποινικού Κώδικα που έχει ως εξής:

Άρθρο 79

Δικαστική επιμέτρηση της ποινής

1. Κατά την επιμέτρηση της ποινής στα όρια που διαγράφει ο νόμος το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη: α) τη βαρύτητα του εγκλήματος που έχει τελεστεί και β) την προσωπικότητα του εγκληματία.

2. Για την εκτίμηση της βαρύτητας του εγκλήματος το δικαστήριο αποβλέπει: α) στη βλάβη που προξένησε το έγκλημα ή τον κίνδυνο που προκάλεσε β) στη φύση, στο είδος και το αντικείμενο του εγκλήματος, καθώς επίσης σε όλες τις περιστάσεις χρόνου, τόπου, μέσων και τρόπου που συνόδευαν την προπαρασκευή ή την εκτέλεσή του γ) στην ένταση του δόλου ή στο βαθμό της αμέλειας του υπαιτίου.

3. Κατά την εκτίμηση της προσωπικότητας του εγκληματία το δικαστήριο σταθμίζει ιδίως το βαθμό της εγκληματικής διάθεσης που εκδήλωσε ο υπαίτιος κατά την πράξη. Για να τον διαγνώσει με ακρίβεια εξετάζει: α) τα αίτια που τον ώθησαν στην εκτέλεση του εγκλήματος, την αφορμή που του δόθηκε και το σκοπό που επιδίωξε β) το χαρακτήρα του και το βαθμό της ανάπτυξής του γ) τις ατομικές και κοινωνικές περιστάσεις και την προηγούμενη ζωή του δ) τη διαγωγή του κατά τη διάρκεια της πράξης και μετά την πράξη ιδίως τη μετάνοια που επέδειξε και την προθυμία του να επανορθώσει τις συνέπειες της πράξης του.

Με την παρ. 3 του άρθρου δεύτερου τροποποιείται η παρ. 1 του άρθρου 323 Α του Ποινικού Κώδικα που έχει ως εξής:

Άρθρο 323Α

Εμπορία ανθρώπων.

1. Όποιος, με τη χρήση βίας, απειλής βίας ή άλλων εξαναγκαστικών μέσων, με επιβολή ή κατάχρηση εξουσίας ή με απαγωγή, προσλαμβάνει, μεταφέρει, προωθεί εντός ή εκτός της

επικράτειας, κατακρατεί, υποθάλλει, παραδίδει με ή χωρίς αντάλλαγμα σε άλλον ή παραλαμβάνει από άλλον πρόσωπο, με σκοπό την αφαίρεση κυττάρων, ιστών ή οργάνων του σώματος του ή για να εκμεταλλευτεί ο ίδιος ή άλλος την εργασία ή την επαιτεία του, τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών και με χρηματική ποινή δέκα χιλιάδων έως πενήντα χιλιάδων ευρώ.

2. Με την ποινή της προηγούμενης παραγράφου τιμωρείται ο υπαίτιος αν, για να επιτύχει τον ίδιο σκοπό, αποσπά τη συναίνεση προσώπου με τη χρήση απατηλών μέσων ή το παρασύρει, εκμεταλλευόμενος την ευάλωτη θέση του, με υποσχέσεις, δώρα, πληρωμές ή παροχή άλλων ωφελημάτων.

3. Όποιος εν γνώσει δέχεται την εργασία προσώπου, το οποίο τελεί υπό τις συνθήκες που περιγράφονται στις παραγράφους 1 και 2, ή τα έσοδα από την Επαιτεία του προσώπου αυτού, τιμωρείται με Φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών.

4. Με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών και χρηματική ποινή πενήντα χιλιάδων έως εκατό χιλιάδων ευρώ τιμωρείται ο υπαίτιος σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους, αν η πράξη:

α) στρέφεται κατά ανηλίκου ή ατόμου σωματικώς ή διανοητικώς ανάπηρου,

β) τελείται κατ' επάγγελμα,

γ) τελείται από υπάλληλο ο οποίος κατά την άσκηση της υπηρεσίας του ή επωφελούμενος από την ιδιότητα του αυτή διαπράττει ή συμμετέχει με οποιονδήποτε τρόπο στην πράξη ή

δ) είχε ως αποτέλεσμα την ιδιαίτερα σοβαρή βλάβη της υγείας του παθόντος ή εξέθεσε τη ζωή αυτού σε σοβαρό κίνδυνο.

5. Όποιος χρησιμοποιεί τα μέσα των παραγράφων 1 και 2 για να στρατολογήσει ανήλικο με σκοπό τη χρησιμοποίησή του σε ένοπλες συγκρούσεις τιμωρείται με Κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών και χρηματική ποινή πενήντα χιλιάδων έως εκατό χιλιάδων ευρώ.

6. Με ισόβια κάθειρξη τιμωρείται ο υπαίτιος σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους, αν η πράξη είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο.

Με την παρ. 4 του άρθρου δεύτερου τροποποιείται η παρ. 1 του άρθρου 333 του Ποινικού Κώδικα που έχει ως εξής:

Άρθρο 333

Απειλή

1. Όποιος προκαλεί σε άλλον τρόμο ή ανησυχία απειλώντας τον με βία ή άλλη παράνομη πράξη ή παράλειψη τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι ενός έτους ή με χρηματική ποινή.

2. Για την ποινική δίωξη απαιτείται έγκληση.

Με την παρ. 5 του άρθρου δεύτερου καταργείται η παρ. 3 του άρθρου 339 του Ποινικού Κώδικα που έχει ως εξής:

Άρθρο 339.

Αποπλάνηση παιδιών

1. Όποιος ενεργεί ασελγή πράξη με πρόσωπο νεότερο από 15 ετών ή το παραπλανά με αποτέλεσμα να ενεργήσει ή να υποστεί τέτοια πράξη τιμωρείται αν δεν υπάρχει περίπτωση να τιμωρηθεί βαρύτερα για το έγκλημα του άρθρου 351 Α ως εξής:

- α) αν ο παθών δεν συμπλήρωσε τα δώδεκα έτη, με Κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών,
- β) αν ο παθών συμπλήρωσε τα δώδεκα αλλά όχι τα δεκατέσσερα έτη, με Κάθειρξη μέχρι δέκα ετών και
- γ) αν συμπλήρωσε τα δεκατέσσερα και μέχρι τα δεκαπέντε έτη, με Φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών.

2. Οι ασελγείς πράξεις μεταξύ ανηλίκων κάτω των δεκαπέντε ετών δεν τιμωρούνται, εκτός αν η μεταξύ τους διαφορά ηλικίας είναι μεγαλύτερη των τριών ετών, οπότε επιβάλλονται μόνο αναμορφωτικά ή θεραπευτικά μέτρα.

3. Αν μεταξύ του υπαιτίου και του παθόντος τελέστηκε γάμος, δεν ασκείται ποινική δίωξη, και αν τυχόν είχε ασκηθεί δεν συνεχίζεται, αλλά κηρύσσεται απαράδεκτη. Η ποινική δίωξη ασκείται ή συνεχίζεται μετά την ακύρωση του γάμου.

4. Όποιος εξωθεί ή παρασύρει ανήλικο να γίνει μάρτυρας συνουσίας ή άλλης γενετήσιας πράξης, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους, ακόμα κι αν ο ανήλικος δεν συμμετέχει σε αυτές. Με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών τιμωρείται η πράξη του προηγούμενου εδαφίου όταν ο ανήλικος γίνεται μάρτυρας γενετήσιας κακοποίησης.

Με τις παρ. 1 και 2 του άρθρου τρίτου τροποποιείται η παρ. 2 του άρθρου 1 του ν. 3500/2006 που έχει ως εξής:

Άρθρο 1

Ορισμοί

Για τον παρόντα νόμο θεωρείται:

1. ενδοοικογενειακή βία, η τέλεση αξιόποινης πράξης, σε βάρος μέλους της οικογένειας, σύμφωνα με τα άρθρα 6, 7, 8 και 9 του παρόντος και τα άρθρα 299 και 311 του Ποινικού Κώδικα.

2. α. οικογένεια ή κοινότητα που αποτελείται από συζύγους ή γονείς και συγγενείς πρώτου και δεύτερου βαθμού εξ αίματος ή εξ αγχιστείας και τα εξ υιοθεσίας τέκνα τους.

β. στην οικογένεια περιλαμβάνονται, εφόσον συνοικούν, συγγενείς εξ αίματος ή εξ αγχιστείας μέχρι τετάρτου βαθμού και πρόσωπα των οποίων επίτροπος, δικαστικός

παραστάτης ή ανάδοχος γονέας έχει ορισθεί μέλος της οικογένειας, καθώς και κάθε ανήλικο πρόσωπο που συνοικεί στην οικογένεια.

γ. οι διατάξεις του παρόντος νόμου εφαρμόζονται και στην μόνιμη σύντροφο του άνδρα ή στον μόνιμο σύντροφο της γυναίκας και στα τέκνα, κοινά ή ενός εξ αυτών, εφόσον τα πρόσωπα αυτά συνοικούν, ως και στους τέως συζύγους.

3. Θύμα ενδοοικογενειακής βίας κάθε πρόσωπο της προηγούμενης παραγράφου σε βάρος του οποίου τελείται αξιόποινη πράξη κατά τα άρθρα 6, 7, 8 και 9 του παρόντος. Θύμα είναι και το μέλος, στην οικογένεια του οποίου τελέσθηκε αξιόποινη πράξη, κατά τα άρθρα 299 και 311 του Ποινικού Κώδικα, καθώς και ο ανήλικος κατά την παράγραφο 2, ενώπιον του οποίου τελείται μία από τις αξιόποινες πράξεις της παρούσας.

Με την παρ. 3 του άρθρου τρίτου τροποποιείται η παρ. 2 του άρθρου 11 του ν. 3500/2006 που έχει ως εξής:

Άρθρο 11

Προϋποθέσεις

1. Στα πλημμελήματα ενδοοικογενειακής βίας ο αρμόδιος για την άσκηση ποινικής δίωξης εισαγγελέας διερευνά τη δυνατότητα διαμεσολάβησης κατά τη Διαδικασία των επόμενων άρθρων.

2. Προϋπόθεση για την έναρξη της Διαδικασίας ποινικής διαμεσολάβησης είναι η υποβολή ανεπιφύλακτης δήλωσης εκ μέρους του προσώπου στο οποίο αποδίδεται η τέλεση του εγκλήματος, ότι είναι πρόθυμο σωρευτικά:

α) να υποσχεθεί ότι δεν θα τελέσει στο μέλλον οποιαδήποτε πράξη ενδοοικογενειακής βίας (λόγος τιμής) και ότι, σε περίπτωση συνοίκησης, δέχεται να μείνει εκτός οικογενειακής κατοικίας για εύλογο χρονικό διάστημα, εάν το προτείνει το θύμα. Για την υπόσχεση αυτή συντάσσεται έκθεση κατά τα άρθρα 148 επ. του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

β) να παρακολουθήσει ειδικό συμβουλευτικό - θεραπευτικό πρόγραμμα για την αντιμετώπιση της ενδοοικογενειακής βίας σε δημόσιο φορέα, σε όποιον τόπο και για όσο χρονικό διάστημα κρίνεται τούτο αναγκαίο από τους αρμόδιους θεραπευτές. Ο υπεύθυνος του προγράμματος πιστοποιεί την ολοκλήρωση της παρακολούθησής του. Το σχετικό πιστοποιητικό επισυνάπτεται στο φάκελο της δικογραφίας. Αναφέρονται δε σε αυτό, αναλυτικά, το αντικείμενο του συμβουλευτικού - θεραπευτικού προγράμματος και ο αριθμός των συνεδριών που παρακολούθησε ο ενδιαφερόμενος.

γ) να άρει ή να αποκαταστήσει, εφόσον είναι δυνατόν, αμέσως τις συνέπειες που προκλήθηκαν από την πράξη και να καταβάλει εύλογη χρηματική ικανοποίηση στον παθόντα.

3. Αν το θύμα της ενδοοικογενειακής βίας είναι ανήλικος, η ποινική διαμεσολάβηση ενεργείται υπέρ αυτού και από κοινού από τον κατά τόπον αρμόδιο εισαγγελέα ανηλίκων και τον ασκούντα την επιμέλεια, εφόσον αυτός δεν είναι το ίδιο πρόσωπο με τον φερόμενο ως δράστη του εγκλήματος. Αν δεν υπάρξει ομοφωνία, η διαμεσολάβηση δεν είναι δυνατή.

Ο ανήλικος που έχει συμπληρώσει το δέκατο τέταρτο έτος της ηλικίας του μπορεί, εφόσον το επιθυμεί, να παρίσταται κατ' αυτήν και να ακούγεται. Τα πρόσωπα του πρώτου εδαφίου αντιπροσωπεύουν τον ανήλικο στη Διαδικασία της ποινικής διαμεσολάβησης και για τις αστικές αξιώσεις.

4. Οι σχετικές με την ποινική διαμεσολάβηση διατάξεις του παρόντος νόμου δεν εφαρμόζονται, αν ο φερόμενος ως δράστης της πράξεως ενδοοικογενειακής βίας είναι επίτροπος, δικαστικός συμπαραστάτης ή ανάδοχος γονέας του ανηλίκου.

5. Αν την πράξη ενδοοικογενειακής βίας σε βαθμό πλημμελήματος φέρεται να έχει τελέσει ανήλικος, εφαρμόζεται το άρθρο 45Α του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Με την παρ. 4 του άρθρου τρίτου αντικαθίσταται το άρθρο 16 του ν. 3500/2006 που έχει ως εξής:

Άρθρο 16

Παραγραφή

Αν οι πράξεις των άρθρων 6, 7 και 9 του παρόντος στρέφονται κατά ανηλίκου, η έναρξη της προθεσμίας Παραγραφής αναστέλλεται μέχρι την ενηλικίωσή του.

Με τις παρ. 5 και 6 του άρθρου τρίτου τροποποιούνται αντίστοιχα οι παρ. 1 και 2 του άρθρου 18 του ν. 3500/2006 που έχει ως εξής:

Άρθρο 18

Περιοριστικοί όροι

1. Σε περίπτωση διαπράξεως εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας είναι δυνατόν, αν υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες κρίνεται απαραίτητο για την προστασία της σωματικής και ψυχικής υγείας του θύματος, να επιβληθεί στον κατηγορούμενο από το αρμόδιο ποινικό δικαστήριο στο οποίο παραπέμπεται να δικασθεί ή από τον αρμόδιο ανακριτή ή από το δικαστικό συμβούλιο και για όσο χρονικό διάστημα απαιτείται, ο περιοριστικός όρος της απομάκρυνσής του από την οικογενειακή κατοικία, η μετοίκησή του, η απαγόρευση να προσεγγίζει τους χώρους κατοικίας ή και εργασίας του θύματος, κατοικίες στενών συγγενών του, τα εκπαιδευτήρια των παιδιών και ξενώνες φιλοξενίας. Η ισχύς του παραπάνω περιοριστικού όρου παύει αυτοδικαίως μετά την έκδοση οριστικής απόφασεως ή της διατάξεως του εισαγγελέα με την οποία αρχειοθετείται η υπόθεση λόγω ποινικής διαμεσολάβησης.

2. Ο περιοριστικός όρος που έχει επιβληθεί σύμφωνα με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου είναι δυνατόν να ανακληθεί, αντικατασταθεί ή τροποποιηθεί από το αρμόδιο δικαστικό όργανο που τον επέβαλε, με αίτηση του κατηγορουμένου, στην οποία αναφέρονται οι λόγοι για τους οποίους επιβάλλεται η ανάκληση, αντικατάσταση ή τροποποίησή του. Για τη συζήτηση της αιτήσεως κλητεύεται υποχρεωτικά ο παθών, σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά.

3. Το δικαστικό όργανο που είναι αρμόδιο κατά την παράγραφο 1 για την επιβολή, ανάκληση, αντικατάσταση ή τροποποίηση των περιοριστικών όρων, μπορεί να ζητήσει, συμβουλευτικά, τη γνώμη ψυχιάτρων, ψυχολόγων, κοινωνικών λειτουργών και άλλων επιστημόνων με ειδικές γνώσεις σε θέματα ενδοοικογενειακής βίας, εφόσον τα πρόσωπα αυτά εργάζονται σε δημόσιο φορέα υγείας.

Με την παρ. 1 του άρθρου τέταρτου τροποποιείται η παρ. 2 τού άρθρου 8 του ν. 3811/2009 που έχει ως εξής:

Άρθρο 8

Προσδιορισμός του ποσού της αποζημίωσης

1. Για τον προσδιορισμό του ποσού της αποζημίωσης εφαρμόζονται οι διατάξεις του ελληνικού δικαίου, με την επιφύλαξη των ειδικότερων διατάξεων του παρόντος νόμου.

2. Η αποζημίωση καλύπτει τα ιατρικά έξοδα και νοσήλια, την απώλεια εισοδήματος για εύλογο χρονικό διάστημα και τα έξοδα κηδείας. Η αποζημίωση δεν καλύπτει την εκ μέρους του θύματος, συγγενούς του ή τρίτου καταβολή λύτρων στους δράστες των εγκλημάτων της αρπαγής (άρθρο 322 Π.Κ.) και της αρπαγής ανηλίκων (άρθρο 324 Π.Κ.). Για τον προσδιορισμό της αποζημίωσης λαμβάνεται υπόψη το τυχόν συντρέχον πταίσμα του θύματος.

3. Κατά τον καθορισμό του ύψους της αποζημίωσης συνυπολογίζονται οι δαπάνες που τυχόν κατέβαλε το Ελληνικό Δημόσιο για τη νοσηλεία του αιτούντος, καθώς και οποιοδήποτε άλλο ποσό έχει εισπράξει το θύμα από τον δράστη, από την κοινωνική ασφάλιση ή από οποιαδήποτε άλλη πηγή.

Με την παρ. 2 του άρθρου τέταρτου προστίθεται εδάφιο στην αρχή του άρθρου 11 του ν. 3811/2009 που έχει ως εξής:

Άρθρο 11

Κοινοποίηση της απόφασης

Η Ελληνική Αρχή Αποζημίωσης κοινοποιεί την απόφαση της στον αιτούντα. Σε περίπτωση που ο αιτών έχει την κατοικία του ή τη συνήθη διαμονή του στο έδαφος άλλου κράτους - μέλους, η απόφαση κοινοποιείται στον αιτούντα και στην οικεία Αρχή Συνδρομής, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του ημεδαπού δικαίου, χρησιμοποιώντας το σχετικό έντυπο που καταρτίζεται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Με την παρ. 3 του άρθρου τέταρτου προστίθεται τελευταίο εδάφιο στο άρθρο 12 του ν. 3811/2009 που έχει ως εξής:

Άρθρο 12

Δικαστικός έλεγχος

Κατά της απόφασης της Ελληνικής Αρχής Αποζημίωσης επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής στον αιτούντα και στο Ελληνικό Δημόσιο ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου.

Με την παρ. 4 του άρθρου τέταρτου αντικαθίσταται η παρ. 2 του άρθρου 18 του ν. 2168/1993 που έχει ως εξής:

Άρθρο 18

Χορήγηση και ανάκληση αδειών

1. Με απόφαση του κατά περίπτωση αρμόδιου υπουργού καθορίζονται τα δικαιολογητικά και η διαδικασία χορήγησης και ανάκλησης των αδειών, που προβλέπονται από τις διατάξεις του παρόντος νόμου, ο χρόνος ισχύος τους και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

2. Οι προβλεπόμενες από τον παρόντα νόμο άδειες δεν χορηγούνται:

α) Σε όσους έχει ασκηθεί ποινική δίωξη για:

αα. πράξεις που προβλέπονται και τιμωρούνται σε βαθμό κακουργήματος και

ββ. παραβάσεις των νόμων περί ναρκωτικών και προστασίας της κοινωνίας από το οργανωμένο έγκλημα, για τρομοκρατικές πράξεις, για παραβάσεις διατάξεων που αφορούν αλιεία με εκρηκτικές ύλες ή τοξικές ουσίες και για παραβάσεις του άρθρου 15 του παρόντος νόμου.

Η απαγόρευση αυτή ισχύει μέχρι την έκδοση αμετακλήτου απαλλακτικού βουλεύματος ή αμετάκλητης αθωωτικής απόφασης ή θέσεως της υπόθεσης στο αρχείο κατ' άρθρο 43 παράγραφοι 2 και 3 του ΚΠΔ ή, σε περίπτωση επιβολής ποινής, για διάστημα πέντε ετών από την έκτιση της ή την άφεση της με χάρη ή, σε περίπτωση επιβολής της ποινής με αναστολή, για όσο χρόνο διαρκεί η αναστολή.

β) Σε όσους έχουν καταδικασθεί αμετάκλητα για:

αα. οποιοδήποτε πλημμέλημα που διώκεται αυτεπαγγέλτως και τελείται με πρόθεση, για το οποίο τους επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης τουλάχιστον δύο (2) ετών και

ββ. οποιοδήποτε πλημμέλημα που προβλέπεται από τις διατάξεις του παρόντος νόμου ανεξαρτήτως του ύψους της επιβληθείσας ποινής.

Η απαγόρευση αυτή ισχύει για διάστημα πέντε ετών, από την έκτιση ή την άφεση με χάρη και σε περίπτωση επιβολής της ποινής με αναστολή, για όσο χρόνο διαρκεί η αναστολή.

3. Επίσης, οι άδειες που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο, δεν χορηγούνται:

α. Σε όποιον δεν παρέχει εχέγγυα ασφαλούς φύλαξης και χρήσης των οπλών και λουπών αντικειμένων, που αναφέρονται στον παρόντα νόμο και ιδιαίτερα σε όσους πάσχουν ή νοσηλεύτηκαν για ψυχασθένεια, ψυχοπάθεια ή άλλες ψυχομειωτικές καταστάσεις. Η κατάσταση της υγείας των ανωτέρω βεβαιώνεται με ιατρικό πιστοποιητικό.

β. Σε άτομα που δεν συμπλήρωσαν το 18ο έτος της ηλικίας τους, εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά στον παρόντα νόμο.

4. Άδειες εμπορίας περιστρώφων, πιστολιών, όπλων σκοποβολής και φυσιγγίων αυτών δεν χορηγούνται σε μέλη διοικητικών συμβουλίων σκοπευτικών σωματείων οποιασδήποτε βαθμίδας, σε ιδιοκτήτες ή εκμεταλλευτές σκοπευτηρίων, συζύγους και συγγενείς τους εξ αίματος ή εξ αγχιστείας μέχρι και δεύτερου βαθμού.

5. Οι αρμόδιες αρχές δύνανται ν' αρνηθούν τη χορήγηση των αναφερόμενων στον παρόντα νόμο αδειών ή να ανακαλέσουν ήδη χορηγηθείσες σε άτομα, σε βάρος των οποίων εκκρεμεί ποινική δίωξη για παραβάσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου.

6. Σε περίπτωση καταδίκης που αποτελεί κώλυμα για χορήγηση άδειας, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 2, ή συνδρομής των κωλυμάτων των παραγράφων 3 και 4 του παρόντος άρθρου, ανακαλούνται οι άδειες που έχουν χορηγηθεί. Στις περιπτώσεις αυτές είναι δυνατό να μη χορηγείται άδεια σε σύζυγο αυτού που έχει καταδικασθεί ή συγγενή αυτού, εξ' αίματος ή εξ' αγχιστείας μέχρι και δεύτερου βαθμού, πριν παρέλθουν 5 χρόνια από την ανάκληση της άδειας.

7. Σε περίπτωση χορήγησης άδειας σε νομικά πρόσωπο, οι διατάξεις των παραγράφων 2, 3, 4, 5 και 6 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται για τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου, προκειμένου περί σωματείων, για τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου, εκπροσώπους και διαχειριστές, προκειμένου περί ανωνύμων εταιρειών και εταιρειών περιορισμένης ευθύνης και για όλους τους εταίρους, προκειμένου περί εταιρειών άλλης μορφής.

8. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται ανάλογα και για τις περιπτώσεις χορήγησης των προβλεπόμενων από τις διατάξεις των άρθρων 2 και 5 του παρόντος νόμου αδειών, που χορηγούνται από υπηρεσίες άλλων υπουργείων. Προκειμένου να εφαρμοστούν οι διατάξεις της παρ. 3 περ. α' του παρόντος άρθρου, απαιτείται η προηγούμενη γνώμη της αρμόδιας Υπηρεσίας του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης.

9. Σε περίπτωση μη χορήγησης ή ανάκλησης των προβλεπόμενων από τον παρόντα νόμο αδειών, επιτρέπεται η προσφυγή του ενδιαφερομένου ενώπιον του κατά περίπτωση αρμόδιου υπουργού, εντός μηνός από την κοινοποίηση σ αυτόν της απορριπτικής απόφασης.

Με την παρ. 5 του άρθρου τέταρτου προστίθεται περίπτωση η) στην παρ. 1 του άρθρου 41 του ν. 3907/2011 που έχει ως εξής:

Άρθρο 41

Προστασία από την επιστροφή

1. Απαγορεύεται η επιστροφή αλλοδαπού εφόσον:

α. Είναι ανήλικος που παρακολουθεί Ελληνικό σχολείο οποιασδήποτε βαθμίδας της εκπαίδευσης ή οι γονείς ή τα πρόσωπα που έχουν την επιμέλειά του διαμένουν νόμιμα στην Ελλάδα.

β. Είναι γονέας ημεδαπού ανηλίκου και έχει την επιμέλεια ή έχει υποχρέωση διατροφής, την οποία εκπληρώνει.

γ. Έχει υπερβεί το 80ό έτος της ηλικίας του.

δ. Του έχει χορηγηθεί καθεστώς διεθνούς προστασίας ή έχει ζητήσει την παροχή τέτοιου καθεστώτος και το αίτημα του δεν έχει κριθεί οριστικά, υπό την επιφύλαξη των άρθρων 32 και 33 της Σύμβασης της Γενεύης του 1951.

ε. Είναι ανήλικος στον οποίο έχουν επιβληθεί αναμορφωτικά μέτρα με απόφαση του Δικαστηρίου Ανηλίκων.

στ. Διαπιστώνεται η ομογενειακή του ιδιότητα.

ζ. Είναι θύμα ή ουσιώδης μάρτυρας εγκληματικών πράξεων, οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 10 του Ν. 4285/2014 και στα άρθρα 1 και 2 του Ν. 927/1979 (Α' 139) και προσέρχεται προς υποβολή καταγγελίας ή αναφορά του περιστατικού στις αρμόδιες αστυνομικές αρχές, μέχρι την έκδοση της προβλεπόμενης από την περίπτωση β' της παρ. 1 του άρθρου 19Α του Ν. 4251/2014, πράξης του αρμόδιου εισαγγελέα.

Στην απαγόρευση της επιστροφής περιλαμβάνονται και οι έγκυες γυναίκες κατά τη διάρκεια της κύησης και για έξι μήνες μετά τον τοκετό.

2. Δεν απαγορεύεται η επιστροφή στις περιπτώσεις β', γ', στ' και ζ' της προηγούμενης παραγράφου, όταν ο αλλοδαπός είναι επικίνδυνος για τη δημόσια τάξη ή την εθνική ασφάλεια ή τη δημόσια υγεία.

3. Στις περιπτώσεις ασυνόδευτων ανηλίκων εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 32 και του άρθρου 25.

4. Η προστασία που παρέχουν οι διατάξεις του παρόντος άρθρου καταλαμβάνουν και τα πρόσωπα που τελούν εκτός του πεδίου εφαρμογής του Κεφαλαίου Γ του παρόντος νόμου.

Με την παρ. 6 του άρθρου τέταρτου τροποποιείται η παρ. 6 του άρθρου 21 του ν. 4251/2014 που έχει ως εξής:

Άρθρο 21

Κοινά δικαιώματα πολιτών τρίτων χωρών

1. Οι πολίτες τρίτων χωρών που διαμένουν νομίμως στη χώρα έχουν ελευθερία κίνησης και εγκατάστασης στο σύνολο της επικράτειας. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση των Υπουργών Εσωτερικών, Εξωτερικών, Εθνικής Άμυνας και Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, μπορεί να απαγορεύεται, για λόγους δημόσιου συμφέροντος, η διαμονή ή η εγκατάσταση τους σε ορισμένες γεωγραφικές περιοχές της Χώρας.

2. Οι πολίτες τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα στην Ελλάδα ασφαρίζονται στους οικείους ασφαλιστικούς οργανισμούς και έχουν τα ίδια ασφαλιστικά δικαιώματα με τους ημεδαπούς.

3. Οι διατάξεις του ν.δ. 57/1973, όπως κάθε φορά ισχύει, για την κοινωνική προστασία, εφαρμόζονται και στους πολίτες τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα στην Ελλάδα.

4. Οι κρατούμενοι πολίτες τρίτων χωρών ενημερώνονται, σε γλώσσα την οποία κατανοούν, αμέσως μετά την εισαγωγή τους σε ίδρυμα, για τους κανόνες διαβίωσης τους σε αυτό, καθώς και για τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους. Διευκολύνεται, επίσης, η επικοινωνία τους με διπλωματικούς ή προξενικούς υπαλλήλους του Κράτους, του οποίου έχουν την ιθαγένεια ή από το οποίο προέρχονται, καθώς και με τους πληρεξούσιους δικηγόρους τους.

5. Οι πράξεις που προβλέπονται στα άρθρα 1 και 2 του ν. 927/1979 (Α 139) και στην παρ. 1 του άρθρου 16 του ν. 3304/2005 (Α 16) διώκονται αυτεπαγγέλτως.

6. Η ισχύς της άδειας διαμονής, υπό την επιφύλαξη ειδικότερων ρυθμίσεων του παρόντος Κώδικα, δεν θίγεται από προσωρινές απουσίες που δεν υπερβαίνουν τους έξι μήνες ετησίως ούτε από απουσίες μεγαλύτερης διάρκειας για την εκπλήρωση υποχρεωτικής στρατιωτικής θητείας ή από μία απουσία δώδεκα συναπτών μηνών κατ' ανώτατο όριο για σοβαρούς λόγους, ιδίως εγκυμοσύνη και μητρότητα, σοβαρή ασθένεια ή σπουδές ή επαγγελματική κατάρτιση σε άλλο κράτος - μέλος ή τρίτη χώρα.

7. Ανήλικοι πολίτες τρίτων χωρών, που διαμένουν στην ελληνική επικράτεια, υπάγονται στην υποχρεωτική σχολική φοίτηση, όπως και οι ημεδαποί. Οι ανήλικοι πολίτες τρίτων χωρών, που φοιτούν σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης, έχουν, χωρίς περιορισμούς, πρόσβαση στις δραστηριότητες της σχολικής ή εκπαιδευτικής κοινότητας.

8. Για την εγγραφή ανήλικων πολιτών τρίτων χωρών στα ελληνικά σχολεία, όλων των βαθμίδων, απαιτούνται τα αντίστοιχα με τα προβλεπόμενα για τους ημεδαπούς δικαιολογητικά. Κατ' εξαίρεση, με ελλιπή δικαιολογητικά μπορεί να εγγράφονται στα δημόσια σχολεία και τέκνα πολιτών τρίτων χωρών, εφόσον:

α. Προστατεύονται από το ελληνικό κράτος ως δικαιούχοι διεθνούς προστασίας και όσων τελούν υπό την προστασία της Ύπατης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών.

β. Προέρχονται από περιοχές, στις οποίες επικρατεί έκρυθμη κατάσταση.

γ. Έχουν υποβάλει αίτηση διεθνούς προστασίας.

δ. Είναι πολίτες τρίτων χωρών που διαμένουν στην Ελλάδα, ακόμη και αν δεν έχει ρυθμισθεί η νόμιμη διαμονή τους σε αυτή.

9. Με απόφαση του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων μπορεί να καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις αναγνώρισης τίτλων σπουδών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης που αποκτήθηκαν στη χώρα προέλευσης και οι προϋποθέσεις κατάταξης σε βαθμίδες του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος, καθώς και εγγραφής μαθητών, οι οποίοι είναι πολίτες τρίτων χωρών, στα δημόσια σχολεία. Με όμοια απόφαση μπορεί να ρυθμίζονται θέματα προαιρετικής διδασκαλίας της μητρικής γλώσσας και πολιτισμού εκεί όπου υπάρχει ικανός αριθμός μαθητών που ενδιαφέρονται, στο πλαίσιο των ενισχυτικών δράσεων του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων και να καθορίζονται, η εργασιακή σχέση και τα προσόντα των εκπαιδευτικών που θα διδάσκουν τη μητρική γλώσσα και τα στοιχεία πολιτισμού της χώρας προέλευσης τους.

10. Υπό την επιφύλαξη ειδικότερων διατάξεων της κείμενης νομοθεσίας, πολίτες τρίτων χωρών, που έχουν αποφοιτήσει από τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση στην Ελλάδα, έχουν πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, υπό τους αυτούς όρους και προϋποθέσεις, όπως και οι ημεδαποί.

11. Για την άσκηση οποιασδήποτε επαγγελματικής δραστηριότητας από πολίτες τρίτων χωρών και εφόσον πληρούνται οι λοιπές νόμιμες προϋποθέσεις δεν απαιτείται η προσκόμιση πιστοποιητικού αμοιβαιότητας.

Με τις παρ. 7 και 8 του άρθρου τέταρτου τροποποιούνται αντίστοιχα οι παρ. 1 και 3 του άρθρου 24 του π.δ. 141/2017 που έχει ως εξής:

Άρθρο 24

Διεύθυνση Σχεδιασμού, Δημιουργίας Προτύπων και Παρακολούθησης Πολιτικών Ισότητας των Φύλων

1. Η Διεύθυνση Σχεδιασμού, Δημιουργίας Προτύπων και Παρακολούθησης Πολιτικών Ισότητας των Φύλων τεκμηριώνει, σχεδιάζει και εξειδικεύει την εθνική πολιτική για την προώθηση της ισότητας των φύλων σε όλους τους τομείς πολιτικής. Συγκεκριμένα, στο πλαίσιο των στρατηγικών στόχων που τίθενται από την πολιτική ηγεσία σχεδιάζει, παρακολουθεί και αξιολογεί το Εθνικό Σχέδιο Δράσης για την Ισότητα των Φύλων (ΕΣΔΙΦ). Η Διεύθυνση έχει ως επιχειρησιακό στόχο την ένταξη της διάστασης της ισότητας των φύλων σε όλες τις πολιτικές, τόσο σε κεντρικό, όσο και σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, το σχεδιασμό και την παρακολούθηση των προγραμμάτων, σε συνεργασία με τις Ειδικές Υπηρεσίες Διαχείρισης και Εφαρμογής των Συγχρηματοδοτούμενων Έργων για την προώθηση πολιτικών ισότητας. Επίσης, μεριμνά για την ανάπτυξη κι εφαρμογή εργαλείων με τα οποία θα αξιολογείται η επίδραση των διάφορων δράσεων και πολιτικών στην ισότητα των φύλων, καθώς και η αποτελεσματικότητα των εφαρμοζομένων πολιτικών ισότητας σε κεντρικό και περιφερειακό επίπεδο. Ερευνά για την απόκτηση πιστοποιητικών ποιότητας των διαδικασιών της ΓΠΦ. Μεριμνά για την ορθή και ολοκληρωμένη πιστοποίηση της υπηρεσίας, σύμφωνα με τα πρότυπα που απαιτούνται για το έργο που υλοποιεί και για τους Δημόσιους Φορείς. Παρακολουθεί τις Διεθνείς και Εθνικές εξελίξεις σε θέματα που άπτονται των αρμοδιοτήτων της Γενικής Γραμματείας Ισότητας των Φύλων και αναζητεί νέες προτάσεις για την ανάπτυξη των υπηρεσιών που προσφέρει η ΓΠΦ. Υποβάλλει προτάσεις για υλοποίηση έργων που αφορούν την βελτίωση και ανάπτυξη της λειτουργίας της ΓΠΦ, αλλά και των υπηρεσιών που προσφέρει προς τους πολίτες, βάσει και των στοιχείων που συλλέγει από το παρατηρητήριο της ΓΠΦ.

2. Η Διεύθυνση Σχεδιασμού, Δημιουργίας Προτύπων και Παρακολούθησης Πολιτικών Ισότητας των Φύλων συγκροτείται από τα ακόλουθα Τμήματα:

α. Τμήμα Σχεδιασμού, Δημιουργίας Προτύπων και Ανάπτυξης Πολιτικών Ισότητας των Φύλων.

β. Τμήμα Παρακολούθησης των Πολιτικών Ισότητας των Φύλων.

γ. Τμήμα Τεκμηρίωσης, Έρευνας και Ψηφιακής Υποστήριξης (Παρατηρητήριο).

δ. Τμήμα Βιβλιοθήκης και Ιστορικού Αρχείου.

3. Οι αρμοδιότητες των Τμημάτων που υπάγονται στη Διεύθυνση Σχεδιασμού, Δημιουργίας Προτύπων και Παρακολούθησης Πολιτικών Ισότητας των Φύλων κατανέμονται ως ακολούθως:

α. Το Τμήμα Σχεδιασμού, Δημιουργίας Προτύπων και Ανάπτυξης Πολιτικών Ισότητας των Φύλων, είναι αρμόδιο για:

αα. Τον σχεδιασμό, την παρακολούθηση και την αξιολόγηση του Εθνικού Σχεδίου Δράσης για την Ισότητα των Φύλων (ΕΣΔΙΦ) με την παραγωγή ετήσιων εκθέσεων προόδου.

αβ. Την χάραξη πολιτικών για την προώθηση της ισότητας των φύλων σε όλο το εύρος της δημόσιας διοίκησης σε κεντρικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο και σε όλους τους τομείς πολιτικής.

αγ. Την εισήγηση και διαμόρφωση των βασικών κατευθύνσεων πολιτικής σε όλους τους τομείς της οικονομικής, κοινωνικής πολιτισμικής και πολιτικής ζωής, όπως απασχόληση, έμφυλη βία, κοινωνική ασφάλιση, έμφυλα στερεότυπα, κέντρα λήψης των αποφάσεων κ.ά., με βάση την τεκμηρίωση που έχει προηγηθεί.

αδ. Τον σχεδιασμό ή την εισήγηση δράσεων για την προώθηση της ισότητας των φύλων, την παρακολούθηση και αξιολόγηση συγχρηματοδοτούμενων ή άλλων ευρωπαϊκών προγραμμάτων, που υλοποιούνται από την Γενική Γραμματεία Ισότητας των Φύλων ή άλλους φορείς της δημόσιας διοίκησης και αυτοδιοίκησης.

αε. Την αναζήτηση πρόσκλησης υποβολής προτάσεων από ευρωπαϊκά και άλλα προγράμματα για την χρηματοδότηση δράσεων της Γενικής Γραμματείας Ισότητας των Φύλων καθώς και η συγγραφή και υποβολή της πρότασης χρηματοδότησης. Γενικότερα συνεργάζεται με τις διαχειριστικές αρχές όλων των Περιφερειών της χώρας με στόχο την εύρεση δράσεων χρηματοδότησης, σύμφωνα με τις πολιτικές της ΓΓΙΦ.

αστ. Την σύνταξη των προτύπων/πρωτοκόλλων λειτουργίας της ΓΓΙΦ και των εποπτευόμενων υπηρεσιών αυτής. Δημιουργία ροών εργασιών, διεργασιών και ελέγχων.

Συνεχής προσαρμογή του τρόπου εργασίας, αναζήτηση ευκαιριών και καινοτόμων μεθόδων για την βελτίωση της απόδοσης της ΓΓΙΦ και την αύξηση των δράσεων επικοινωνίας με το εσωτερικό και εξωτερικό περιβάλλον.

αζ. Την οργάνωση, παρακολούθηση και εκτέλεση προγραμμάτων εκπαίδευσης και επιμόρφωσης του ανθρώπινου δυναμικού της Υπηρεσίας, σε συνεργασία με δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς στο εσωτερικό και εξωτερικό, καθώς και την αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού, σε αντίστοιχα με την εκπαίδευση, καθήκοντα εντός της Υπηρεσίας.

β. Το Τμήμα Παρακολούθησης των Πολιτικών Ισότητας των Φύλων, είναι αρμόδιο για:

βα. Τη διαμόρφωση γενικών και ειδικών προγραμμάτων και δράσεων για την ισότητα των φύλων, ανά πεδίο πολιτικής σύμφωνα με το Εθνικό Σχέδιο Δράσης για την Ισότητα των Φύλων (όπως απασχόληση, ίση μεταχείριση, καταπολέμηση των διακρίσεων, εναρμόνιση

επαγγελματικής και οικογενειακής ζωής, κοινωνική ασφάλιση, εκπαίδευση και έρευνα, πολιτισμός, αθλητισμός, υγεία, καταπολέμηση της έμφυλης βίας, ισόρροπη συμμετοχή στα κέντρα λήψης των αποφάσεων, καταπολέμηση έμφυλων στερεοτύπων κ.α.) στο πλαίσιο θεσμικών συνεργασιών με φορείς της κεντρικής διοίκησης και αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού. Οι προτεινόμενες δράσεις θα υλοποιούνται και θα παρακολουθούνται με τη συνεργασία της Διεύθυνσης Κοινωνικής Προστασίας και Συμβουλευτικών Υπηρεσιών.

ββ. Την υλοποίηση και την παρακολούθηση πολιτικών και δράσεων, καθώς και συγχρηματοδοτούμενων και μη προγραμμάτων που αφορούν την προώθηση των θεμάτων ισότητας των φύλων.

βγ. Την προώθηση και ενσωμάτωση μέτρων ισότητας ανάμεσα στα δύο φύλα σε τομείς όπως ο πολιτικός, οικονομικός, πολιτιστικός, κοινωνικός, για την πρόληψη και την εξάλειψη των διακρίσεων λόγω φύλου, σε συνεργασία με τις συναρμόδιες οργανικές μονάδες της Γενικής Γραμματείας Ισότητας των Φύλων και άλλους φορείς του δημόσιου ή ιδιωτικού τομέα καθώς και τις ΜΚΟ.

βδ. Την ανάπτυξη και υλοποίηση Εθνικής Καμπάνιας Ενημέρωσης για τις εθνικές και ευρωπαϊκές εκλογές καθώς και τις εκλογές της αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού υλοποιώντας δράσεις δημοσιότητας με την αξιοποίηση διάφορων επικοινωνιακών μέσων για την προώθηση των γυναικών στα κέντρα λήψης των πολιτικών αποφάσεων.

βε. Τη συμμετοχή σε συλλογικά όργανα, ομάδες εργασίας και επιτροπές του δημόσιου τομέα και της αυτοδιοίκησης για τη χάραξη πολιτικών προώθησης της γυναικείας απασχόλησης που στοχεύουν στην προώθηση της απασχόλησης, χωρίς διακρίσεις λόγω φύλου.

βστ. Τη συνεργασία με κοινωνικούς εταίρους και ΜΚΟ για την ανταλλαγή και διάχυση της πληροφόρησης, καλών πρακτικών, στο πλαίσιο της προώθησης της ισότητας των φύλων.

γ. Το Τμήμα Τεκμηρίωσης, Έρευνας και Ψηφιακής Υποστήριξης (Παρατηρητήριο), είναι αρμόδιο για:

γα. Τη συγκέντρωση και επεξεργασία όλων των στατιστικών στοιχείων και δεδομένων που σχετίζονται με την ένταξη της ισότητας των φύλων στις δημόσιες πολιτικές και την παρακολούθηση της πορείας και των δεικτών φύλου κατά τομέα πολιτικής σε κεντρικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο σε συνεργασία με φορείς και υπηρεσίες τεκμηρίωσης και βάσεων δεδομένων για θέματα ισότητας.

γβ. Την ενημέρωση και διαχείριση της Τράπεζας Πληροφοριών του Παρατηρητηρίου (Οργάνωση υπηρεσιών για την ενσωμάτωση, παρακολούθηση και αξιολόγηση των πολιτικών ισότητας σε όλο το εύρος της δημόσιας δράσης) της Γενικής Γραμματείας Ισότητας των Φύλων.

γγ. Την παραγωγή των Εθνικών Δεικτών Ισότητας Φύλου και των Ευρωπαϊκών Δεικτών παρακολούθησης των εθνικών πολιτικών για την ισότητα των φύλων.

γδ. Την παροχή των τηρουμένων στοιχείων και πληροφοριών στις οργανικές μονάδες της Γενικής Γραμματείας Ισότητας των Φύλων και σε φορείς και υπηρεσίες που συνεργάζονται με τη Γενική Γραμματεία Ισότητας των Φύλων.

γε. Τον προσδιορισμό των γενικών και ειδικών στόχων για την ισότητα των φύλων και τον προγραμματισμό των έργων ανά πεδίο πολιτικής (όπως απασχόληση, καταπολέμηση της έμφυλης βίας, εκπαίδευση, καταπολέμηση έμφυλων στερεοτύπων).

γστ. Την εκπόνηση μελετών και ερευνών σε θέματα ισότητας σε συνεργασία με το Κέντρο Ερευνών για Θέματα Ισότητας (ΚΕΘΙ).

γζ. Την ενημέρωση και εμπλουτισμό των ιστοσελίδων της Γενικής Γραμματείας Ισότητας των Φύλων, σε συνεργασία με τις οργανικές μονάδες της Γενικής Γραμματείας.

δ. Το Τμήμα Βιβλιοθήκης και Ιστορικού Αρχείου, είναι αρμόδιο για:

δα. Την υποστήριξη του έργου της Γενικής Γραμματείας Ισότητας των Φύλων και άλλων δημόσιων φορέων μέσω της παροχής έγκυρου πληροφοριακού υλικού.

δβ. Την εξυπηρέτηση του κοινού μέσα στο χώρο της βιβλιοθήκης, καθώς και τη μέριμνα για την εύρυθμη λειτουργία του δανεισμού.

δγ. Την εξυπηρέτηση απομακρυσμένων χρηστών/ στών:

1. με αποστολή βιβλιογραφιών και πληροφοριών μέσω τηλεομοιοτυπίας, ηλεκτρονικού ή κανονικού ταχυδρομείου,

2. με ενεργοποίηση της λειτουργίας του διαδανεισμού σε συνεργασία με τις κατά τόπους δημόσιες, δημοτικές και ακαδημαϊκές βιβλιοθήκες της χώρας.

δδ. Τον συνεχή εμπλουτισμό των συλλογών μέσω της:

1. επιλογής και κατάρτισης καταλόγου με προτεινόμενο προς αγορά υλικό,

2. αναζήτησης ψηφιακών τεκμηρίων μέσω του διαδικτύου και αποθήκευσή τους στη βάση δεδομένων της βιβλιοθήκης,

3. επιλεκτικής αποδελτίωσης επιστημονικών περιοδικών,

4. αποδοχής δωρεών αποτελούμενων από υλικό σχετικό με τα ενδιαφέροντα και τους στόχους της βιβλιοθήκης,

5. ανάπτυξης συνεργασιών με άλλους φορείς, όπως Βιβλιοθήκες, Αρχεία, Ερευνητικά Ινστιτούτα και Εκπαιδευτικά Ιδρύματα και συμμετοχής σε πρωτοβουλίες ανταλλαγής πολλαπλών αντιτύπων με στόχο τον διαρκή εμπλουτισμό των συλλογών.

δε. Τη βιβλιοθηκονομική και αρχειονομική επεξεργασία του υλικού, η οποία περιλαμβάνει καταγραφή στο Βιβλίο Εισαγωγής και σφράγισμα των ντοκουμέντων, καταλογογράφηση, ταξινόμηση, καταχώριση των στοιχείων των ντοκουμέντων στο βιβλιοθηκονομικό πρόγραμμα και ταξινόληση τους.

δστ. Την επιτήρηση της ομαλής λειτουργίας των ηλεκτρονικών μέσων και των υποστηρικτικών λογισμικών και την παραμετροποίηση αυτών σύμφωνα με τις νέες ανάγκες που προκύπτουν. Συνεργασία και ανάλυση αναγκών σε εξειδικευμένους φορείς παροχής τεχνικής υποστήριξης εάν πρόκειται για περίπλοκες παραμετροποιήσεις ή όπου αλλού απαιτείται.

δζ. Τη μέριμνα για τη σωστή συντήρηση και αξιοποίηση του αρχειακού υλικού του Ιστορικού Αρχείου.

δη. Τη συνεργασία και την ηλεκτρονική διασύνδεση με βιβλιοθήκες άλλων φορέων σε εθνικό, ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο με στόχο τη συμμετοχή σε συλλογικούς καταλόγους βιβλιοθηκών και κέντρων τεκμηρίωσης.

δθ. Την τήρηση του Κανονισμού Λειτουργίας της Βιβλιοθήκης και τη σύνταξη εσωτερικών πράξεων που συντελούν στην ορθή λειτουργία της Βιβλιοθήκης.

δι. Τη συγκέντρωση στατιστικών λειτουργίας, επίσκεψιμότητας και δανεισμών και την κατάρτιση αναφορών.

δια. Τον εμπλουτισμό του ιστότοπου της Βιβλιοθήκης.

διβ. Την προβολή του έργου της Βιβλιοθήκης και του Ιστορικού Αρχείου μέσω των μέσων κοινωνικής δικτύωσης.

διγ. Τη διοργάνωση εκδηλώσεων με σκοπό την ενημέρωση και ευαισθητοποίηση του κοινού (παρουσιάσεων βιβλίων, εκθέσεων, κ.λπ.).

διδ. Την υποδοχή και εκπαίδευση φοιτητριών/τών Βιβλιοθηκονομίας και Επιστημών Πληροφόρησης.

διε. Την εκπόνηση προτάσεων για την αναβάθμιση των υπηρεσιών της Βιβλιοθήκης και του Ιστορικού Αρχείου μέσω ευρωπαϊκών ή άλλων προγραμμάτων.

III. ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

*Άλλες διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων
Δικαιωμάτων*

Άρθρο 24

Τροποποιήσεις του ν. 3663/2008 (Α' 99)

Άρθρο 1

Εθνικό Μέλος

1. Στην Ευρωπαϊκή Μονάδα Δικαστικής Συνεργασίας (EUROJUST), η οποία συγκροτήθηκε με την απόφαση του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης 2002/187/ΔΕΥ της 28.2.2002 ΕΕ (ΕΕ L 63/1 της 6.3.2002, εφεξής απόφαση του Συμβουλίου) ως οργανισμός της ΕΕ με νομική προσωπικότητα, ορίζεται, με διάταγμα που εκδίδεται κατόπιν προτάσεως των Υπουργών Δικαιοσύνης και Εξωτερικών ύστερα από απόφαση του οικείου Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου, Εθνικό Μέλος και αναπληρωτής αυτού, δικαστικός λειτουργός με το βαθμό του πρωτοδίκη ή του αντεισαγγελέα πρωτοδικών και άνω. Ο ορισμός του εθνικού μέλους και του αναπληρωτή του ανακοινώνεται από τον Υπουργό Εξωτερικών στην EUROJUST και στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης με επίσημο ταχυδρομείο.

"2. Η θητεία του εθνικού μέλους, το οποίο αποσπάται στην έδρα της EUROJUST, είναι τετραετής, με δυνατότητα ισόχρονης ανανέωσης με την ίδια διαδικασία."

Ο αναπληρωτής του εθνικού μέλους εξακολουθεί να ασκεί τα καθήκοντα του στο εθνικό έδαφος, εκτός αν παραστεί ανάγκη να αντικατασταθεί το Εθνικό Μέλος στην έδρα της EUROJUST.

*** Το πρώτο εδάφιο της παρ.2 αντικαταστάθηκε ως άνω με το άρθρο 36 Ν.3904/2010,ΦΕΚ Α 218/23.12.2010.

Άρθρο 6

Ανταπόκριση ημεδαπών αρχών

1. Η εξέταση των αιτημάτων, όπως προβλέπονται στα άρθρα 4 και 5 του παρόντος, γίνεται από τις κατά περίπτωση αρμόδιες δικαστικές και εισαγγελικές αρχές.

2. Αν το Εθνικό Μέλος ή η EUROJUST, ως συλλογικό όργανο, υποβάλει αίτημα για:

- α) τη διενέργεια έρευνας ή την άσκηση ποινικής δίωξης για συγκεκριμένες αξιόποινες πράξεις,
- β) την αποδοχή της άποψης ότι είναι προτιμότερο η έρευνα να διενεργηθεί και η ποινική δίωξη να ασκηθεί από την αρχή ενός άλλου κράτους - μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης,
- γ) την ανάληψη πρωτοβουλιών με στόχο το συντονισμό μεταξύ των αρμόδιων αρχών των κρατών - μελών τα οποία εμπλέκονται,
- δ) τη Σύσταση κοινής ομάδας έρευνας,
- ε) την παροχή κάθε πληροφορίας απαραίτητης για την επίτευξη των σκοπών της και η αρμόδια ημεδαπή αρχή το κρίνει απορριπτέο, αναφέρει υποχρεωτικά στην EUROJUST τους λόγους οι οποίοι δεν επέτρεψαν την ικανοποίηση του αιτήματος. Η αιτιολογία στις παραπάνω περιπτώσεις α', β' και ε' μπορεί να παραλείπεται αν επιβάλλεται για λόγους εθνικής ασφάλειας ή ασφάλειας προσώπων ή υπάρχει κίνδυνος για την ομαλή διεξαγωγή των ερευνών.

Άρθρο 10

Κατάσταση δικαστικών λειτουργιών

1. Ανάκληση του εθνικού μέλους, του αναπληρωτή του και του μέλους του Κοινού Εποπτικού Οργάνου είναι δυνατή με την ίδια διαδικασία που προβλέπεται για το διορισμό τους.
2. Η υπηρεσιακή κατάσταση του εθνικού μέλους, του αναπληρωτή του και του μέλους του Κοινού Εποπτικού Οργάνου ρυθμίζεται κατά τα λοιπά από τις διατάξεις του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργιών (ν. 1756/1988, Α' 35).

Άρθρο 11

Αποζημίωση διαμονής στην αλλοδαπή

Στο Εθνικό Μέλος το οποίο διορίζεται και αποσπάται στην έδρα της EUROJUST σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 1 του παρόντος νόμου, καταβάλλονται:

- α) οι αποδοχές της οργανικής του θέσης,
- β) επίδομα υπηρεσίας αλλοδαπής, που καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Εξωτερικών και Δικαιοσύνης,
- γ) τα έξοδα μετάβασης, εγκατάστασης και επιστροφής, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2685/1999, όπως ισχύει.

"Άρθρο 13"

Κοινή ομάδα έρευνας

"1. Κοινή ομάδα έρευνας είναι η ομάδα προσώπων, η οποία συγκροτείται για να διεξάγει έρευνα σε ένα ή περισσότερα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα εγκλήματα της παραγράφου 2, ιδίως όταν: α) η έρευνα απαιτεί δυσχερείς και περιύποκες ενέργειες συνδεδεμένες με άλλα κράτη- μέλη, β) η φύση και η πολυπλοκότητα της υπόθεσης απαιτεί συντονισμένη και εναρμονισμένη δράση στα ενδιαφερόμενα κράτη-μέλη.

2. Κοινή ομάδα έρευνας, μπορεί να συσταθεί, σύμφωνα με την παράγραφο 1, για τη διακρίβωση των εγκλημάτων των τρομοκρατικών πράξεων (άρθρο 187Α ΠΚ), της παραχάραξης (άρθρο 207 ΠΚ), της κυκλοφορίας παραχαραγμένων νομισμάτων (άρθρο 208 ΠΚ), της πλαστογραφίας (άρθρο 216 ΠΚ), του εμπρησμού (άρθρο 264 ΠΚ), του εμπρησμού σε δάση (άρθρο 265 ΠΚ), της έκρηξης (άρθρο 270 ΠΚ), των παραβάσεων σχετικών με τις εκρηκτικές ύλες (άρθρο 272 ΠΚ), της πρόκλησης ναυαγίου (άρθρο 277 ΠΚ), της δηλητηρίασης πηγών και τροφίμων (άρθρο 279 ΠΚ), της διατάραξης της ασφάλειας σιδηροδρόμων, πλοίων και αεροσκαφών (άρθρο 291 ΠΚ), της αρπαγής (άρθρο 322 ΠΚ), του εμπορίου δούλων (άρθρο 323 ΠΚ), της εμπορίας ανθρώπων (άρθρο 323Α ΠΚ), της αρπαγής ανηλίκων (άρθρο 324 ΠΚ), του βιασμού (άρθρο 336 ΠΚ), της αποπλάνησης παιδιών (άρθρο 339 ΠΚ), της πορνογραφίας ανηλίκων (άρθρο 348Α ΠΚ), της σωματεμπορίας (άρθρο 351 ΠΚ), των διακεκριμένων περιπτώσεων κλοπής (άρθρο 374 ΠΚ), της υπεξαίρεσης (άρθρο 375 ΠΚ), της ληστείας (άρθρο 380 ΠΚ), της εκβίασης (άρθρο 385 ΠΚ), της απάτης (άρθρο 386 ΠΚ), της απάτης με υπολογιστή (άρθρο 386Α ΠΚ), της διευκόλυνσης παράνομης εισόδου υπηκόου τρίτης χώρας εκ κερδοσκοπίας πραττόμενη από δύο ή περισσότερα πρόσωπα (παρ. 5 άρθρο 87 του ν. 3386/2005, Α` 212), της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών (ν. 3459/2006, Α` 103), καθώς και κακουργημάτων που προβλέπονται στη νομοθεσία περί όπλων, εκρηκτικών υλών και προστασίας από υλικά που εκπέμπουν επιβλαβείς για τον άνθρωπο ακτινοβολίες, ως και στη νομοθεσία για την προστασία Αρχαιοτήτων και εν γένει της Πολιτιστικής Κληρονομιάς."

***Το άρθρο 13 αντικαταστάθηκε ως άνω με το άρθρο 62 του Ν.4249/2014 (Α' 73 24.3.2014)

Άρθρο 25

Διατάξεις που αφορούν την ποινική δικαιοσύνη

1. Η παρ. 3 του άρθρου 483 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 25 παρ. 2 του ν. 3904/2010 (Α' 218), η οποία αντικαθίσταται εκ νέου έχει ως εξής:

«3. Ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου μπορεί να ζητήσει την αναίρεση οποιουδήποτε βουλεύματος με σχετική δήλωση στον γραμματέα του Αρείου Πάγου, μέσα στην προθεσμία που ορίζεται από το άρθρο 479, το δεύτερο εδάφιο του οποίου εφαρμόζεται και σε αυτήν την περίπτωση. Μετά την προθεσμία αυτή ο ίδιος ο εισαγγελέας μπορεί να ασκήσει αναίρεση του βουλεύματος υπέρ του νόμου και για οποιαδήποτε παράβαση των διατάξεων που αφορούν την προδικασία χωρίς να βλάπτονται τα δικαιώματα των διαδίκων.»

2. Η παρ. 2 του άρθρου 3 του ν. 2225/1994 (Α' 121) η οποία αντικαθίσταται έχει ως εξής:

«2. Η αίτηση υποβάλλεται προς τον Εισαγγελέα Εφετών του τόπου της αιτούσας αρχής ή του τόπου, όπου πρόκειται να επιβληθεί η άρση. Ο Εισαγγελέας Εφετών αποφασίζει μέσα σε είκοσι τέσσερις (24) ώρες για την άρση ή όχι του απορρήτου με διάταξή του στην οποία περιέχονται τα αναφερόμενα στην παρ. 1 του άρθρου 5 στοιχεία. Αν κατά την κρίση του, μετά από εισήγηση της αιτούσας αρχής, ειδικές περιστάσεις εθνικής ασφάλειας επιβάλουν την παράλειψη ή τη συνοπτική παράθεση ορισμένων από τα στοιχεία αυτά, γίνεται ειδική μνεία στη διάταξη.»

3. Τα δύο τελευταία εδάφια της περίπτ. β' της παρ. 1 του άρθρου 5 του ν. 3649/2008 (Α' 39) τα οποία καταργούνται έχουν ως εξής:

«Η διάταξη αυτή υποβάλλεται προς έγκριση μέσα σε είκοσι τέσσερις ώρες στον αρμόδιο Εισαγγελέα Εφετών. Η ισχύς της διάταξης αρχίζει από την έγκριση του Εισαγγελέα Εφετών.»

Άρθρο 26

Τροποποίηση του ν. 3689/2008 (Α' 164)

Η παρ. 6 του άρθρου 44 του ν. 3689/2008 η οποία αντικαθίσταται έχει ως εξής:

«6. Τρεις από τις θέσεις ΠΕ Οικονομολόγων, με αντικείμενο το σχεδιάσμά, τον προγραμματισμό, την υλοποίηση και διαχείριση των χρηματοδοτούμενων από την Ευρωπαϊκή Ένωση προγραμμάτων, μπορεί να καλύπτονται με τριετή απόσπαση από προσωπικό με σχετική εμπειρία στα ζητήματα αυτά, από τη Μονάδα Διαχείρισης του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης Α.Ε. (Μ.Ο.Δ. Α.Ε.), που ιδρύθηκε με το Ν. 2372/1996 (Α' 29), κατά προτεραιότητα, ή από προσωπικό του ευρύτερου δημόσιου τομέα, με οποιαδήποτε σχέση εργασίας. Η απόσπαση διενεργείται, κατά παρέκκλιση από κάθε άλλη διάταξη, με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων,

Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και του αρμόδιου κατά περίπτωση Υπουργού, ύστερα από αιτιολογημένη απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Σχολής, μετά από εισήγηση του Γενικού Διευθυντή. Η απόσπαση του υπαλλήλου μπορεί να διακόπτεται με την ίδια διαδικασία και πριν τη λήξη του χρόνου αυτής. Το αποσπώμενο προσωπικό εξακολουθεί να λαμβάνει το σύνολο των αποδοχών του με τα πάσης φύσεως επιδόματα της οργανικής θέσης του, από το φορέα από τον οποίο αποσπάται εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις καταβολής τους.»

***Η παρ.6 προστέθηκε με τη παρ.2 του άρθρου 41 του Ν.4274/2014 (Α' 147/14.7.2014)

*** Το άρθρο 44 αντικαταστάθηκε ως άνω με το άρθρο 19 Ν.3910/2011, Α' 11/8.2.2011.

Άρθρο 27

Τροποποιήσεις του ν. 4512/2018 (Α' 5) και του ν. 4509/2017 (Α' 201)

2. α. Στην παρ. 2 Α του άρθρου 182 του ν. 4512/2018 η φράση «της αμέσως προηγούμενης παραγράφου 1 Α» αντικαθίσταται από τη φράση «της αμέσως προηγούμενης παραγράφου 1».

γ. Στην παρ. 7 του άρθρου 182 του ν. 4512/2018 η φράση «της παραγράφου 3» αντικαθίσταται από τη φράση «της παραγράφου 4».

δ. Στο δεύτερο εδάφιο του άρθρου 185 του ν. 4512/2018 η φράση «έξι (6) μήνες» αντικαθίσταται από τη φράση «τρεις (3) μήνες».

3. Από την υποπερίπτ. ββ' της περ. α' της παρ. 3 του άρθρου 35 του ν. 4509/2017 διαγράφεται η φράση «του συνολικού αριθμού οργανικών θέσεων του Κλάδου αυτών οριζόμενου σε έξι (6)»

Άρθρο 29

Διατάξεις που αφορούν το Ελεγκτικό Συνέδριο

1. Η παρ. 7 του άρθρου 35 του ν. 4129/2013 η οποία τροποποιείται έχει ως εξής:

«7. Κατ' εξαίρεση της παρ. 3 του άρθρου 1 του ν. 3986/2011 (Α' 152), οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται αναλόγως για τον προσυμβατικό έλεγχο των συμβάσεων αξιοποίησης των περιουσιακών στοιχείων του Ταμείου Αξιοποίησης ιδιωτικής περιουσίας του Δημοσίου και των εταιρειών των οποίων το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου άμεσα ή έμμεσα στο Ταμείο που συνάπτονται κατά τα οριζόμενα στην παρ. 1 του άρθρου 5

του ν. 3986/2011 εφόσον το τίμημα ή το χρηματικό αντάλλαγμα της αξιοποίησης υπερβαίνει το ποσό των 500.000 ευρώ και αφού προηγουμένως έχει γνωμοδοτήσει το Συμβούλιο Εμπειρογνομόνων, σύμφωνα με το όσα ορίζονται στην περίπτωση β' της παραγράφου 2 του άρθρου 5 του ίδιου ως άνω νόμου.»

Άρθρο 30

Επιδότηση φοίτησης στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο υπαλλήλων των Καταστημάτων Κράτησης και άλλες ρυθμίσεις σωφρονιστικού δικαίου

2. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 7 του ΠΔ 62/2014, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 60 του νόμου 4443/2016, το οποίο αντικαθίσταται, έχει ως εξής:

«1. Ο θεσμός της ηλεκτρονικής επιτήρησης θα εφαρμοσθεί πιλοτικά για χρονικό διάστημα τριάντα έξι (36) μηνών και θα αφορά:»

3. Η περίπτ. 2 της παρ. 1 του άρθρου 55 του ν. 2776/1999, η οποία αντικαθίσταται έχει ως εξής:

«(2) Δεν εκκρεμεί κατά του καταδίκου ποινική διαδικασία για αξιόποινη πράξη σε βαθμό κακουργήματος.»

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Ι) Κύρωση της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Πρόληψη και την Καταπολέμηση της Βίας κατά των γυναικών και της Ενδοοικογενειακής Βίας και προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας, ΙΙ) Ενσωμάτωση της 2005/214/ΔΕΥ απόφασης-πλαίσιο, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης επί χρηματικών ποινών και ΙΙΙ) Άλλες διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Ι. ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΚΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΒΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ

Άρθρο 1

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Πρόληψη και την Καταπολέμηση της Βίας κατά των γυναικών και της Ενδοοικογενειακής Βίας, που υιοθετήθηκε από το Συμβούλιο Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης, στις 7 Απριλίου 2011, και υπογράφηκε στις 11 Μαΐου 2011 κατά την 121η συνεδρίαση του Συμβουλίου, στην Κωνσταντινούπολη, το κείμενο της οποίας σε πρωτότυπο στην αγγλική γλώσσα, στη γαλλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική έχει ως εξής:

Council of Europe Convention on preventing and combating violence against women and domestic violence

Istanbul, 11.V.2011

Preamble

The member States of the Council of Europe and the other signatories hereto,
Recalling the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms (ETS No. 5, 1950) and its Protocols, the European Social Charter (ETS No. 35, 1961, revised in 1996, ETS No. 163), the Council of Europe Convention on Action against Trafficking in Human

Beings (CETS No. 197, 2005) and the Council of Europe Convention on the Protection of Children against Sexual Exploitation and Sexual Abuse (CETS No. 201, 2007);

Recalling the following recommendations of the Committee of Ministers to member States of the Council of Europe: Recommendation Rec(2002)5 on the protection of women against violence, Recommendation CM/Rec(2007)17 on gender equality standards and mechanisms, Recommendation CM/Rec(2010)10 on the role of women and men in conflict prevention and resolution and in peace building, and other relevant recommendations;

Taking account of the growing body of case law of the European Court of Human Rights which sets important standards in the field of violence against women;

Having regard to the International Covenant on Civil and Political Rights (1966), the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights (1966), the United Nations Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women (“CEDAW”, 1979) and its Optional Protocol (1999) as well as General Recommendation No. 19 of the CEDAW Committee on violence against women, the United Nations Convention on the Rights of the Child (1989) and its Optional Protocols (2000) and the United Nations Convention on the Rights of Persons with Disabilities (2006);

Having regard to the Rome Statute of the International Criminal Court (2002);

Recalling the basic principles of international humanitarian law, and especially the Geneva Convention (IV) relative to the Protection of Civilian Persons in Time of War (1949) and the Additional Protocols I and II (1977) thereto;

Condemning all forms of violence against women and domestic violence;

Recognising that the realisation of *de jure* and *de facto* equality between women and men is a key element in the prevention of violence against women;

Recognising that violence against women is a manifestation of historically unequal power relations between women and men, which have led to domination over, and discrimination against, women by men and to the prevention of the full advancement of women;

Recognising the structural nature of violence against women as gender-based violence, and that violence against women is one of the crucial social mechanisms by which women are forced into a subordinate position compared with men;

Recognising, with grave concern, that women and girls are often exposed to serious forms of violence such as domestic violence, sexual harassment, rape, forced marriage, crimes committed in the name of so-called “honour” and genital mutilation, which constitute a serious violation of the human rights of women and girls and a major obstacle to the achievement of equality between women and men;

Recognising the ongoing human rights violations during armed conflicts that affect the civilian population, especially women in the form of widespread or systematic rape and sexual violence and the potential for increased gender-based violence both during and after conflicts;

Recognising that women and girls are exposed to a higher risk of gender-based violence than men;

Recognising that domestic violence affects women disproportionately, and that men may also be victims of domestic violence;

Recognising that children are victims of domestic violence, including as witnesses of violence in the family;

Aspiring to create a Europe free from violence against women and domestic violence,

Have agreed as follows:

Chapter I – Purposes, definitions, equality and non-discrimination, general obligations

Article 1 – Purposes of the Convention

1 The purposes of this Convention are to:

a protect women against all forms of violence, and prevent, prosecute and eliminate violence against women and domestic violence;

b contribute to the elimination of all forms of discrimination against women and promote substantive equality between women and men, including by empowering women;

c design a comprehensive framework, policies and measures for the protection of and assistance to all victims of violence against women and domestic violence;

d promote international co-operation with a view to eliminating violence against women and domestic violence;

e provide support and assistance to organisations and law enforcement agencies to effectively co-operate in order to adopt an integrated approach to eliminating violence against women and domestic violence.

2 In order to ensure effective implementation of its provisions by the Parties, this Convention establishes a specific monitoring mechanism.

Article 2 – Scope of the Convention

1 This Convention shall apply to all forms of violence against women, including domestic violence, which affects women disproportionately.

2 Parties are encouraged to apply this Convention to all victims of domestic violence. Parties shall pay particular attention to women victims of gender-based violence in implementing the provisions of this Convention.

3 This Convention shall apply in times of peace and in situations of armed conflict.

Article 3 – Definitions

For the purpose of this Convention:

a “violence against women” is understood as a violation of human rights and a form of discrimination against women and shall mean all acts of gender-based violence that result in, or are likely to result in, physical, sexual, psychological or economic harm or suffering to women, including threats of such acts, coercion or arbitrary deprivation of liberty, whether occurring in public or in private life;

b “domestic violence” shall mean all acts of physical, sexual, psychological or economic violence that occur within the family or domestic unit or between former or current spouses or partners, whether or not the perpetrator shares or has shared the same residence with the victim;

c “gender” shall mean the socially constructed roles, behaviours, activities and attributes that a given society considers appropriate for women and men;

d “gender-based violence against women” shall mean violence that is directed against a woman because she is a woman or that affects women disproportionately;

e “victim” shall mean any natural person who is subject to the conduct specified in points a and b;

f “women” includes girls under the age of 18.

Article 4 – Fundamental rights, equality and non-discrimination

1 Parties shall take the necessary legislative and other measures to promote and protect the right for everyone, particularly women, to live free from violence in both the public and the private sphere.

2 Parties condemn all forms of discrimination against women and take, without delay, the necessary legislative and other measures to prevent it, in particular by:

–embodying in their national constitutions or other appropriate legislation the principle of equality between women and men and ensuring the practical realisation of this principle;

–prohibiting discrimination against women, including through the use of sanctions, where appropriate;

–abolishing laws and practices which discriminate against women.

3 The implementation of the provisions of this Convention by the Parties, in particular measures to protect the rights of victims, shall be secured without discrimination on any ground such as sex, gender, race, colour, language, religion, political or other opinion, national or social origin, association with a national minority, property, birth, sexual

orientation, gender identity, age, state of health, disability, marital status, migrant or refugee status, or other status.

4 Special measures that are necessary to prevent and protect women from gender-based violence shall not be considered discrimination under the terms of this Convention.

Article 5 – State obligations and due diligence

1 Parties shall refrain from engaging in any act of violence against women and ensure that State authorities, officials, agents, institutions and other actors acting on behalf of the State act in conformity with this obligation.

2 Parties shall take the necessary legislative and other measures to exercise due diligence to prevent, investigate, punish and provide reparation for acts of violence covered by the scope of this Convention that are perpetrated by non-State actors.

Article 6 – Gender-sensitive policies

Parties shall undertake to include a gender perspective in the implementation and evaluation of the impact of the provisions of this Convention and to promote and effectively implement policies of equality between women and men and the empowerment of women.

Chapter II – Integrated policies and data collection

Article 7 – Comprehensive and co-ordinated policies

1 Parties shall take the necessary legislative and other measures to adopt and implement State-wide effective, comprehensive and co-ordinated policies encompassing all relevant measures to prevent and combat all forms of violence covered by the scope of this Convention and offer a holistic response to violence against women.

2 Parties shall ensure that policies referred to in paragraph 1 place the rights of the victim at the centre of all measures and are implemented by way of effective co-operation among all relevant agencies, institutions and organisations.

3 Measures taken pursuant to this article shall involve, where appropriate, all relevant actors, such as government agencies, the national, regional and local parliaments and authorities, national human rights institutions and civil society organisations.

Article 8 – Financial resources

Parties shall allocate appropriate financial and human resources for the adequate implementation of integrated policies, measures and programmes to prevent and combat all forms of violence covered by the scope of this Convention, including those carried out by non-governmental organisations and civil society.

Article 9 – Non-governmental organisations and civil society

Parties shall recognise, encourage and support, at all levels, the work of relevant non-governmental organisations and of civil society active in combating violence against women and establish effective co-operation with these organisations.

Article 10 – Co-ordinating body

1 Parties shall designate or establish one or more official bodies responsible for the co-ordination, implementation, monitoring and evaluation of policies and measures to prevent and combat all forms of violence covered by this Convention. These bodies shall co-ordinate the collection of data as referred to in Article 11, analyse and disseminate its results.

2 Parties shall ensure that the bodies designated or established pursuant to this article receive information of a general nature on measures taken pursuant to Chapter VIII.

3 Parties shall ensure that the bodies designated or established pursuant to this article shall have the capacity to communicate directly and foster relations with their counterparts in other Parties.

Article 11 – Data collection and research

1 For the purpose of the implementation of this Convention, Parties shall undertake to:

- a collect disaggregated relevant statistical data at regular intervals on cases of all forms of violence covered by the scope of this Convention;
- b support research in the field of all forms of violence covered by the scope of this Convention in order to study its root causes and effects, incidences and conviction rates, as well as the efficacy of measures taken to implement this Convention.

2 Parties shall endeavour to conduct population-based surveys at regular intervals to assess the prevalence of and trends in all forms of violence covered by the scope of this Convention.

3 Parties shall provide the group of experts, as referred to in Article 66 of this Convention, with the information collected pursuant to this article in order to stimulate international co-operation and enable international benchmarking.

4 Parties shall ensure that the information collected pursuant to this article is available to the public.

Chapter III – Prevention

Article 12 – General obligations

1 Parties shall take the necessary measures to promote changes in the social and cultural patterns of behaviour of women and men with a view to eradicating prejudices, customs, traditions and all other practices which are based on the idea of the inferiority of women or on stereotyped roles for women and men.

2 Parties shall take the necessary legislative and other measures to prevent all forms of violence covered by the scope of this Convention by any natural or legal person.

3 Any measures taken pursuant to this chapter shall take into account and address the specific needs of persons made vulnerable by particular circumstances and shall place the human rights of all victims at their centre.

4 Parties shall take the necessary measures to encourage all members of society, especially men and boys, to contribute actively to preventing all forms of violence covered by the scope of this Convention.

5 Parties shall ensure that culture, custom, religion, tradition or so-called “honour” shall not be considered as justification for any acts of violence covered by the scope of this Convention.

6 Parties shall take the necessary measures to promote programmes and activities for the empowerment of women.

Article 13 – Awareness-raising

1 Parties shall promote or conduct, on a regular basis and at all levels, awareness-raising campaigns or programmes, including in co-operation with national human rights institutions and equality bodies, civil society and non-governmental organisations, especially women’s organisations, where appropriate, to increase awareness and understanding among the general public of the different manifestations of all forms of violence covered by the scope of this Convention, their consequences on children and the need to prevent such violence.

2 Parties shall ensure the wide dissemination among the general public of information on measures available to prevent acts of violence covered by the scope of this Convention.

Article 14 – Education

1 Parties shall take, where appropriate, the necessary steps to include teaching material on issues such as equality between women and men, non-stereotyped gender roles, mutual respect, non-violent conflict resolution in interpersonal relationships, gender-based violence against women and the right to personal integrity, adapted to the evolving capacity of learners, in formal curricula and at all levels of education.

2 Parties shall take the necessary steps to promote the principles referred to in paragraph 1 in informal educational facilities, as well as in sports, cultural and leisure facilities and the media.

Article 15 – Training of professionals

1 Parties shall provide or strengthen appropriate training for the relevant professionals dealing with victims or perpetrators of all acts of violence covered by the scope of this

Convention, on the prevention and detection of such violence, equality between women and men, the needs and rights of victims, as well as on how to prevent secondary victimisation.

2 Parties shall encourage that the training referred to in paragraph 1 includes training on co-ordinated multi-agency co-operation to allow for a comprehensive and appropriate handling of referrals in cases of violence covered by the scope of this Convention.

Article 16 – Preventive intervention and treatment programmes

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to set up or support programmes aimed at teaching perpetrators of domestic violence to adopt non-violent behaviour in interpersonal relationships with a view to preventing further violence and changing violent behavioural patterns.

2 Parties shall take the necessary legislative or other measures to set up or support treatment programmes aimed at preventing perpetrators, in particular sex offenders, from re-offending.

3 In taking the measures referred to in paragraphs 1 and 2, Parties shall ensure that the safety of, support for and the human rights of victims are of primary concern and that, where appropriate, these programmes are set up and implemented in close co-ordination with specialist support services for victims.

Article 17 – Participation of the private sector and the media

1 Parties shall encourage the private sector, the information and communication technology sector and the media, with due respect for freedom of expression and their independence, to participate in the elaboration and implementation of policies and to set guidelines and self-regulatory standards to prevent violence against women and to enhance respect for their dignity.

2 Parties shall develop and promote, in co-operation with private sector actors, skills among children, parents and educators on how to deal with the information and communications environment that provides access to degrading content of a sexual or violent nature which might be harmful.

Chapter IV – Protection and support

Article 18 – General obligations

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to protect all victims from any further acts of violence.

2 Parties shall take the necessary legislative or other measures, in accordance with internal law, to ensure that there are appropriate mechanisms to provide for effective co-operation between all relevant state agencies, including the judiciary, public prosecutors, law

enforcement agencies, local and regional authorities as well as non-governmental organisations and other relevant organisations and entities, in protecting and supporting victims and witnesses of all forms of violence covered by the scope of this Convention, including by referring to general and specialist support services as detailed in Articles 20 and 22 of this Convention.

3 Parties shall ensure that measures taken pursuant to this chapter shall:

- be based on a gendered understanding of violence against women and domestic violence and shall focus on the human rights and safety of the victim;
- be based on an integrated approach which takes into account the relationship between victims, perpetrators, children and their wider social environment;
- aim at avoiding secondary victimisation;
- aim at the empowerment and economic independence of women victims of violence;
- allow, where appropriate, for a range of protection and support services to be located on the same premises;
- address the specific needs of vulnerable persons, including child victims, and be made available to them.

4 The provision of services shall not depend on the victim's willingness to press charges or testify against any perpetrator.

5 Parties shall take the appropriate measures to provide consular and other protection and support to their nationals and other victims entitled to such protection in accordance with their obligations under international law.

Article 19 – Information

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that victims receive adequate and timely information on available support services and legal measures in a language they understand.

Article 20 – General support services

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that victims have access to services facilitating their recovery from violence. These measures should include, when necessary, services such as legal and psychological counselling, financial assistance, housing, education, training and assistance in finding employment.

2 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that victims have access to health care and social services and that services are adequately resourced and professionals are trained to assist victims and refer them to the appropriate services.

Article 21 – Assistance in individual/collective complaints

Parties shall ensure that victims have information on and access to applicable regional and international individual/collective complaints mechanisms. Parties shall promote the provision of sensitive and knowledgeable assistance to victims in presenting any such complaints.

Article 22 – Specialist support services

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to provide or arrange for, in an adequate geographical distribution, immediate, short- and long-term specialist support services to any victim subjected to any of the acts of violence covered by the scope of this Convention.

2 Parties shall provide or arrange for specialist women's support services to all women victims of violence and their children.

Article 23 – Shelters

Parties shall take the necessary legislative or other measures to provide for the setting-up of appropriate, easily accessible shelters in sufficient numbers to provide safe accommodation for and to reach out pro-actively to victims, especially women and their children.

Article 24 – Telephone helplines

Parties shall take the necessary legislative or other measures to set up state-wide round-the-clock (24/7) telephone helplines free of charge to provide advice to callers, confidentially or with due regard for their anonymity, in relation to all forms of violence covered by the scope of this Convention.

Article 25 – Support for victims of sexual violence

Parties shall take the necessary legislative or other measures to provide for the setting up of appropriate, easily accessible rape crisis or sexual violence referral centres for victims in sufficient numbers to provide for medical and forensic examination, trauma support and counselling for victims.

Article 26 – Protection and support for child witnesses

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that in the provision of protection and support services to victims, due account is taken of the rights and needs of child witnesses of all forms of violence covered by the scope of this Convention.

2 Measures taken pursuant to this article shall include age-appropriate psychosocial counselling for child witnesses of all forms of violence covered by the scope of this Convention and shall give due regard to the best interests of the child.

Article 27 – Reporting

Parties shall take the necessary measures to encourage any person witness to the commission of acts of violence covered by the scope of this Convention or who has reasonable grounds to believe that such an act may be committed, or that further acts of violence are to be expected, to report this to the competent organisations or authorities.

Article 28 – Reporting by professionals

Parties shall take the necessary measures to ensure that the confidentiality rules imposed by internal law on certain professionals do not constitute an obstacle to the possibility, under appropriate conditions, of their reporting to the competent organisations or authorities if they have reasonable grounds to believe that a serious act of violence covered by the scope of this Convention, has been committed and further serious acts of violence are to be expected.

Chapter V – Substantive law

Article 29 – Civil lawsuits and remedies

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to provide victims with adequate civil remedies against the perpetrator.

2 Parties shall take the necessary legislative or other measures to provide victims, in accordance with the general principles of international law, with adequate civil remedies against State authorities that have failed in their duty to take the necessary preventive or protective measures within the scope of their powers.

Article 30 – Compensation

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that victims have the right to claim compensation from perpetrators for any of the offences established in accordance with this Convention.

2 Adequate State compensation shall be awarded to those who have sustained serious bodily injury or impairment of health, to the extent that the damage is not covered by other sources such as the perpetrator, insurance or State-funded health and social provisions. This does not preclude Parties from claiming regress for compensation awarded from the perpetrator, as long as due regard is paid to the victim's safety.

3 Measures taken pursuant to paragraph 2 shall ensure the granting of compensation within a reasonable time.

Article 31 – Custody, visitation rights and safety

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that, in the determination of custody and visitation rights of children, incidents of violence covered by the scope of this Convention are taken into account.

2 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the exercise of any visitation or custody rights does not jeopardise the rights and safety of the victim or children.

Article 32 – Civil consequences of forced marriages

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that marriages concluded under force may be voidable, annulled or dissolved without undue financial or administrative burden placed on the victim.

Article 33 – Psychological violence

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the intentional conduct of seriously impairing a person's psychological integrity through coercion or threats is criminalised.

Article 34 – Stalking

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the intentional conduct of repeatedly engaging in threatening conduct directed at another person, causing her or him to fear for her or his safety, is criminalised.

Article 35 – Physical violence

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the intentional conduct of committing acts of physical violence against another person is criminalised.

Article 36 – Sexual violence, including rape

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the following intentional conducts are criminalised:

- a engaging in non-consensual vaginal, anal or oral penetration of a sexual nature of the body of another person with any bodily part or object;
- b engaging in other non-consensual acts of a sexual nature with a person;
- c causing another person to engage in non-consensual acts of a sexual nature with a third person.

2 Consent must be given voluntarily as the result of the person's free will assessed in the context of the surrounding circumstances.

3 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the provisions of paragraph 1 also apply to acts committed against former or current spouses or partners as recognised by internal law.

Article 37 – Forced marriage

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the intentional conduct of forcing an adult or a child to enter into a marriage is criminalised.

2 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the intentional conduct of luring an adult or a child to the territory of a Party or State other than the one she or he resides in with the purpose of forcing this adult or child to enter into a marriage is criminalised.

Article 38 – Female genital mutilation

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the following intentional conducts are criminalised:

- a excising, infibulating or performing any other mutilation to the whole or any part of a woman's labia majora, labia minora or clitoris;
- b coercing or procuring a woman to undergo any of the acts listed in point a;
- c inciting, coercing or procuring a girl to undergo any of the acts listed in point a.

Article 39 – Forced abortion and forced sterilisation

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the following intentional conducts are criminalised:

- a performing an abortion on a woman without her prior and informed consent;
- b performing surgery which has the purpose or effect of terminating a woman's capacity to naturally reproduce without her prior and informed consent or understanding of the procedure.

Article 40 – Sexual harassment

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that any form of unwanted verbal, non-verbal or physical conduct of a sexual nature with the purpose or effect of violating the dignity of a person, in particular when creating an intimidating, hostile, degrading, humiliating or offensive environment, is subject to criminal or other legal sanction.

Article 41 – Aiding or abetting and attempt

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to establish as an offence, when committed intentionally, aiding or abetting the commission of the offences established in accordance with Articles 33, 34, 35, 36, 37, 38.a and 39 of this Convention.

2 Parties shall take the necessary legislative or other measures to establish as offences, when committed intentionally, attempts to commit the offences established in accordance with Articles 35, 36, 37, 38.a and 39 of this Convention.

Article 42 –Unacceptable justifications for crimes, including crimes committed in the name of so-called “honour”

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that, in criminal proceedings initiated following the commission of any of the acts of violence covered by the scope of this Convention, culture, custom, religion, tradition or so-called “honour” shall not be regarded as justification for such acts. This covers, in particular, claims that the victim has transgressed cultural, religious, social or traditional norms or customs of appropriate behaviour.

2 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that incitement by any person of a child to commit any of the acts referred to in paragraph 1 shall not diminish the criminal liability of that person for the acts committed.

Article 43 – Application of criminal offences

The offences established in accordance with this Convention shall apply irrespective of the nature of the relationship between victim and perpetrator.

Article 44 – Jurisdiction

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to establish jurisdiction over any offence established in accordance with this Convention, when the offence is committed:

- a in their territory; or
- b on board a ship flying their flag; or
- c on board an aircraft registered under their laws; or
- d by one of their nationals; or
- e by a person who has her or his habitual residence in their territory.

2 Parties shall endeavour to take the necessary legislative or other measures to establish jurisdiction over any offence established in accordance with this Convention where the offence is committed against one of their nationals or a person who has her or his habitual residence in their territory.

3 For the prosecution of the offences established in accordance with Articles 36, 37, 38 and 39 of this Convention, Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that their jurisdiction is not subordinated to the condition that the acts are criminalised in the territory where they were committed.

4 For the prosecution of the offences established in accordance with Articles 36, 37, 38 and 39 of this Convention, Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that their jurisdiction as regards points d and e of paragraph 1 is not subordinated to the condition that the prosecution can only be initiated following the reporting by the victim

of the offence or the laying of information by the State of the place where the offence was committed.

5 Parties shall take the necessary legislative or other measures to establish jurisdiction over the offences established in accordance with this Convention, in cases where an alleged perpetrator is present on their territory and they do not extradite her or him to another Party, solely on the basis of her or his nationality.

6 When more than one Party claims jurisdiction over an alleged offence established in accordance with this Convention, the Parties involved shall, where appropriate, consult each other with a view to determining the most appropriate jurisdiction for prosecution.

7 Without prejudice to the general rules of international law, this Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised by a Party in accordance with its internal law.

Article 45 – Sanctions and measures

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the offences established in accordance with this Convention are punishable by effective, proportionate and dissuasive sanctions, taking into account their seriousness. These sanctions shall include, where appropriate, sentences involving the deprivation of liberty which can give rise to extradition.

2 Parties may adopt other measures in relation to perpetrators, such as:

- monitoring or supervision of convicted persons;
- withdrawal of parental rights, if the best interests of the child, which may include the safety of the victim, cannot be guaranteed in any other way.

Article 46 – Aggravating circumstances

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the following circumstances, insofar as they do not already form part of the constituent elements of the offence, may, in conformity with the relevant provisions of internal law, be taken into consideration as aggravating circumstances in the determination of the sentence in relation to the offences established in accordance with this Convention:

- a the offence was committed against a former or current spouse or partner as recognised by internal law, by a member of the family, a person cohabiting with the victim or a person having abused her or his authority;
- b the offence, or related offences, were committed repeatedly;
- c the offence was committed against a person made vulnerable by particular circumstances;
- d the offence was committed against or in the presence of a child;
- e the offence was committed by two or more people acting together;

- f the offence was preceded or accompanied by extreme levels of violence;
- g the offence was committed with the use or threat of a weapon;
- h the offence resulted in severe physical or psychological harm for the victim;
- i the perpetrator had previously been convicted of offences of a similar nature.

Article 47 – Sentences passed by another Party

Parties shall take the necessary legislative or other measures to provide for the possibility of taking into account final sentences passed by another Party in relation to the offences established in accordance with this Convention when determining the sentence.

Article 48 – Prohibition of mandatory alternative dispute resolution processes or sentencing

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to prohibit mandatory alternative dispute resolution processes, including mediation and conciliation, in relation to all forms of violence covered by the scope of this Convention.

2 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that if the payment of a fine is ordered, due account shall be taken of the ability of the perpetrator to assume his or her financial obligations towards the victim.

Chapter VI – Investigation, prosecution, procedural law and protective measures

Article 49 – General obligations

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that investigations and judicial proceedings in relation to all forms of violence covered by the scope of this Convention are carried out without undue delay while taking into consideration the rights of the victim during all stages of the criminal proceedings.

2 Parties shall take the necessary legislative or other measures, in conformity with the fundamental principles of human rights and having regard to the gendered understanding of violence, to ensure the effective investigation and prosecution of offences established in accordance with this Convention.

Article 50 – Immediate response, prevention and protection

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the responsible law enforcement agencies respond to all forms of violence covered by the scope of this Convention promptly and appropriately by offering adequate and immediate protection to victims.

2 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the responsible law enforcement agencies engage promptly and appropriately in the prevention

and protection against all forms of violence covered by the scope of this Convention, including the employment of preventive operational measures and the collection of evidence.

Article 51 – Risk assessment and risk management

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that an assessment of the lethality risk, the seriousness of the situation and the risk of repeated violence is carried out by all relevant authorities in order to manage the risk and if necessary to provide co-ordinated safety and support.

2 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the assessment referred to in paragraph 1 duly takes into account, at all stages of the investigation and application of protective measures, the fact that perpetrators of acts of violence covered by the scope of this Convention possess or have access to firearms.

Article 52 – Emergency barring orders

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the competent authorities are granted the power to order, in situations of immediate danger, a perpetrator of domestic violence to vacate the residence of the victim or person at risk for a sufficient period of time and to prohibit the perpetrator from entering the residence of or contacting the victim or person at risk. Measures taken pursuant to this article shall give priority to the safety of victims or persons at risk.

Article 53 – Restraining or protection orders

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that appropriate restraining or protection orders are available to victims of all forms of violence covered by the scope of this Convention.

2 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the restraining or protection orders referred to in paragraph 1 are:

- available for immediate protection and without undue financial or administrative burdens placed on the victim;
- issued for a specified period or until modified or discharged;
- where necessary, issued on an ex parte basis which has immediate effect;
- available irrespective of, or in addition to, other legal proceedings;
- allowed to be introduced in subsequent legal proceedings.

3 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that breaches of restraining or protection orders issued pursuant to paragraph 1 shall be subject to effective, proportionate and dissuasive criminal or other legal sanctions.

Article 54 – Investigations and evidence

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that, in any civil or criminal proceedings, evidence relating to the sexual history and conduct of the victim shall be permitted only when it is relevant and necessary.

Article 55 – *Ex parte* and *ex officio* proceedings

1 Parties shall ensure that investigations into or prosecution of offences established in accordance with Articles 35, 36, 37, 38 and 39 of this Convention shall not be wholly dependant upon a report or complaint filed by a victim if the offence was committed in whole or in part on its territory, and that the proceedings may continue even if the victim withdraws her or his statement or complaint.

2 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure, in accordance with the conditions provided for by their internal law, the possibility for governmental and non-governmental organisations and domestic violence counsellors to assist and/or support victims, at their request, during investigations and judicial proceedings concerning the offences established in accordance with this Convention.

Article 56 – Measures of protection

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to protect the rights and interests of victims, including their special needs as witnesses, at all stages of investigations and judicial proceedings, in particular by:

- a providing for their protection, as well as that of their families and witnesses, from intimidation, retaliation and repeat victimisation;
- b ensuring that victims are informed, at least in cases where the victims and the family might be in danger, when the perpetrator escapes or is released temporarily or definitively;
- c informing them, under the conditions provided for by internal law, of their rights and the services at their disposal and the follow-up given to their complaint, the charges, the general progress of the investigation or proceedings, and their role therein, as well as the outcome of their case;
- d enabling victims, in a manner consistent with the procedural rules of internal law, to be heard, to supply evidence and have their views, needs and concerns presented, directly or through an intermediary, and considered;
- e providing victims with appropriate support services so that their rights and interests are duly presented and taken into account;
- f ensuring that measures may be adopted to protect the privacy and the image of the victim;

g ensuring that contact between victims and perpetrators within court and law enforcement agency premises is avoided where possible;

h providing victims with independent and competent interpreters when victims are parties to proceedings or when they are supplying evidence;

i enabling victims to testify, according to the rules provided by their internal law, in the courtroom without being present or at least without the presence of the alleged perpetrator, notably through the use of appropriate communication technologies, where available.

2 A child victim and child witness of violence against women and domestic violence shall be afforded, where appropriate, special protection measures taking into account the best interests of the child.

Article 57 – Legal aid

Parties shall provide for the right to legal assistance and to free legal aid for victims under the conditions provided by their internal law.

Article 58 – Statute of limitation

Parties shall take the necessary legislative and other measures to ensure that the statute of limitation for initiating any legal proceedings with regard to the offences established in accordance with Articles 36, 37, 38 and 39 of this Convention, shall continue for a period of time that is sufficient and commensurate with the gravity of the offence in question, to allow for the efficient initiation of proceedings after the victim has reached the age of majority.

Chapter VII – Migration and asylum

Article 59 – Residence status

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that victims whose residence status depends on that of the spouse or partner as recognised by internal law, in the event of the dissolution of the marriage or the relationship, are granted in the event of particularly difficult circumstances, upon application, an autonomous residence permit irrespective of the duration of the marriage or the relationship. The conditions relating to the granting and duration of the autonomous residence permit are established by internal law.

2 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that victims may obtain the suspension of expulsion proceedings initiated in relation to a residence status dependent on that of the spouse or partner as recognised by internal law to enable them to apply for an autonomous residence permit.

3 Parties shall issue a renewable residence permit to victims in one of the two following situations, or in both:

a where the competent authority considers that their stay is necessary owing to their personal situation;

b where the competent authority considers that their stay is necessary for the purpose of their co-operation with the competent authorities in investigation or criminal proceedings.

4 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that victims of forced marriage brought into another country for the purpose of the marriage and who, as a result, have lost their residence status in the country where they habitually reside, may regain this status.

Article 60 – Gender-based asylum claims

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that gender-based violence against women may be recognised as a form of persecution within the meaning of Article 1, A (2), of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees and as a form of serious harm giving rise to complementary/subsidiary protection.

2 Parties shall ensure that a gender-sensitive interpretation is given to each of the Convention grounds and that where it is established that the persecution feared is for one or more of these grounds, applicants shall be granted refugee status according to the applicable relevant instruments.

3 Parties shall take the necessary legislative or other measures to develop gender-sensitive reception procedures and support services for asylum-seekers as well as gender guidelines and gender-sensitive asylum procedures, including refugee status determination and application for international protection.

Article 61 – Non-refoulement

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to respect the principle of non-refoulement in accordance with existing obligations under international law.

2 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that victims of violence against women who are in need of protection, regardless of their status or residence, shall not be returned under any circumstances to any country where their life would be at risk or where they might be subjected to torture or inhuman or degrading treatment or punishment.

Chapter VIII – International co-operation

Article 62 – General principles

1 Parties shall co-operate with each other, in accordance with the provisions of this Convention, and through the application of relevant international and regional instruments on co-operation in civil and criminal matters, arrangements agreed on the basis of uniform or reciprocal legislation and internal laws, to the widest extent possible, for the purpose of:

a preventing, combating and prosecuting all forms of violence covered by the scope of this Convention;

b protecting and providing assistance to victims;

c investigations or proceedings concerning the offences established in accordance with this Convention;

d enforcing relevant civil and criminal judgments issued by the judicial authorities of Parties, including protection orders.

2 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that victims of an offence established in accordance with this Convention and committed in the territory of a Party other than the one where they reside may make a complaint before the competent authorities of their State of residence.

3 If a Party that makes mutual legal assistance in criminal matters, extradition or enforcement of civil or criminal judgments imposed by another Party to this Convention conditional on the existence of a treaty receives a request for such legal co-operation from a Party with which it has not concluded such a treaty, it may consider this Convention to be the legal basis for mutual legal assistance in criminal matters, extradition or enforcement of civil or criminal judgments imposed by the other Party in respect of the offences established in accordance with this Convention.

4 Parties shall endeavour to integrate, where appropriate, the prevention and the fight against violence against women and domestic violence in assistance programmes for development provided for the benefit of third States, including by entering into bilateral and multilateral agreements with third States with a view to facilitating the protection of victims in accordance with Article 18, paragraph 5.

Article 63 – Measures relating to persons at risk

When a Party, on the basis of the information at its disposal, has reasonable grounds to believe that a person is at immediate risk of being subjected to any of the acts of violence referred to in Articles 36, 37, 38 and 39 of this Convention on the territory of another Party, the Party that has the information is encouraged to transmit it without delay to the latter for the purpose of ensuring that appropriate protection measures are taken. Where applicable,

this information shall include details on existing protection provisions for the benefit of the person at risk.

Article 64 – Information

1 The requested Party shall promptly inform the requesting Party of the final result of the action taken under this chapter. The requested Party shall also promptly inform the requesting Party of any circumstances which render impossible the carrying out of the action sought or are likely to delay it significantly.

2 A Party may, within the limits of its internal law, without prior request, forward to another Party information obtained within the framework of its own investigations when it considers that the disclosure of such information might assist the receiving Party in preventing criminal offences established in accordance with this Convention or in initiating or carrying out investigations or proceedings concerning such criminal offences or that it might lead to a request for co-operation by that Party under this chapter.

3 A Party receiving any information in accordance with paragraph 2 shall submit such information to its competent authorities in order that proceedings may be taken if they are considered appropriate, or that this information may be taken into account in relevant civil and criminal proceedings.

Article 65 – Data Protection

Personal data shall be stored and used pursuant to the obligations undertaken by the Parties under the Convention for the Protection of Individuals with regard to Automatic Processing of Personal Data (ETS No. 108).

Chapter IX – Monitoring mechanism

Article 66 –Group of experts on action against violence against women and domestic violence

1 The Group of experts on action against violence against women and domestic violence (hereinafter referred to as “GREVIO”) shall monitor the implementation of this Convention by the Parties.

2 GREVIO shall be composed of a minimum of 10 members and a maximum of 15 members, taking into account a gender and geographical balance, as well as multidisciplinary expertise. Its members shall be elected by the Committee of the Parties from among candidates nominated by the Parties for a term of office of four years, renewable once, and chosen from among nationals of the Parties.

3 The initial election of 10 members shall be held within a period of one year following the entry into force of this Convention. The election of five additional members shall be held following the 25th ratification or accession.

4 The election of the members of GREVIO shall be based on the following principles:

a they shall be chosen according to a transparent procedure from among persons of high moral character, known for their recognised competence in the fields of human rights, gender equality, violence against women and domestic violence, or assistance to and protection of victims, or having demonstrated professional experience in the areas covered by this Convention;

b no two members of GREVIO may be nationals of the same State;

c they should represent the main legal systems;

d they should represent relevant actors and agencies in the field of violence against women and domestic violence;

e they shall sit in their individual capacity and shall be independent and impartial in the exercise of their functions, and shall be available to carry out their duties in an effective manner.

5 The election procedure of the members of GREVIO shall be determined by the Committee of Ministers of the Council of Europe, after consulting with and obtaining the unanimous consent of the Parties, within a period of six months following the entry into force of this Convention.

6 GREVIO shall adopt its own rules of procedure.

7 Members of GREVIO, and other members of delegations carrying out the country visits as set forth in Article 68, paragraphs 9 and 14, shall enjoy the privileges and immunities established in the appendix to this Convention.

Article 67 – Committee of the Parties

1 The Committee of the Parties shall be composed of the representatives of the Parties to the Convention.

2 The Committee of the Parties shall be convened by the Secretary General of the Council of Europe. Its first meeting shall be held within a period of one year following the entry into force of this Convention in order to elect the members of GREVIO. It shall subsequently meet whenever one third of the Parties, the President of the Committee of the Parties or the Secretary General so requests.

3 The Committee of the Parties shall adopt its own rules of procedure.

Article 68 – Procedure

1 Parties shall submit to the Secretary General of the Council of Europe, based on a questionnaire prepared by GREVIO, a report on legislative and other measures giving effect to the provisions of this Convention, for consideration by GREVIO.

2 GREVIO shall consider the report submitted in accordance with paragraph 1 with the representatives of the Party concerned.

3 Subsequent evaluation procedures shall be divided into rounds, the length of which is determined by GREVIO. At the beginning of each round GREVIO shall select the specific provisions on which the evaluation procedure shall be based and send out a questionnaire.

4 GREVIO shall define the appropriate means to carry out this monitoring procedure. It may in particular adopt a questionnaire for each evaluation round, which shall serve as a basis for the evaluation procedure of the implementation by the Parties. This questionnaire shall be addressed to all Parties. Parties shall respond to this questionnaire, as well as to any other request of information from GREVIO.

5 GREVIO may receive information on the implementation of the Convention from non-governmental organisations and civil society, as well as from national institutions for the protection of human rights.

6 GREVIO shall take due consideration of the existing information available from other regional and international instruments and bodies in areas falling within the scope of this Convention.

7 When adopting a questionnaire for each evaluation round, GREVIO shall take due consideration of the existing data collection and research in the Parties as referred to in Article 11 of this Convention.

8 GREVIO may receive information on the implementation of the Convention from the Council of Europe Commissioner for Human Rights, the Parliamentary Assembly and relevant specialised bodies of the Council of Europe, as well as those established under other international instruments. Complaints presented to these bodies and their outcome will be made available to GREVIO.

9 GREVIO may subsidiarily organise, in co-operation with the national authorities and with the assistance of independent national experts, country visits, if the information gained is insufficient or in cases provided for in paragraph 14. During these visits, GREVIO may be assisted by specialists in specific fields.

10 GREVIO shall prepare a draft report containing its analysis concerning the implementation of the provisions on which the evaluation is based, as well as its suggestions and proposals concerning the way in which the Party concerned may deal with the problems

which have been identified. The draft report shall be transmitted for comments to the Party which undergoes the evaluation. Its comments shall be taken into account by GREVIO when adopting its report.

11 On the basis of all the information received and the comments by the Parties, GREVIO shall adopt its report and conclusions concerning the measures taken by the Party concerned to implement the provisions of this Convention. This report and the conclusions shall be sent to the Party concerned and to the Committee of the Parties. The report and conclusions of GREVIO shall be made public as from their adoption, together with eventual comments by the Party concerned.

12 Without prejudice to the procedure of paragraphs 1 to 8, the Committee of the Parties may adopt, on the basis of the report and conclusions of GREVIO, recommendations addressed to this Party (a) concerning the measures to be taken to implement the conclusions of GREVIO, if necessary setting a date for submitting information on their implementation, and (b) aiming at promoting co-operation with that Party for the proper implementation of this Convention.

13 If GREVIO receives reliable information indicating a situation where problems require immediate attention to prevent or limit the scale or number of serious violations of the Convention, it may request the urgent submission of a special report concerning measures taken to prevent a serious, massive or persistent pattern of violence against women.

14 Taking into account the information submitted by the Party concerned, as well as any other reliable information available to it, GREVIO may designate one or more of its members to conduct an inquiry and to report urgently to GREVIO. Where warranted and with the consent of the Party, the inquiry may include a visit to its territory.

15 After examining the findings of the inquiry referred to in paragraph 14, GREVIO shall transmit these findings to the Party concerned and, where appropriate, to the Committee of the Parties and the Committee of Ministers of the Council of Europe together with any comments and recommendations.

Article 69 – General recommendations

GREVIO may adopt, where appropriate, general recommendations on the implementation of this Convention.

Article 70 – Parliamentary involvement in monitoring

1 National parliaments shall be invited to participate in the monitoring of the measures taken for the implementation of this Convention.

2 Parties shall submit the reports of GREVIO to their national parliaments.

3 The Parliamentary Assembly of the Council of Europe shall be invited to regularly take stock of the implementation of this Convention.

Chapter X – Relationship with other international instruments

Article 71 – Relationship with other international instruments

1 This Convention shall not affect obligations arising from other international instruments to which Parties to this Convention are Parties or shall become Parties and which contain provisions on matters governed by this Convention.

2 The Parties to this Convention may conclude bilateral or multilateral agreements with one another on the matters dealt with in this Convention, for purposes of supplementing or strengthening its provisions or facilitating the application of the principles embodied in it.

Chapter XI – Amendments to the Convention

Article 72 – Amendments

1 Any proposal for an amendment to this Convention presented by a Party shall be communicated to the Secretary General of the Council of Europe and forwarded by her or him to the member States of the Council of Europe, any signatory, any Party, the European Union, any State invited to sign this Convention in accordance with the provisions of Article 75, and any State invited to accede to this Convention in accordance with the provisions of Article 76.

2 The Committee of Ministers of the Council of Europe shall consider the proposed amendment and, after having consulted the Parties to this Convention that are not members of the Council of Europe, may adopt the amendment by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe.

3 The text of any amendment adopted by the Committee of Ministers in accordance with paragraph 2 shall be forwarded to the Parties for acceptance.

4 Any amendment adopted in accordance with paragraph 2 shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of one month after the date on which all Parties have informed the Secretary General of their acceptance.

Chapter XII – Final clauses

Article 73 – Effects of this Convention

The provisions of this Convention shall not prejudice the provisions of internal law and binding international instruments which are already in force or may come into force, under which more favourable rights are or would be accorded to persons in preventing and combating violence against women and domestic violence.

Article 74 – Dispute settlement

1 The Parties to any dispute which may arise concerning the application or interpretation of the provisions of this Convention shall first seek to resolve it by means of negotiation, conciliation, arbitration or by any other methods of peaceful settlement accepted by mutual agreement between them.

2 The Committee of Ministers of the Council of Europe may establish procedures of settlement to be available for use by the Parties in dispute if they should so agree.

Article 75 – Signature and entry into force

1 This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe, the non-member States which have participated in its elaboration and the European Union.

2 This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

3 This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which 10 signatories, including at least eight member States of the Council of Europe, have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 2.

4 In respect of any State referred to in paragraph 1 or the European Union, which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the deposit of its instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 76 – Accession to the Convention

1 After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe may, after consultation of the Parties to this Convention and obtaining their unanimous consent, invite any non-member State of the Council of Europe, which has not participated in the elaboration of the Convention, to accede to this Convention by a decision taken by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe, and by unanimous vote of the representatives of the Parties entitled to sit on the Committee of Ministers.

2 In respect of any acceding State, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 77 – Territorial application

1 Any State or the European Union may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.

2 Any Party may, at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration and for whose international relations it is responsible or on whose behalf it is authorised to give undertakings. In respect of such territory, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.

3 Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 78 – Reservations

1 No reservation may be made in respect of any provision of this Convention, with the exceptions provided for in paragraphs 2 and 3.

2 Any State or the European Union may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that it reserves the right not to apply or to apply only in specific cases or conditions the provisions laid down in:

–Article 30, paragraph 2;

–Article 44, paragraphs 1.e, 3 and 4;

–Article 55, paragraph 1 in respect of Article 35 regarding minor offences;

–Article 58 in respect of Articles 37, 38 and 39;

–Article 59.

3 Any State or the European Union may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that it reserves the right to provide for non-criminal sanctions, instead of criminal sanctions, for the behaviours referred to in Articles 33 and 34.

4 Any Party may wholly or partly withdraw a reservation by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe. This declaration shall become effective as from its date of receipt by the Secretary General.

Article 79 – Validity and review of reservations

1 Reservations referred to in Article 78, paragraphs 2 and 3, shall be valid for a period of five years from the day of the entry into force of this Convention in respect of the Party concerned. However, such reservations may be renewed for periods of the same duration.

2 Eighteen months before the date of expiry of the reservation, the Secretariat General of the Council of Europe shall give notice of that expiry to the Party concerned. No later than three months before the expiry, the Party shall notify the Secretary General that it is upholding, amending or withdrawing its reservation. In the absence of a notification by the Party concerned, the Secretariat General shall inform that Party that its reservation is considered to have been extended automatically for a period of six months. Failure by the Party concerned to notify its intention to uphold or modify its reservation before the expiry of that period shall cause the reservation to lapse.

3 If a Party makes a reservation in conformity with Article 78, paragraphs 2 and 3, it shall provide, before its renewal or upon request, an explanation to GREVIO, on the grounds justifying its continuance.

Article 80 – Denunciation

1 Any Party may, at any time, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

2 Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

Article 81 – Notification

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, the non-member States which have participated in its elaboration, any signatory, any Party, the European Union, and any State invited to accede to this Convention of:

- a any signature;
- b the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c any date of entry into force of this Convention in accordance with Articles 75 and 76;
- d any amendment adopted in accordance with Article 72 and the date on which such an amendment enters into force;
- e any reservation and withdrawal of reservation made in pursuance of Article 78;

f any denunciation made in pursuance of the provisions of Article 80;

g any other act, notification or communication relating to this Convention.

In witness where of the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Istanbul, this 11th day of May 2011, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the non-member States which have participated in the elaboration of this Convention, to the European Union and to any State invited to accede to this Convention.

Appendix – Privileges and immunities (Article 66)

1. This appendix shall apply to the members of GREVIO mentioned in Article 66 of the Convention, as well as to other members of the country visit delegations. For the purpose of this appendix, the term “other members of the country visit delegations” shall include the independent national experts and the specialists mentioned in Article 68, paragraph 9, of the Convention, staff members of the Council of Europe and interpreters employed by the Council of Europe accompanying GREVIO during its country visits.

2. The members of GREVIO and the other members of the country visit delegations shall, while exercising their functions relating to the preparation and the carrying out of country visits, as well as the follow-up thereto, and travelling in connection with those functions, enjoy the following privileges and immunities:

a. immunity from personal arrest or detention and from seizure of their personal baggage, and immunity from legal process of every kind in respect of words spoken or written and all acts performed by them in their official capacity;

b. exemption from any restrictions on their freedom of movement on exit from and return to their country of residence, and entry into and exit from the country in which they exercise their functions, and from alien registration in the country which they are visiting or through which they are passing in the exercise of their functions.

3. In the course of journeys undertaken in the exercise of their functions, the members of GREVIO and the other members of the country visit delegations shall, in the matter of customs and exchange control, be accorded the same facilities as those accorded to representatives of foreign governments on temporary official duty.

4. The documents relating to the evaluation of the implementation of the Convention carried by members of GREVIO and other members of the country visit delegations shall be

inviolable insofar as they concern the activity of GREVIO. No stoppage or censorship shall be applied to the official correspondence of GREVIO or to official communications of members of GREVIO and other members of the country visit delegations.

5. In order to secure for the members of GREVIO and the other members of the country visit delegations complete freedom of speech and complete independence in the discharge of their duties, the immunity from legal process in respect of words spoken or written and all acts done by them in discharging their duties shall continue to be accorded, notwithstanding that the persons concerned are no longer engaged in the discharge of such duties.

6. Privileges and immunities are granted to the persons mentioned in paragraph 1 of this appendix in order to safeguard the independent exercise of their functions in the interests of GREVIO and not for their personal benefit. The waiver of immunities of the persons mentioned in paragraph 1 of this appendix shall be made by the Secretary General of the Council of Europe in any case where, in his or her opinion, the immunity would impede the course of justice and where it can be waived without prejudice to the interests of GREVIO.

Convention du Conseil de l'Europe sur la prévention et la lutte contre la violence à l'égard des femmes et la violence domestique

Istanbul, 11.V.2011

Préambule

Les Etats membres du Conseil de l'Europe et les autres signataires de la présente Convention,

Rappelant la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales (STE n° 5, 1950) et ses Protocoles, la Charte sociale européenne (STE n° 35, 1961, révisée en 1996, STE n° 163), la Convention du Conseil de l'Europe sur la lutte contre la traite des êtres humains (STCE n° 197, 2005) et la Convention du Conseil de l'Europe sur la protection des enfants contre l'exploitation et les abus sexuels (STCE n° 201, 2007);

Rappelant les recommandations suivantes du Comité des Ministres aux Etats membres du Conseil de l'Europe : la Recommandation Rec(2002)5 sur la protection des femmes contre la violence, la Recommandation CM/Rec(2007)17 sur les normes et mécanismes d'égalité entre les femmes et les hommes, la Recommandation CM/Rec(2010)10 sur le rôle des femmes et des hommes dans la prévention et la résolution des conflits et la consolidation de la paix, et les autres recommandations pertinentes;

Tenant compte du volume croissant de la jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme qui établit des normes importantes en matière de violence à l'égard des femmes;

Ayant à l'esprit le Pacte international relatif aux droits civils et politiques (1966), le Pacte international relatif aux droits économiques, sociaux et culturels (1966), la Convention des Nations Unies sur l'élimination de toutes les formes de discrimination à l'égard des femmes (« CEDEF », 1979) et son Protocole facultatif (1999) ainsi que la Recommandation générale n° 19 du Comité de la CEDEF sur la violence à l'égard des femmes, la Convention des Nations Unies relative aux droits de l'enfant (1989) et ses Protocoles facultatifs (2000) et la Convention des Nations Unies relative aux droits des personnes handicapées (2006);

Ayant à l'esprit le Statut de Rome de la Cour pénale internationale (2002);

Rappelant les principes de base du droit humanitaire international, et en particulier la Convention (IV) de Genève relative à la protection des personnes civiles en temps de guerre (1949) et ses Protocoles additionnels I et II (1977);

Condamnant toutes les formes de violence à l'égard des femmes et de violence domestique;

Reconnaissant que la réalisation *de jure* et *de facto* de l'égalité entre les femmes et les hommes est un élément clé dans la prévention de la violence à l'égard des femmes;

Reconnaissant que la violence à l'égard des femmes est une manifestation des rapports de force historiquement inégaux entre les femmes et les hommes ayant conduit à la domination et à la discrimination des femmes par les hommes, privant ainsi les femmes de leur pleine émancipation;

Reconnaissant que la nature structurelle de la violence à l'égard des femmes est fondée sur le genre, et que la violence à l'égard des femmes est un des mécanismes sociaux cruciaux par lesquels les femmes sont maintenues dans une position de subordination par rapport aux hommes;

Reconnaissant avec une profonde préoccupation que les femmes et les filles sont souvent exposées à des formes graves de violence telles que la violence domestique, le harcèlement sexuel, le viol, le mariage forcé, les crimes commis au nom du prétendu « honneur » et les mutilations génitales, lesquelles constituent une violation grave des droits humains des femmes et des filles et un obstacle majeur à la réalisation de l'égalité entre les femmes et les hommes;

Reconnaissant les violations constantes des droits de l'homme en situation de conflits armés affectant la population civile, et en particulier les femmes, sous la forme de viols et de violences sexuelles généralisés ou systématiques et la potentialité d'une augmentation de la violence fondée sur le genre aussi bien pendant qu'après les conflits;

Reconnaissant que les femmes et les filles sont exposées à un risque plus élevé de violence fondée sur le genre que ne le sont les hommes;

Reconnaissant que la violence domestique affecte les femmes de manière disproportionnée et que les hommes peuvent également être victimes de violence domestique;

Reconnaissant que les enfants sont des victimes de la violence domestique, y compris en tant que témoins de violence au sein de la famille;

Aspirant à créer une Europe libre de violence à l'égard des femmes et de violence domestique,

Sont convenus de ce qui suit :

Chapitre I – Buts, définitions, égalité et non-discrimination, obligations générales

Article 1 – Buts de la Convention

1 La présente Convention a pour buts :

a de protéger les femmes contre toutes les formes de violence, et de prévenir, poursuivre et éliminer la violence à l'égard des femmes et la violence domestique;

b de contribuer à éliminer toutes les formes de discrimination à l'égard des femmes et de promouvoir l'égalité réelle entre les femmes et les hommes, y compris par l'autonomisation des femmes;

c de concevoir un cadre global, des politiques et des mesures de protection et d'assistance pour toutes les victimes de violence à l'égard des femmes et de violence domestique;

d de promouvoir la coopération internationale en vue d'éliminer la violence à l'égard des femmes et la violence domestique;

e de soutenir et d'assister les organisations et services répressifs pour coopérer de manière effective afin d'adopter une approche intégrée visant à éliminer la violence à l'égard des femmes et la violence domestique.

2 Afin d'assurer une mise en œuvre effective de ses dispositions par les Parties, la présente Convention établit un mécanisme de suivi spécifique.

Article 2 – Champ d'application de la Convention

1 La présente Convention s'applique à toutes les formes de violence à l'égard des femmes, y compris la violence domestique, qui affecte les femmes de manière disproportionnée.

2 Les Parties sont encouragées à appliquer la présente Convention à toutes les victimes de violence domestique. Les Parties portent une attention particulière aux femmes victimes de violence fondée sur le genre dans la mise en œuvre des dispositions de la présente Convention.

3 La présente Convention s'applique en temps de paix et en situation de conflit armé.

Article 3 – Définitions

Aux fins de la présente Convention :

a le terme « violence à l'égard des femmes » doit être compris comme une violation des droits de l'homme et une forme de discrimination à l'égard des femmes, et désigne tous les actes de violence fondés sur le genre qui entraînent, ou sont susceptibles d'entraîner pour les femmes, des dommages ou souffrances de nature physique, sexuelle, psychologique ou économique, y compris la menace de se livrer à de tels actes, la contrainte ou la privation arbitraire de liberté, que ce soit dans la vie publique ou privée;

b le terme « violence domestique » désigne tous les actes de violence physique, sexuelle, psychologique ou économique qui surviennent au sein de la famille ou du foyer ou entre des anciens ou actuels conjoints ou partenaires, indépendamment du fait que l'auteur de l'infraction partage ou a partagé le même domicile que la victime;

c le terme « genre » désigne les rôles, les comportements, les activités et les attributions socialement construits, qu'une société donnée considère comme appropriés pour les femmes et les hommes;

d le terme « violence à l'égard des femmes fondée sur le genre » désigne toute violence faite à l'égard d'une femme parce qu'elle est une femme ou affectant les femmes de manière disproportionnée;

e le terme « victime » désigne toute personne physique qui est soumise aux comportements spécifiés aux points a et b;

f le terme « femme » inclut les filles de moins de 18 ans.

Article 4 – Droits fondamentaux, égalité et non-discrimination

1 Les Parties prennent les mesures législatives et autres nécessaires pour promouvoir et protéger le droit de chacun, en particulier des femmes, de vivre à l'abri de la violence aussi bien dans la sphère publique que dans la sphère privée.

2 Les Parties condamnent toutes les formes de discrimination à l'égard des femmes et prennent, sans retard, les mesures législatives et autres nécessaires pour la prévenir, en particulier :

–en inscrivant dans leurs constitutions nationales ou toute autre disposition législative appropriée, le principe de l'égalité entre les femmes et les hommes, et en assurant l'application effective dudit principe;

–en interdisant la discrimination à l'égard des femmes, y compris le cas échéant par le recours à des sanctions;

–en abrogeant toutes les lois et pratiques qui discriminent les femmes.

3 La mise en œuvre des dispositions de la présente Convention par les Parties, en particulier les mesures visant à protéger les droits des victimes, doit être assurée sans discrimination aucune, fondée notamment sur le sexe, le genre, la race, la couleur, la langue, la religion, les opinions politiques ou toute autre opinion, l'origine nationale ou sociale, l'appartenance à une minorité nationale, la fortune, la naissance, l'orientation sexuelle, l'identité de genre, l'âge, l'état de santé, le handicap, le statut marital, le statut de migrant ou de réfugié, ou toute autre situation.

4 Les mesures spécifiques qui sont nécessaires pour prévenir et protéger les femmes contre la violence fondée sur le genre ne sont pas considérées comme discriminatoires en vertu de la présente Convention.

Article 5 – Obligations de l'Etat et diligence voulue

1 Les Parties s'abstiennent de commettre tout acte de violence à l'égard des femmes et s'assurent que les autorités, les fonctionnaires, les agents et les institutions étatiques, ainsi que les autres acteurs qui agissent au nom de l'Etat se comportent conformément à cette obligation

2 Les Parties prennent les mesures législatives et autres nécessaires pour agir avec la diligence voulue afin de prévenir, enquêter sur, punir, et accorder une réparation pour les actes de violence couverts par le champ d'application de la présente Convention commis par des acteurs non étatiques.

Article 6 – Politiques sensibles au genre

Les Parties s'engagent à inclure une perspective de genre dans la mise en œuvre et l'évaluation de l'impact des dispositions de la présente Convention et à promouvoir et mettre en œuvre de manière effective des politiques d'égalité entre les femmes et les hommes, et d'autonomisation des femmes.

Chapitre II – Politiques intégrées et collecte des données

Article 7 – Politiques globales et coordonnées

1 Les Parties prennent les mesures législatives et autres nécessaires pour adopter et mettre en œuvre des politiques nationales effectives, globales et coordonnées, incluant toutes les mesures pertinentes pour prévenir et combattre toutes les formes de violence couvertes par le champ d'application de la présente Convention, et offrir une réponse globale à la violence à l'égard des femmes.

2 Les Parties veillent à ce que les politiques mentionnées au paragraphe 1 placent les droits de la victime au centre de toutes les mesures et soient mises en œuvre par le biais d'une coopération effective entre toutes les agences, institutions et organisations pertinentes.

3 Les mesures prises conformément au présent article doivent impliquer, le cas échéant, tous les acteurs pertinents tels que les agences gouvernementales, les parlements et les autorités nationales, régionales et locales, les institutions nationales des droits de l'homme et les organisations de la société civile.

Article 8 – Ressources financières

Les Parties allouent des ressources financières et humaines appropriées pour la mise en œuvre adéquate des politiques intégrées, mesures et programmes visant à prévenir et combattre toutes les formes de violence couvertes par le champ d'application de la présente Convention, y compris ceux réalisés par les organisations non gouvernementales et la société civile.

Article 9 – Organisations non gouvernementales et société civile

Les Parties reconnaissent, encouragent et soutiennent, à tous les niveaux, le travail des organisations non gouvernementales pertinentes et de la société civile qui sont actives dans la lutte contre la violence à l'égard des femmes et établissent une coopération effective avec ces organisations.

Article 10 – Organe de coordination

1 Les Parties désignent ou établissent un ou plusieurs organes officiels responsables pour la coordination, la mise en œuvre, le suivi et l'évaluation des politiques et des mesures prises afin de prévenir et combattre toutes les formes de violence couvertes par la présente Convention. Ces organes coordonnent la collecte des données mentionnées à l'article 11, analysent et en diffusent les résultats.

2 Les Parties veillent à ce que les organes désignés ou établis conformément au présent article reçoivent des informations de nature générale portant sur les mesures prises conformément au chapitre VIII.

3 Les Parties veillent à ce que les organes désignés ou établis conformément au présent article aient la capacité de communiquer directement et d'encourager des relations avec leurs homologues dans les autres Parties.

Article 11 – Collecte des données et recherche

1 Aux fins de la mise en œuvre de la présente Convention, les Parties s'engagent :

a à collecter les données statistiques désagrégées pertinentes, à intervalle régulier, sur les affaires relatives à toutes les formes de violence couvertes par le champ d'application de la présente Convention;

b à soutenir la recherche dans les domaines relatifs à toutes les formes de violence couvertes par le champ d'application de la présente Convention, afin d'étudier leurs causes

profondes et leurs effets, leur fréquence et les taux de condamnation, ainsi que l'efficacité des mesures prises pour mettre en œuvre la présente Convention.

2 Les Parties s'efforcent d'effectuer des enquêtes basées sur la population, à intervalle régulier, afin d'évaluer l'étendue et les tendances de toutes les formes de violence couvertes par le champ d'application de la présente Convention.

3 Les Parties fournissent les informations collectées conformément au présent article au groupe d'experts, mentionné à l'article 66 de la présente Convention, afin de stimuler la coopération internationale et de permettre une comparaison internationale.

4 Les Parties veillent à ce que les informations collectées conformément au présent article soient mises à la disposition du public.

Chapitre III – Prévention

Article 12 – Obligations générales

1 Les Parties prennent les mesures nécessaires pour promouvoir les changements dans les modes de comportement socioculturels des femmes et des hommes en vue d'éradiquer les préjugés, les coutumes, les traditions et toute autre pratique fondés sur l'idée de l'infériorité des femmes ou sur un rôle stéréotypé des femmes et des hommes.

2 Les Parties prennent les mesures législatives et autres nécessaires afin de prévenir toutes les formes de violence couvertes par le champ d'application de la présente Convention par toute personne physique ou morale.

3 Toutes les mesures prises conformément au présent chapitre tiennent compte et traitent des besoins spécifiques des personnes rendues vulnérables du fait de circonstances particulières, et placent les droits de l'homme de toutes les victimes en leur centre.

4 Les Parties prennent les mesures nécessaires afin d'encourager tous les membres de la société, en particulier les hommes et les garçons, à contribuer activement à la prévention de toutes les formes de violence couvertes par le champ d'application de la présente Convention.

5 Les Parties veillent à ce que la culture, la coutume, la religion, la tradition ou le prétendu « honneur » ne soient pas considérés comme justifiant des actes de violence couverts par le champ d'application de la présente Convention.

6 Les Parties prennent les mesures nécessaires pour promouvoir des programmes et des activités visant l'autonomisation des femmes.

Article 13 – Sensibilisation

1 Les Parties promeuvent ou conduisent, régulièrement et à tous les niveaux, des campagnes ou des programmes de sensibilisation y compris en coopération avec les

institutions nationales des droits de l'homme et les organes compétents en matière d'égalité, la société civile et les organisations non gouvernementales, notamment les organisations de femmes, le cas échéant, pour accroître la prise de conscience et la compréhension par le grand public des différentes manifestations de toutes les formes de violence couvertes par le champ d'application de la présente Convention et leurs conséquences sur les enfants, et de la nécessité de les prévenir.

2 Les Parties assurent une large diffusion parmi le grand public d'informations sur les mesures disponibles pour prévenir les actes de violence couverts par le champ d'application de la présente Convention.

Article 14 – Education

1 Les Parties entreprennent, le cas échéant, les actions nécessaires pour inclure dans les programmes d'étude officiels et à tous les niveaux d'enseignement du matériel d'enseignement sur des sujets tels que l'égalité entre les femmes et les hommes, les rôles non stéréotypés des genres, le respect mutuel, la résolution non violente des conflits dans les relations interpersonnelles, la violence à l'égard des femmes fondée sur le genre, et le droit à l'intégrité personnelle, adapté au stade de développement des apprenants.

2 Les Parties entreprennent les actions nécessaires pour promouvoir les principes mentionnés au paragraphe 1 dans les structures éducatives informelles ainsi que dans les structures sportives, culturelles et de loisirs, et les médias.

Article 15 – Formation des professionnels

1 Les Parties dispensent ou renforcent la formation adéquate des professionnels pertinents ayant affaire aux victimes ou aux auteurs de tous les actes de violence couverts par le champ d'application de la présente Convention, sur la prévention et la détection de cette violence, l'égalité entre les femmes et les hommes, les besoins et les droits des victimes, ainsi que sur la manière de prévenir la victimisation secondaire.

2 Les Parties encouragent l'inclusion dans la formation mentionnée au paragraphe 1, d'une formation sur la coopération coordonnée interinstitutionnelle afin de permettre une gestion globale et adéquate des orientations dans les affaires de violence couverte par le champ d'application de la présente Convention.

Article 16 – Programmes préventifs d'intervention et de traitement

1 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour établir ou soutenir des programmes visant à apprendre aux auteurs de violence domestique à adopter un comportement non violent dans les relations interpersonnelles en vue de prévenir de nouvelles violences et de changer les schémas comportementaux violents.

2 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour établir ou soutenir des programmes de traitement destinés à prévenir la récidive des auteurs d'infractions, en particulier des auteurs d'infractions à caractère sexuel.

3 En prenant les mesures mentionnées aux paragraphes 1 et 2, les Parties veillent à ce que la sécurité, le soutien et les droits de l'homme des victimes soient une priorité et que, le cas échéant, ces programmes soient établis et mis en œuvre en étroite coordination avec les services spécialisés dans le soutien aux victimes.

Article 17 – Participation du secteur privé et des médias

1 Les Parties encouragent le secteur privé, le secteur des technologies de l'information et de la communication et les médias, dans le respect de la liberté d'expression et de leur indépendance, à participer à l'élaboration et à la mise en œuvre des politiques, ainsi qu'à mettre en place des lignes directrices et des normes d'autorégulation pour prévenir la violence à l'égard des femmes et renforcer le respect de leur dignité.

2 Les Parties développent et promeuvent, en coopération avec les acteurs du secteur privé, les capacités des enfants, parents et éducateurs à faire face à un environnement des technologies de l'information et de la communication qui donne accès à des contenus dégradants à caractère sexuel ou violent qui peuvent être nuisibles.

Chapitre IV – Protection et soutien

Article 18 – Obligations générales

1 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour protéger toutes les victimes contre tout nouvel acte de violence.

2 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires, conformément à leur droit interne, pour veiller à ce qu'il existe des mécanismes adéquats pour mettre en œuvre une coopération effective entre toutes les agences étatiques pertinentes, y compris les autorités judiciaires, les procureurs, les services répressifs, les autorités locales et régionales, ainsi que les organisations non gouvernementales et les autres organisations ou entités pertinentes pour la protection et le soutien des victimes et des témoins de toutes les formes de violence couvertes par le champ d'application de la présente Convention, y compris en se référant aux services de soutien généraux et spécialisés visés aux articles 20 et 22 de la présente Convention.

3 Les Parties veillent à ce que les mesures prises conformément à ce chapitre:

–soient fondées sur une compréhension fondée sur le genre de la violence à l'égard des femmes et de la violence domestique, et se concentrent sur les droits de l'homme et la sécurité de la victime;

- soient fondées sur une approche intégrée qui prenne en considération la relation entre les victimes, les auteurs des infractions, les enfants et leur environnement social plus large;
- visent à éviter la victimisation secondaire;
- visent l'autonomisation et l'indépendance économique des femmes victimes de violence;
- permettent, le cas échéant, la mise en place d'un ensemble de services de protection et de soutien dans les mêmes locaux;
- répondent aux besoins spécifiques des personnes vulnérables, y compris les enfants victimes, et leur soient accessibles.

4 La fourniture de services ne doit pas dépendre de la volonté des victimes d'engager des poursuites ou de témoigner contre tout auteur d'infraction.

5 Les Parties prennent les mesures adéquates pour garantir une protection consulaire ou autre, et un soutien à leurs ressortissants et aux autres victimes ayant droit à cette protection conformément à leurs obligations découlant du droit international.

Article 19 – Information

Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que les victimes reçoivent une information adéquate et en temps opportun sur les services de soutien et les mesures légales disponibles, dans une langue qu'elles comprennent.

Article 20 – Services de soutien généraux

1 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que les victimes aient accès à des services facilitant leur rétablissement. Ces mesures devraient inclure, si nécessaire, des services tels que le conseil juridique et psychologique, l'assistance financière, les services de logement, l'éducation, la formation et l'assistance en matière de recherche d'emploi.

2 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que les victimes aient accès à des services de santé et des services sociaux, que les services disposent des ressources adéquates et que les professionnels soient formés afin de fournir une assistance aux victimes et de les orienter vers les services adéquats.

Article 21 – Soutien en matière de plaintes individuelles/collectives

Les Parties veillent à ce que les victimes bénéficient d'informations sur les mécanismes régionaux et internationaux de plaintes individuelles/collectives applicables et de l'accès à ces mécanismes. Les Parties promeuvent la mise à disposition d'un soutien sensible et avisé aux victimes dans la présentation de leurs plaintes.

Article 22 – Services de soutien spécialisés

1 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour fournir ou aménager, selon une répartition géographique adéquate, des services de soutien spécialisés immédiats, à court et à long terme, à toute victime ayant fait l'objet de tout acte de violence couvert par le champ d'application de la présente Convention.

2 Les Parties fournissent ou aménagent des services de soutien spécialisés pour toutes les femmes victimes de violence et leurs enfants.

Article 23 – Refuges

Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour permettre la mise en place de refuges appropriés, facilement accessibles et en nombre suffisant, afin d'offrir des logements sûrs pour les victimes, en particulier les femmes et leurs enfants, et pour les aider de manière proactive.

Article 24 – Permanences téléphoniques

Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour mettre en place à l'échelle nationale des permanences téléphoniques gratuites, accessibles vingt-quatre heures sur vingt-quatre, sept jours sur sept, pour fournir aux personnes qui appellent, de manière confidentielle ou dans le respect de leur anonymat, des conseils concernant toutes les formes de violence couvertes par le champ d'application de la présente Convention.

Article 25 – Soutien aux victimes de violence sexuelle

Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour permettre la mise en place de centres d'aide d'urgence pour les victimes de viols et de violences sexuelles, appropriés, facilement accessibles et en nombre suffisant, afin de leur dispenser un examen médical et médico-légal, un soutien lié au traumatisme et des conseils.

Article 26 – Protection et soutien des enfants témoins

1 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que, dans l'offre des services de protection et de soutien aux victimes, les droits et les besoins des enfants témoins de toutes les formes de violence couvertes par le champ d'application de la présente Convention soient dûment pris en compte.

2 Les mesures prises conformément au présent article incluent les conseils psychosociaux adaptés à l'âge des enfants témoins de toutes les formes de violence couvertes par le champ d'application de la présente Convention et tiennent dûment compte de l'intérêt supérieur de l'enfant.

Article 27 – Signalement

Les Parties prennent les mesures nécessaires pour encourager toute personne témoin de la commission de tout acte de violence couvert par le champ d'application de la présente

Convention, ou qui a de sérieuses raisons de croire qu'un tel acte pourrait être commis ou que des nouveaux actes de violence sont à craindre, à les signaler aux organisations ou autorités compétentes.

Article 28 – Signalement par les professionnels

Les Parties prennent les mesures nécessaires pour que les règles de confidentialité imposées par leur droit interne à certains professionnels ne constituent pas un obstacle à la possibilité, dans les conditions appropriées, d'adresser un signalement aux organisations ou autorités compétentes s'ils ont de sérieuses raisons de croire qu'un acte grave de violence couvert par le champ d'application de la présente Convention a été commis et que de nouveaux actes graves de violence sont à craindre.

Chapitre V – Droit matériel

Article 29 – Procès civil et voies de droit

1 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour fournir aux victimes des recours civils adéquats à l'encontre de l'auteur de l'infraction.

2 Conformément aux principes généraux du droit international, les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour fournir aux victimes des réparations civiles adéquates à l'encontre des autorités étatiques ayant manqué à leur devoir de prendre des mesures de prévention ou de protection nécessaires dans la limite de leurs pouvoirs.

Article 30 – Indemnisation

1 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que les victimes aient le droit de demander une indemnisation de la part des auteurs de toute infraction établie conformément à la présente Convention.

2 Une indemnisation adéquate par Etat devrait être octroyée à ceux qui ont subi des atteintes graves à l'intégrité corporelle ou à la santé, dans la mesure où le préjudice n'est pas couvert par d'autres sources, notamment par l'auteur de l'infraction, par les assurances ou par les services sociaux et médicaux financés par l'Etat. Cela n'empêche pas les Parties de demander à l'auteur de l'infraction le remboursement de l'indemnisation octroyée, à condition que la sécurité de la victime soit dûment prise en compte.

3 Les mesures prises conformément au paragraphe 2 doivent garantir l'octroi de l'indemnisation dans un délai raisonnable.

Article 31 – Garde, droit de visite et sécurité

1 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que, lors de la détermination des droits de garde et de visite concernant les enfants, les incidents de

violence couverts par le champ d'application de la présente Convention soient pris en compte.

2 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que l'exercice de tout droit de visite ou de garde ne compromette pas les droits et la sécurité de la victime ou des enfants.

Article 32 – Conséquences civiles des mariages forcés

Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que les mariages contractés en ayant recours à la force puissent être annulables, annulés ou dissous sans faire peser sur la victime une charge financière ou administrative excessive.

Article 33 – Violence psychologique

Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour ériger en infraction pénale le fait, lorsqu'il est commis intentionnellement, de porter gravement atteinte à l'intégrité psychologique d'une personne par la contrainte ou les menaces.

Article 34 – Harcèlement

Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour ériger en infraction pénale le fait, lorsqu'il est commis intentionnellement, d'adopter, à plusieurs reprises, un comportement menaçant dirigé envers une autre personne, conduisant celle-ci à craindre pour sa sécurité.

Article 35 – Violence physique

Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour ériger en infraction pénale le fait, lorsqu'il est commis intentionnellement, de commettre des actes de violence physique à l'égard d'une autre personne.

Article 36 – Violence sexuelle, y compris le viol

1 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour ériger en infraction pénale, lorsqu'ils sont commis intentionnellement:

a la pénétration vaginale, anale ou orale non consentie, à caractère sexuel, du corps d'autrui avec toute partie du corps ou avec un objet;

b les autres actes à caractère sexuel non consentis sur autrui;

c le fait de contraindre autrui à se livrer à des actes à caractère sexuel non consentis avec un tiers.

2 Le consentement doit être donné volontairement comme résultat de la volonté libre de la personne considérée dans le contexte des circonstances environnantes.

3 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent également à des actes commis contre les anciens ou actuels conjoints ou partenaires, conformément à leur droit interne.

Article 37 – Mariages forcés

1 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour ériger en infraction pénale le fait, lorsqu'il est commis intentionnellement, de forcer un adulte ou un enfant à contracter un mariage.

2 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour ériger en infraction pénale le fait, lorsqu'il est commis intentionnellement, de tromper un adulte ou un enfant afin de l'emmener sur le territoire d'une Partie ou d'un Etat autre que celui où il réside avec l'intention de le forcer à contracter un mariage.

Article 38 – Mutilations génitales féminines

Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour ériger en infractions pénales, lorsqu'ils sont commis intentionnellement :

a l'excision, l'infibulation ou toute autre mutilation de la totalité ou partie des labia majora, labia minora ou clitoris d'une femme;

b le fait de contraindre une femme à subir tout acte énuméré au point a ou de lui fournir les moyens à cette fin;

c le fait d'inciter ou de contraindre une fille à subir tout acte énuméré au point a ou de lui fournir les moyens à cette fin.

Article 39 – Avortement et stérilisation forcés

Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour ériger en infractions pénales, lorsqu'ils sont commis intentionnellement :

a le fait de pratiquer un avortement chez une femme sans son accord préalable et éclairé;

b le fait de pratiquer une intervention chirurgicale qui a pour objet ou pour effet de mettre fin à la capacité d'une femme de se reproduire naturellement sans son accord préalable et éclairé ou sans sa compréhension de la procédure.

Article 40 – Harcèlement sexuel

Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que toute forme de comportement non désiré, verbal, non-verbal ou physique, à caractère sexuel, ayant pour objet ou pour effet de violer la dignité d'une personne, en particulier lorsque ce comportement crée un environnement intimidant, hostile, dégradant, humiliant ou offensant, soit soumise à des sanctions pénales ou autres sanctions légales.

Article 41 – Aide ou complicité et tentative

1 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour ériger en infractions pénales, lorsqu'elles sont commises intentionnellement, l'aide ou la complicité dans la commission des infractions établies conformément aux articles 33, 34, 35, 36, 37, 38.a et 39 de la présente Convention.

2 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour ériger en infractions pénales, lorsqu'elles sont commises intentionnellement, les tentatives de commission des infractions établies conformément aux articles 35, 36, 37, 38.a et 39 de la présente Convention.

Article 42 –Justification inacceptable des infractions pénales, y compris les crimes commis au nom du prétendu « honneur »

1 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour s'assurer que, dans les procédures pénales diligentées à la suite de la commission de l'un des actes de violence couverts par le champ d'application de la présente Convention, la culture, la coutume, la religion, la tradition ou le prétendu « honneur » ne soient pas considérés comme justifiant de tels actes. Cela couvre, en particulier, les allégations selon lesquelles la victime aurait transgressé des normes ou coutumes culturelles, religieuses, sociales ou traditionnelles relatives à un comportement approprié.

2 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que l'incitation faite par toute personne à un enfant de commettre tout acte mentionné au paragraphe 1 ne diminue pas la responsabilité pénale de cette personne pour les actes commis.

Article 43 – Application des infractions pénales

Les infractions établies conformément à la présente Convention s'appliquent indépendamment de la nature de la relation entre la victime et l'auteur de l'infraction.

Article 44 – Compétence

1 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour établir leur compétence à l'égard de toute infraction établie conformément à la présente Convention, lorsque l'infraction est commise :

a sur leur territoire; ou

b à bord d'un navire battant leur pavillon; ou

c à bord d'un aéronef immatriculé selon leurs lois internes; ou

d par un de leurs ressortissants; ou

e par une personne ayant sa résidence habituelle sur leur territoire.

2 Les Parties s'efforcent de prendre les mesures législatives ou autres nécessaires pour établir leur compétence à l'égard de toute infraction établie conformément à la présente

Convention, lorsque l'infraction est commise contre l'un de leurs ressortissants ou contre une personne ayant sa résidence habituelle sur leur territoire.

3 Pour la poursuite des infractions établies conformément aux articles 36, 37, 38 et 39 de la présente Convention, les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que l'établissement de leur compétence ne soit pas subordonné à la condition que les faits soient également incriminés sur le territoire où ils ont été commis.

4 Pour la poursuite des infractions établies conformément aux articles 36, 37, 38 et 39 de la présente Convention, les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que l'établissement de leur compétence au titre des points d et e du paragraphe 1 ne soit pas subordonné à la condition que la poursuite soit précédée d'une plainte de la victime ou d'une dénonciation de l'Etat du lieu où l'infraction a été commise.

5 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour établir leur compétence à l'égard de toute infraction établie conformément à la présente Convention, dans les cas où l'auteur présumé est présent sur leur territoire et ne peut être extradé vers une autre Partie uniquement en raison de sa nationalité.

6 Lorsque plusieurs Parties revendiquent leur compétence à l'égard d'une infraction présumée établie conformément à la présente Convention, les Parties concernées se concertent, le cas échéant, afin de déterminer la mieux à même d'exercer les poursuites.

7 Sans préjudice des règles générales de droit international, la présente Convention n'exclut aucune compétence pénale exercée par une Partie conformément à son droit interne.

Article 45 – Sanctions et mesures

1 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que les infractions établies conformément à la présente Convention soient passibles de sanctions effectives, proportionnées et dissuasives, au regard de leur gravité. Celles-ci incluent, le cas échéant, des peines privatives de liberté pouvant donner lieu à l'extradition.

2 Les Parties peuvent adopter d'autres mesures à l'égard des auteurs d'infractions, telles que :

- le suivi ou la surveillance de la personne condamnée;
- la déchéance des droits parentaux si l'intérêt supérieur de l'enfant, qui peut inclure la sécurité de la victime, ne peut être garanti d'aucune autre façon.

Article 46 – Circonstances aggravantes

Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires afin que les circonstances suivantes, pour autant qu'elles ne relèvent pas déjà des éléments constitutifs de l'infraction, puissent, conformément aux dispositions pertinentes de leur droit interne, être prises en

compte en tant que circonstances aggravantes lors de la détermination des peines relatives aux infractions établies conformément à la présente Convention :

- a l'infraction a été commise à l'encontre d'un ancien ou actuel conjoint ou partenaire, conformément au droit interne, par un membre de la famille, une personne cohabitant avec la victime, ou une personne ayant abusé de son autorité;
- b l'infraction, ou les infractions apparentées, ont été commises de manière répétée;
- c l'infraction a été commise à l'encontre d'une personne rendue vulnérable du fait de circonstances particulières;
- d l'infraction a été commise à l'encontre ou en présence d'un enfant;
- e l'infraction a été commise par deux ou plusieurs personnes agissant ensemble;
- f l'infraction a été précédée ou accompagnée d'une violence d'une extrême gravité;
- g l'infraction a été commise avec l'utilisation ou la menace d'une arme;
- h l'infraction a entraîné de graves dommages physiques ou psychologiques pour la victime;
- i l'auteur a été condamné antérieurement pour des faits de nature similaire.

Article 47 – Condamnations dans une autre Partie

Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour prévoir la possibilité de prendre en compte, dans le cadre de l'appréciation de la peine, les condamnations définitives prononcées dans une autre Partie pour les infractions établies conformément à la présente Convention.

Article 48 – Interdiction des modes alternatifs de résolution des conflits ou des condamnations obligatoires

1 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour interdire les modes alternatifs de résolution des conflits obligatoires, y compris la médiation et la conciliation, en ce qui concerne toutes les formes de violence couvertes par le champ d'application de la présente Convention.

2 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que, si le paiement d'une amende est ordonné, la capacité de l'auteur de l'infraction à faire face aux obligations financières qu'il a envers la victime soit dûment prise en compte.

Chapitre VI – Enquêtes, poursuites, droit procédural et mesures de protection

Article 49 – Obligations générales

1 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que les enquêtes et les procédures judiciaires relatives à toutes les formes de violence couvertes par le champ d'application de la présente Convention soient traitées sans retard injustifié tout en prenant en considération les droits de la victime à toutes les étapes des procédures pénales.

2 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires, conformément aux principes fondamentaux des droits de l'homme et en prenant en considération la compréhension de la violence fondée sur le genre, pour garantir une enquête et une poursuite effectives des infractions établies conformément à la présente Convention.

Article 50 – Réponse immédiate, prévention et protection

1 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que les services répressifs responsables répondent rapidement et de manière appropriée à toutes les formes de violence couvertes par le champ d'application de la présente Convention en offrant une protection adéquate et immédiate aux victimes.

2 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que les services répressifs responsables engagent rapidement et de manière appropriée la prévention et la protection contre toutes les formes de violence couvertes par le champ d'application de la présente Convention, y compris l'emploi de mesures opérationnelles préventives et la collecte des preuves.

Article 51 – Appréciation et gestion des risques

1 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour qu'une appréciation du risque de létalité, de la gravité de la situation et du risque de réitération de la violence soit faite par toutes les autorités pertinentes afin de gérer le risque et garantir, si nécessaire, une sécurité et un soutien coordonnés

2 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que l'appréciation mentionnée au paragraphe 1 prenne dûment en compte, à tous les stades de l'enquête et de l'application des mesures de protection, le fait que l'auteur d'actes de violence couverts par le champ d'application de la présente Convention possède ou ait accès à des armes à feu.

Article 52 – Ordonnances d'urgence d'interdiction

Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que les autorités compétentes se voient reconnaître le pouvoir d'ordonner, dans des situations de danger immédiat, à l'auteur de violence domestique de quitter la résidence de la victime ou de la personne en danger pour une période de temps suffisante et d'interdire à l'auteur d'entrer dans le domicile de la victime ou de la personne en danger ou de la contacter. Les mesures prises conformément au présent article doivent donner la priorité à la sécurité des victimes ou des personnes en danger.

Article 53 – Ordonnances d'injonction ou de protection

1 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que des ordonnances d'injonction ou de protection appropriées soient disponibles pour les victimes de toutes les formes de violence couvertes par le champ d'application de la présente Convention.

2 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que les ordonnances d'injonction ou de protection mentionnées au paragraphe 1 soient :

- disponibles pour une protection immédiate et sans charge financière ou administrative excessive pesant sur la victime;
- émises pour une période spécifiée, ou jusqu'à modification ou révocation;
- le cas échéant, émises ex parte avec effet immédiat;
- disponibles indépendamment ou cumulativement à d'autres procédures judiciaires;
- autorisées à être introduites dans les procédures judiciaires subséquentes.

3 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que la violation des ordonnances d'injonction ou de protection émises conformément au paragraphe 1 fasse l'objet de sanctions pénales, ou d'autres sanctions légales, effectives, proportionnées et dissuasives.

Article 54 – Enquêtes et preuves

Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que, dans toute procédure civile ou pénale, les preuves relatives aux antécédents sexuels et à la conduite de la victime ne soient recevables que lorsque cela est pertinent et nécessaire.

Article 55 – Procédures *ex parte* et *ex officio*

1 Les Parties veillent à ce que les enquêtes ou les poursuites d'infractions établies conformément aux articles 35, 36, 37, 38 et 39 de la présente Convention ne dépendent pas entièrement d'une dénonciation ou d'une plainte de la victime lorsque l'infraction a été commise, en partie ou en totalité, sur leur territoire, et à ce que la procédure puisse se poursuivre même si la victime se rétracte ou retire sa plainte.

2 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour garantir, conformément aux conditions prévues par leur droit interne, la possibilité pour les organisations gouvernementales et non gouvernementales et les conseillers spécialisés dans la violence domestique, d'assister et/ou de soutenir les victimes, sur demande de leur part, au cours des enquêtes et des procédures judiciaires relatives aux infractions établies conformément à la présente Convention.

Article 56 – Mesures de protection

1 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour protéger les droits et les intérêts des victimes, y compris leurs besoins spécifiques en tant que témoins, à tous les stades des enquêtes et des procédures judiciaires, en particulier :

a en veillant à ce qu'elles soient, ainsi que leurs familles et les témoins à charge, à l'abri des risques d'intimidation, de représailles et de nouvelle victimisation;

b en veillant à ce que les victimes soient informées, au moins dans les cas où les victimes et la famille pourraient être en danger, lorsque l'auteur de l'infraction s'évade ou est libéré temporairement ou définitivement;

c en les tenant informées, selon les conditions prévues par leur droit interne, de leurs droits et des services à leur disposition, et des suites données à leur plainte, des chefs d'accusation retenus, du déroulement général de l'enquête ou de la procédure, et de leur rôle au sein de celle-ci ainsi que de la décision rendue;

d en donnant aux victimes, conformément aux règles de procédure de leur droit interne, la possibilité d'être entendues, de fournir des éléments de preuve et de présenter leurs vues, besoins et préoccupations, directement ou par le recours à un intermédiaire, et que ceux-ci soient examinés;

e en fournissant aux victimes une assistance appropriée pour que leurs droits et intérêts soient dûment présentés et pris en compte;

f en veillant à ce que des mesures pour protéger la vie privée et l'image de la victime puissent être prises;

g en veillant, lorsque cela est possible, à ce que les contacts entre les victimes et les auteurs d'infractions à l'intérieur des tribunaux et des locaux des services répressifs soient évités;

h en fournissant aux victimes des interprètes indépendants et compétents, lorsque les victimes sont parties aux procédures ou lorsqu'elles fournissent des éléments de preuve;

i en permettant aux victimes de témoigner en salle d'audience, conformément aux règles prévues par leur droit interne, sans être présentes, ou du moins sans que l'auteur présumé de l'infraction ne soit présent, notamment par le recours aux technologies de communication appropriées, si elles sont disponibles.

2 Un enfant victime et témoin de violence à l'égard des femmes et de violence domestique doit, le cas échéant, se voir accorder des mesures de protection spécifiques prenant en compte l'intérêt supérieur de l'enfant.

Article 57 – Aide juridique

Les Parties veillent à ce que les victimes aient droit à une assistance juridique et à une aide juridique gratuite selon les conditions prévues par leur droit interne.

Article 58 – Prescription

Les Parties prennent les mesures législatives et autres nécessaires pour que le délai de prescription pour engager toute poursuite du chef des infractions établies conformément aux articles 36, 37, 38 et 39 de la présente Convention, continue de courir pour une durée suffisante et proportionnelle à la gravité de l'infraction en question, afin de permettre la mise en œuvre efficace des poursuites, après que la victime a atteint l'âge de la majorité.

Chapitre VII – Migration et asile

Article 59 – Statut de résident

1 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour garantir que les victimes, dont le statut de résident dépend de celui de leur conjoint ou de leur partenaire, conformément à leur droit interne, se voient accorder, sur demande, dans l'éventualité de la dissolution du mariage ou de la relation, en cas de situations particulièrement difficiles, un permis de résidence autonome, indépendamment de la durée du mariage ou de la relation. Les conditions relatives à l'octroi et à la durée du permis de résidence autonome sont établies conformément au droit interne.

2 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que les victimes puissent obtenir la suspension des procédures d'expulsion initiées du fait que leur statut de résident dépend de celui de leur conjoint ou de leur partenaire, conformément à leur droit interne, pour leur permettre de demander un permis de résidence autonome.

3 Les Parties délivrent un permis de résidence renouvelable aux victimes, dans l'une ou les deux situations suivantes :

a lorsque l'autorité compétente considère que leur séjour est nécessaire au regard de leur situation personnelle;

b lorsque l'autorité compétente considère que leur séjour est nécessaire aux fins de leur coopération avec les autorités compétentes dans le cadre d'une enquête ou de procédures pénales.

4 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que les victimes de mariages forcés amenées dans un autre pays aux fins de ce mariage, et qui perdent en conséquence leur statut de résident dans le pays où elles résident habituellement, puissent récupérer ce statut.

Article 60 – Demandes d'asile fondées sur le genre

1 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que la violence à l'égard des femmes fondée sur le genre puisse être reconnue comme une forme de persécution au sens de l'article 1, A (2), de la Convention relative au statut des réfugiés de

1951 et comme une forme de préjudice grave donnant lieu à une protection complémentaire/subsidaire.

2 Les Parties veillent à ce qu'une interprétation sensible au genre soit appliquée à chacun des motifs de la Convention et à ce que les demandeurs d'asile se voient octroyer le statut de réfugié dans les cas où il a été établi que la crainte de persécution est fondée sur l'un ou plusieurs de ces motifs, conformément aux instruments pertinents applicables.

3 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour développer des procédures d'accueil sensibles au genre et des services de soutien pour les demandeurs d'asile, ainsi que des lignes directrices fondées sur le genre et des procédures d'asile sensibles au genre, y compris pour l'octroi du statut de réfugié et pour la demande de protection internationale.

Article 61 – Non-refoulement

1 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour respecter le principe de non-refoulement, conformément aux obligations existantes découlant du droit international.

2 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que les victimes de violence à l'égard des femmes nécessitant une protection, indépendamment de leur statut ou lieu de résidence, ne puissent en aucune circonstance être refoulées vers un pays où leur vie serait en péril ou dans lequel elles pourraient être victimes de torture ou de peines ou traitements inhumains ou dégradants.

Chapitre VIII – Coopération internationale

Article 62 – Principes généraux

1 Les Parties coopèrent, conformément aux dispositions de la présente Convention, et en application des instruments internationaux et régionaux pertinents, relatifs à la coopération en matière civile et pénale, des arrangements reposant sur des législations uniformes ou réciproques et de leur droit interne, dans la mesure la plus large possible, aux fins :

a de prévenir, combattre, et poursuivre toutes les formes de violence couvertes par le champ d'application de la présente Convention;

b de protéger et assister les victimes;

c de mener des enquêtes ou des procédures concernant les infractions établies conformément à la présente Convention;

d d'appliquer les jugements civils et pénaux pertinents rendus par les autorités judiciaires des Parties, y compris les ordonnances de protection.

2 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que les victimes d'une infraction établie conformément à la présente Convention et commise sur le territoire d'une Partie autre que celui sur lequel elles résident puissent porter plainte auprès des autorités compétentes de leur Etat de résidence.

3 Si une Partie qui subordonne l'entraide judiciaire en matière pénale, l'extradition ou l'exécution de jugements civils ou pénaux prononcés par une autre Partie à la présente Convention à l'existence d'un traité reçoit une demande concernant cette coopération en matière judiciaire d'une Partie avec laquelle elle n'a pas conclu pareil traité, elle peut considérer la présente Convention comme la base légale de l'entraide judiciaire en matière pénale, de l'extradition ou de l'exécution de jugements civils ou pénaux prononcés par une autre Partie à la présente Convention à l'égard des infractions établies conformément à la présente Convention.

4 Les Parties s'efforcent d'intégrer, le cas échéant, la prévention et la lutte contre la violence à l'égard des femmes et la violence domestique dans les programmes d'assistance au développement conduits au profit d'Etats tiers, y compris la conclusion d'accords bilatéraux et multilatéraux avec des Etats tiers dans le but de faciliter la protection des victimes, conformément à l'article 18, paragraphe 5.

Article 63 – Mesures relatives aux personnes en danger

Lorsqu'une Partie a, sur la base d'informations à sa disposition, de sérieuses raisons de penser qu'une personne risque d'être soumise de manière immédiate à l'un des actes de violence visés par les articles 36, 37, 38 et 39 de la présente Convention sur le territoire d'une autre Partie, la Partie disposant de l'information est encouragée à la transmettre sans délai à l'autre Partie dans le but d'assurer que les mesures de protection appropriées soient prises. Cette information doit contenir, le cas échéant, des indications sur des dispositions de protection existantes établies au bénéfice de la personne en danger.

Article 64 – Information

1 La Partie requise doit rapidement informer la Partie requérante du résultat final de l'action exercée conformément au présent chapitre. La Partie requise doit également informer rapidement la Partie requérante de toutes les circonstances qui rendent impossible l'exécution de l'action envisagée ou qui sont susceptibles de la retarder de manière significative.

2 Une Partie peut, dans la limite des règles de son droit interne, sans demande préalable, transférer à une autre Partie les informations obtenues dans le cadre de ses propres investigations lorsqu'elle considère que la divulgation de telles informations pourrait aider la

Partie qui les reçoit à prévenir les infractions pénales établies conformément à la présente Convention, ou à entamer ou poursuivre les investigations ou les procédures relatives à de telles infractions pénales, ou qu'elle pourrait aboutir à une demande de coopération formulée par cette Partie conformément au présent chapitre.

3 La Partie qui reçoit toute information conformément au paragraphe 2 doit la communiquer à ses autorités compétentes de manière à ce que des procédures puissent être engagées si elles sont considérées comme étant appropriées, ou que cette information puisse être prise en compte dans les procédures civiles et pénales pertinentes.

Article 65 – Protection des données

Les données personnelles sont conservées et utilisées conformément aux obligations contractées par les Parties à la Convention pour la protection des personnes à l'égard du traitement automatisé des données à caractère personnel (STE n° 108).

Chapitre IX – Mécanisme de suivi

Article 66 –Groupe d'experts sur la lutte contre la violence à l'égard des femmes et la violence domestique

1 Le Groupe d'experts sur la lutte contre la violence à l'égard des femmes et la violence domestique (ci-après dénommé « GREVIO ») est chargé de veiller à la mise en œuvre de la présente Convention par les Parties.

2 Le GREVIO est composé de 10 membres au minimum et de 15 membres au maximum, en tenant compte d'une participation équilibrée entre les femmes et les hommes, et d'une participation géographiquement équilibrée, ainsi que d'une expertise multidisciplinaire. Ses membres sont élus par le Comité des Parties parmi des candidats désignés par les Parties, pour un mandat de quatre ans, renouvelable une fois, et choisis parmi des ressortissants des Parties.

3 L'élection initiale de 10 membres est organisée dans un délai d'un an suivant la date d'entrée en vigueur de la présente Convention. L'élection de cinq membres additionnels est organisée après la vingt-cinquième ratification ou adhésion.

4 L'élection des membres du GREVIO se fonde sur les principes suivants :

a ils sont choisis selon une procédure transparente parmi des personnalités de haute moralité connues pour leur compétence en matière de droits de l'homme, d'égalité entre les femmes et les hommes, de violence à l'égard des femmes et de violence domestique ou d'assistance et protection des victimes, ou ayant une expérience professionnelle reconnue dans les domaines couverts par la présente Convention;

b le GREVIO ne peut comprendre plus d'un ressortissant du même Etat;

c ils devraient représenter les principaux systèmes juridiques;
 d ils devraient représenter les acteurs et instances pertinents dans le domaine de la violence à l'égard des femmes et la violence domestique;

e ils siègent à titre individuel, sont indépendants et impartiaux dans l'exercice de leurs mandats et se rendent disponibles pour remplir leurs fonctions de manière effective.

5 La procédure d'élection des membres du GREVIO est fixée par le Comité des Ministres du Conseil de l'Europe, après consultation et assentiment unanime des Parties, dans un délai de six mois à compter de l'entrée en vigueur de la présente Convention.

6 Le GREVIO adopte son propre règlement intérieur.

7 Les membres du GREVIO et les autres membres des délégations chargées d'effectuer les visites dans les pays, tel qu'établi dans l'article 68, paragraphes 9 et 14, bénéficient des privilèges et immunités prévus par l'annexe à la présente Convention.

Article 67 – Comité des Parties

1 Le Comité des Parties est composé des représentants des Parties à la Convention.

2 Le Comité des Parties est convoqué par le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe. Sa première réunion doit se tenir dans un délai d'un an suivant l'entrée en vigueur de la présente Convention afin d'élire les membres du GREVIO. Il se réunira par la suite à la demande d'un tiers des Parties, du Président du Comité des Parties ou du Secrétaire Général.

3 Le Comité des Parties adopte son propre règlement intérieur.

Article 68 – Procédure

1 Les Parties présentent au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, sur la base d'un questionnaire préparé par le GREVIO, un rapport sur les mesures d'ordre législatif et autres donnant effet aux dispositions de la présente Convention, pour examen par le GREVIO.

2 Le GREVIO examine le rapport soumis conformément au paragraphe 1 avec les représentants de la Partie concernée.

3 La procédure d'évaluation ultérieure est divisée en cycles dont la durée est déterminée par le GREVIO. Au début de chaque cycle, le GREVIO sélectionne les dispositions particulières sur lesquelles va porter la procédure d'évaluation et envoie un questionnaire.

4 Le GREVIO détermine les moyens appropriés pour procéder à cette évaluation. Il peut, en particulier, adopter un questionnaire pour chacun des cycles qui sert de base à l'évaluation de la mise en œuvre par les Parties. Ce questionnaire est adressé à toutes les Parties. Les Parties répondent à ce questionnaire ainsi qu'à toute autre demande d'information du GREVIO.

5 Le GREVIO peut recevoir des informations concernant la mise en œuvre de la Convention des organisations non gouvernementales et de la société civile, ainsi que des institutions nationales de protection des droits de l'homme.

6 Le GREVIO prend dûment en considération les informations existantes disponibles dans d'autres instruments et organisations régionaux et internationaux dans les domaines entrant dans le champ d'application de la présente Convention.

7 Lorsqu'il adopte le questionnaire pour chaque cycle d'évaluation, le GREVIO prend dûment en considération la collecte des données et les recherches existantes dans les Parties, telles que mentionnées à l'article 11 de la présente Convention.

8 Le GREVIO peut recevoir des informations relatives à la mise en œuvre de la Convention de la part du Commissaire aux droits de l'homme du Conseil de l'Europe, de l'Assemblée parlementaire et d'autres organes spécialisés pertinents du Conseil de l'Europe ainsi que ceux établis par d'autres instruments internationaux. Les plaintes présentées devant ces organes et les suites qui leur sont données seront mises à la disposition du GREVIO.

9 Le GREVIO peut organiser, de manière subsidiaire, en coopération avec les autorités nationales et avec l'assistance d'experts nationaux indépendants, des visites dans les pays concernés, si les informations reçues sont insuffisantes ou dans les cas prévus au paragraphe 14. Lors de ces visites, le GREVIO peut se faire assister par des spécialistes dans des domaines spécifiques.

10 Le GREVIO établit un projet de rapport contenant ses analyses concernant la mise en œuvre des dispositions sur lesquelles porte la procédure d'évaluation, ainsi que ses suggestions et propositions relatives à la manière dont la Partie concernée peut traiter les problèmes identifiés. Le projet de rapport est transmis pour commentaire à la Partie faisant l'objet de l'évaluation. Ses commentaires sont pris en compte par le GREVIO lorsqu'il adopte son rapport.

11 Sur la base de toutes les informations reçues et des commentaires des Parties, le GREVIO adopte son rapport et ses conclusions concernant les mesures prises par la Partie concernée pour mettre en œuvre les dispositions de la présente Convention. Ce rapport et les conclusions sont envoyés à la Partie concernée et au Comité des Parties. Le rapport et les conclusions du GREVIO sont rendus publics dès leur adoption, avec les commentaires éventuels de la Partie concernée.

12 Sans préjudice de la procédure prévue aux paragraphes 1 à 8, le Comité des Parties peut adopter, sur la base du rapport et des conclusions du GREVIO, des recommandations adressées à cette Partie (a) concernant les mesures à prendre pour mettre en œuvre les

conclusions du GREVIO, si nécessaire en fixant une date pour la soumission d'informations sur leur mise en œuvre, et (b) ayant pour objectif de promouvoir la coopération avec cette Partie afin de mettre en œuvre la présente Convention de manière satisfaisante.

13 Si le GREVIO reçoit des informations fiables indiquant une situation dans laquelle des problèmes nécessitent une attention immédiate afin de prévenir ou de limiter l'ampleur ou le nombre de violations graves de la Convention, il peut demander la soumission urgente d'un rapport spécial relatif aux mesures prises pour prévenir un type de violence grave, répandu ou récurrent à l'égard des femmes.

14 Le GREVIO peut, en tenant compte des informations soumises par la Partie concernée ainsi que de toute autre information fiable disponible, désigner un ou plusieurs de ses membres pour conduire une enquête et présenter de manière urgente un rapport au GREVIO. Lorsque cela est nécessaire et avec l'accord de la Partie, l'enquête peut comprendre une visite sur son territoire.

15 Après avoir examiné les conclusions relatives à l'enquête mentionnée au paragraphe 14, le GREVIO transmet ces conclusions à la Partie concernée et, le cas échéant, au Comité des Parties et au Comité des Ministres du Conseil de l'Europe avec tout autre commentaire et recommandation.

Article 69 – Recommandations générales

Le GREVIO peut adopter, le cas échéant, des recommandations générales sur la mise en œuvre de la présente Convention.

Article 70 – Participation des parlements au suivi

1 Les parlements nationaux sont invités à participer au suivi des mesures prises pour la mise en œuvre de la présente Convention.

2 Les Parties soumettent les rapports du GREVIO à leurs parlements nationaux.

3 L'Assemblée parlementaire du Conseil de l'Europe est invitée à faire le bilan, de manière régulière, de la mise en œuvre de la présente Convention.

Chapitre X – Relations avec d'autres instruments internationaux

Article 71 – Relations avec d'autres instruments internationaux

1 La présente Convention ne porte pas atteinte aux obligations découlant d'autres instruments internationaux auxquels les Parties à la présente Convention sont Parties ou le deviendront, et qui contiennent des dispositions relatives aux matières régies par la présente Convention.

2 Les Parties à la présente Convention peuvent conclure entre elles des accords bilatéraux ou multilatéraux relatifs aux questions réglées par la présente Convention, aux fins de

compléter ou de renforcer les dispositions de celle-ci ou pour faciliter l'application des principes qu'elle consacre.

Chapitre XI – Amendements à la Convention

Article 72 – Amendements

1 Tout amendement à la présente Convention proposé par une Partie devra être communiqué au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe et être transmis par ce dernier aux Etats membres du Conseil de l'Europe, à tout signataire, à toute Partie, à l'Union européenne, à tout Etat ayant été invité à signer la présente Convention conformément aux dispositions de l'article 75 et à tout Etat invité à adhérer à la présente Convention conformément aux dispositions de l'article 76.

2 Le Comité des Ministres du Conseil de l'Europe examine l'amendement proposé et, après consultation des Parties à la Convention qui ne sont pas membres du Conseil de l'Europe, peut adopter l'amendement à la majorité prévue à l'article 20.d du Statut du Conseil de l'Europe.

3 Le texte de tout amendement adopté par le Comité des Ministres conformément au paragraphe 2 sera communiqué aux Parties, en vue de son acceptation.

4 Tout amendement adopté conformément au paragraphe 2 entrera en vigueur le premier jour du mois suivant l'expiration d'une période d'un mois après la date à laquelle toutes les Parties auront informé le Secrétaire Général de leur acceptation.

Chapitre XII – Clauses finales

Article 73 – Effets de la Convention

Les dispositions de la présente Convention ne portent pas atteinte aux dispositions du droit interne et d'autres instruments internationaux contraignants déjà en vigueur ou pouvant entrer en vigueur, et en application desquels des droits plus favorables sont ou seraient reconnus aux personnes en matière de prévention et de lutte contre la violence à l'égard des femmes et la violence domestique.

Article 74 – Règlement de différends

1 Les Parties à tout litige qui surgit au sujet de l'application ou de l'interprétation des dispositions de la présente Convention devront en rechercher la solution, avant tout par voie de négociation, de conciliation, d'arbitrage, ou par tout autre mode de règlement pacifique accepté d'un commun accord par elles.

2 Le Comité des Ministres du Conseil de l'Europe pourra établir des procédures de règlement qui pourraient être utilisées par les Parties à un litige, si elles y consentent.

Article 75 – Signature et entrée en vigueur

1 La présente Convention est ouverte à la signature des Etats membres du Conseil de l'Europe, des Etats non membres ayant participé à son élaboration ainsi que de l'Union européenne.

2 La présente Convention est soumise à ratification, acceptation ou approbation. Les instruments de ratification, d'acceptation ou d'approbation sont déposés près le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.

3 La présente Convention entrera en vigueur le premier jour du mois suivant l'expiration d'une période de trois mois après la date à laquelle 10 signataires, dont au moins huit Etats membres du Conseil de l'Europe, auront exprimé leur consentement à être liés par la Convention, conformément aux dispositions du paragraphe 2.

4 Si un Etat visé au paragraphe 1 ou l'Union européenne exprime ultérieurement son consentement à être lié par la Convention, cette dernière entrera en vigueur, à son égard, le premier jour du mois suivant l'expiration d'une période de trois mois après la date du dépôt de l'instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation.

Article 76 – Adhésion à la Convention

1 Après l'entrée en vigueur de la présente Convention, le Comité des Ministres du Conseil de l'Europe pourra, après consultation des Parties à la présente Convention et en avoir obtenu l'assentiment unanime, inviter tout Etat non membre du Conseil de l'Europe n'ayant pas participé à l'élaboration de la Convention à adhérer à la présente Convention par une décision prise à la majorité prévue à l'article 20.d du Statut du Conseil de l'Europe, et à l'unanimité des voix des représentants des Etats contractants ayant le droit de siéger au Comité des Ministres.

2 Pour tout Etat adhérent, la Convention entrera en vigueur le premier jour du mois suivant l'expiration d'une période de trois mois après la date du dépôt de l'instrument d'adhésion près le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.

Article 77 – Application territoriale

1 Tout Etat ou l'Union européenne peut, au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, désigner le ou les territoires auxquels s'appliquera la présente Convention.

2 Toute Partie peut, à tout autre moment par la suite, par une déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, étendre l'application de la présente Convention à tout autre territoire désigné dans cette déclaration dont elle assure les relations internationales ou au nom duquel elle est autorisée à prendre des engagements. La Convention entrera en vigueur à l'égard de ce territoire le premier jour du mois suivant

l'expiration d'une période de trois mois après la date de réception de la déclaration par le Secrétaire Général.

3 Toute déclaration faite en vertu des deux paragraphes précédents pourra, à l'égard de tout territoire désigné dans cette déclaration, être retirée par notification adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe. Ce retrait prendra effet le premier jour du mois suivant l'expiration d'une période de trois mois après la date de réception de la notification par le Secrétaire Général.

Article 78 – Réserves

1 Aucune réserve n'est admise à l'égard des dispositions de la présente Convention, à l'exception de celles prévues aux paragraphes 2 et 3.

2 Tout Etat ou l'Union européenne peut, au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, dans une déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, préciser qu'il se réserve le droit de ne pas appliquer, ou de n'appliquer que dans des cas ou conditions spécifiques, les dispositions établies à :

–l'article 30, paragraphe 2;

–l'article 44, paragraphes 1.e, 3 et 4;

–l'article 55, paragraphe 1 en ce qui concerne l'article 35 à l'égard des infractions mineures;

–l'article 58 en ce qui concerne les articles 37, 38 et 39;

–l'article 59.

3 Tout Etat ou l'Union européenne peut, au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, dans une déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, préciser qu'il se réserve le droit de prévoir des sanctions non pénales, au lieu de sanctions pénales, pour les comportements mentionnés aux articles 33 et 34.

4 Toute Partie peut retirer en tout ou en partie une réserve au moyen d'une déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe. Cette déclaration prendra effet à la date de sa réception par le Secrétaire Général.

Article 79 – Validité et examen des réserves

1 Les réserves prévues à l'article 78, paragraphes 2 et 3, sont valables cinq ans à compter du premier jour de l'entrée en vigueur de la Convention pour la Partie concernée. Toutefois, ces réserves peuvent être renouvelées pour des périodes de la même durée.

2 Dix-huit mois avant l'expiration de la réserve, le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe informe la Partie concernée de cette expiration. Trois mois avant la date d'expiration, la

Partie notifie au Secrétaire Général son intention de maintenir, de modifier ou de retirer la réserve. Dans le cas contraire, le Secrétaire Général informe cette Partie que sa réserve est automatiquement prolongée pour une période de six mois. Si la Partie concernée ne notifie pas sa décision de maintenir ou modifier ses réserves avant l'expiration de cette période, la ou les réserves tombent.

3 Lorsqu'une Partie formule une réserve conformément à l'article 78, paragraphes 2 et 3, elle fournit, avant son renouvellement ou sur demande, des explications au GREVIO quant aux motifs justifiant son maintien.

Article 80 – Dénonciation

1 Toute Partie peut, à tout moment, dénoncer la présente Convention en adressant une notification au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.

2 Cette dénonciation prendra effet le premier jour du mois suivant l'expiration d'une période de trois mois après la date de réception de la notification par le Secrétaire Général.

Article 81 – Notification

Le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe notifiera aux Etats membres du Conseil de l'Europe, aux Etats non membres du Conseil de l'Europe ayant participé à l'élaboration de la présente Convention, à tout signataire, à toute Partie, à l'Union européenne, et à tout Etat invité à adhérer à la présente Convention:

- a toute signature;
- b le dépôt de tout instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion;
- c toute date d'entrée en vigueur de la présente Convention, conformément aux articles 75 et 76;
- d tout amendement adopté conformément à l'article 72, ainsi que la date d'entrée en vigueur dudit amendement;
- e toute réserve et tout retrait de réserve faits en application de l'article 78;
- f toute dénonciation faite en vertu des dispositions de l'article 80;
- g tout autre acte, notification ou communication ayant trait à la présente Convention.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente Convention.

Fait à Istanbul, le 11 mai 2011, en français et en anglais, les deux textes faisant également foi, en un seul exemplaire qui sera déposé dans les archives du Conseil de l'Europe. Le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe en communiquera copie certifiée conforme à chacun des Etats membres du Conseil de l'Europe, aux Etats non membres ayant participé à

l'élaboration de la présente Convention, à l'Union européenne et à tout Etat invité à adhérer à la présente Convention.

Annexe – Privilèges et Immunités (article 66)

1. La présente annexe s'applique aux membres du GREVIO mentionnés à l'article 66 de la Convention ainsi qu'aux autres membres des délégations chargées d'effectuer les visites dans le pays. Aux fins de la présente annexe, l'expression « autres membres des délégations chargées d'effectuer les visites dans le pays » comprend les experts nationaux indépendants et les spécialistes visés à l'article 68, paragraphe 9, de la Convention, les agents du Conseil de l'Europe et les interprètes employés par le Conseil de l'Europe qui accompagnent le GREVIO lors de ses visites dans le pays.

2. Les membres du GREVIO et les autres membres des délégations chargées d'effectuer les visites dans le pays bénéficient des privilèges et immunités mentionnés ci-après dans l'exercice de leurs fonctions liées à la préparation et à la mise en œuvre des visites ainsi qu'aux suites données à celles-ci et aux voyages liés à ces fonctions :

a. immunité d'arrestation ou de détention et de saisie de leurs bagages personnels et, en ce qui concerne les actes accomplis par eux en leur qualité officielle, y compris leurs paroles et écrits, immunité de toute juridiction;

b. exemption à l'égard de toutes mesures restrictives relatives à leur liberté de mouvement : sortie de et entrée dans leur pays de résidence et entrée dans le et sortie du pays dans lequel ils exercent leurs fonctions, ainsi qu'à l'égard de toutes les formalités d'enregistrement des étrangers, dans les pays visités ou traversés par eux dans l'exercice de leurs fonctions.

3. Au cours des voyages accomplis dans l'exercice de leurs fonctions, les membres du GREVIO et les autres membres des délégations chargées d'effectuer les visites dans le pays se voient accorder, en matière de douane et de contrôle des changes, les mêmes facilités que celles reconnues aux représentants de gouvernements étrangers en mission officielle temporaire.

4. Les documents relatifs à l'évaluation de la mise en œuvre de la Convention transportés par les membres du GREVIO et les autres membres des délégations chargées d'effectuer les visites dans le pays, sont inviolables dans la mesure où ils concernent l'activité du GREVIO. Aucune mesure d'interception ou de censure ne peut s'appliquer à la correspondance officielle du GREVIO ou aux communications officielles des membres du GREVIO et des autres membres des délégations chargées d'effectuer les visites dans le pays.

5. En vue d'assurer aux membres du GREVIO et aux autres membres des délégations charges d'effectuer les visites dans le pays une complète liberté de parole et une complete indépendance dans l'accomplissement de leurs fonctions, l'immunité de juridiction en ce qui concerne les paroles ou les écrits ou les actes émanant d'eux dans l'accomplissement de leurs fonctions continuera à leur être accordée même après que le mandat de ces personnes aura pris fin.

6. Les privilèges et immunités sont accordés aux personnes mentionnées au paragraphe 1 de la présente annexe, non pour leur bénéfice personnel, mais dans le but d'assurer en toute indépendance l'exercice de leurs fonctions dans l'intérêt du GREVIO. La levée des immunités accordées aux personnes mentionnées au paragraphe 1 de la présente annexe est effectuée par le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, dans tous les cas où, à son avis, l'immunité empêcherait que justice soit faite et où l'immunité peut être levée sans nuire aux intérêts du GREVIO.

ΣΥΜΒΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΒΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ, 11.5.2011

ΠΡΟΟΙΜΙΟ

Τα κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης καθώς και οι άλλοι υπογράφοντες το παρόν. Υπενθυμίζοντας τη Σύμβαση για την προστασία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Θεμελιωδών Ελευθεριών (ETS No 5, 1950) και των Πρωτοκόλλων της, τον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη (ETS No 35, 1961, όπως αναθεωρήθηκε το 1996, ETS No 163), τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για Δράση κατά της Εμπορίας Ανθρώπων (CETS No 197, 2005) καθώς και τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Προστασία των Παιδιών κατά της Σεξουαλικής Εκμετάλλευσης και Σεξουαλικής Κακοποίησης (CETS No 201, 2007).

Υπενθυμίζοντας τις ακόλουθες συστάσεις της Επιτροπής των Υπουργών των Κρατών μελών του Συμβουλίου της Ευρώπης: σύσταση REC(2002)5 για την προστασία των γυναικών κατά της βίας, Σύσταση CM/REC(2007) 17 για τα πρότυπα και τους μηχανισμούς ισότητας των φύλων, Σύσταση CM/REC(2010)10 σχετικά με το ρόλο των γυναικών και των ανδρών στην πρόληψη και επίλυση των συγκρούσεων και στην οικοδόμηση της ειρήνης καθώς και άλλες συναφείς συστάσεις.

Λαμβάνοντας υπόψη την αυξανόμενη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων το οποίο θέτει σημαντικά πρότυπα στον τομέα της βίας κατά των γυναικών.

Έχοντας υπόψη το Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα (1966), το Διεθνές Σύμφωνο για τα Οικονομικά, Κοινωνικά και Πολιτισμικά Δικαιώματα (1966), τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για την Εξάλειψη όλων των μορφών Διακρίσεων κατά των γυναικών (“CEDAW”, 1979) και το Προαιρετικό Πρωτόκολλό της (1999), καθώς και τη Γενική Σύσταση υπ’ αριθμ. 19 της Επιτροπής CEDAW για τη βία κατά των γυναικών, τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα του Παιδιού (1989) και τα προαιρετικά πρωτόκολλα της (2000), καθώς και τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα των Ατόμων με αναπηρίες (2006).

Έχοντας υπόψη το καταστατικό της Ρώμης για το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο (2002).

Υπενθυμίζοντας τις βασικές αρχές του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου, και ειδικότερα τη Σύμβαση της Γενεύης (IV) για την προστασία των Αμάχων σε καιρό πολέμου (1949), καθώς και τα Πρόσθετα Πρωτόκολλα I και II (1977) αυτής.

Καταδικάζοντας όλες τις μορφές βίας κατά των γυναικών και την ενδοοικογενειακή βία.

Αναγνωρίζοντας ότι η υλοποίηση της *de jure* και *de facto* ισότητας μεταξύ γυναικών και ανδρών αποτελεί βασικό στοιχείο για την πρόληψη της βίας κατά των γυναικών.

Αναγνωρίζοντας ότι η βία κατά των γυναικών συνιστά εκδήλωση των ιστορικά άνισων σχέσεων ισχύος μεταξύ των γυναικών και των ανδρών, οι οποίες έχουν οδηγήσει σε επικυριαρχία και διακρίσεις κατά των γυναικών από τους άνδρες και στην παρακώλυση της πλήρους προόδου των γυναικών.

Αναγνωρίζοντας τη δομική φύση της βίας κατά των γυναικών ως βίας βασιζόμενης στο φύλο, και ότι η βία κατά των γυναικών αποτελεί έναν από τους σημαντικότερους κοινωνικούς μηχανισμούς μέσω των οποίων οι γυναίκες εξαναγκάζονται σε υποδεέστερη θέση σε σύγκριση με τους άνδρες.

Αναγνωρίζοντας με ιδιαίτερη ανησυχία, ότι οι γυναίκες και τα κορίτσια συχνά εκτίθενται σε σοβαρές μορφές βίας, όπως η ενδοοικογενειακή βία, η σεξουαλική παρενόχληση, ο βιασμός, ο εξαναγκασμός σε σύναψη γάμου, τα εγκλήματα που διαπράττονται στο όνομα της ούτως-αποκαλουμένης «τιμής» και σε ακρωτηριασμό των γεννητικών οργάνων, τα οποία συνιστούν σοβαρές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των γυναικών και των κοριτσιών, καθώς και σοβαρό εμπόδιο στην επίτευξη ισότητας μεταξύ γυναικών και ανδρών.

Αναγνωρίζοντας τις συνεχιζόμενες παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων κατά τη διάρκεια ενόπλων συγκρούσεων οι οποίες επηρεάζουν τον άμαχο πληθυσμό, ειδικότερα τις γυναίκες, και οι οποίες προσλαμβάνουν τη μορφή εκτεταμένου ή συστηματικού βιασμού

και σεξουαλικής βίας και την πιθανότητα για αυξημένη βία που βασίζεται στο φύλο, τόσο κατά τη διάρκεια όσο και μετά τις συγκρούσεις.

Αναγνωρίζοντας ότι οι γυναίκες και τα κορίτσια εκτίθενται σε υψηλότερο κίνδυνο βίας που βασίζεται στο φύλο απ' ότι οι άνδρες.

Αναγνωρίζοντας ότι η ενδοοικογενειακή βία επηρεάζει τις γυναίκες σε δυσανάλογο βαθμό, και ότι οι άνδρες δύνανται επίσης να αποτελέσουν θύματα ενδοοικογενειακής βίας.

Αναγνωρίζοντας ότι τα παιδιά είναι θύματα ενδοοικογενειακής βίας, ακόμη κι όταν είναι μάρτυρες βίας στην οικογένεια.

Αποσκοπώντας στη δημιουργία μίας Ευρώπης απαλλαγμένης από τη βία κατά των γυναικών και την ενδοοικογενειακή βία.

Συμφώνησαν τα ακόλουθα:

Κεφάλαιο Ι - Σκοποί, ορισμοί, ισότητα και μη-διακριτική μεταχείριση, γενικές υποχρεώσεις

Άρθρο 1- Σκοποί της Σύμβασης

1. Οι σκοποί της παρούσας Σύμβασης συνίστανται στα εξής:

α. την προστασία των γυναικών ενάντια σε όλες τις μορφές βίας, καθώς και την πρόληψη, την ποινική δίωξη και εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών καθώς και της ενδοοικογενειακής βίας.

β. τη συνεισφορά στην εξάλειψη όλων των μορφών διακρίσεων κατά των γυναικών και στην προώθηση ουσιαστικής ισότητας μεταξύ γυναικών και ανδρών, μέσω και της ενδυνάμωσης των γυναικών.

γ. τον σχεδιασμό ενός ολοκληρωμένου πλαισίου, πολιτικών και μέτρων για την προστασία και την υποστήριξη όλων των θυμάτων βίας κατά των γυναικών καθώς και της ενδοοικογενειακής βίας.

δ. την προαγωγή διεθνούς συνεργασίας με σκοπό την εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας.

ε. την παροχή υποστήριξης και συνδρομής σε οργανισμούς και φορείς επιβολής του νόμου για την αποτελεσματική συνεργασία τους με στόχο την υιοθέτηση μίας συνεκτικής προσέγγισης που οδηγεί στην εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας.

2. Προς τον σκοπό της διασφάλισης της αποτελεσματικής εφαρμογής των διατάξεων της από τα μέρη, η παρούσα Σύμβαση θεσπίζει έναν ειδικό μηχανισμό παρακολούθησης.

Άρθρο 2- Πεδίο εφαρμογής της Σύμβασης

1. Η παρούσα Σύμβαση τυγχάνει εφαρμογής αναφορικά με όλες τις μορφές βίας κατά των γυναικών, συμπεριλαμβανομένης της ενδοοικογενειακής βίας, η οποία έχει δυσανάλογες επιπτώσεις στις γυναίκες.

2. Τα μέρη ενθαρρύνονται να εφαρμόσουν την παρούσα Σύμβαση αναφορικά με όλα τα θύματα ενδοοικογενειακής βίας. Τα μέρη καταβάλλουν ιδιαίτερη προσοχή στις γυναίκες θύματα βίας με βάση το φύλο κατά την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

3. Η παρούσα Σύμβαση τυγχάνει εφαρμογής τόσο σε περιόδους ειρήνης όσο και σε περιπτώσεις ενόπλων συγκρούσεων.

Άρθρο 3- Ορισμοί

Προς τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης:

α. Ο όρος «βία κατά των γυναικών» νοείται ως παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και μια μορφή διάκρισης κατά των γυναικών και σημαίνει όλες τις πράξεις βίας βασιζόμενης στο φύλο οι οποίες έχουν ή ενδέχεται να έχουν ως αποτέλεσμα σωματική, σεξουαλική, ψυχολογική ή οικονομική βλάβη ή πόνο για τις γυναίκες, συμπεριλαμβανομένων των απειλών τέτοιων πράξεων, του εξαναγκασμού ή της αυθαίρετης αποστέρησης της ελευθερίας, είτε αυτή συμβαίνει στο δημόσιο ή τον ιδιωτικό βίο.

β. Ο όρος «ενδοοικογενειακή βία» σημαίνει όλες τις πράξεις σωματικής, σεξουαλικής, ψυχολογικής ή οικονομικής βίας οι οποίες συμβαίνουν εντός της οικογένειας ή οικογενειακής μονάδας ή μεταξύ πρώην ή νυν συζύγων ή συντρόφων, είτε ο δράστης διαμένει ή διέμενε στην ίδια κατοικία με το θύμα είτε όχι.

γ. Ο όρος «φύλο» υποδηλοί τους κοινωνικά δομημένους ρόλους, συμπεριφορές, δραστηριότητες και ιδιότητες, που μια δεδομένη κοινωνία θεωρεί κατάλληλες για τις γυναίκες και τους άνδρες.

δ. Ο όρος «βία κατά των γυναικών που βασίζεται στο φύλο» σημαίνει τη βία η οποία καταφέρεται εναντίον μιας γυναίκας για μόνο το λόγο ότι είναι γυναίκα ή η οποία επηρεάζει τη γυναίκα κατά τρόπο δυσανάλογο.

ε. Ο όρος «θύμα» σημαίνει οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο υπόκειται σε συμπεριφορά που προσδιορίζεται στα εδάφια α και β.

στ. ο όρος «γυναίκες» συμπεριλαμβάνει και κορίτσια ηλικίας κάτω των 18 ετών.

Άρθρο 4- Θεμελιώδη δικαιώματα, ισότητα και μη διακριτική μεταχείριση

1. Τα μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να προωθήσουν και προστατέψουν το δικαίωμα όλων, ιδιαίτερα των γυναικών, να ζουν χωρίς βία τόσο στη δημόσια όσο και στην ιδιωτική σφαίρα.

2. Τα μέρη καταδικάζουν όλες τις μορφές διακριτικής μεταχείρισης κατά των γυναικών και λαμβάνουν χωρίς καθυστέρηση, τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα για την πρόληψή της, συγκεκριμένα μέσω:

- της ενσωμάτωσης στα εθνικά συντάγματά τους ή σε άλλη προσήκουσα νομοθεσία την αρχή της ισότητας μεταξύ γυναικών και ανδρών, ως και τη διασφάλιση της πρακτικής υλοποίησης αυτής της αρχής
- της απαγόρευσης της διακριτικής μεταχείρισης κατά των γυναικών, συμπεριλαμβανομένης της χρήσης κυρώσεων όπου απαιτείται
- της κατάργησης νόμων και πρακτικών οι οποίες συνεπάγονται διακριτική μεταχείριση κατά των γυναικών

3. Η εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης από τα μέρη, συγκεκριμένα των μέτρων προστασίας των δικαιωμάτων των θυμάτων, θα διασφαλίζονται άνευ διακρίσεων με γνώμονα το φύλο, το γένος, τη φυλή, το χρώμα, τη γλώσσα, τη θρησκεία, τις πολιτικές ή άλλες πεποιθήσεις, την εθνική ή κοινωνική καταγωγή, τη σύνδεση με εθνική μειονότητα, την περιουσία, την γενεαλογική καταγωγή, τον σεξουαλικό προσανατολισμό, την ταυτότητα του φύλου, την ηλικία, την κατάσταση της υγείας, την αναπηρία, την οικογενειακή κατάσταση, την κατάσταση μετανάστη ή πρόσφυγα, ή άλλη κατάσταση.

4. Ειδικά μέτρα τα οποία είναι αναγκαία για την πρόληψη και προστασία των γυναικών από τη βία που βασίζεται στο φύλο δεν θεωρούνται διακριτική μεταχείριση σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 5- Κρατικές υποχρεώσεις και δέουσα επιμέλεια

1. Τα Μέρη απέχουν από οποιαδήποτε πράξη βίας κατά των γυναικών και διασφαλίζουν ότι οι κρατικές αρχές, αξιωματούχοι, αντιπρόσωποι, θεσμικοί και άλλοι φορείς, ενεργούν για λογαριασμό του κράτους, ενεργούν κατ' εφαρμογή της παραπάνω υποχρέωσης.

2. Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά και άλλα μέτρα προκειμένου, ασκώντας τη δέουσα επιμέλεια, να προλάβουν, διερευνήσουν, τιμωρήσουν και παράσχουν επανορθώσεις αναφορικά με πράξεις βίας οι οποίες καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης και διαπράττονται από μη κρατικούς δρώντες.

Άρθρο 6- Πολιτικές ευαισθητοποιημένες ως προς τη διάσταση του Φύλου

Τα Μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να συμπεριλάβουν τη διάσταση του φύλου κατά τη διαδικασία εφαρμογής και αξιολόγησης της επίδρασης των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης καθώς και την προώθηση και την αποτελεσματική εφαρμογή πολιτικών ισότητας μεταξύ γυναικών και ανδρών, καθώς και την ενδυνάμωση των γυναικών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II- Ολοκληρωμένες πολιτικές και συλλογή δεδομένων

Άρθρο 7- Συνεκτικές και συντονισμένες πολιτικές

1.Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά και άλλα μέτρα προκειμένου να υιοθετήσουν και εφαρμόσουν ευρύτατες αποτελεσματικές, συνεκτικές και συντονισμένες πολιτικές μέσω της ενσωμάτωσης όλων των συναφών μέτρων πρόληψης και καταπολέμησης όλων των μορφών βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης και θα προσφέρουν ολιστική απάντηση στη βία κατά των γυναικών.

2. Τα Μέρη διασφαλίζουν ότι οι πολιτικές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 τοποθετούν τα δικαιώματα του θύματος στο επίκεντρο όλων των μέτρων και εφαρμόζονται μέσω αποτελεσματικής συνεργασίας μεταξύ όλων των σχετικών φορέων, ιδρυμάτων και οργανισμών.

3.Τα μέτρα που λαμβάνονται κατ' εφαρμογή του παρόντος άρθρου εμπλέκουν όπου απαιτείται, όλους τους σχετικούς φορείς, όπως κυβερνητικούς φορείς, εθνικά, περιφερειακά και τοπικά κοινοβούλια και αρχές, εθνικά ιδρύματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων και οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών.

Άρθρο 8 - Οικονομικοί Πόροι

Τα Μέρη διαθέτουν τους αναγκαίους οικονομικούς και ανθρώπινους πόρους για την επαρκή εφαρμογή των ολοκληρωμένων πολιτικών, μέτρων και προγραμμάτων με στόχο την πρόληψη και καταπολέμηση όλων των μορφών βίας, που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που εφαρμόζονται από Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις και την κοινωνία των πολιτών.

Άρθρο 9 - Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις και Κοινωνία των Πολιτών

Τα Μέρη αναγνωρίζουν, ενθαρρύνουν και υποστηρίζουν σε όλα τα επίπεδα το έργο των σχετικών μη κυβερνητικών οργανώσεων και της κοινωνίας των πολιτών που δραστηριοποιούνται στην καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και θεσπίζουν αποτελεσματική συνεργασία με αυτές τις οργανώσεις.

Άρθρο 10-Συντονιστικός φορέας

1.Τα Μέρη καθορίζουν ή συνιστούν έναν ή περισσότερους επίσημους φορείς που είναι υπεύθυνοι για τον συντονισμό, την εφαρμογή, την παρακολούθηση και αξιολόγηση των πολιτικών και των μέτρων πρόληψης και καταπολέμησης όλων των μορφών βίας που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση. Αυτοί οι φορείς συντονίζουν τη συλλογή στοιχείων όπως αυτά διαλαμβάνονται στο Άρθρο 11, καθώς και αναλύουν και δημοσιοποιούν τα αποτελέσματά τους.

2.Τα Μέρη διασφαλίζουν ότι οι φορείς που καθορίζονται ή συνιστώνται σύμφωνα με το παρόν άρθρο λαμβάνουν πληροφόρηση γενικής φύσεως αναφορικά με μέτρα που ελήφθησαν κατ' εφαρμογή του κεφαλαίου VIII.

3.Τα Μέρη διασφαλίζουν ότι οι φορείς που καθορίζονται ή συνιστώνται σύμφωνα με το παρόν άρθρο θα έχουν τη δυνατότητα άμεσης επικοινωνίας και ενίσχυσης σχέσεων με τους ομολόγους τους άλλων Μερών.

Άρθρο 11- Συλλογή δεδομένων και έρευνα

1.Προς τους σκοπούς της εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης, τα Μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωση:

α. συλλογής αναλυτικών σχετικών στατιστικών στοιχείων κατά τακτά χρονικά διαστήματα για περιπτώσεις όλων των μορφών βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης.

β. Υποστήριξης της έρευνας στον τομέα όλων των μορφών βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης με στόχο τη μελέτη των βασικών αιτίων και επενεργειών της, τη συχνότητα εμφάνισης και των δεικτών καταδίκης, καθώς και της αποτελεσματικότητας των μέτρων που έχουν ληφθεί προς τον σκοπό της εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης.

2.Τα Μέρη καταβάλλουν προσπάθεια διενέργειας ερευνών με βάση το πληθυσμιακό κριτήριο κατά τακτά χρονικά διαστήματα προκειμένου να αξιολογήσουν την εξάπλωση και τις τάσεις όλων των μορφών βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης.

3.Τα Μέρη παρέχουν στην ομάδα των εμπειρογνομόνων, όπως αυτή αναφέρεται στο άρθρο 66 της παρούσας Σύμβασης πληροφορίες που συλλέγησαν σύμφωνα με το παρόν άρθρο με σκοπό την τόνωση της διεθνούς συνεργασίας και τη δυνατότητα άντλησης συγκριτικών προτύπων.

4.Τα Μέρη διασφαλίζουν ότι η πληροφόρηση που συλλέγεται σύμφωνα με το παρόν άρθρο καθίσταται προσιτή στο ευρύ κοινό.

Κεφάλαιο III- Πρόληψη

Άρθρο 12- Γενικές υποχρεώσεις

1.Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προώθησης αλλαγών αναφορικά με τα κοινωνικά και πολιτισμικά πρότυπα συμπεριφοράς γυναικών και ανδρών με σκοπό την εξάλειψη προκαταλήψεων, εθίμων, παραδόσεων και όλων των άλλων πρακτικών οι οποίες βασίζονται στην ιδέα της κατωτερότητας των γυναικών ή στους στερεότυπους ρόλους γυναικών και ανδρών.

2.Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά και άλλα μέτρα για την πρόληψη όλων των μορφών βίας που ασκούνται από οποιοδήποτε φυσικό και νομικό πρόσωπο και οι οποίες καλύπτονται από το εύρος εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης.

3.Οποιαδήποτε μέτρα λαμβάνονται σύμφωνα με το παρόν κεφάλαιο λαμβάνουν υπόψη και αντιμετωπίζουν τις ειδικές ανάγκες ατόμων τα οποία έχουν καταστεί ευάλωτα συνέπεια ιδιαίτερων περιστάσεων και τοποθετούν τα ανθρώπινα δικαιώματα όλων των θυμάτων στο επίκεντρό τους.

4.Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να ενθαρρύνουν όλα τα μέλη της κοινωνίας, ειδικότερα τους άνδρες και τα αγόρια, με σκοπό να συμβάλλουν ενεργά στην πρόληψη όλων των μορφών βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης.

5.Τα Μέρη διασφαλίζουν ότι ο πολιτισμός, τα έθιμα, η θρησκεία, οι παραδόσεις ή η ούτως-αποκαλούμενη «τιμή» δεν εκλαμβάνονται ως δικαιολογία για οποιεσδήποτε πράξεις βίας καλύπτονται από το εύρος εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης.

6.Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προώθησης προγραμμάτων και δραστηριοτήτων με στόχο την ενδυνάμωση των γυναικών.

Άρθρο 13- Αύξηση της ευαισθητοποίησης

1.Τα Μέρη προωθούν ή διεξάγουν σε τακτική βάση και σε όλα τα επίπεδα, εκστρατείες ή προγράμματα για την αύξηση της ευαισθητοποίησης της κοινής γνώμης, σε συνεργασία με εθνικά ιδρύματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων και φορείς ισότητας, την κοινωνία των πολιτών και μη κυβερνητικές οργανώσεις, ιδιαίτερα τις γυναικείες οργανώσεις, όπου απαιτείται, να ενισχύουν το αίσθημα ευαισθητοποίησης και κατανόησης ανάμεσα στο ευρύ κοινό σχετικά με τις διάφορες εκδηλώσεις όλων των μορφών βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης, των συνεπειών τους στα παιδιά και την ανάγκη πρόληψης αυτής της βίας.

2.Τα Μέρη διασφαλίζουν την ευρεία διάδοση ανάμεσα στο ευρύ κοινό πληροφοριών σχετικά με τα μέτρα που είναι διαθέσιμα για την πρόληψη πράξεων βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 14- Εκπαίδευση

1.Τα Μέρη λαμβάνουν, όπου απαιτείται, τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμπεριληφθεί εκπαιδευτικό υλικό σε θέματα όπως η ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών, οι μη στερεότυποι ρόλοι των δύο φύλων, ο αμοιβαίος σεβασμός, η επίλυση συγκρούσεων χωρίς βία στις διαπροσωπικές σχέσεις, η βασιζόμενη στο φύλο βία κατά των γυναικών και το δικαίωμα στην προσωπική ακεραιότητα προσαρμοσμένα στη βαθμιαία

εξελισσόμενη ικανότητα των μαθητών στα επίσημα αναλυτικά προγράμματα μαθημάτων και σε όλα τα επίπεδα της εκπαίδευσης.

2.Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προώθησης των αρχών που διαλαμβάνονται στην παράγραφο 1 σε ανεπίσημους εκπαιδευτικούς χώρους, καθώς και σε χώρους αθλήσεως και αναψυχής, σε πολιτιστικούς χώρους και στα μέσα μαζικής ενημέρωσης.

Άρθρο 15- Εκπαίδευση επαγγελματιών

1.Τα Μέρη παρέχουν ή ενισχύουν την κατάλληλη εκπαίδευση προς τους επαγγελματίες του κλάδου οι οποίοι ασχολούνται με τα θύματα ή τους δράστες όλων των πράξεων βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης, σχετικά με την πρόληψη και τον εντοπισμό αυτής της βίας, την ισότητα μεταξύ γυναικών και ανδρών, τις ανάγκες και τα δικαιώματα των θυμάτων, καθώς και τον τρόπο πρόληψης της δευτερεύουσας θυματοποίησης.

2.Τα Μέρη ενθαρρύνουν όπως η εκπαίδευση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 συμπεριλάβει εκπαίδευση σε συντονισμένη συνεργασία μεταξύ των διαφόρων φορέων που θα δώσει τη δυνατότητα για ένα εμπεριστατωμένο και κατάλληλο χειρισμό των παραπομπών σε περιπτώσεις βίας που καλύπτονται από την έκταση εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 16- Προληπτική παρέμβαση και θεραπευτικά προγράμματα

1.Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα για την εκπόνηση ή υποστήριξη προγραμμάτων που αποσκοπούν στο να διδάξουν τους δράστες ενδοοικογενειακής βίας να υιοθετούν μια μη βίαιη συμπεριφορά στις διαπροσωπικές σχέσεις με σκοπό την πρόληψη της περαιτέρω βίας και την αλλαγή των βίαιων συμπεριφορικών προτύπων.

2.Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να καταρτίσουν ή υποστηρίξουν προγράμματα θεραπευτικής αντιμετώπισης που αποσκοπούν στο να αποτρέψουν τους δράστες, συγκεκριμένα τους δράστες σεξουαλικών αδικημάτων, να επαναλάβουν την εγκληματική τους πράξη.

3.Κατά τη λήψη των μέτρων που περιγράφονται στις παραγράφους 1 και 2, τα Μέρη διασφαλίζουν όπως η προστασία ή η υποστήριξη των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των θυμάτων αποτελέσουν πρωταρχικό μέλημα και ότι, όπου απαιτείται, τα προγράμματα αυτά εκπονούνται και εφαρμόζονται σε στενή συνεργασία με τις εξειδικευμένες υπηρεσίες υποστήριξης για τα θύματα.

Άρθρο 17- Συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα και των μέσων μαζικής ενημέρωσης

1.Τα Μέρη ενθαρρύνουν τον ιδιωτικό τομέα, τον τομέα της τεχνολογίας, πληροφόρησης και επικοινωνίας καθώς και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, με τον δέοντα σεβασμό προς την ελευθερία της έκφρασης και της ανεξαρτησίας τους, να συμμετέχουν στην ανάπτυξη και την υλοποίηση πολιτικών και να θέτουν κατευθυντήριες γραμμές και πρότυπα αυτορρύθμισης για την πρόληψη της βίας κατά των γυναικών, καθώς και να ενισχύουν τον σεβασμό προς την αξιοπρέπειά τους.

2.Τα Μέρη αναπτύσσουν και προωθούν, σε συνεργασία με τους φορείς του ιδιωτικού τομέα, δεξιότητες μεταξύ των παιδιών, των γονέων και των εκπαιδευτικών αναφορικά με τον τρόπο αντιμετώπισης του πληροφοριακού και επικοινωνιακού περιβάλλοντος που παρέχει πρόσβαση σε ταπεινωτικό και μειωτικό περιεχόμενο σεξουαλικής ή βίαιης φύσης το οποίο θα μπορούσε να καταστεί επιβλαβές.

Κεφάλαιο IV- Προστασία και υποστήριξη

Άρθρο 18- Υποχρεώσεις γενικού χαρακτήρα

1.Τα Μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα για την προστασία όλων των θυμάτων έναντι οποιονδήποτε περαιτέρω πράξεων βίας.

2.Τα Μέρη λαμβάνουν τα κατάλληλα νομοθετικά ή άλλα μέτρα, σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία τους προκειμένου να διασφαλίσουν ότι υφίστανται οι ενδεδειγμένοι μηχανισμοί παροχής αποτελεσματικής συνεργασίας μεταξύ όλων των σχετικών κρατικών φορέων συμπεριλαμβανομένων του δικαστικού σώματος, των εισαγγελέων, των φορέων επιβολής του νόμου, των τοπικών και περιφερειακών αρχών, καθώς και των μη κυβερνητικών οργανώσεων και άλλων συναφών οργανισμών και οντοτήτων αναφορικά με την προστασία και την παροχή συνδρομής και υποστήριξης σε θύματα και μάρτυρες όλων των μορφών βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης συμπεριλαμβανομένης της παραπομπής σε γενικές και εξειδικευμένες υπηρεσίες υποστήριξης όπως αυτές αναφέρονται λεπτομερώς στα άρθρα 20 και 22 της παρούσας Σύμβασης.

3.Τα Μέρη διασφαλίζουν όπως τα μέτρα που έχουν παρθεί σύμφωνα με το παρόν κεφάλαιο:

- βασίζονται σε μια έμφυλη κατανόηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας και εστιάζουν στα ανθρώπινα δικαιώματα και στην προστασία του θύματος
- βασίζονται σε μια ολοκληρωμένη προσέγγιση η οποία λαμβάνει υπόψη τη σχέση μεταξύ των θυμάτων, των δραστών, των παιδιών και του ευρύτερου κοινωνικού τους περιβάλλοντος

- αποσκοπούν στο να αποτρέψουν τη δευτερογενή θυματοποίηση
- αποσκοπούν στην ενδυνάμωση και οικονομική ανεξαρτησία των γυναικών θυμάτων της βίας
- επιτρέπουν, όπου απαιτείται, τη δημιουργία ενός πλέγματος προστασίας και υποστηρικτικών υπηρεσιών, οι οποίες στεγάζονται στους ίδιους χώρους
- αντιμετωπίζουν τις ειδικότερες ανάγκες των κοινωνικά ευάλωτων ατόμων, συμπεριλαμβανομένων των παιδιών θυμάτων, και καθίστανται προσιτά σε αυτά

4.Η παροχή υπηρεσιών δεν θα εξαρτάται από την επιθυμία του θύματος να ασκήσει ποινική δίωξη ή να καταθέσει εναντίον οποιουδήποτε δράστη.

5.Τα Μέρη λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα παροχής προξενικής και άλλης προστασίας και υποστήριξης στους πολίτες τους και σε άλλα θύματα που δικαιούνται αυτής της προστασίας σύμφωνα με τις υποχρεώσεις τους που πηγάζουν από το διεθνές δίκαιο.

Άρθρο 19- Πληροφόρηση

Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι τα θύματα λαμβάνουν επαρκή και έγκαιρη πληροφόρησης σχετικά με τις διαθέσιμες υποστηρικτικές υπηρεσίες και τα νομικά μέτρα σε γλώσσα που κατανοούν.

Άρθρο 20-Γενικές υπηρεσίες υποστήριξης

1.Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι τα θύματα έχουν πρόσβαση σε υπηρεσίες οι οποίες διευκολύνουν την αποκατάστασή τους από τις συνέπειες της βίας. Τα μέτρα αυτά περιλαμβάνουν, όπου απαιτείται, υπηρεσίες όπως νομικές και ψυχολογικές συμβουλές, οικονομική βοήθεια, στέγαση, εκπαίδευση, κατάρτιση και παροχή συνδρομής στην εξεύρεση εργασίας.

2.Τα Μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι τα θύματα έχουν πρόσβαση σε υγειονομική περίθαλψη και κοινωνικές υπηρεσίες και ότι οι υπηρεσίες αυτές είναι επαρκώς χρηματοδοτημένες και ότι οι επαγγελματίες έχουν εκπαιδευτεί να παρέχουν βοήθεια στα θύματα και να τα παραπέμπουν στις ενδεδειγμένες υπηρεσίες.

Άρθρο 21- Παροχή συνδρομής σε ατομικές /συλλογικές καταγγελίες

Τα Μέρη διασφαλίζουν όπως τα θύματα λαμβάνουν πληροφόρηση και έχουν πρόσβαση στους ισχύοντες περιφερειακούς και διεθνείς μηχανισμούς ατομικών και συλλογικών καταγγελιών. Τα Μέρη προωθούν την παροχή ευαισθητοποιημένης και εξειδικευμένης βοήθειας σε θύματα προκειμένου αυτά να υποβάλλουν τις παραπάνω καταγγελίες.

Άρθρο 22-Ειδικές υπηρεσίες υποστήριξης

1.Τα Μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να παράσχουν ή να μεριμνήσουν για άμεσες, βραχυπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες εξειδικευμένες υπηρεσίες υποστήριξης σε οποιοδήποτε θύμα έχει υποστεί οποιαδήποτε από τις πράξεις βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης, σε επαρκή γεωγραφική κατανομή.

2.Τα Μέρη παρέχουν ή μεριμνούν για ειδικές υπηρεσίες υποστήριξης σε όλες τις γυναίκες θύματα βίας καθώς και στα παιδιά τους.

Άρθρο 23- Καταφύγια

Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα για τη δημιουργία κατάλληλων, εύκολα προσβάσιμων καταφυγίων σε επαρκείς αριθμούς για να παρέχουν ασφαλή στέγαση και να προσεγγίσουν ενεργά τα θύματα, ειδικότερα τις γυναίκες και τα παιδιά τους.

Άρθρο 24-Τηλεφωνικές γραμμές παροχής βοήθειας

Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα για την εγκατάσταση πανεθνικής εμβέλειας και καθ' όλο το 24ωρο τηλεφωνικών γραμμών παροχής βοήθειας σε δωρεάν βάση με στόχο την παροχή συμβουλών στους καλούντες υπό τον όρο της εμπιστευτικότητας και με τον δέοντα σεβασμό στην ανωνυμία τους σε σχέση με όλες τις μορφές βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 25- Παροχή υποστήριξης σε θύματα σεξουαλικής βίας

Τα Μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα για τη δημιουργία κατάλληλων, εύκολα προσβάσιμων κέντρων παραπομπής ή διαχείρισης κρίσεων για τα θύματα βιασμού ή σεξουαλικής βίας σε επαρκείς αριθμούς για την παροχή ιατρικής και ιατροδικαστικής εξέτασης, καθώς και υποστήριξης ψυχικών τραυμάτων και παροχής συμβουλευτικής στα θύματα.

Άρθρο 26-Παροχή προστασίας και υποστήριξης σε παιδιά μάρτυρες

1.Τα Μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλιστεί ότι κατά την παροχή προστασίας και υποστηρικτικών υπηρεσιών στα θύματα, λαμβάνονται δεόντως υπόψη τα δικαιώματα και οι ανάγκες των παιδιών-μαρτύρων αναφορικά με όλες τις μορφές βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης.

2.Τα μέτρα που λαμβάνονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο περιλαμβάνουν την ηλικιακά ενδεδειγμένη ψυχοκοινωνική συμβουλευτική σε παιδιά μάρτυρες όλων των μορφών βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης και λαμβάνουν δεόντως υπόψη το βέλτιστο συμφέρον του παιδιού.

Άρθρο 27- Αναφορά

Τα Μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να ενθαρρύνουν οποιοδήποτε πρόσωπο είναι μάρτυρας διάπραξης πράξεων βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης, ή το οποίο έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι μια τέτοια πράξη ενδέχεται να διαπραχθεί, ή ότι περαιτέρω πράξεις βίας αναμένονται, να ανακοινώσει και αναφέρει τούτο στις αρμόδιες οργανώσεις ή αρχές.

Άρθρο 28- Αναφορά από επαγγελματίες

Τα Μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι οι κανόνες εμπιστευτικότητας που επιβάλλονται από την εσωτερική νομοθεσία σε ορισμένους επαγγελματίες δεν συνιστούν εμπόδιο στη δυνατότητά τους, κάτω από κατάλληλες συνθήκες, να αναφέρουν στις αρμόδιες οργανώσεις ή αρχές εάν έχουν βάσιμους λόγους να πιστεύουν ότι μια σοβαρή πράξη βίας, καλυπτόμενη από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης έχει διαπραχθεί και ότι περαιτέρω σοβαρές πράξεις βίας αναμένονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V- Ουσιαστικό δίκαιο

Άρθρο 29- Αστικές αγωγές και ένδικα βοηθήματα

1.Τα Μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να παράσχουν στα θύματα επαρκή αστικά ένδικα βοηθήματα κατά του δράστη.

2.Τα Μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να παράσχουν στα θύματα, σύμφωνα με τις γενικές αρχές του διεθνούς δικαίου, επαρκή αστικά ένδικα βοηθήματα κατά των κρατικών αρχών οι οποίες έχουν αποτύχει όσον αφορά το καθήκον τους να λαμβάνουν τα αναγκαία προληπτικά ή προστατευτικά μέτρα εντός του πεδίου αρμοδιοτήτων τους.

Άρθρο 30- Παροχή αποζημίωσης

1.Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι τα θύματα δικαιούνται να διεκδικήσουν αποζημίωση από τους δράστες οποιωνδήποτε αδικημάτων διαπιστώνονται σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης.

2.Επαρκή κρατική αποζημίωση χορηγείται σε εκείνα τα άτομα τα οποία έχουν υποστεί σοβαρή σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας τους, στον βαθμό που αυτή η βλάβη δεν καλύπτεται από άλλες πηγές όπως ο δράστης, η ασφαλιστική κάλυψη ή κρατικά επιδοτούμενες υγειονομικές και κοινωνικές παροχές. Αυτό δεν αποκλείει τα Μέρη από το να διεκδικήσουν από το δράστη την επιστροφή της αποζημίωσης που επιδικάσθηκε, εφόσον καταβάλλεται η δέουσα προσοχή για την ασφάλεια του θύματος.

3.Τα μέτρα που έχουν ληφθεί σύμφωνα με την παράγραφο 2 διασφαλίζουν τη χορήγηση αποζημίωσης εντός εύλογου χρονικού διαστήματος.

Άρθρο 31- Επιμέλεια, δικαιώματα επίσκεψης και ασφάλεια

1.Τα Μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλιστεί ότι κατά τον καθορισμό της επιμέλειας και των δικαιωμάτων επίσκεψης των παιδιών, θα λαμβάνονται υπόψη τα περιστατικά βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης.

2.Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι η άσκηση οποιωνδήποτε δικαιωμάτων επίσκεψης ή επιμέλειας δεν θίγει τα δικαιώματα και την ασφάλεια του θύματος ή των παιδιών.

Άρθρο 32- Αστικές συνέπειες γάμων τελεσθέντων υπό το κράτος εξαναγκασμού

Τα Μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι γάμοι οι οποίοι συνάπτονται αναγκαστικά δύνανται να ακυρωθούν ή να λυθούν χωρίς το θύμα να υποστεί υπερβολικό οικονομικό ή διοικητικό βάρος.

Άρθρο 33- Ψυχολογική βία

Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλισθεί ότι η εκ προθέσεως συμπεριφορά που κατατείνει στη σοβαρή πρόκληση βλάβης στην ψυχολογική ακεραιότητα του ατόμου μέσω καταναγκασμού ή απειλών, θα ποινικοποιηθεί.

Άρθρο 34- Μη εμφανής παρακολούθηση ή παρενόχληση (Stalking)

Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν την ποινικοποίηση της εκ προθέσεως συμπεριφοράς η οποία κατατείνει στην επαναλαμβανόμενη απειλητική συμπεριφορά κατά άλλου προσώπου, προκαλώντας τον φόβο για τον ίδιο ή την ασφάλειά του.

Άρθρο 35- Σωματική βία

Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα που διασφαλίζουν την ποινικοποίηση της εκ προθέσεως διάπραξης σωματικής βίας κατά άλλου προσώπου.

Άρθρο 36- Σεξουαλική βία συμπεριλαμβανομένου του βιασμού

1.Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλιστεί η ποινικοποίηση των ακόλουθων εκ προθέσεως συμπεριφορών:

α. διάπραξη μη συναινετικής κολπικής, πρωκτικής ή στοματικής διεύδυσης σεξουαλικού χαρακτήρα στο σώμα άλλου ατόμου με τη χρησιμοποίηση οποιουδήποτε οργάνου του σώματος ή αντικειμένου.

β. διάπραξη άλλων μη συναινετικών πράξεων σεξουαλικού χαρακτήρα με άτομο.

γ. ο εξαναγκασμός άλλου ατόμου να συμμετέχει σε μη συναινετικές πράξεις σεξουαλικού χαρακτήρα με τρίτο άτομο.

2. Η συναίνεση πρέπει να παρέχεται εκουσίως, ως αποτέλεσμα της ελεύθερης βούλησης του ατόμου η οποία αξιολογείται στο πλαίσιο των περιστάσεων.

3. Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται επίσης αναφορικά με πράξεις οι οποίες διεπράχθησαν κατά των πρώην ή νυν συζύγων ή συντρόφων όπως διαλαμβάνεται στην εσωτερική νομοθεσία.

Άρθρο 37- Αναγκαστικός γάμος

1. Τα Μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλιστεί η ποινικοποίηση της εκ προθέσεως συμπεριφοράς η οποία κατατείνει στον εξαναγκασμό ενηλίκου ή παιδιού να συνάψει γάμο.

2. Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλιστεί η ποινικοποίηση της εκ προθέσεως συμπεριφοράς η οποία κατατείνει στο να δελεάσει ενήλικα ή παιδί να μεταβούν στο έδαφος Μέρους ή κράτους άλλου από εκείνο στο οποίο κατοικούν με σκοπό να εξαναγκαστούν σε σύναψη γάμου.

Άρθρο 38- Ακρωτηριασμός των γυναικείων γεννητικών οργάνων

Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλιστεί η ποινικοποίηση των ακόλουθων εκ προθέσεως συμπεριφορών:

α. της εκτομής, του ακρωτηριασμού ή της εκτέλεσης οποιουδήποτε άλλου ακρωτηριασμού σε ολόκληρο το εύρος ή σε οποιοδήποτε τμήμα των μεγάλων ή μικρών αιδοϊκών χειλέων ή της κλειτορίδας γυναικός.

β. του εξαναγκασμού ή της παρότρυνσης γυναικός να υποβληθεί σε οποιαδήποτε των πράξεων που αναφέρονται στο εδάφιο α'.

γ. την υποκίνηση, τον εξαναγκασμό ή την παρότρυνση κοριτσιού να υποβληθεί σε οποιαδήποτε των πράξεων που εκτίθενται στο εδάφιο α'.

Άρθρο 39- Αναγκαστική έκτρωση και αναγκαστική στείρωση.

Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλιστεί η ποινικοποίηση των ακόλουθων εκ προθέσεως συμπεριφορών:

α. της πραγματοποίησης έκτρωσης σε γυναίκα χωρίς την προηγούμενη και ρητή συγκατάθεσή της

β. την πραγματοποίηση χειρουργικής επέμβασης η οποία έχει ως σκοπό ή αποτέλεσμα την παύση της ικανότητας της γυναίκας να αναπαράγει κατά φυσικό τρόπο χωρίς την προηγούμενη και ρητή συγκατάθεση ή κατανόηση της διαδικασίας.

Άρθρο 40- Σεξουαλική παρενόχληση

Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οποιαδήποτε μορφή ανεπιθύμητης λεκτικής, μη λεκτικής ή σωματικής συμπεριφοράς σεξουαλικής φύσεως η οποία αποσκοπεί ή κατατείνει στην παραβίαση της αξιοπρέπειας του ατόμου, συγκεκριμένα σε περίπτωση δημιουργίας ενός εκφοβιστικού, εχθρικού, μειωτικού, ταπεινωτικού ή προσβλητικού περιβάλλοντος, υπόκειται σε ποινικές ή άλλες νομικές κυρώσεις.

Άρθρο 41- Συνδρομή ή παρακίνηση σε διάπραξη αδικήματος και απόπειρα

1.Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα για τη θέσπιση ως αδικήματος, οσάκις διαπράττεται εκ προθέσεως, την βοήθεια ή την προτροπής σε διάπραξη των αδικημάτων που καθιερώνονται σύμφωνα με τα άρθρα 33, 34, 35, 36, 37, 38 περ. α' και 39 της παρούσας Σύμβασης.

2. Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα για τη θέσπιση ως αδικήματος, οσάκις διαπράττεται εκ προθέσεως, της απόπειρας διάπραξης των αδικημάτων που θεσπίζονται σύμφωνα με τα άρθρα 35, 36, 37, 38 περ. α' και 39 της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 42- Απαράδεκτες δικαιολογήσεις εγκλημάτων, συμπεριλαμβανομένων των εγκλημάτων που διαπράττονται στο όνομα της ούτως- αποκαλούμενης «τιμής».

1.Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλιστεί ότι, στις ποινικές διαδικασίες που εκκινούν μετά τη τέλεση οποιασδήποτε από τις πράξεις βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης, ο πολιτισμός, τα έθιμα, η θρησκεία, οι παραδόσεις ή η ούτως-αποκαλούμενη «τιμή» δεν θεωρούνται ως δικαιολογία για την τέλεση αυτών των πράξεων. Τα παραπάνω καλύπτουν συγκεκριμένα τους ισχυρισμούς ότι το θύμα έχει παραβιάσει τους πολιτισμικούς, θρησκευτικούς, κοινωνικούς ή παραδοσιακούς κανόνες ή έθιμα ορθής συμπεριφοράς.

2.Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η υποκίνηση και προτροπή παιδιού από οποιοδήποτε άτομο να τελέσει οποιαδήποτε από τις πράξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δε θα μειώσει την ποινική ευθύνη του ατόμου αυτού για τις τελεσθείσες πράξεις.

Άρθρο 43- Εφαρμογή των ποινικών αδικημάτων

Τα αδικήματα που θεσπίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση τυγχάνουν εφαρμογής ανεξάρτητα από τη φύση της σχέσης ανάμεσα στο θύμα και τον δράστη.

Άρθρο 44- Δικαιοδοσία

1.Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα με σκοπό την καθιέρωση δικαιοδοσίας αναφορικά με αδίκημα που θεσπίζεται με την παρούσα Σύμβαση οσάκις το αδίκημα διαπράττεται:

- α. στο έδαφός τους
- β. επί πλοίου φέροντος τη σημαία τους, ή
- γ. επί αεροσκάφους το οποίο είναι καταχωρημένο σύμφωνα με τη νομοθεσία τους, ή
- δ. από έναν εκ των πολιτών τους, ή
- ε. από άτομο το οποίο έχει τον συνήθη τόπο διαμονής του στην επικράτειά τους.

2.Τα Μέρη καταβάλλουν κάθε προσπάθεια προκειμένου να λάβουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα με στόχο τη θέσπιση δικαιοδοσίας επί παντός αδικήματος που θεσπίζεται με την παρούσα Σύμβαση οσάκις το αδίκημα διαπράττεται εναντίον ενός εκ των πολιτών τους ή κατά ατόμου το οποίο έχει τον συνήθη τόπο διαμονής του στο έδαφος τους.

3.Για την ποινική δίωξη των αδικημάτων που θεσπίζονται με τα άρθρα 36, 37, 38 και 39 της παρούσας Σύμβασης, τα Μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι η δικαιοδοσία τους δεν τελεί υπό την αίρεση της ποινικοποίησης των πράξεων στο έδαφος που διαπράχθηκαν.

4. Για την ποινική δίωξη των αδικημάτων που θεσπίζονται με τα άρθρα 36, 37, 38 και 39 της παρούσας Σύμβασης, τα Μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι η δικαιοδοσία τους αναφορικά με τα εδάφια δ' και ε' της παραγράφου 1, δεν τελεί υπό την αίρεση ότι η ποινική δίωξη μπορεί μόνο να ασκηθεί κατόπιν εγκλήσεως του θύματος ή την κατάθεση πληροφοριών από το κράτος του τόπου που διαπράχθηκε το αδίκημα.

5.Τα Μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα για τη θέσπιση δικαιοδοσίας αναφορικά με αδικήματα που θεσπίζονται με την παρούσα Σύμβαση, σε περιπτώσεις που ο φερόμενος ως δράστης βρίσκεται στο έδαφός τους και δεν προχωρούν στην έκδοσή του/της σε άλλο Μέρος, αποκλειστικά με βάση την ιθαγένειά του.

6.Οσάκις περισσότερα του ενός Μέρη διεκδικούν δικαιοδοσία επί φερόμενου αδικήματος που θεσπίζεται με την παρούσα Σύμβαση, τα εμπλεκόμενα Μέρη θα συνεννοούνται μεταξύ τους, όπου απαιτείται, για να καθορίσουν την πλέον κατάλληλη δικαιοδοσία για την άσκηση ποινικής δίωξης.

7. Με την επιφύλαξη των γενικών κανόνων του διεθνούς δικαίου η παρούσα Σύμβαση δεν αποκλείει οποιαδήποτε ποινική δικαιοδοσία η οποία ασκείται από Μέρος σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία του.

Άρθρο 45- Κυρώσεις και Μέτρα

1. Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι τα αδικήματα που θεσπίζονται με την παρούσα Σύμβαση τιμωρούνται με αποτελεσματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές κυρώσεις, λαμβάνοντας υπόψη τη βαρύτητά τους. Οι κυρώσεις αυτές περιλαμβάνουν, όπου απαιτείται, ποινές που συνεπάγονται στέρηση της ελευθερίας και μπορούν να οδηγήσουν σε έκδοση.

2. Τα Μέρη μπορούν να υιοθετήσουν άλλα μέτρα αναφορικά με τους δράστες όπως:

- την παρακολούθηση ή επιτήρηση των καταδικασθέντων ατόμων
- την αφαίρεση των γονεϊκών δικαιωμάτων, εάν το βέλτιστο συμφέρον του παιδιού, το οποίο μπορεί να περιλαμβάνει και την ασφάλεια του θύματος, δεν μπορεί να διασφαλιστεί με άλλο τρόπο.

Άρθρο 46-Επιβαρυντικές περιστάσεις

Τα Μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι ακόλουθες περιστάσεις, στον βαθμό που δεν αποτελούν ήδη μέρος των στοιχείων της αντικειμενικής υπόστασης του εγκλήματος, δύνανται, σύμφωνα προς τις συναφείς διατάξεις της εσωτερικής νομοθεσίας, να ληφθούν υπόψη ως επιβαρυντικές περιστάσεις για τον προσδιορισμό της ποινής αναφορικά με τα αδικήματα που θεσπίζονται με την παρούσα Σύμβαση:

- α. το αδίκημα διαπράχθηκε κατά του πρώην ή του νυν συζύγου ή συντρόφου, όπως διαλαμβάνεται στην εθνική νομοθεσία, από μέλος της οικογένειας, από άτομο που συμβιώνει με το θύμα ή άτομο που έχει προβεί σε κατάχρηση της εξουσίας του,
- β. το αδίκημα ή τα συναφή αδικήματα διαπράχθηκαν κατ' εξακολούθηση,
- γ. το αδίκημα διαπράχθηκε εναντίον ατόμου το οποίο είχε καταστεί ευάλωτο συνεπεία ειδικών συνθηκών,
- δ. το αδίκημα διαπράχθηκε σε βάρος ή ενώπιον παιδιού,
- ε. το αδίκημα διαπράχθηκε από δύο ή περισσότερα άτομα ενεργώντας από κοινού,
- στ. το αδίκημα συνοδεύτηκε από ακραία επίπεδα βίας ή του αδικήματος προηγήθηκαν ακραία επίπεδα βίας,
- ζ. το αδίκημα διαπράχθηκε με την χρήση ή υπό την απειλή όπλου,
- η. το αδίκημα είχε ως αποτέλεσμα σοβαρή σωματική ή ψυχολογική βλάβη στο θύμα,
- θ. ο δράστης είχε καταδικαστεί προηγουμένως για αδικήματα παρόμοιας φύσεως.

Άρθρο 47 - Ποινές που επιβλήθηκαν από άλλο Μέρος

Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα που προβλέπουν τη δυνατότητα να ληφθούν υπόψη οι τελικές ποινές που επιβλήθηκαν από άλλο Μέρος αναφορικά με τα αδικήματα που θεσπίζονται με την παρούσα Σύμβαση κατά τον προσδιορισμό της ποινής.

Άρθρο 48 – Απαγόρευση των υποχρεωτικών εναλλακτικών διαδικασιών επίλυσης της διαφοράς ή επιβολής ποινής.

1. Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να απαγορεύσουν τις υποχρεωτικές εναλλακτικές διαδικασίες επίλυσης των διαφορών, συμπεριλαμβανομένης της διαμεσολάβησης και του συμβιβασμού, αναφορικά με όλες τις μορφές βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης.

2. Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι σε περίπτωση που διατάσσεται η καταβολή προστίμου, λαμβάνεται δεόντως υπόψη η ικανότητα του δράστη να αναλάβει τις οικονομικές του υποχρεώσεις έναντι του θύματος.

Κεφάλαιο VI – Έρευνα, ποινική δίωξη, δικονομικό δίκαιο και προστατευτικά μέτρα.

Άρθρο 49 – Γενικές υποχρεώσεις

1. Τα Μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι οι έρευνες και οι δικαστικές διαδικασίες αναφορικά με όλες τις μορφές βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης διεξάγονται χωρίς υπαίτια καθυστέρηση, ενώ λαμβάνονται υπόψη τα δικαιώματα του θύματος καθ' όλα τα στάδια της ποινικής διαδικασίας.

2. Τα Μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα, σε συμμόρφωση προς τις θεμελιώδεις αρχές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και λαμβάνοντας υπ' όψη την έμφυλη κατανόηση της βίας, προκειμένου να διασφαλισθεί η αποτελεσματική διερεύνηση και δικαστική δίωξη των αδικημάτων που καθιερώνονται από τους όρους της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 50 – Άμεση ανταπόκριση, πρόληψη και προστασία.

1. Τα Μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλισθεί ότι οι αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου ανταποκρίνονται σε όλες τις μορφές βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης άμεσα και κατά τον προσήκοντα τρόπο προσφέροντας επαρκή και άμεση προστασία στα θύματα.

2. Τα Μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλισθεί ότι οι αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου προβαίνουν άμεσα και κατά τον προσήκοντα τρόπο στην πρόληψη και προστασία ενάντια σε όλες τις μορφές βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης, συμπεριλαμβανομένης της υιοθέτησης προληπτικών επιχειρησιακών μέτρων καθώς και της συλλογής αποδεικτικών στοιχείων.

Άρθρο 51 - Αξιολόγηση και διαχείριση κινδύνου.

1. Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλισθεί ότι η αξιολόγηση του κινδύνου φονικότητας, η σοβαρότητα της κατάστασης και ο κίνδυνος επανάληψης της βίας πραγματοποιούνται από όλες τις σχετικές αρχές με στόχο τη διαχείριση του κινδύνου και εφ' όσον απαιτείται, την παροχή συντονισμένης προστασίας και υποστήριξης.

2. Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλισθεί ότι η αξιολόγηση που διαλαμβάνεται στην παράγραφο 1 λαμβάνει δεόντως υπόψη καθ' όλα τα στάδια της διερεύνησης και εφαρμογής των προστατευτικών μέτρων, το γεγονός ότι οι δράστες των πράξεων βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης διαθέτουν ή έχουν πρόσβαση σε πυροβόλα όπλα.

Άρθρο 52 – Επείγοντα μέτρα αποκλεισμού

Τα Μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλισθεί ότι παρέχεται στις αρμόδιες αρχές η δυνατότητα να διατάξουν, σε περιστάσεις και καταστάσεις άμεσου κινδύνου, τον δράστη ενδοοικογενειακής βίας να απομακρυνθεί από την κατοικία του θύματος ή του ατόμου που βρίσκεται σε κίνδυνο για επαρκή χρονική περίοδο και να απαγορεύσουν στον δράστη την είσοδο στην κατοικία ή την επαφή με το θύμα ή το άτομο που βρίσκεται σε κίνδυνο. Τα μέτρα που λαμβάνονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο δίνουν προτεραιότητα στην ασφάλεια των θυμάτων ή των ατόμων που βρίσκονται σε κίνδυνο.

Άρθρο 53 – Περιοριστικοί όροι

1. Τα Μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλισθεί ότι οι κατάλληλοι περιοριστικοί ή προστατευτικοί όροι είναι διαθέσιμοι στα θύματα όλων των μορφών βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης.

2. Τα Μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλισθεί ότι οι περιοριστικοί ή προστατευτικοί όροι που αναφέρονται στην παράγραφο 1 είναι:

- διαθέσιμοι για άμεση προστασία του θύματος και χωρίς υπερβολικά οικονομικά ή διοικητικά βάρη για το θύμα,
- εκδίδονται για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα ή μέχρι να τροποποιηθούν ή να αρθούν,
- όπου απαιτείται, εκδίδονται σε μονομερή βάση (*ex parte*), η οποία έχει άμεση ισχύ,
- καθίστανται διαθέσιμα ανεξάρτητα από ή συμπληρωματικά προς άλλες νομικές διαδικασίες,
- επιτρέπεται να παρουσιασθούν σε επόμενες νομικές διαδικασίες.

3. Τα Μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλισθεί ότι οι παραβιάσεις των περιοριστικών ή προστατευτικών μέτρων που εκδίδονται σύμφωνα με την παράγραφο 1, υπόκεινται σε αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές ποινικές ή άλλες νομικές κυρώσεις.

Άρθρο 54 – Έρευνες και αποδεικτικά στοιχεία

Τα Μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλισθεί ότι, σε οποιαδήποτε αστική ή ποινική διαδικασία, τα αποδεικτικά στοιχεία που αναφέρονται στο σεξουαλικό ιστορικό και τη συμπεριφορά του θύματος επιτρέπονται μόνον οσάκις παρίστανται ως σχετικά και αναγκαία.

Άρθρο 55 – Κατ' έγκληση και αυτεπάγγελτη διαδικασία

1. Τα Μέρη διασφαλίζουν ότι οι έρευνες ή η δίωξη των αδικημάτων που θεσπίζονται με τα άρθρα 35, 36, 37, 38 και 39 της παρούσας Σύμβασης δεν στηρίζονται εξ ολοκλήρου στην αναφορά ή την έγκληση που υπέβαλε το θύμα εφόσον το αδίκημα διαπράχθηκε εν όλο ή εν μέρει στο έδαφος του και ότι η διαδικασία δύναται να συνεχισθεί ακόμη κι αν το θύμα αποσύρει την αναφορά ή έγκληση του.

2. Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν, σύμφωνα με τους όρους οι οποίοι προβλέπονται από την εσωτερική τους νομοθεσία, τη δυνατότητα των κυβερνητικών και μη κυβερνητικών οργανώσεων καθώς και των συμβούλων ενδοοικογενειακής βίας να παράσχουν συνδρομή και/ή υποστήριξη στα θύματα κατόπιν αιτήματός τους κατά τη διάρκεια των ερευνών και των δικαστικών διαδικασιών για τα αδικήματα που θεσπίζονται με την παρούσα Σύμβαση.

Άρθρο 56 – Μέτρα προστασίας

1. Τα Μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να προστατέψουν τα δικαιώματα και τα συμφέροντα των θυμάτων, συμπεριλαμβανομένων και των ειδικών αναγκών τους ως μαρτύρων, καθ' όλα τα στάδια των ερευνών και των δικαστικών διαδικασιών, συγκεκριμένα:

- α. μεριμνώντας για την προστασία τους, καθώς και για εκείνη των οικογενειών τους και των μαρτύρων, από τον εκφοβισμό, τα αντίποινα και την επαναλαμβανόμενη θυματοποίηση,
- β. διασφαλίζοντας ότι τα θύματα ενημερώνονται, τουλάχιστον σε περιπτώσεις κατά τις οποίες τα θύματα ή η οικογένεια μπορούν να βρεθούν σε κίνδυνο, οσάκις ο δράστης αποδράσει ή αφεθεί προσωρινά ή οριστικά ελεύθερος,
- γ. πληροφορώντας τα, σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται από την εσωτερική τους νομοθεσία, σχετικά με τα δικαιώματά τους και τις υπηρεσίες που τίθενται στη διάθεσή τους καθώς και για την πορεία της έγκλησής τους, για τις κατηγορίες, τη γενική πρόοδο των

ερευνών ή των δικαστικών διαδικασιών, τον ρόλο που διαδραματίζουν σ' αυτές, καθώς και την έκβαση της υπόθεσής τους.

δ. παρέχοντας τη δυνατότητα στα θύματα, κατά τρόπο συμβατό με τους δικονομικούς κανόνες της εσωτερικής νομοθεσίας, να ακουστούν, να παρέχουν αποδεικτικά στοιχεία, να παρουσιάσουν τις απόψεις, τις ανάγκες και τις ανησυχίες τους, άμεσα ή μέσω ενδιάμεσου προσώπου και να ληφθούν υπόψη,

ε. παρέχοντας στα θύματα τις κατάλληλες υποστηρικτικές υπηρεσίες, έτσι ώστε τα δικαιώματα και τα συμφέροντά τους να παρουσιασθούν κατά τον δέοντα τρόπο και να ληφθούν υπόψη,

στ. διασφαλίζοντας ότι δύνανται να υιοθετηθούν μέτρα για να προστατέψουν την ιδιωτικότητα και την εικόνα του θύματος,

ζ. διασφαλίζοντας, όπου είναι δυνατόν, την αποφυγή επαφής μεταξύ των θυμάτων και των δραστών εντός του δικαστηρίου καθώς και στους χώρους των αρχών επιβολής του νόμου,

η. παρέχοντας στα θύματα ανεξάρτητους και ικανούς διερμηνείς, όταν τα θύματα μετέχουν σε δικαστική διαδικασία ή όταν παρέχουν αποδεικτικά στοιχεία,

θ. δίνοντας τη δυνατότητα στα θύματα να καταθέσουν, σύμφωνα με τους κανόνες που προβλέπονται από την εσωτερική τους νομοθεσία στην αίθουσα του δικαστηρίου χωρίς να είναι παρόντα ή τουλάχιστον χωρίς την παρουσία του φερομένου ως δράστη, συγκεκριμένα μέσω της χρήσης των κατάλληλων επικοινωνιακών τεχνολογιών, όπου διατίθενται,

2. Παρέχονται, όπου απαιτείται, ειδικά μέτρα προστασίας σε παιδί- θύμα και παιδί- μάρτυρα βίας κατά των γυναικών και ενδοοικογενειακής βίας, λαμβάνοντας υπόψη το βέλτιστο συμφέρον του παιδιού.

Άρθρο 57 – Νομική βοήθεια

Τα Μέρη προβλέπουν το δικαίωμα παροχής νομικής συνδρομής και δωρεάν νομικής βοήθειας σε θύματα σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται από την εσωτερική τους νομοθεσία.

Άρθρο 58 – Παραγραφή

Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλισθεί ότι η παραγραφή για την έναρξη νομικών διαδικασιών αναφορικά με τα αδικήματα που θεσπίζονται στα άρθρα 36, 37, 38 και 39 της παρούσας Σύμβασης συνεχίζεται για χρονική περίοδο η οποία είναι επαρκής και ανάλογη προς τη βαρύτητα του εν λόγω αδικήματος, για να επιτρέπεται η αποτελεσματική έναρξη των διαδικασιών αφού το θύμα ενηλικιωθεί

Κεφάλαιο VII – Μετανάστευση και άσυλο

Άρθρο 59 – Καθεστώς διαμονής

1. Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι τα θύματα των οποίων το καθεστώς διαμονής εξαρτάται από εκείνο του/της συζύγου ή συντρόφου όπως διαλαμβάνεται στην εσωτερική νομοθεσία, σε περίπτωση λύσης του γάμου ή της σχέσης, δικαιούνται, κατόπιν αίτησης, αυτοτελούς αδειάς διαμονής σε περίπτωση ιδιαιτέρως δυσχερών συνθηκών, ανεξάρτητα από τη διάρκεια του γάμου ή της σχέσης. Οι όροι οι οποίοι αναφέρονται στη χορήγηση και τη διάρκεια της αυτοτελούς άδειας διαμονής καθορίζονται από την εσωτερική νομοθεσία.

2. Τα Μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι δύναται να χορηγηθεί στα θύματα αναστολή των διαδικασιών απέλασης σχετικά με το καθεστώς διαμονής, το οποίο εξαρτάται από εκείνο του/της συζύγου ή συντρόφου όπως αναγνωρίζεται από την εσωτερική νομοθεσία προκειμένου να τους δοθεί η δυνατότητα υποβολής αίτησης για αυτοτελή άδεια διαμονής.

3. Τα Μέρη εκδίδουν ανανεώσιμη άδεια διαμονής στα θύματα σε μία εκ των δύο ακόλουθων περιπτώσεων ή και στις δύο:

α. σε περίπτωση που η αρμόδια αρχή θεωρεί ότι η διαμονή τους είναι αναγκαία λόγω της προσωπικής τους κατάστασης,

β. σε περίπτωση που η αρμόδια αρχή θεωρεί ότι η διαμονή τους είναι αναγκαία για τη συνεργασία τους με τις αρμόδιες αρχές για την έρευνα ή τις ποινικές διαδικασίες.

4. Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλισθεί ότι τα θύματα αναγκαστικού γάμου, τα οποία μεταφέρθηκαν σε άλλο κράτος με σκοπό τη σύναψη γάμου και τα οποία, συνεπεία του γεγονότος αυτού, απώλεσαν το καθεστώς διαμονής στην χώρα που συνήθως διαμένουν, δύνανται να επανακτήσουν αυτό το καθεστώς.

Άρθρο 60 – Αιτήσεις ασύλου βασισμένες στο φύλο

1. Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι η βασιζόμενη στο φύλο βία κατά των γυναικών δύναται να αναγνωρισθεί ως μια μορφή δίωξης υπό την έννοια του άρθρου 1, Α(2) της Σύμβασης του 1951 για το Καθεστώς των Προσφύγων, καθώς και ως σοβαρή μορφή βλάβης που οδηγεί στη χορήγηση συμπληρωματικής/επικουρικής προστασίας.

2. Τα Μέρη διασφαλίζουν ότι μια ερμηνεία ευαίσθητη προς τη διάσταση του φύλου δίδεται σε κάθε έναν από τους λόγους που αναφέρονται στην Σύμβαση και ότι, οσάκις στοιχειοθετείται ότι ο φόβος δίωξης αναφέρεται σε έναν ή περισσότερους από τους παραπάνω λόγους, θα χορηγείται καθεστώς πρόσφυγα στους αιτούντες σύμφωνα με τα εφαρμοστέα σχετικά κείμενα.

3. Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να αναπτύξουν ευαλισθητές προς το φύλο διαδικασίες υποδοχής και υποστηρικτικές υπηρεσίες για τους αιτούντες άσυλο, καθώς και κατευθυντήριες οδηγίες και διαδικασίες ασύλου ευαίσθητες προς το φύλο, συμπεριλαμβανομένης της διαδικασίας καθορισμού του καθεστώτος του πρόσφυγα και της αίτησης παροχής διεθνούς προστασίας.

Άρθρο 61 – Μη επαναπροώθηση

1. Τα μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα για το σεβασμό της αρχής της μη επαναπροώθησης σύμφωνα με τις υφιστάμενες υποχρεώσεις τους από το διεθνές δίκαιο.

2. Τα Μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι τα θύματα της βίας κατά των γυναικών που χρειάζονται προστασία, ανεξάρτητα από το καθεστώς ή τον τόπο διαμονής τους, δεν θα επαναπροωθούνται κάτω από οποιοσδήποτε συνθήκες σε οποιαδήποτε χώρα όπου η ζωή τους θα μπορούσε να τεθεί σε κίνδυνο ή όπου θα μπορούσαν να υποβληθούν σε βασανιστήρια ή απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία.

Κεφάλαιο VIII – Διεθνής συνεργασία

Άρθρο 62- Γενικές αρχές

1. Τα Μέρη συνεργάζονται μεταξύ τους, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης και μέσω της εφαρμογής των σχετικών διεθνών και περιφερειακών κειμένων για τη συνεργασία σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, τις διευθετήσεις που έχουν συμφωνηθεί με βάση την ομοιόμορφη ή αμοιβαία νομοθεσία και τους εσωτερικούς νόμους, στον μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, προς τους σκοπούς της:

- α. πρόληψης, καταπολέμησης και δίωξης όλων των μορφών της βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης,
- β. προστασίας και παροχής βοήθειας στα θύματα,
- γ. των ερευνών ή διαδικασιών που αφορούν αδικήματα τα οποία θεσπίζονται με την παρούσα Σύμβαση,
- δ. εκτέλεσης των συναφών αστικών και ποινικών αποφάσεων που έχουν εκδοθεί από τις δικαστικές αρχές των Μερών, συμπεριλαμβανομένων και των προστατευτικών όρων.

2. Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι τα θύματα αδικήματος που έχει θεσπισθεί σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση και έχει διαπραχθεί στο έδαφος μέρους άλλου από εκείνο στο οποίο διαμένουν δύνανται να υποβάλλουν έγκληση ενώπιον των αρμοδίων αρχών του κράτους διαμονής τους.

3. Εάν Μέρος, το οποίο εξαρτά την αμοιβαία νομική συνδρομή σε ποινικές υποθέσεις, την έκδοση ή την εκτέλεση αστικών ή ποινικών αποφάσεων που έχουν επιβληθεί από άλλο Μέρος της παρούσας Σύμβασης από την ύπαρξης σχετικής συνθήκης, λάβει αίτηση για μια τέτοια νομική συνεργασία από Μέρος με το οποίο δεν έχει συνάψει τέτοια συνθήκη, μπορεί να θεωρήσει ότι η παρούσα Σύμβαση συνιστά τη νομική βάση για αμοιβαία νομική συνδρομή σε ποινικές υποθέσεις, για έκδοση ή εκτέλεση αστικών ή ποινικών αποφάσεων που έχουν επιβληθεί από το άλλο Μέρος αναφορικά με τα αδικήματα που θεσπίζονται με την παρούσα Σύμβαση.

4. Τα Μέρη καταβάλλουν κάθε προσπάθεια να ενσωματώσουν, όπου απαιτείται, την πρόληψη και τον αγώνα κατά της βίας εναντίον των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας σε προγράμματα βοήθειας για ανάπτυξη που παρέχονται προς όφελος τρίτων κρατών, συμπεριλαμβανομένης της σύναψης διμερών και πολυμερών συμφωνιών με τρίτα κράτη προς το σκοπό της διευκόλυνσης της προστασίας θυμάτων σύμφωνα με το άρθρο 18, παράγραφος 5.

Άρθρο 63 – Μέτρα που σχετίζονται με άτομα που βρίσκονται σε κίνδυνο

Οσάκις Μέρος, με βάση πληροφόρηση που έχει στη διάθεσή του, έχει βάσιμο λόγο να πιστεύει ότι ένα άτομο βρίσκεται σε άμεσο κίνδυνο να υποστεί οποιοσδήποτε από τις πράξεις βίας που διαλαμβάνονται στα άρθρα 36, 37, 38 και 39 της παρούσας Σύμβασης στο έδαφος άλλου Μέρους, το Μέρος που διαθέτει την πληροφόρηση ενθαρρύνεται να τη διαβιβάσει χωρίς καθυστέρηση στο άλλο με σκοπό να διασφαλιστεί ότι λαμβάνονται τα ενδεδειγμένα μέτρα προστασίας. Όπου χωρεί, η πληροφόρηση αυτή θα περιλαμβάνει λεπτομέρειες σχετικά με τις υφιστάμενες διατάξεις προστασίας προς όφελος του ατόμου που βρίσκεται σε κίνδυνο.

Άρθρο 64- Πληροφόρηση

1. Το Μέρος που έχει λάβει το αίτημα ενημερώνει άμεσα το αιτούν Μέρος σχετικά με την τελική έκβαση της ενέργειας που πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με το παρόν κεφάλαιο. Το Μέρος που έχει λάβει το αίτημα ενημερώνει άμεσα το αιτούν Μέρος σχετικά με οποιοσδήποτε συνθήκες οι οποίες καθιστούν αδύνατη την πραγματοποίηση της ενέργειας που ζητείται ή ενδέχεται να την καθυστερήσουν σημαντικά.

2. Ένα Μέρος δύναται, εντός των ορίων της εσωτερικής του νομοθεσίας, χωρίς προηγούμενο αίτημα, να διαβιβάσει σε άλλο Μέρος πληροφόρηση που απέκτησε μέσα στο πλαίσιο των δικών του ερευνών, οσάκις θεωρεί ότι η κοινοποίηση μιας τέτοιας πληροφόρησης θα μπορούσε να βοηθήσει το λαμβάνον Μέρος να αποτρέψει ποινικά αδικήματα που θεσπίζονται με την παρούσα Σύμβαση, ή να κινήσει ή διεξάγει έρευνες και

διαδικασίες που αφορούν στα ποινικά αυτά αδικήματα ή ότι η πληροφόρηση αυτή θα μπορούσε να οδηγήσει σε αίτημα για συνεργασία με το Μέρος αυτό υπό τους όρους του παρόντος κεφαλαίου.

3. Ένα Μέρος που λαμβάνει οποιαδήποτε πληροφόρηση σύμφωνα με την παράγραφο 2, διαβιβάζει αυτή στις αρμόδιες αρχές με σκοπό να κινηθούν διαδικασίες εάν θεωρηθούν απαραίτητες, ή ώστε η πληροφόρηση αυτή να ληφθεί υπόψη σε σχετικές αστικές και ποινικές διαδικασίες.

Άρθρο 65 – Προστασία δεδομένων

Τα προσωπικά δεδομένα αποθηκεύονται και χρησιμοποιούνται σύμφωνα με τις υποχρεώσεις που έχουν αναληφθεί από τα Μέρη κατ' εφαρμογή της Σύμβασης για την προστασία ατόμων αναφορικά με την Αυτόματη Επεξεργασία Προσωπικών Δεδομένων (ETS υπ' αριθ. 108).

Κεφάλαιο IX – Μηχανισμός Παρακολούθησης

Άρθρο 66 - Ομάδα εμπειρογνομόνων για τη δράση κατά της βίας εναντίον γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας.

1. Η Ομάδα Εμπειρογνομόνων η επιφορτισμένη με τη δράση κατά της βίας εναντίον γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας (εφεξής αποκαλούμενη ως «GREVIO») θα παρακολουθεί την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης από τα Μέρη.

2. Η GREVIO θα αποτελείται από έναν ελάχιστο αριθμό 10 μελών και έναν μέγιστο 15 μελών λαμβάνοντας υπόψη το φύλο και τη γεωγραφική κατανομή, καθώς και την διεπιστημονική εξειδίκευση. Τα μέλη της θα εκλέγονται από την Επιτροπή των Μερών μεταξύ υποψηφίων που έχουν προταθεί από τα Μέρη για μια θητεία 4 ετών, άπαξ ανανεούμενης, και έχουν επιλεγεί μεταξύ υπηκόων των Μερών.

3. Η αρχική εκλογή 10 μελών θα πραγματοποιηθεί εντός χρονικής περιόδου ενός έτους από τη θέση σε ισχύ της παρούσας Σύμβασης. Η εκλογή των πέντε επιπρόσθετων μελών θα διεξαχθεί μετά την 25η επικύρωση ή προσχώρηση.

4. Η εκλογή των μελών της GREVIO βασίζεται στις ακόλουθες αρχές:

α. θα επιλέγονται σύμφωνα με διαφανή διαδικασία μεταξύ ατόμων υψηλής ηθικής υποστάσεως, γνωστών για την εγνωσμένη τους ικανότητα στους τομείς των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της ισότητας των φύλων, της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας, ή της βοήθειας και προστασίας προς τα θύματα, ή μεταξύ εκείνων οι οποίοι έχουν επιδείξει επαγγελματική πείρα στους τομείς που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση,

β. δύο μέλη της GREVIO δεν μπορούν να είναι υπήκοοι του αυτού κράτους,

- γ. θα πρέπει να εκπροσωπούν τα κύρια νομικά συστήματα,
- δ. θα πρέπει να εκπροσωπούν συναφείς φορείς και οργανώσεις στον τομέα της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας,
- ε. Θα συμμετέχουν με την ατομική τους ιδιότητα και θα είναι ανεξάρτητοι και αμερόληπτοι κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, και θα είναι διαθέσιμοι για να εκτελούν τα καθήκοντά τους με αποτελεσματικό τρόπο.

5. Η διαδικασία εκλογής των μελών της GREVIO καθορίζεται από την Επιτροπή των Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης, κατόπιν διαβουλεύσεως και λήψης της ομόφωνης συγκατάθεσης των Μερών, εντός περιόδου έξι μηνών από τη θέση σε ισχύ της παρούσας Σύμβασης.

6. Η GREVIO υιοθετεί τον δικό της εσωτερικό κανονισμό.

7. Τα μέλη της GREVIO, καθώς και άλλα μέλη των αντιπροσωπειών που πραγματοποιούν επισκέψεις στη χώρα, όπως διαλαμβάνεται στο άρθρο 68, παράγραφος 9 και 14, απολαμβάνουν των προνομίων και ασυλιών που εκτίθενται στο παράρτημα της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 67 - Επιτροπή των Μερών

- 1. Η Επιτροπή των Μερών αποτελείται από τους εκπροσώπους των Μερών της Σύμβασης.
- 2. Η Επιτροπή των Μερών συγκαλείται από τον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης. Η πρώτη συνεδρίασή της θα διεξαχθεί εντός περιόδου ενός έτους από τη θέση σε ισχύ της παρούσας Σύμβασης με σκοπό την εκλογή των μελών της GREVIO. Θα συνέρχεται ακολούθως εφόσον το ένα τρίτο των Μερών, ο Πρόεδρος της Επιτροπής των Μερών ή ο Γενικός Γραμματέας το ζητήσουν.

3. Η Επιτροπή των Μερών υιοθετεί τον δικό της εσωτερικό κανονισμό.

Άρθρο 68 – Διαδικασία

- 1. Τα Μέρη υποβάλλουν στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, με βάση ερωτηματολόγιο που έχει συνταχθεί από την GREVIO, έκθεση αναφορικά με τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που εφαρμόζουν τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης για να εξετασθούν από την GREVIO.
- 2. Η GREVIO εξετάζει την υποβαλλόμενη έκθεση σύμφωνα με την παράγραφο 1 ομού με τους εκπροσώπους του ενδιαφερομένου Μέρους.
- 3. Οι μεταγενέστερες διαδικασίες αξιολόγησης διαιρούνται σε γύρους, η διάρκεια των οποίων καθορίζεται από την GREVIO. Στην αρχή του κάθε γύρου η GREVIO επιλέγει τις ειδικές διατάξεις πάνω στις οποίες θα βασίζεται η διαδικασία αξιολόγησης και αποστέλλει ερωτηματολόγιο.

4. Η GREVIO προσδιορίζει τα κατάλληλα μέσα διεξαγωγής αυτής της διαδικασίας παρακολούθησης. Δύναται, συγκεκριμένα, να εγκρίνει ερωτηματολόγιο για κάθε γύρο αξιολόγησης, το οποίο χρησιμεύει ως βάση για την διαδικασία αξιολόγησης της εφαρμογής από τα Μέρη. Το ερωτηματολόγιο αυτό απευθύνεται σε όλα τα Μέρη.

Τα Μέρη ανταποκρίνονται σ' αυτό το ερωτηματολόγιο, καθώς και σε οποιαδήποτε άλλη αίτηση παροχής πληροφοριών από τη GREVIO.

5. Η GREVIO δύναται να λάβει πληροφόρηση σχετικά με την εφαρμογή της Σύμβασης από μη κυβερνητικές οργανώσεις και την κοινωνία των πολιτών, καθώς από εθνικά ιδρύματα προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

6. Η GREVIO λαμβάνει δεόντως υπόψη την υφιστάμενη πληροφόρηση που είναι διαθέσιμη από άλλα περιφερειακά και διεθνή όργανα και φορείς σε τομείς που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης.

7. Κατά την υιοθέτηση του ερωτηματολογίου για κάθε γύρο αξιολόγησης, η GREVIO λαμβάνει δεόντως υπόψη την υφιστάμενη συλλογή δεδομένων και έρευνας που πραγματοποιείται στα Μέρη όπως διαλαμβάνεται στο Άρθρο 11 της παρούσας Σύμβασης.

8. Η GREVIO δύναται να λάβει πληροφόρηση αναφορικά με την εφαρμογή της Σύμβασης από τον Επίτροπο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Συμβουλίου της Ευρώπης, την Κοινοβουλευτική Συνέλευση και τους σχετικούς εξειδικευμένους φορείς του Συμβουλίου της Ευρώπης, καθώς και από εκείνους οι οποίοι έχουν συσταθεί σύμφωνα με τα άλλα διεθνή κείμενα. Οι καταγγελίες που υποβάλλονται σε αυτούς τους φορείς καθώς και η έκβασή τους διατίθενται στην GREVIO.

9. Η GREVIO δύναται επικουρικώς να οργανώνει, σε συνεργασία με τις εθνικές αρχές και με τη βοήθεια ανεξάρτητων εθνικών εμπειρογνομόνων, επισκέψεις σε χώρες, εάν η αποκτηθείσα πληροφόρηση θεωρηθεί ανεπαρκής ή σε περιπτώσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 14. Κατά τη διάρκεια αυτών των επισκέψεων, η GREVIO δύναται να υποβοηθείται από ειδικούς σε συγκεκριμένους τομείς.

10. Η GREVIO καταρτίζει σχέδιο έκθεσης που περιλαμβάνει την ανάλυσή της αναφορικά με την εφαρμογή των διατάξεων πάνω στις οποίες εδράζεται η αξιολόγηση, καθώς και των υποδείξεων και προτάσεων της που αφορούν τον τρόπο κατά τον οποίο το ενδιαφερόμενο Μέρος δύναται να αντιμετωπίσει τα προβλήματα που έχουν εντοπισθεί. Το σχέδιο έκθεσης διαβιβάζεται για κατάθεση παρατηρήσεων και σχολίων στο Μέρος που αξιολογείται. Τα σχόλια του λαμβάνονται υπόψη από την GREVIO κατά την υιοθέτηση της έκθεσής της.

11. Με βάση όλες τις ληφθείσες πληροφορίες και τα σχόλια από τα Μέρη, η GREVIO υιοθετεί την έκθεσή της και τα συμπεράσματα που αφορούν στα μέτρα που έχουν ληφθεί

από το ενδιαφερόμενο Μέρος με σκοπό την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης. Η έκθεση αυτή και τα συμπεράσματα αποστέλλονται στο ενδιαφερόμενο Μέρος και στην Επιτροπή των Μερών. Η έκθεση και τα συμπεράσματα της GREVIO δημοσιοποιούνται από την υιοθέτησή τους μαζί με τα ενδεχόμενα σχόλια του ενδιαφερόμενου Μέρους.

12. Με την επιφύλαξη της διαδικασίας που διαλαμβάνεται στις παραγράφους 1 έως 8, η Επιτροπή των Μερών δύναται να υιοθετήσει, με βάση την έκθεση και τα συμπεράσματα της GREVIO, συστάσεις που απευθύνονται στο Μέρος αυτό (α) και οι οποίες αφορούν στα μέτρα που πρέπει να ληφθούν προκειμένου να εφαρμοσθούν τα συμπεράσματα της GREVIO, ορίζοντας ημερομηνία, εφόσον απαιτείται, για την υποβολή πληροφοριών για την εφαρμογή τους, και (β) αποσκοπώντας στη συνεργασία με το Μέρος αυτό με στόχο την προσήκουσα εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης.

13. Εάν η GREVIO λάβει αξιόπιστες πληροφορίες που υποδηλώνουν μια κατάσταση όπου τα προβλήματα απαιτούν άμεση προσοχή προκειμένου να αποτραπεί ή να περιορισθεί η έκταση ή ο αριθμός των σοβαρών παραβιάσεων της Σύμβασης, δύναται να ζητήσει την επείγουσα υποβολή ειδικής έκθεσης σχετικά με τα μέτρα που λαμβάνονται για τη πρόληψη σοβαρών, μαζικών ή επίμονων μορφών βίας κατά των γυναικών.

14. Λαμβάνοντας υπόψη τις πληροφορίες που κατατέθηκαν από το ενδιαφερόμενο Μέρος, καθώς και οποιαδήποτε άλλη αξιόπιστη πληροφόρηση διαθέτει, η GREVIO δύναται να αναθέσει σε ένα ή περισσότερα από τα μέλη της να διεξάγουν έρευνα και να υποβάλλουν επείγοντως αναφορά στην GREVIO. Όπου είναι αναγκαίο και με την συγκατάθεση του Μέρους, η έρευνα δύναται να συμπεριλάβει και επίσκεψη στο έδαφός του.

15. Αφού εξετασθούν τα ευρήματα της έρευνας που αναφέρεται στην παράγραφο 14, η GREVIO διαβιβάζει αυτά τα ευρήματα στο ενδιαφερόμενο Μέρος και, όπου απαιτείται, στην Επιτροπή των Μερών και στην Επιτροπή Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης μαζί με οποιαδήποτε σχόλια και συστάσεις.

Άρθρο 69 – Γενικές συστάσεις

Η GREVIO δύναται να υιοθετήσει, όπου απαιτείται, γενικές συστάσεις που αφορούν στην εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 70 – Συμμετοχή των Κοινοβουλίων στην παρακολούθηση

Τα εθνικά κοινοβούλια προσκαλούνται να συμμετάσχουν στην παρακολούθηση των μέτρων που λαμβάνονται για την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης.

1. Τα Μέρη υποβάλλουν τις εκθέσεις της GREVIO στα εθνικά τους κοινοβούλια.

2. Η Κοινοβουλευτική Συνέλευση του Συμβουλίου της Ευρώπης καλείται να αξιολογεί τακτικά την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης.

Κεφάλαιο X – Σχέση με άλλα διεθνή όργανα

Άρθρο 71 - Σχέση με άλλα διεθνή όργανα.

1. Η παρούσα Σύμβαση δεν θίγει τις υποχρεώσεις που απορρέουν από άλλα διεθνή κείμενα στα οποία τα Μέρη της παρούσας Σύμβασης είναι Μέρη ή θα καταστούν Μέρη και τα οποία περιλαμβάνουν διατάξεις πάνω σε θέματα που διέπονται από την παρούσα Σύμβαση.

2. Τα Μέρη της παρούσας Σύμβασης δύνανται να συνάπτουν διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες μεταξύ τους πάνω σε θέματα που ρυθμίζονται με την παρούσα Σύμβαση, προς τους σκοπούς της συμπλήρωσης ή ενίσχυσης των διατάξεων της ή διευκόλυνσης της εφαρμογής των αρχών που περιέχονται σ' αυτήν.

Κεφάλαιο XI – Τροποποιήσεις της Σύμβασης

Άρθρο 72 – Τροποποιήσεις

1. Οποιαδήποτε πρόταση τροποποίησης της παρούσας Σύμβασης που κατατίθεται από Μέρος διαβιβάζεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης και αποστέλλεται από αυτόν στα κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, σε οποιοδήποτε υπογράψαν κράτος, σε οποιοδήποτε Μέρος, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε οποιοδήποτε κράτος έχει προσκληθεί να υπογράψει την παρούσα Σύμβαση σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 75, καθώς και σε οποιοδήποτε κράτος έχει προσκληθεί να προσχωρήσει στην παρούσα Σύμβαση σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 76.

2. Η Επιτροπή των Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης εξετάζει την προτεινόμενη τροποποίηση και κατόπιν διαβουλεύσεων με τα Μέρη της παρούσας Σύμβασης τα οποία δεν αποτελούν μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, δύναται να υιοθετήσει την τροποποίηση με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 20.εδ.δ του Καταστατικού του Συμβουλίου της Ευρώπης.

3. Το κείμενο οποιασδήποτε τροποποίησης υιοθετηθεί από την Επιτροπή των Υπουργών σύμφωνα με την παράγραφο 2 αποστέλλεται στα Μέρη για αποδοχή.

4. Οποιαδήποτε τροποποίηση υιοθετηθεί σύμφωνα με την παράγραφο 2 τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μηνός που έπεται της λήξης της περιόδου του ενός μηνός μετά την ημερομηνία κατά την οποία όλα τα Μέρη γνωστοποίησαν την αποδοχή τους στον Γενικό Γραμματέα.

Κεφάλαιο XII – Ακροτελεύτιες διατάξεις

Άρθρο 73 – Αποτελέσματα της παρούσας Σύμβασης

Οι διατάξεις της παρούσας Σύμβασης δεν θίγουν τις διατάξεις της εσωτερικής νομοθεσίας και των δεσμευτικών διεθνών κειμένων τα οποία είναι ήδη σε ισχύ ή τα οποία δύνανται να τεθούν σε ισχύ, σύμφωνα με τα οποία περισσότερα ευνοϊκά δικαιώματα παρέχονται ή θα παρασχεθούν σε άτομα με σκοπό την πρόληψη ή την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας.

Άρθρο 74 – Επίλυση διαφορών

1. Τα Μέρη οποιασδήποτε διαφοράς η οποία δύναται να προκύψει αναφορικά με την εφαρμογή ή ερμηνεία των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης θα προσπαθήσουν πρώτα να την επιλύσουν μέσω διαπραγμάτευσης, συμβιβασμού, διαιτησίας ή μέσω οποιωνδήποτε άλλων μεθόδων ειρηνικής επίλυσης γίνουν δεκτές με αμοιβαία συμφωνία μεταξύ τους.
2. Η Επιτροπή των Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης δύναται να θεσπίσει διαδικασίες επίλυσης, οι οποίες είναι διαθέσιμες για χρήση από τα ενεχόμενα στη διαφορά Μέρη εφόσον αυτά συμφωνήσουν προς τούτο.

Άρθρο 75 – Υπογραφή και θέση σε ισχύ

1. Η παρούσα Σύμβαση είναι ανοιχτή για υπογραφή από τα κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, τα μη κράτη μέλη τα οποία έχουν συμμετάσχει στην κατάρτισή της καθώς και από την Ευρωπαϊκή Ένωση.
2. Η παρούσα Σύμβαση υπόκειται σε επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση. Τα όργανα επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης κατατίθενται στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.
3. Η παρούσα Σύμβαση θα τεθεί σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μηνός που έπεται της λήξης περιόδου τριών μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία δέκα (10) υπογράψαντα κράτη, συμπεριλαμβανομένων τουλάχιστον οκτώ (8) κρατών μελών του Συμβουλίου της Ευρώπης, έχουν εκφράσει τη συγκατάθεσή τους να δεσμευθούν από τη Σύμβαση σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2.
4. Αναφορικά με οποιοδήποτε κράτος αναφέρεται στην παράγραφο 1, ή την Ευρωπαϊκή Ένωση, που ακολούθως εκφράζει τη συγκατάθεσή του να δεσμευτεί από αυτή, η Σύμβαση θα τεθεί σε ισχύ κατά την πρώτη ημέρα του μηνός που έπεται της λήξης της περιόδου τριών μηνών μετά την ημερομηνία κατάθεσης του οργάνου επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισής της.

Άρθρο 76 – Προσχώρηση στη Σύμβαση

1. Μετά τη θέση σε ισχύ της παρούσας Σύμβασης, η Επιτροπή Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης δύναται, κατόπιν διαβουλεύσεων με τα Μέρη της παρούσας Σύμβασης και λήψης της ομόφωνης συγκατάθεσής τους, να προσκαλέσει οποιοδήποτε μη-κράτος μέλος

του Συμβουλίου της Ευρώπης, το οποίο δεν έχει συμμετάσχει στην κατάρτιση της Σύμβασης, να προσχωρήσει στη Σύμβαση αυτή με απόφαση της πλειοψηφίας που προβλέπεται στο άρθρο 20 εδ. δ' του Καταστατικού του Συμβουλίου της Ευρώπης και με την ομόφωνη ψήφο των αντιπροσώπων των Μερών που δικαιούνται να μετέχουν στη συνεδρίαση της Επιτροπής των Υπουργών.

2. Αναφορικά με οποιοδήποτε προσχωρούν κράτος, η Σύμβαση θα τεθεί σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μηνός που έπεται της λήξης της περιόδου των τριών μηνών μετά την ημερομηνία κατάθεσης του οργάνου προσχώρησης στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Άρθρο 77 – Εδαφική εφαρμογή

1. Οποιοδήποτε κράτος ή η Ευρωπαϊκή Ένωση δύνανται, κατά τον χρόνο της υπογραφής ή κατά την κατάθεση των οργάνων επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, να προσδιορίζουν την επικράτεια ή τις επικράτειες στις οποίες τυγχάνει εφαρμογής η παρούσα Σύμβαση.

2. Οποιοδήποτε κράτος δύνανται, σε οποιαδήποτε μετέπειτα ημερομηνία, με δήλωση απευθυνόμενη στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, να επεκτείνει την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης, σε οποιαδήποτε άλλη επικράτεια προσδιορίζεται στη δήλωση και για της οποίας τις διεθνείς σχέσεις είναι υπεύθυνο ή για λογαριασμό της οποίας είναι εξουσιοδοτημένο να δεσμευθεί. Αναφορικά με την επικράτεια αυτή, η Σύμβαση θα τεθεί σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μηνός που έπεται της λήξης της περιόδου τριών μηνών μετά την ημερομηνία παραλαβής της δήλωσης αυτής από τον Γενικό Γραμματέα.

3. Οποιαδήποτε δήλωση πραγματοποιηθεί σύμφωνα με τις δύο προηγούμενες παραγράφους δύνανται, αναφορικά με οποιαδήποτε επικράτεια προσδιορίζεται σε αυτή τη δήλωση, να ανακληθεί μέσω γνωστοποίησης απευθυνόμενης στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης. Η ανάκληση καθίσταται νομικώς ισχυρή την πρώτη ημέρα του μηνός που έπεται της λήξης περιόδου τριών μηνών από την ημερομηνία παραλαβής μιας τέτοιας γνωστοποίησης από τον Γενικό Γραμματέα.

Άρθρο 78 – Επιφυλάξεις

1. Καμιά επιφύλαξη δεν δύναται να διατυπωθεί αναφορικά με οποιαδήποτε διάταξη της παρούσας Σύμβασης, πλην των εξαιρέσεων που προβλέπονται στις παραγράφους 2 και 3.

2. Οποιοδήποτε κράτος ή η Ευρωπαϊκή Ένωση δύνανται, κατά τον χρόνο της υπογραφής ή κατά την κατάθεση των οργάνων επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, με δήλωση απευθυνόμενη στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, να δηλώσει

ότι επιφυλάσσεται του δικαιώματος να μην εφαρμόσει ή να εφαρμόσει μόνο σε ειδικές περιπτώσεις ή συνθήκες τις διατάξεις που διαλαμβάνονται στο:

- Άρθρο 30, παράγραφος 2
- Άρθρο 44, παρ. 1 εδ.ε, 3 και 4
- Άρθρο 55, παράγραφος 1 σχετικά με το Άρθρο 35 που αφορά ήσσονος σημασίας αδικήματα
- Άρθρο 58 αναφορικά με τα Άρθρα 37, 38, και 39
- Άρθρο 59

3. Κάθε κράτος ή η Ευρωπαϊκή Ένωση δύνανται, κατά τον χρόνο της υπογραφής ή κατά την κατάθεση των οργάνων επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, με δήλωση απευθυνόμενη στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, να δηλώσει ότι επιφυλάσσεται του δικαιώματος της επιβολής μη ποινικών κυρώσεων αντί των ποινικών τοιούτων, σχετικά με συμπεριφορές που αναφέρονται στα άρθρα 33 και 34.

4. Οποιοδήποτε Μέρος δύναται εν όλο ή εν μέρει να ανακαλέσει την επιφύλαξη μέσω δήλωσης απευθυνόμενης στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης. Η δήλωση αυτή καθίσταται ισχυρή από την ημερομηνία λήψης της από το Γενικό Γραμματέα.

Άρθρο 79 –Ισχύς και αναθεώρηση των επιφυλάξεων.

1. Οι επιφυλάξεις που αναφέρονται στο άρθρο 78 παράγραφοι 2 και 3, ισχύουν για περίοδο πέντε (5) ετών από την ημέρα θέσεως σε ισχύ της παρούσας Σύμβασης αναφορικά με το ενδιαφερόμενο Μέρος. Ωστόσο, οι παραπάνω επιφυλάξεις δύνανται να ανανεώνονται για περιόδους ίδιας διάρκειας.

2. Δεκαοκτώ μήνες πριν από την ημερομηνία λήξης της επιφύλαξης, ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης γνωστοποιεί τη λήξη αυτής στο ενδιαφερόμενο Μέρος. Όχι αργότερα των τριών μηνών πριν από τη λήξη, το Μέρος θα γνωστοποιεί στον Γενικό Γραμματέα την διατήρηση, τροποποίηση ή ανάκληση της επιφύλαξης του. Σε περίπτωση μη γνωστοποίησης από το ενδιαφερόμενο Μέρος, ο Γενικός Γραμματέας γνωστοποιεί στο Μέρος ότι η επιφύλαξή του θεωρείται ότι έχει αυτόματα ανανεωθεί για περίοδο έξι μηνών. Αδυναμία εκ μέρους του ενδιαφερόμενου Μέρους να γνωστοποιήσει την πρόθεσή του περί διατήρησης ή τροποποίησης της επιφύλαξής του πριν από την εκπνοή της παραπάνω περιόδου θα συνεπάγεται παύση της επιφύλαξης.

3. Εάν ένα Μέρος προβαίνει σε επιφύλαξη κατά εφαρμογή του άρθρου 78 παράγραφος 2 και 3, θα παρέχει, πριν από την ανανέωσή της ή κατόπιν αιτήσεως, εξήγηση στην GREVIO, αναφορικά με τους λόγους που δικαιολογούν τη συνέχισή της.

Άρθρο 80 – Καταγγελία

1. Οποιοδήποτε Μέρος δύναται, καθ' οποιονδήποτε χρόνο, να προβεί σε καταγγελία της παρούσας Σύμβασης μέσω γνωστοποίησης απευθυνόμενης στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.

2. Η καταγγελία αυτή καθίσταται νομικώς ισχυρή την πρώτη ημέρα του μηνός που έπεται της εκπνοής της περιόδου τριών μηνών μετά την ημερομηνία παραλαβής της γνωστοποίησης από τον Γενικό Γραμματέα.

Άρθρο 81 – Γνωστοποίηση

Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης γνωστοποιεί στα κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, στα μη κράτη μέλη τα οποία συμμετείχαν στην κατάρτιση της Σύμβασης, σε οποιοδήποτε υπογράψαν κράτος, σε οποιοδήποτε Μέρος, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, καθώς και σε οποιοδήποτε κράτος προσεκλήθη να προσχωρήσει στην παρούσα Σύμβαση σχετικά με:

- α. οποιαδήποτε υπογραφή,
- β. την κατάθεση οποιουδήποτε οργάνου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης,
- γ. οποιαδήποτε ημερομηνία θέσης σε ισχύ της παρούσας Σύμβασης σύμφωνα με τα άρθρα 75 και 76,
- δ. οποιαδήποτε τροποποίηση υιοθετήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 72, καθώς και την ημερομηνία θέσης σε ισχύ αυτής της τροποποίησης,
- ε. οποιαδήποτε επιφύλαξη και ανάκληση επιφύλαξης διατυπώθηκαν κατ' εφαρμογή του άρθρου 78,
- στ. οποιαδήποτε καταγγελία έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 80,
- ζ. οποιαδήποτε άλλη πράξη, γνωστοποίηση ή επικοινωνία αναφέρεται στην παρούσα Σύμβαση.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι κάτωθι υπογεγραμμένοι όντας δεόντως εξουσιοδοτημένοι προς τούτο, υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση.

Έγινε στην Κωνσταντινούπολη, σήμερα την ενδεκάτη (11η) ημέρα του μηνός Μαΐου 2011, στην Αγγλική και Γαλλική γλώσσα, και των δύο κειμένων όντων εξίσου αυθεντικών σε ένα μοναδικό αντίγραφο το οποίο θα κατατεθεί στα αρχεία του Συμβουλίου της Ευρώπης. Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης θα διαβιβάσει επικυρωμένα αντίγραφα σε κάθε κράτος μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης, σε μη κράτη μέλη τα οποία συμμετείχαν στην κατάρτιση της παρούσας Σύμβασης, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, καθώς και σε οποιοδήποτε κράτος προσεκλήθη προκειμένου να προσχωρήσει στην παρούσα Σύμβαση.

Παράρτημα – Προνόμια και ασυλίες (Άρθρο 66)

1. Το παρόν παράρτημα τυγχάνει εφαρμογής ως προς τα μέλη της GREVIO που αναφέρονται στο άρθρο 66 της Σύμβασης, καθώς και ως προς άλλα μέλη των αντιπροσωπειών που πραγματοποιούν επισκέψεις σε χώρες. Προς τους σκοπούς του παρόντος παραρτήματος ο όρος «άλλα μέλη των αντιπροσωπειών που πραγματοποιούν επισκέψεις σε χώρες», περιλαμβάνει τους ανεξάρτητους εθνικούς εμπειρογνώμονες και τους ειδικούς που αναφέρονται στο άρθρο 68 παράγραφος 9 της Σύμβασης, μέλη του προσωπικού του Συμβουλίου της Ευρώπης, καθώς και διερμηνείς που προσλαμβάνονται από το Συμβούλιο της Ευρώπης και συνοδεύουν την GREVIO κατά τη διάρκεια των επισκέψεων σε χώρες.

2. Τα μέλη της GREVIO, καθώς και τα άλλα μέλη των αντιπροσωπειών που πραγματοποιούν επισκέψεις σε χώρες κατά την άσκηση των καθηκόντων τους που αναφέρονται στην προετοιμασία και διεξαγωγή κρατικών επισκέψεων και την παρακολούθηση αυτών των επισκέψεων, καθώς και κατά τη διάρκεια του ταξιδιού τους, του συνδεδεμένου με την εκτέλεση αυτών των καθηκόντων, απολαμβάνουν των ακόλουθων προνομίων και ασυλιών:

α. ασυλία αναφορικά με προσωπική σύλληψη ή κράτηση και κατάσχεση των προσωπικών τους αποσκευών, καθώς και δικαστική ασυλία κάθε είδους σε σχέση με προφορικές ή γραπτές δηλώσεις, καθώς και αναφορικά με όλες τις πράξεις στις οποίες προέβησαν υπό την επίσημη ιδιότητά τους,

β. εξαίρεση από οποιονδήποτε περιορισμό στην ελεύθερη κυκλοφορία τους κατά την έξοδο από και κατά την επιστροφή τους στη χώρα διαμονής τους, καθώς και κατά την είσοδο και έξοδο από τη χώρα στην οποία εκτέλεσαν τα καθήκοντά τους και από την καταχώρησή τους στα μητρώα αλλοδαπών της χώρας την οποία επισκέπτονται ή μέσω της οποίας διέρχονται κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους.

3. Κατά τη διάρκεια των ταξιδιών που πραγματοποιούνται με σκοπό την άσκηση των καθηκόντων τους, τα μέλη της GREVIO καθώς και τα άλλα μέλη των αντιπροσωπειών που πραγματοποιούν επισκέψεις σε χώρες, σε σχέση με τον τελωνειακό έλεγχο και τον έλεγχο συναλλάγματος, θα γίνονται δέκτες των ίδιων διευκολύνσεων με εκείνες που παρέχονται στους εκπροσώπους των ξένων κυβερνήσεων οι οποίοι βρίσκονται σε επίσημη προσωρινή αποστολή.

4. Τα έγγραφα τα αναφερόμενα στην αξιολόγηση της εφαρμογής της Σύμβασης που πραγματοποιείται από τα μέλη της GREVIO και από άλλα μέλη των αντιπροσωπειών που πραγματοποιούν επισκέψεις σε χώρες είναι απαραίτητα στον βαθμό που αφορούν δραστηριότητες της GREVIO. Καμία παύση ή λογοκρισία δε θα εφαρμόζεται σχετικά με την

επίσημη αλληλογραφία της GREVIO ή τις επίσημες επικοινωνίες των μελών της GREVIO καθώς και άλλων μελών των αντιπροσωπειών που πραγματοποιούν επισκέψεις σε χώρες.

5. Προκειμένου να διασφαλισθεί για τα μέλη της GREVIO, καθώς και για τα άλλα μέλη των αντιπροσωπειών που πραγματοποιούν επισκέψεις σε χώρες, η απόλυτη ελευθερία έκφρασης και η πλήρης ανεξαρτησία κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, η δικαστική ασυλία από προφορικές ή γραπτές δηλώσεις καθώς και η ασυλία για όλες τις πράξεις που τελέσθηκαν από αυτά κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, θα εξακολουθήσει να ισχύει, ανεξάρτητα από το αν τα πρόσωπα αυτά έχουν παύσει να ασχολούνται με την εκτέλεση αυτών των καθηκόντων.

6. Τα προνόμια και οι ασυλίες χορηγούνται στα άτομα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος παραρτήματος, με σκοπό τη διαφύλαξη της ανεξάρτητης εκτέλεσης των καθηκόντων τους για τα συμφέροντα της GREVIO και όχι για το προσωπικό τους όφελος. Η άρση της ασυλίας για τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος παραρτήματος θα γίνεται από τον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης σε κάθε περίπτωση που, κατά τη γνώμη του, η ασυλία θα μπορούσε να παρεμποδίσει την απονομή της δικαιοσύνης και όπου η άρση αυτή θα μπορούσε να γίνει χωρίς να θιγούν τα συμφέροντα της GREVIO.

Άρθρο 2 **Τροποποιήσεις διατάξεων του Ποινικού Κώδικα**

1. Η περίπτωση α' της παρ. 3 του άρθρου 79 του Ποινικού Κώδικα τροποποιείται ως εξής:

«α) τα αίτια που τον ώθησαν στην εκτέλεση του εγκλήματος, την αφορμή που του δόθηκε και το σκοπό που επιδίωξε. Τα έθιμα και οι παραδόσεις που ακολουθεί ο δράστης, καθώς και η θρησκεία του δεν συνιστούν στοιχεία ικανά να μειώσουν την ποινή.»

2. Προστίθεται νέο άρθρο 315 Β του Ποινικού Κώδικα ως εξής:

«Όποιος προκαλεί ή παροτρύνει με οποιονδήποτε τρόπο γυναίκα να υποβληθεί σε ακρωτηριασμό γεννητικών οργάνων, καθώς και όποιος δημόσια με οποιονδήποτε τρόπο προκαλεί ή διεγείρει στην πράξη αυτή τιμωρείται με φυλάκιση.»

3. Στην παρ. 1 του άρθρου 323 Α του Ποινικού Κώδικα μετά τη φράση «την επαιτεία του» διαγράφεται το κόμμα και προστίθεται η φράση «ή με σκοπό να εξαναγκάσει το πρόσωπο αυτό σε τέλεση γάμου,»

4. Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 333 του Ποινικού Κώδικα προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Με την ποινή του προηγούμενου εδαφίου τιμωρείται και όποιος, χωρίς απειλή βίας ή άλλης παράνομης πράξης ή παράλειψης, προκαλεί σε άλλον τρόπο ή ανησυχία, με την επίμονη καταδίωξη ή παρακολούθησή του, όπως ιδίως με την επιδίωξη διαρκούς επαφής μέσω τηλεπικοινωνιακού ή ηλεκτρονικού μέσου ή με διαρκείς επισκέψεις στο οικογενειακό, κοινωνικό ή εργασιακό περιβάλλον αυτού, παρά την εκπεφρασμένη αντίθετη βούλησή του.»

5. Η παρ. 3 του άρθρου 339 του Ποινικού Κώδικα καταργείται και η παράγραφος 4 του άρθρου αυτού αναριθμείται σε παράγραφο 3.

Άρθρο 3 **Τροποποιήσεις του ν. 3500/2006 (Α' 232)**

1. Στην περίπτωση α' της παρ. 2 του άρθρου 1 του ν. 3500/2006, μετά τη λέξη «συζύγους» προστίθεται η φράση «ή πρόσωπα που συνδέονται με σύμφωνο συμβίωσης».

2. Η περίπτωση γ' της παρ. 2 του άρθρου 1 του ν. 3500/2006 αντικαθίσταται ως εξής:

«γ. οι διατάξεις του παρόντος νόμου εφαρμόζονται και στη μόνιμη σύντροφο του άνδρα ή στον μόνιμο σύντροφο της γυναίκας και στα τέκνα, κοινά ή ενός εξ αυτών, ως και στους τέως συζύγους και στα μέρη συμφώνου συμβίωσης που έχει λυθεί.»

3. Στην περίπτωση β' της παρ. 2 του άρθρου 11 του ν. 3500/2006 προστίθεται τελευταίο εδάφιο ως εξής:

«Σε περίπτωση μη ολοκλήρωσης της παρακολούθησης του προγράμματος εφαρμόζεται η παράγραφος 3 του άρθρου 13.»

4. Το άρθρο 16 του ν. 3500/2006 αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν οι πράξεις των άρθρων 6, 7 και 9 του παρόντος στρέφονται κατά ανηλίκου, η έναρξη της προθεσμίας παραγραφής αναστέλλεται μέχρι την ενηλικίωση του θύματος και για ένα έτος μετά, εφόσον πρόκειται για πλημμέλημα, και για τρία έτη μετά, εφόσον πρόκειται για κακούργημα.»

5. Η παρ. 1 του άρθρου 18 του ν. 3500/2006 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Σε περίπτωση διαπράξεως εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας είναι δυνατόν, αν υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες κρίνεται απαραίτητο για την προστασία της σωματικής και ψυχικής υγείας του θύματος, να επιβληθούν στον κατηγορούμενο από το αρμόδιο ποινικό δικαστήριο στο οποίο παραπέμπεται να δικασθεί ή από τον αρμόδιο ανακριτή ή από το δικαστικό συμβούλιο ή από τον εισαγγελέα που έχει επιληφθεί της υπόθεσης με αιτιολογημένη διάταξή του, κατά της οποίας επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον του συμβουλίου πλημμελειακών, και για όσο χρονικό διάστημα απαιτείται, περιοριστικοί όροι, όπως ιδίως η απομάκρυνσή του από την οικογενειακή κατοικία, η μετοίκησή του, η απαγόρευση να προσεγγίζει τους χώρους κατοικίας ή και εργασίας του θύματος, κατοικίες στενών συγγενών του, τα εκπαιδευτήρια των παιδιών και ξενώνες φιλοξενίας. Όποιος παραβιάζει τον περιοριστικό όρο που του έχει επιβληθεί τιμωρείται με φυλάκιση.»

6. Η παρ. 2 του άρθρου 18 του ν. 3500/2006 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Ο περιοριστικός όρος που έχει επιβληθεί σύμφωνα με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου είναι δυνατόν να ανακληθεί, αντικατασταθεί ή τροποποιηθεί από το αρμόδιο δικαστικό όργανο που τον επέβαλε, με αίτηση αυτού στον οποίο επιβλήθηκε ή του θύματος, στην οποία αναφέρονται οι λόγοι για τους οποίους επιβάλλεται η ανάκληση, αντικατάσταση ή τροποποίησή του ή και αυτεπαγγέλτως αν εκλείψουν οι λόγοι επιβολής ή προκύψει λόγος αντικατάστασης του όρου. Το δικαστικό όργανο αποφαινεται αφού ακούσει το θύμα και αυτόν στον οποίο επιβλήθηκε ο περιοριστικός όρος.»

Άρθρο 4 **Άλλες τροποποιούμενες διατάξεις**

1. Η παρ. 2 του άρθρου 8 του ν. 3811/2009 (Α' 231) αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Η αποζημίωση καλύπτει τα ιατρικά έξοδα και νοσήλια, την εξειδικευμένη ψυχική και ψυχολογική υποστήριξη του θύματος όταν δεν υφίσταται δημόσια δομή ψυχικής - ψυχολογικής στήριξης στον τόπο κατοικίας ή διαμονής του θύματος, την απώλεια εισοδήματος για εύλογο χρονικό διάστημα, τις δαπάνες αλλαγής περιβάλλοντος και κατοικίας, ιδίως τις δαπάνες μετακόμισης και αγοράς απαραίτητων καταναλωτικών αγαθών για την μετεγκατάσταση σε ασφαλές περιβάλλον και τα έξοδα κηδείας. Το ύψος των ποσών της αποζημίωσης για την ψυχική και ψυχολογική υποστήριξη του θύματος καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Οικονομικών και Υγείας, ενώ το είδος των δαπανών αλλαγής περιβάλλοντος που καλύπτονται και το ύψος αυτών καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Οικονομικών. Η αποζημίωση δεν καλύπτει την εκ μέρους του θύματος, συγγενούς του ή τρίτου καταβολή λύτρων στους δράστες των εγκλημάτων της αρπαγής (άρθρο 322 Π.Κ.) και της αρπαγής ανηλίκων (άρθρο 324 Π.Κ.).»

2. Στην αρχή του άρθρου 11 του ν. 3811/2009 (Α' 231) προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Η Ελληνική Αρχή Αποζημίωσης προσδιορίζει την ε-

ξέταση της υπόθεσης εντός τριών (3) μηνών από την ημερομηνία κατάθεσης της σχετικής αίτησης και αποφαινεται οριστικά εντός τριών (3) μηνών από την ημερομηνία προσδιορισμού της υπό κρίση αίτησης.»

3. Στο άρθρο 12 του ν. 3811/2009 (Α' 231) προστίθεται τελευταίο εδάφιο ως εξής:

«Στην περίπτωση αυτή η προθεσμία ορίζεται σε τέσσερις (4) μήνες.»

4. Η παρ. 2 του άρθρου 18 του ν. 2168/1993 (Α' 147) αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Οι προβλεπόμενες από τον παρόντα νόμο άδειες δεν χορηγούνται:

α) Σε όσους έχει ασκηθεί ποινική δίωξη για:

αα. πράξεις που προβλέπονται και τιμωρούνται σε βαθμό κακουργήματος,

ββ. παραβάσεις των νόμων περί ναρκωτικών και προστασίας της κοινωνίας από το οργανωμένο έγκλημα, για τρομοκρατικές πράξεις, για παραβάσεις διατάξεων που αφορούν αλιεία με εκρηκτικές ύλες ή τοξικές ουσίες και για παραβάσεις του άρθρου 15 του παρόντος νόμου και γγ. πράξεις που προβλέπονται στον ν. 3500/2006.

Η απαγόρευση αυτή ισχύει μέχρι την έκδοση αμετακλήτου απαλλακτικού βουλεύματος ή αμετάκλητης αθωωτικής απόφασης ή θέσεως της υπόθεσης στο αρχείο κατ' άρθρο 43 παράγραφοι 2 και 3 του ΚΠΔ ή, σε περίπτωση επιβολής ποινής, για διάστημα πέντε (5) ετών από την έκτισή της ή την άφεσή της με χάρη ή, σε περίπτωση επιβολής της ποινής με αναστολή, για όσο χρόνο διαρκεί η αναστολή.

β) Σε όσους έχουν καταδικασθεί αμετάκλητα για:

αα. οποιοδήποτε πλημμέλημα που διώκεται αυτεπαγγέλτως και τελείται με πρόθεση, για το οποίο τους επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης τουλάχιστον δύο (2) ετών,

ββ. οποιοδήποτε πλημμέλημα που προβλέπεται από τις διατάξεις του παρόντος νόμου ανεξαρτήτως του ύψους της επιβληθείσας ποινής και

γγ. οποιοδήποτε πλημμέλημα που προβλέπεται στον ν. 3500/2006 ανεξαρτήτως του ύψους της επιβληθείσας ποινής.

Η απαγόρευση αυτή ισχύει για διάστημα πέντε (5) ετών, από την έκτιση ή την άφεση με χάρη και σε περίπτωση επιβολής της ποινής με αναστολή, για όσο χρόνο διαρκεί η αναστολή.»

5. Στην παρ. 1 του άρθρου 41 του ν. 3907/2011 (Α' 7) προστίθεται περίπτωση η' ως εξής:

«η) είναι θύμα ενδοοικογενειακής βίας κατά τις διατάξεις του ν. 3500/2006 και προσέρχεται προς υποβολή καταγγελίας ή αναφορά του περιστατικού στις αρμόδιες αστυνομικές αρχές.»

6. Στο τέλος της παρ. 6 του άρθρου 21 του ν. 4251/2014 (Α' 80) προστίθεται η εξής φράση:

«ή εάν μεταφέρθηκαν εκτός της επικράτειας ως θύματα των πράξεων των άρθρων 323 Α και 351 ΠΚ, εφόσον υφίσταται σχετική πράξη χαρακτηρισμού από τον αρμόδιο Εισαγγελέα Πρωτοδικών».

7. Στην παρ. 1 του άρθρου 24 του π.δ. 141/2017 (Α' 180) προστίθεται τελευταίο εδάφιο ως εξής:

«Επίσης η Διεύθυνση Σχεδιασμού, Δημιουργίας Προτύπων και Παρακολούθησης Πολιτικών Ισότητας των Φύλων είναι υπεύθυνη για τον συντονισμό, την υλοποίηση, την παρακολούθηση και την αξιολόγηση των πολιτικών και μέτρων πρόληψης και καταπολέμησης όλων των μορφών βίας που καλύπτονται από την Σύμβαση του

Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας, καθώς επίσης είναι υπεύθυνη να συντονίζει την συλλογή στοιχείων, να τα αναλύει και να τα επεξεργάζεται και να δημοσιοποιεί τα αποτελέσματα.»

8. Στην περίπτωση γ' της παρ. 3 του άρθρου 24 του π.δ. 141/2017 (Α' 180) προστίθενται υποπερίπτωση γη' και γθ' ως εξής:

«γη. τη συλλογή αναλυτικών σχετικών στατιστικών στοιχείων κατά τακτά χρονικά διαστήματα σε περιπτώσεις όλων των μορφών βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας,

γθ. την υποστήριξη της έρευνας στον τομέα όλων των μορφών βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας με στόχο τη μελέτη των βασικών αιτιών και επενεργειών της, τη συχνότητα εμφάνισης και των δεικτών καταδίκης, καθώς και της αποτελεσματικότητας των μέτρων που έχουν ληφθεί προς το σκοπό της εφαρμογής της ανωτέρω Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης.»

Άρθρο 5 Επιφύλαξη

Η Ελληνική Πολιτεία επιφυλάσσεται, σύμφωνα με το άρθρο 78 παράγραφος 2 της Σύμβασης, να μην εφαρμόσει το εδάφιο ε' της παραγράφου 1 και τις παραγράφους 3 και 4 του άρθρου 44 της Σύμβασης.

II. ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΤΗΣ 2005/214/ΔΕΥ ΑΠΟΦΑΣΗΣ- ΠΛΑΙΣΙΟ, ΟΠΩΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΘΗΚΕ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ - ΠΛΑΙΣΙΟ 2009/299/ΔΕΥ, ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΑΜΟΙΒΑΙΑΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗΣ ΕΠΙ ΧΡΗΜΑΤΙΚΩΝ ΠΟΙΝΩΝ

Άρθρο 6 (άρθρο 1 και 3 απόφασης-πλαίσιο) Ορισμοί

1. Για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νόμου:

α) ως «απόφαση», νοείται η αμετάκλητη απόφαση που επιβάλλει χρηματική ποινή σε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, εφόσον ελήφθη:

αα) από δικαστήριο του κράτους έκδοσης επί ποινικού αδικήματος σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους έκδοσης,

αβ) από μη δικαστική αρχή του κράτους έκδοσης επί ποινικού αδικήματος, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους έκδοσης, υπό την προϋπόθεση ότι το συγκεκριμένο πρόσωπο είχε την ευκαιρία να δικαστεί από δικαστήριο που έχει δικαιοδοσία ειδικά σε ποινικές υποθέσεις,

αγ) από μη δικαστική αρχή του κράτους έκδοσης, επί πράξεων οι οποίες, βάσει του εθνικού δικαίου του κράτους έκδοσης, τιμωρούνται ως παραβάσεις κανόνων δικαίου, με την προϋπόθεση ότι το συγκεκριμένο πρόσωπο είχε την ευκαιρία να δικαστεί από δικαστήριο που έχει δικαιοδοσία ειδικά σε ποινικές υποθέσεις,

αδ) από δικαστήριο που έχει δικαιοδοσία ειδικά σε ποινικές υποθέσεις, στις περιπτώσεις των αποφάσεων της υποπερίπτωσης αγ΄,

β) ως «χρηματική ποινή» νοείται η υποχρέωση καταβολής:

βα) χρηματικού ποσού δυνάμει καταδικαστικής απόφασης επί ποινικού αδικήματος,

ββ) αποζημίωσης υπέρ των θυμάτων η οποία επιβάλλεται με την ίδια απόφαση, όταν για το θύμα δεν προβλέπεται δυνατότητα παράστασης πολιτικής αγωγής και το δικαστήριο ασκεί την ποινική του δικαιοδοσία,

βγ) χρηματικού ποσού για την κάλυψη δικαστικών ή διοικητικών εξόδων της διαδικασίας έκδοσης της απόφασης,

βδ) χρηματικού ποσού προς δημόσιο ταμείο ή οργάνωση υποστήριξης θυμάτων, που επιδικάστηκαν με την ίδια απόφαση.

Στην έννοια της χρηματικής ποινής δεν περιλαμβάνονται διατάξεις δήμευσης μέσω τέλεσης και προϊόντων εγκλήματος, καθώς και διατάξεις αστικής φύσης οι οποίες προκύπτουν από αξίωση αποζημίωσης και αποκατάστασης και είναι εκτελεστές σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) υπ' αριθμ. 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000 για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις,

γ) ως «κράτος έκδοσης» νοείται το κράτος - μέλος στο οποίο εκδόθηκε η απόφαση,

δ) ως «κράτος εκτέλεσης» νοείται το κράτος - μέλος στο οποίο διαβιβάζεται η απόφαση προκειμένου να εκτελεσθεί.

2. Η εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος απαγορεύεται να αντίκειται στα θεμελιώδη δικαιώματα και αρχές που κατοχυρώνονται στο άρθρο 6 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και εκφράζονται στον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 7 **(άρθρο 5 απόφασης-πλαίσιο)** **Πεδίο Εφαρμογής**

1. Η αναγνώριση και εκτέλεση απόφασης προϋποθέτουν σύνδεση της απόφασης με συμπεριφορά η οποία συνιστά ποινικό αδίκημα κατά το ελληνικό δίκαιο, ανεξαρτήτως νομικού χαρακτηρισμού.

2. Η αναγνώριση και εκτέλεση απόφασης επιτρέπεται σύμφωνα με τους όρους του παρόντος χωρίς έλεγχο του διττού αξιοποιήσιμου για τις ακόλουθες αξιόποινες πράξεις, όπως αυτές ορίζονται από το δίκαιο του κράτους έκδοσης:

- συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση,
- τρομοκρατική πράξη,
- εμπορία ανθρώπων,
- γενετήσια εκμετάλλευση παιδιών και παιδική πορνογραφία,
- παράνομη διακίνηση ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών,
- παράνομη διακίνηση όπλων, πυρομαχικών και εκρηκτικών,
- δωροδοκία,
- απάτη, περιλαμβανομένης και της απάτης εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά την έννοια της σύμβασης της 26ης Ιουλίου

1995 σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

- νομιμοποίηση προϊόντων εγκλήματος,
- παραχάραξη και κιβδηλεία νομίσματος, περιλαμβανομένου του ευρώ,
- έγκλημα στον κυβερνοχώρο,
- έγκλημα κατά του περιβάλλοντος, περιλαμβανομένου του λαθρεμπορίου απειλούμενων ζωικών ειδών και απειλούμενων φυτικών ειδών και ποικιλιών,
- παροχή συνδρομής σε παράνομη είσοδο και διαμονή στην επικράτεια,
- ανθρωποκτονία με πρόθεση, βαριά σωματική βλάβη,
- παράνομο εμπόριο ανθρώπων οργάνων και ιστών,
- αρπαγή, απαγωγή, παράνομη κατακράτηση και περιαγωγή σε ομηρία,
- έγκλημα με ρατσιστικά και ξενοφοβικά χαρακτηριστικά,
- οργανωμένη ή ένοπλη ληστεία,
- παράνομη διακίνηση πολιτιστικών αγαθών, περιλαμβανομένων των αρχαιοτήτων και των έργων τέχνης,
- υπεξαίρεση,
- αθέμιτη προστασία έναντι παρανόμου περιουσιακού οφέλους και εκβίαση,
- απομίμηση και πειρατεία προϊόντων,
- πλαστογραφία δημοσίων εγγράφων και εμπορία πλαστών,
- παραχάραξη μέσω πληρωμής,
- λαθρεμπόριο ουσιών με ορμονική δράση και άλλων αυξητικών παραγόντων,
- λαθρεμπόριο πυρηνικών ή ραδιενεργών ουσιών,
- εμπορία κλεμμένων οχημάτων,
- βιασμός,
- εμπρησμός,
- έγκλημα που εμπίπτει στην αρμοδιότητα του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου,
- αεροπειρατεία και πειρατεία,
- δολιοφθορά,
- παράβαση κανόνων οδικής κυκλοφορίας, στους οποίους περιλαμβάνονται και παραβάσεις κανόνων που αφορούν τις ώρες οδήγησης και ανάπαυσης, καθώς και κανόνων που αφορούν επικίνδυνα προϊόντα,
- λαθρεμπόριο,
- παραβίαση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας,
- απειλή και βιαιοπραγία κατά προσώπων, περιλαμβανομένων των πράξεων βίας κατά τη διάρκεια αθλητικών εκδηλώσεων,
- βανδαλισμός,
- κλοπή,
- αδίκημα που ορίζεται από το κράτος έκδοσης προκειμένου να εξυπηρετηθεί η εφαρμογή υποχρεώσεων από πράξεις οι οποίες θεσπίστηκαν δυνάμει της συνθήκης ΣΕΚ ή του τίτλου V της ΣΛΑΕ.

Άρθρο 8 **(άρθρο 2 απόφασης-πλαίσιο)** **Κεντρική Αρχή**

1. Κεντρική αρχή για να επικουρεί τις αρμόδιες δικαστικές αρχές του άρθρου 9 του παρόντος στην αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων ορίζεται το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

2. Η κεντρική αρχή ενημερώνει τη Γενική Γραμματεία

του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τις αρμόδιες δικαστικές αρχές του άρθρου 9 και δύναται να τηρεί σχετικά στατιστικά στοιχεία.

Άρθρο 9
(άρθρο 2 απόφασης-πλαίσιο)
Αρμόδιες δικαστικές αρχές

1. Αρμόδια δικαστική αρχή για την αναγνώριση και εκτέλεση κάθε απόφασης είναι ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών της περιφέρειας όπου το φυσικό ή νομικό πρόσωπο εναντίον του οποίου έχει απαγγελθεί η καταδικαστική απόφαση διαθέτει περιουσιακά στοιχεία ή εισόδημα ή έχει τη συνήθη διαμονή του ή, εάν πρόκειται για νομικό πρόσωπο, την έδρα του.

2. Αρμόδια αρχή για τη διαβίβαση της απόφασης ή επικυρωμένου αντιγράφου της και του πιστοποιητικού του άρθρου 11 προς τις αρμόδιες αρχές του κράτους εκτέλεσης είναι ο Εισαγγελέας του Δικαστηρίου που εξέδωσε την καταδικαστική απόφαση της οποίας ζητείται η αναγνώριση ή εκτέλεση.

Άρθρο 10
(άρθρο 4 απόφασης-πλαίσιο)
Διαβίβαση αποφάσεων

1. Η απόφαση ή επικυρωμένο αντίγραφο της μαζί με το πιστοποιητικό του άρθρου 11, διαβιβάζονται από τον αρμόδιο Εισαγγελέα της παραγράφου 2 του άρθρου 9 στην αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης όπου το φυσικό ή νομικό πρόσωπο εναντίον του οποίου έχει εκδοθεί καταδικαστική απόφαση διαθέτει περιουσιακά στοιχεία ή εισόδημα ή έχει τη συνήθη διαμονή του ή, εάν πρόκειται για νομικό πρόσωπο, την έδρα του. Η ανωτέρω διαβίβαση διενεργείται απευθείας, με οποιοδήποτε μέσο, αποτυπώνεται εγγράφως και υπό συνθήκες που επιτρέπουν στο κράτος εκτέλεσης να εξακριβώσει τη γνησιότητα. Το πρωτότυπο της απόφασης ή επικυρωμένο αντίγραφο της και το πρωτότυπο του πιστοποιητικού του άρθρου 6 αποστέλλονται στο κράτος εκτέλεσης κατόπιν σχετικού αιτήματος.

2. Η απόφαση διαβιβάζεται σε ένα μόνο κράτος εκτέλεσης κάθε φορά.

3. Σε περίπτωση που η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης δεν είναι γνωστή, ο αρμόδιος Εισαγγελέας απευθύνεται στην κεντρική αρχή του άρθρου 8, προκειμένου αυτή να λάβει πληροφορίες από το κράτος εκτέλεσης με κάθε απαραίτητο μέσο, περιλαμβανομένων των σημείων επαφής του ευρωπαϊκού δικαστικού δικτύου.

4. Εάν η δικαστική αρχή της παραγράφου 1 του άρθρου 9 που παραλαμβάνει την απόφαση ή επικυρωμένο αντίγραφο της μαζί με το πιστοποιητικό του άρθρου 11 δεν είναι αρμόδια για την αναγνώριση και τη λήψη των αναγκαίων μέτρων για την εκτέλεσή της, διαβιβάζει αυτεπαγγέλτως την απόφαση αυτή στην αρμόδια αρχή και ενημερώνει σχετικά την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης.

Άρθρο 11
(άρθρο 4 παρ. 2 απόφασης-πλαίσιο)
Περιεχόμενο και τύπος του πιστοποιητικού

Το πιστοποιητικό, υπόδειγμα του οποίου ενσωματώνεται στο Παράρτημα του παρόντος, συμπληρώνεται κατ'

ελάχιστον ως προς τα υποχρεωτικά του στοιχεία, υπογράφεται και πιστοποιείται ως προς το περιεχόμενό του από την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης.

Άρθρο 12
(άρθρο 6 απόφασης-πλαίσιο)
Αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων

Η αρχή εκτέλεσης της παραγράφου 1 του άρθρου 9 αναγνωρίζει χωρίς άλλη διατύπωση κάθε απόφαση η οποία της διαβιβάζεται σύμφωνα με το άρθρο 10 και λαμβάνει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεσή της, εκτός αν συντρέχει λόγος μη αναγνώρισης ή μη εκτέλεσης του άρθρου 13.

Άρθρο 13
(άρθρο 7 απόφασης-πλαίσιο, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 3 απόφασης-πλαίσιο 299)
Λόγοι μη αναγνώρισης ή μη εκτέλεσης

1. Η αρχή εκτέλεσης της παραγράφου 1 του άρθρου 9 δεν αναγνωρίζει και δεν εκτελεί απόφαση όταν αυτή δεν συνδέεται με συμπεριφορά η οποία συνιστά ποινικό αδίκημα σύμφωνα με το ελληνικό δίκαιο, ανεξαρτήτως νομικού χαρακτηρισμού, εκτός από τις περιπτώσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 7.

2. Η αρχή εκτέλεσης της παραγράφου 1 του άρθρου 9 μπορεί να αρνηθεί την αναγνώριση και εκτέλεση της απόφασης όταν:

α) το πιστοποιητικό του άρθρου 11 δεν έχει προσκομισθεί ή είναι ελλιπές ή πρόδηλα αναντίστοιχο προς την απόφαση ή από το πιστοποιητικό εγείρεται ζήτημα πιθανής παραβίασης θεμελιωδών δικαιωμάτων ή θεμελιωδών νομικών αρχών, όπως αυτά καθιερώνονται στο άρθρο 6 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση,

β) έχει εκδοθεί απόφαση κατά του καταδικασθέντα για τις ίδιες πράξεις στο κράτος εκτέλεσης ή σε οποιοδήποτε άλλο κράτος πέραν των κρατών έκδοσης ή εκτέλεσης, και, στην τελευταία περίπτωση, η απόφαση αυτή έχει εκτελεστεί,

γ) σύμφωνα με το ελληνικό δίκαιο, η χρηματική ποινή που έχει επιβληθεί με την απόφαση έχει παραγραφεί και η απόφαση συνδέεται με αξιόποινες πράξεις που υπάγονται στην αρμοδιότητα των ελληνικών δικαστικών αρχών,

δ) η απόφαση συνδέεται με πράξεις οι οποίες:

δα) θεωρούνται κατά το ελληνικό δίκαιο ότι τελέσθηκαν ολικά ή μερικά στο έδαφος της Ελλάδας ή σε εξομοιούμενο προς αυτό έδαφος, ή

δβ) τελέσθηκαν εκτός του εδάφους του κράτους έκδοσης και κατά το ελληνικό δίκαιο απαγορεύεται δίωξη για τις πράξεις αυτές όταν τελούνται εκτός ελληνικού εδάφους,

ε) σύμφωνα με το ελληνικό δίκαιο υφίσταται ασυλία που καθιστά αδύνατη την εκτέλεση της απόφασης,

στ) η απόφαση αφορά φυσικό πρόσωπο το οποίο σύμφωνα με το ελληνικό δίκαιο θεωρείται ποινικά ανεύθυνο λόγω ηλικίας για τις πράξεις για τις οποίες έχει εκδοθεί η απόφαση,

ζ) σύμφωνα με το πιστοποιητικό του άρθρου 11, το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, σε περίπτωση γραπτής διαδικασίας, δεν ενημερώθηκε προσωπικά ή μέσω εκπροσώπου σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους έκδοσης για το δικαίωμά του να προσβάλει την απόφαση και για τις προθε-

σμίες άσκησης του σχετικού ένδικου μέσου,

η) η χρηματική ποινή είναι κατώτερη των εβδομήντα (70) ευρώ ή ισοδύναμου ποσού,

θ) σύμφωνα με το πιστοποιητικό του άρθρου 11, το ενδιαφερόμενο πρόσωπο δεν εμφανίστηκε στη δίκη που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης, εκτός εάν στο πιστοποιητικό αναφέρεται ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, βάσει περαιτέρω δικονομικών απαιτήσεων που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο του κράτους έκδοσης:

θα) είχε κλητευθεί νόμιμα και εμπρόθεσμα ή με οποιονδήποτε άλλον τρόπο είχε ενημερωθεί πραγματικά και επισήμως σχετικά με την προγραμματισμένη ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής της δίκης που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης, και αποδεικνύεται σαφώς ότι τελούσε εν γνώσει της προγραμματισμένης δίκης και είχε ενημερωθεί ότι μπορεί να εκδοθεί απόφαση σε περίπτωση που δεν εμφανιστεί, ή

θβ) το πρόσωπο ήταν ενήμερο για την προγραμματισμένη δίκη και είχε δώσει εντολή σε δικηγόρο, ο οποίος και τον εκπροσώπησε στη δίκη, ή

θγ) αφού του επιδόθηκε η απόφαση και ενημερώθηκε ρητά για το δικαίωμά του να δικαστεί εκ νέου ή να ασκήσει ένδικο μέσο κατά την εκδίκαση του οποίου δικαιούται να παρίσταται και με το οποίο θα επανεξεταστεί η ουσία της υπόθεσης, και δήλωσε ρητά ότι δεν αμφισβητεί την απόφαση ή δεν ζήτησε να δικαστεί εκ νέου ή δεν άσκησε ένδικο μέσο εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας

ι) σύμφωνα με το πιστοποιητικό του άρθρου 11, το ενδιαφερόμενο πρόσωπο δεν παραστάθηκε στη διαδικασία, εκτός εάν επισημαίνεται στο πιστοποιητικό ότι το πρόσωπο, αφού ενημερώθηκε ρητά για τη διαδικασία και τη δυνατότητα να παραστεί στη δίκη, παραιτήθηκε ρητά του σχετικού δικαιώματός του και δήλωσε ότι δεν αμφισβητεί την απόφαση.

3. Στις περιπτώσεις α', γ', ζ', θ' και ι' της παραγράφου 2, η αρχή εκτέλεσης της παραγράφου 1 του άρθρου 9 πριν αποφανθεί για την ολική ή μερική μη αναγνώριση ή μη εκτέλεση της απόφασης, διαβουλεύεται με κάθε κατάλληλο μέσο με την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης και ζητεί την παροχή κάθε αναγκαίας πληροφορίας.

Άρθρο 14

(άρθρο 8 απόφασης-πλαίσιο)

Προσδιορισμός καταβλητέου ποσού

1. Η αρχή εκτέλεσης της παραγράφου 1 του άρθρου 9, όταν διαπιστώνει ότι η απόφαση αφορά αποκλειστικά πράξεις που δεν διαπράχθηκαν στο έδαφος του κράτους έκδοσης, δύναται να αποφασίσει τη μείωση του ποσού της ποινής που επιβλήθηκε μέχρι το μέγιστο όριο που προβλέπεται από το ελληνικό δίκαιο για το ίδιο αδίκημα, όταν οι πράξεις εμπίπτουν στη δικαιοδοσία των Ελληνικών Δικαστηρίων.

2. Η αρχή εκτέλεσης της παραγράφου 1 του άρθρου 9 μετατρέπει, εφόσον απαιτείται, το ποσό της ποινής σε ευρώ με την ισοτιμία που ισχύει κατά τον χρόνο επιβολής της ποινής.

Άρθρο 15

(άρθρα 9 και 10 απόφασης-πλαίσιο)

Διαδικασία εκτέλεσης

1. Για την εκτέλεση της απόφασης εφαρμόζεται η δια-

δικασία του άρθρου 553 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Η ίδια διαδικασία εφαρμόζεται και κατά την εκτέλεση χρηματικών ποινών σε βάρος νομικών προσώπων. Μετατροπή της χρηματικής ποινής σε στερητική της ελευθερίας ποινή κατά την παρ. 6 του άρθρου 588 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας χωρεί μόνο όταν αυτή έχει επιτραπεί από το κράτος έκδοσης με σχετική αναφορά στο πιστοποιητικό του άρθρου 11. Το ύψος της στερητικής της ελευθερίας ποινής δεν μπορεί να υπερβαίνει το μέγιστο όριο που ενδεχομένως δηλώνεται στο πιστοποιητικό.

2. Όταν ο καταδικασθείς αποδεικνύει ότι κατέβαλε το ποσό της ποινής ολικά ή μερικά σε οποιοδήποτε κράτος, η αρχή εκτέλεσης της παραγράφου 1 του άρθρου 9 διαβουλεύεται με την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης κατά τον τρόπο που προβλέπεται στην παράγραφο 3 του άρθρου 13. Κάθε τμήμα του ποσού της ποινής που έχει εισπραχθεί με οποιονδήποτε τρόπο σε άλλο κράτος εκπίπτει πλήρως από το ποσό της εκτελεστέας ποινής.

Άρθρο 16

(άρθρο 12 απόφασης-πλαίσιο)

Διακοπή εκτέλεσης

1. Η αρχή διαβίβασης της παραγράφου 2 του άρθρου 9 ενημερώνει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση την αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης σχετικά με αποφάσεις ή μέτρα, συνεπεία των οποίων η απόφαση παύει να είναι εκτελεστή ή να εμπίπτει στην αρμοδιότητα του κράτους εκτέλεσης για οποιονδήποτε άλλο λόγο.

2. Η αρχή εκτέλεσης της παραγράφου 1 του άρθρου 9 διακόπτει την εκτέλεση της απόφασης μόλις η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης πληροφορήσει ότι έλαβε τέτοια απόφαση ή μέτρο.

Άρθρο 17

(άρθρο 11 απόφασης-πλαίσιο)

Χάρη και μετριασμός ποινής

1. Χάρη και μετριασμός ποινής δύναται να χορηγείται από το κράτος έκδοσης, καθώς και το κράτος εκτέλεσης.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1 του προηγούμενου άρθρου, μόνο το κράτος έκδοσης δύναται να αποφανθεί επί αίτησης αναθεώρησης της απόφασης.

Άρθρο 18

(άρθρο 13 απόφασης-πλαίσιο)

Διάθεση των ποσών που προέρχονται από την εκτέλεση αποφάσεων

Ποσά προερχόμενα από την εκτέλεση αποφάσεων περιέρχονται στο Ελληνικό Δημόσιο, εκτός αν υπάρχει διαφορετική συμφωνία ανάμεσα στο κράτος έκδοσης και την Ελλάδα, ιδίως στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην υποπερίπτωση ββ' της περίπτωσης β' του άρθρου 6.

Άρθρο 19

(άρθρο 14 απόφασης-πλαίσιο)

Υποχρέωση ενημέρωσης του κράτους έκδοσης

Η αρχή εκτέλεσης της παραγράφου 1 του άρθρου 9 ενημερώνει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης με οποιοδήποτε τρόπο μπορεί να αποδειχθεί εγγράφως για:

- α) τη διαβίβαση της απόφασης στην αρμόδια αρχή, σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 9,
- β) οποιαδήποτε απόφαση σχετικά με άρνηση αναγνώρισης και εκτέλεσης μιας απόφασης, σύμφωνα με το άρθρο 13, καθώς και για τους λόγους της απόφασης αυτής,
- γ) την ολική ή μερική μη εκτέλεση της απόφασης για τους λόγους που αναφέρονται στα άρθρα 15, 16 και στην παράγραφο 1 του άρθρου 17,
- δ) την εκτέλεση της απόφασης, μόλις η εκτέλεση ολοκληρωθεί.

Άρθρο 20
(άρθρο 15 απόφασης-πλαίσιο)
Συνέπειες διαβίβασης απόφασης

1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, το κράτος έκδοσης δεν έχει δικαίωμα να προβεί στην εκτέλεση απόφασης που διαβιβάστηκε σύμφωνα με το άρθρο 10.
2. Το δικαίωμα εκτέλεσης της απόφασης επανέρχεται στο κράτος έκδοσης:
- α) μόλις η αρχή διαβίβασης της παραγράφου 2 του άρθρου 9 ενημερωθεί από το κράτος εκτέλεσης για την ολική ή μερική μη εκτέλεση ή τη μη αναγνώριση στις περιπτώσεις του άρθρου 13, με εξαίρεση την περίπτωση α' της παραγράφου 2 του άρθρου 13, όταν εγείρεται ζήτημα πιθανής παραβίασης θεμελιωδών δικαιωμάτων ή αρχών που κατοχυρώνονται στο άρθρο 6 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, καθώς και στην περίπτωση της παραγράφου 1 του άρθρου 17,
- β) όταν το κράτος εκτέλεσης πληροφορήθηκε από την αρχή διαβίβασης της παραγράφου 2 του άρθρου 9 ότι η απόφαση δεν εμπίπτει πλέον στην αρμοδιότητά του, σύμφωνα με το άρθρο 16.
3. Εάν, μετά τη διαβίβαση απόφασης κατά το άρθρο 10, η αρχή διαβίβασης της παραγράφου 2 του άρθρου 9 λάβει χρηματικό ποσό που κατέβαλε αυτοβούλως ο καταδικασθείς σε σχέση με την απόφαση, η εν λόγω αρχή ενημερώνει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση την αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης.

Άρθρο 21
(άρθρο 16 απόφασης-πλαίσιο)
Γλώσσες

Το πιστοποιητικό πρέπει να μεταφράζεται στην ελληνική γλώσσα.

Άρθρο 22
(άρθρο 17 απόφασης-πλαίσιο)
Έξοδα

Εάν από την εκτέλεση απόφασης στην Ελλάδα προκαλούνται δαπάνες επί του ελληνικού εδάφους, αυτές βαρύνουν το Ελληνικό Δημόσιο.

Άρθρο 23
(άρθρο 18 απόφασης - πλαίσιο)
Σχέση με άλλες συμφωνίες και διακανονισμούς

Διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες ή διακανονισμοί μεταξύ Ελλάδας και κρατών - μελών διατηρούνται στο μέτρο που συμβάλλουν στην απλούστευση ή την περαιτέρω διευκόλυνση του παρόντος νόμου.

III. ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ
ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Άρθρο 24
Τροποποιήσεις του ν. 3663/2008 (Α' 99)

1. Το άρθρο 1 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 1
Εθνικό Μέλος

1. Στην Ευρωπαϊκή Μονάδα Δικαστικής Συνεργασίας (EUROJUST), η οποία συγκροτήθηκε με την απόφαση του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης 2002/187/ΔΕΥ της 28.2.2002 ΕΕ (ΕΕ L 63/1 της 6.3.2002, εφεξής απόφαση του Συμβουλίου), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης 2009/426/ΔΕΥ της 16.12.2008 (ΕΕ L 138/14 της 4.6.2009), ως οργανισμός της ΕΕ με νομική προσωπικότητα, ορίζονται, με διάταγμα που εκδίδεται κατόπιν πρότασης των Υπουργών Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Εξωτερικών ύστερα από απόφαση του οικείου Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου, Εθνικό Μέλος, αναπληρωτής αυτού και βοηθός, εισαγγελικοί λειτουργοί το μεν Εθνικό Μέλος με το βαθμό του εισαγγελέα πρωτοδικών και άνω, ο δε αναπληρωτής αυτού και ο βοηθός με το βαθμό του αντεισαγγελέα πρωτοδικών και άνω και σε κάθε περίπτωση νεότεροι κατ' αρχαιότητα του Εθνικού Μέλους. Ο ορισμός του Εθνικού Μέλους, του αναπληρωτή του και του βοηθού ανακοινώνεται από τον Υπουργό Εξωτερικών στη EUROJUST και στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης με επίσημο ταχυδρομείο.

2. Η θητεία του Εθνικού Μέλους, του αναπληρωτή αυτού και του βοηθού, οι οποίοι αποσπώνται, με πλήρη και αποκλειστική απασχόληση, στην έδρα της EUROJUST, είναι τετραετής, με δυνατότητα ισόχρονων ανανεώσεων με την ίδια διαδικασία. Ο αναπληρωτής και ο βοηθός ενεργούν εξ ονόματος του Εθνικού Μέλους και, αν παραστεί ανάγκη, αντικαθιστούν το Εθνικό Μέλος κατά την ενάσκηση των αρμοδιοτήτων του.»

2. Η παράγραφος 1 του άρθρου 4 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Το Εθνικό Μέλος ενεργώντας για λογαριασμό της EUROJUST:

α) μπορεί να ζητεί από τις ημεδαπές αρμόδιες αρχές να εξετάσουν το ενδεχόμενο: αα) να προβούν σε έρευνα ή άσκηση ποινικής δίωξης για συγκεκριμένες πράξεις, ββ) ότι είναι προτιμότερο να προβεί σε έρευνα ή να ασκήσει ποινική δίωξη η αρχή ενός άλλου κράτους - μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γγ) να συντονίσουν τη δράση τους με τις αρμόδιες αρχές άλλων κρατών-μελών, δδ) να συστήσουν κοινή ομάδα έρευνας, εε) να παρέχουν στην EUROJUST τις ζητούμενες πληροφορίες για την εκτέλεση του έργου της, στστ) να λάβουν ειδικά μέτρα για τη διεξαγωγή της έρευνας και ζζ) να λάβουν κάθε άλλο δικαιολογημένο μέτρο για την έρευνα ή τη δίωξη,

β) μεριμνά για την ενημέρωση των ημεδαπών αρμόδιων αρχών σχετικά με τις έρευνες και ποινικές δίωξεις των οποίων έχει γνώση,

γ) επικουρεί τις αρμόδιες ημεδαπές αρχές, κατόπιν αίτησής τους, ώστε να εξασφαλίζεται ο καλύτερος δυνατός συντονισμός των ερευνών και της άσκησης ποινικών διώξεων,

δ) υποστηρίζει τη βελτίωση της συνεργασίας μεταξύ των αρμόδιων ημεδαπών αρχών,

ε) συνεργάζεται και διαβουλεύεται με το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο, χρησιμοποιώντας, μεταξύ άλλων, τη βάση τεκμηρίωσης του Δικτύου και συμβάλλει στη βελτίωση της,

στ) παρέχει υποστήριξη σε έρευνες ή ποινικές διώξεις των ημεδαπών αρμόδιων αρχών ή και των αρχών τρίτου κράτους, κατόπιν αίτησής τους, όταν αφορούν μόνο σε αυτές και στις αρχές ενός τρίτου κράτους, εφόσον έχει συναφθεί μεταξύ της EUROJUST και του τρίτου κράτους συμφωνία συνεργασίας ή, σε ειδικές περιπτώσεις, αν συντρέχει ουσιώδες συμφέρον το οποίο επιβάλλει την υποστήριξη και υπό την προϋπόθεση ότι συμφωνεί η EUROJUST ως συλλογικό όργανο,

ζ) μεριμνά ώστε οι αρμόδιες εθνικές αρχές να ανταποκρίνονται, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, σε αιτήσεις που υποβάλλονται δυνάμει του παρόντος άρθρου,

η) λαμβάνει, διαβιβάζει, διευκολύνει και παρακολουθεί την εκτέλεση, καθώς και την παροχή συμπληρωματικών πληροφοριών όσον αφορά την εκτέλεση των αιτήσεων και των αποφάσεων δικαστικής συνεργασίας, μεταξύ άλλων όσον αφορά πράξεις με τις οποίες υλοποιείται η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης,

θ) σε περιπτώσεις μερικής ή ατελούς εκτέλεσης αίτησης δικαστικής συνεργασίας, ζητά από την αρμόδια ημεδαπή δικαστική αρχή να λάβει συμπληρωματικά μέτρα προκειμένου να εκτελεσθεί πλήρως η αίτηση,

ι) σε συμφωνία με την αρμόδια εθνική αρχή ή κατόπιν αίτησής της και ανάλογα με την περίπτωση, δύναται: αα) να εκδίδει και συμπληρώνει αιτήσεις και αποφάσεις δικαστικής συνεργασίας, συμπεριλαμβανομένων πράξεων, με τις οποίες υλοποιείται η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης, ββ) να εκτελεί, στο όνομα της χώρας, αιτήσεις και αποφάσεις δικαστικής συνεργασίας, συμπεριλαμβανομένων πράξεων, με τις οποίες υλοποιείται η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης, γγ) να παραγγέλλει μέτρα για τη διεξαγωγή έρευνας τα οποία κρίνονται αναγκαία σε συνεδρίαση συντονισμού την οποία διοργανώνει η EUROJUST προς παροχή συνδρομής σε αρμόδιες εθνικές αρχές που συμμετέχουν σε συγκεκριμένη έρευνα και όπου καλούνται να συμμετάσχουν οι αρμόδιες εθνικές αρχές τις οποίες αφορά η έρευνα, δδ) να παρέχει εξουσιοδότηση για την πραγματοποίηση ελεγχόμενων παραδόσεων εντός της χώρας και να συντονίζει τις παραδόσεις αυτές,

ια) σε επείγουσες περιπτώσεις και εφόσον δεν είναι σε θέση να εντοπίσει εγκαίρως την αρμόδια εθνική αρχή ή να έλθει εγκαίρως σε επαφή μαζί της δύναται: αα) να επιτρέπει την πραγματοποίηση ελεγχόμενων παραδόσεων εντός της χώρας και να συντονίζει τις παραδόσεις αυτές, ββ) να εκτελεί, στο όνομα της χώρας, αιτήσεις και αποφάσεις δικαστικής συνεργασίας, συμπεριλαμβανομένων πράξεων, με τις οποίες υλοποιείται η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης. Μόλις εντοπισθεί η αρμόδια εθνική αρχή ή πραγματοποιηθεί επαφή μαζί της, ενημερώνεται για την άσκηση των ανωτέρω εξουσιών,

ιβ) δικαιούται να συμμετέχει, ως εκπρόσωπος των ελληνικών αρχών, σε κοινές ομάδες ερευνών, συμπεριλαμβανομένης της σύστασής τους, σύμφωνα με το άρθρο 13 της Σύμβασης της 29ης Μαΐου 2000 περί αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής σε ποινικές υποθέσεις μεταξύ των κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την απόφαση-πλαίσιο 2002/465/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 13ης Ιουνίου 2002, σχετικά με τις κοινές ομάδες έρευνας και τις σχετικές διατάξεις του παρόντος. Υπό τους ίδιους όρους καλείται να συμμετέχει σε κάθε κοινή ομάδα ερευνών στην οποία μετέχει η Ελλάδα και για την οποία παρέχεται κοινοτική χρηματοδότηση δυνάμει των εφαρμοστέων χρηματοδοτικών μέσων.»

3. Η παράγραφος 2 του άρθρου 4 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Για την άσκηση των αρμοδιοτήτων του το Εθνικό Μέλος μπορεί: α) να ζητά από τις ημεδαπές δικαστικές αρχές, τις δικαστικές αρχές των κρατών-μελών και την EuroPol να του παρέχουν τις απαραίτητες πληροφορίες, β) να έχει πρόσβαση στα αρχεία ποινικού μητρώου που τηρούνται στις εισαγγελίες της χώρας, σύμφωνα με τα ισχύοντα για τις ημεδαπές δικαστικές και εισαγγελικές αρχές, γ) να έχει πρόσβαση στα αρχεία συλληφθέντων, αρχεία ερευνών και αρχεία DNA, σύμφωνα με τα ισχύοντα για τις ημεδαπές δικαστικές και εισαγγελικές αρχές, δ) να έχει πρόσβαση στο σύστημα πληροφοριών Σένγκεν. Οι πληροφορίες αυτές μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνο για την εκπλήρωση των καθηκόντων που του ανατίθενται από την EUROJUST και σύμφωνα με τα οριζόμενα στην απόφαση του Συμβουλίου.»

4. Οι περιπτώσεις α' και δ' του άρθρου 5 αντικαθίστανται ως εξής:

«α) μπορεί να ζητεί αιτιολογημένα από τις ημεδαπές αρμόδιες αρχές να προβούν στις ενέργειες οι οποίες προβλέπονται στις υποπεριπτώσεις αα', ββ', γγ', δδ' και εε' της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 του άρθρου 4.»

«δ) συνεργάζεται και διαβουλεύεται με το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο, χρησιμοποιώντας, μεταξύ άλλων, τη βάση τεκμηρίωσης του Δικτύου και συμβάλλει στη βελτίωση της.»

5. Το άρθρο 6 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 6

Ανταπόκριση ημεδαπών αρχών

1. Η εξέταση των αιτημάτων, όπως προβλέπονται στα άρθρα 4 και 5, γίνεται από τις κατά περίπτωση αρμόδιες δικαστικές και εισαγγελικές αρχές.

2. Αν το Εθνικό Μέλος ή η EUROJUST, ως συλλογικό όργανο, υποβάλει αίτημα για κάποιο από τα θέματα που αναφέρονται στην περίπτωση α' της παραγράφου 1 του άρθρου 4 ή στην περίπτωση α' του άρθρου 5 και η αρμόδια ημεδαπή αρχή το κρίνει απορριπτικό, ενημερώνει την EUROJUST χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση για την απόφαση αυτή και για τους λόγους που δεν επέτρεψαν την ικανοποίηση του αιτήματος. Όταν δεν είναι δυνατόν να δοθούν εξηγήσεις ως προς την άρνηση συμμόρφωσης προς αίτηση, διότι η πράξη αυτή θα έβλαπτε ουσιαστικά συμφέροντα εθνικής ασφάλειας ή θα διακλύβευε την ασφάλεια προσώπων, η αρμόδια ημεδαπή αρχή δύναται να επικαλεστεί επιχειρησιακούς λόγους.»

6. Η παράγραφος 1 του άρθρου 7 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Το Εθνικό Μέλος, ο αναπληρωτής αυτού και ο βοη-

θός έχουν πρόσβαση στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, τα οποία επεξεργάζεται η EUROJUST, σύμφωνα με όσα ορίζονται στα άρθρα 14, 15, 16, 16α, 16β, 17 και 18 της Απόφασης του Συμβουλίου και υπό την επιφύλαξη της τήρησης των διατάξεων για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.»

7. Το άρθρο 10 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 10

Κατάσταση δικαστικών λειτουργών

1. Το Εθνικό Μέλος, ο αναπληρωτής, ο βοηθός και το μέλος του Κοινού Εποπτικού Οργάνου, δεν απομακρύνονται προ του τέλους της θητείας τους, εκτός και αν ακολουθηθεί η ίδια διαδικασία, που προβλέπεται για τον διορισμό τους, και ενημερωθεί προηγουμένως το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τους λόγους που αιτιολογούν την ανάκληση. Όταν το Εθνικό Μέλος είναι ο πρόεδρος ή ο αντιπρόεδρος της EUROJUST, η θητεία του θα πρέπει να διαρκέσει τόσο ώστε να μπορέσει να εκπληρώσει το έργο του πριν από το τέλος της θητείας του ως πρόεδρος ή αντιπρόεδρος.

2. Η υπηρεσιακή κατάσταση του Εθνικού Μέλους, του αναπληρωτή του, του βοηθού και του μέλους του Κοινού Εποπτικού Οργάνου ρυθμίζεται κατά τα λοιπά από τις διατάξεις του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών (ν. 1756/1988, Α' 35).»

8. Το άρθρο 11 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 11

Αποζημίωση διαμονής στην αλλοδαπή

Στο Εθνικό Μέλος, τον αναπληρωτή αυτού και τον βοηθό, που διορίζονται και αποσπώνται στην έδρα της EUROJUST σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 1 του παρόντος, καταβάλλονται:

- α) οι αποδοχές της οργανικής τους θέσης,
- β) επίδομα υπηρεσίας αλλοδαπής, που καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Εξωτερικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων,
- γ) τα έξοδα μετάβασης, εγκατάστασης και επιστροφής, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 4336/2015.»

9. Διαγράφεται το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 12.

10. Το άρθρο 13 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 13

Κοινή ομάδα έρευνας

Κοινή ομάδα έρευνας είναι η ομάδα προσώπων, η οποία συγκροτείται για να διεξάγει έρευνα σε ένα ή περισσότερα κράτη - μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη διακρίβωση των εγκλημάτων της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών ουσιών (ν. 4139/2013, Α' 74), της εμπορίας ανθρώπων (άρθρο 323Α ΠΚ), των τρομοκρατικών πράξεων (άρθρο 187Α ΠΚ) και των εγκλημάτων που αναφέρονται στο άρθρο 2 περίπτωση ε' του π.δ. 135/2013, ιδίως όταν: α) η έρευνα απαιτεί δυσχερείς και περίπλοκες ενέργειες συνδεδεμένες με άλλα κράτη - μέλη, β) η φύση και η πολυπλοκότητα της υπόθεσης απαιτεί συντονισμένη και εναρμονισμένη δράση στα ενδιαφερόμενα κράτη - μέλη.»

Άρθρο 25

Διατάξεις που αφορούν την ποινική δικαιοσύνη

1. Η παράγραφος 3 του άρθρου 483 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου μπορεί να ζητήσει την αναίρεση οποιουδήποτε βουλεύματος, συμπεριλαμβανομένων εκείνων με τα οποία τα συμβούλια πλημμελειοδικών και εφετών αποφαινόμενα αμετακλήτως, με σχετική δήλωση στον γραμματέα του Αρείου Πάγου, μέσα στην προθεσμία του άρθρου 479, το δεύτερο εδάφιο του οποίου εφαρμόζεται και σε αυτήν την περίπτωση. Μετά την προθεσμία αυτή ο ίδιος ο εισαγγελέας μπορεί να ασκήσει αναίρεση του βουλεύματος υπέρ του νόμου και για οποιαδήποτε παράβαση των διατάξεων που αφορούν την προδικασία χωρίς να βλάπτονται τα δικαιώματα των διαδίκων.»

2. Η παρ. 2 του άρθρου 3 του ν. 2225/1994 (Α' 121) αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Η αίτηση υποβάλλεται προς τον Εισαγγελέα Εφετών του τόπου της αιτούσας αρχής ή του τόπου όπου πρόκειται να επιβληθεί η άρση, εκτός αν στην αιτούσα αρχή, με βάση διάταξη νόμου και απόφαση του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου έχει ήδη αποσπασθεί και υπηρετεί με αποκλειστική απασχόληση συγκεκριμένος εισαγγελικός λειτουργός, οπότε, στην περίπτωση αυτή, η ανωτέρω αίτηση υποβάλλεται σε αυτόν. Ο πιο πάνω, κατά περίπτωση, αρμόδιος εισαγγελικός λειτουργός αποφασίζει μέσα σε είκοσι τέσσερις (24) ώρες για την άρση ή όχι του απορρήτου με διάταξή του στην οποία περιέχονται τα αναφερόμενα στην παράγραφο 1 του άρθρου 5 στοιχεία. Αν κατά την κρίση του, μετά από εισήγηση της αιτούσας αρχής, ειδικές περιστάσεις εθνικής ασφάλειας επιβάλλουν την παράλειψη ή τη συνοπτική παράθεση ορισμένων από τα στοιχεία αυτά, γίνεται ειδική μνεία στη διάταξη.»

3. Τα δύο τελευταία εδάφια της περίπτωσης β' της παρ. 1 του άρθρου 5 του ν. 3649/2008 (Α' 39) καταργούνται.

4. Στο άρθρο 52 του ν. 4002/2011 (Α' 180) προστίθεται παράγραφος 12 ως εξής:

«12. Στην περίπτωση των κακουργημάτων του παρόντος άρθρου για την περάτωση της κύριας ανάκρισης και την εισαγωγή της υπόθεσης στο ακροατήριο εφαρμόζεται η διάταξη του άρθρου 308Α του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, περί κατ' εξαίρεση περάτωσης της κύριας ανάκρισης.»

5. Στην παρ. 1 του άρθρου 19 του ν. 4440/2016 (Α' 224) προστίθεται περίπτωση κδ' ως εξής:

«κδ) στο Γραφείο Ειδικών Εμπειρογνομόνων του Εισαγγελέα Εγκλημάτων Διαφθοράς, του άρθρου 2 παρ. 3Α του ν. 4022/2011 (Α' 219).»

Άρθρο 26

Τροποποίηση του ν. 3689/2008 (Α' 164)

Η παρ. 6 του άρθρου 44 του ν. 3689/2008 αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Τρεις από τις θέσεις ΠΕ Οικονομολόγων, με αντικείμενο το σχεδιασμό, τον προγραμματισμό, την υλοποίηση και διαχείριση των χρηματοδοτούμενων από την Ευρωπαϊκή Ένωση προγραμμάτων, μπορεί να καλύπτονται με τριετή απόσπαση από προσωπικό με σχετική εμπειρία στα ζητήματα αυτά, από τη Μονάδα Διαχείρισης του Κοι-

νοτικού Πλαισίου Στήριξης Α.Ε. (Μ.Ο.Δ. Α.Ε.), που ιδρύθηκε με το ν. 2372/1996 (Α' 29), κατά προτεραιότητα, ή από προσωπικό του ευρύτερου δημόσιου τομέα, με οποιαδήποτε σχέση εργασίας. Η απόσπαση διενεργείται, κατά παρέκκλιση από κάθε άλλη διάταξη, συμπεριλαμβανομένων και αυτών του ν. 4440/2016, με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Διοικητικής Ανασυγκρότησης και του αρμόδιου κατά περίπτωση Υπουργού, ύστερα από αιτιολογημένη απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Σχολής, μετά από εισήγηση του Γενικού Διευθυντή αυτής. Η απόσπαση του υπαλλήλου μπορεί να παρατείνεται με την ίδια διαδικασία για τουλάχιστον μια ακόμη τριετία, ενώ μπορεί να διακόπτεται με την ίδια διαδικασία και πριν από τη λήξη του χρόνου αυτής. Το αποσπώμενο προσωπικό εξακολουθεί να λαμβάνει το σύνολο των αποδοχών του με τα πάσης φύσεως επιδόματα της οργανικής θέσης του, από το φορέα από τον οποίο αποσπάται, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις καταβολής τους.»

Άρθρο 27

Τροποποιήσεις του ν. 4512/2018 (Α' 5) και του ν. 4509/2017 (Α' 201)

1. Οι διαδικασίες μετάταξης των υπαλλήλων των υποθηκοφυλακείων και των κτηματολογικών γραφείων που προβλέπονται στην παρ. 4 του άρθρου 20 του ν. 4512/2018, οι οποίες δεν έχουν ολοκληρωθεί μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος και εκκρεμούν στον πρώτο ή τον δεύτερο βαθμό, καταλαμβάνονται από τις διατάξεις της παραγράφου αυτής.

2. α. Στην παρ. 2Α του άρθρου 182 του ν. 4512/2018 η φράση «της αμέσως προηγούμενης παραγράφου 1Α» αντικαθίσταται από τη φράση «της αμέσως προηγούμενης παραγράφου 1».

β. Στο τρίτο εδάφιο της παρ. 4Α του άρθρου 182 του ν. 4512/2018 προστίθεται στο τέλος φράση ως εξής: «, καθώς και η βεβαιότητα παραλαβής».

γ. Στην παρ. 7 του άρθρου 182 του ν. 4512/2018 η φράση «της παραγράφου 3» αντικαθίσταται από τη φράση «της παραγράφου 4».

δ. Στο δεύτερο εδάφιο του άρθρου 185 του ν. 4512/2018 η φράση «έξι (6) μήνες» αντικαθίσταται από τη φράση «τρεις (3) μήνες».

3. Από την υποπερίπτωση ββ' της περίπτωσης α' της παραγράφου 3 του άρθρου 35 του ν. 4509/2017 διαγράφεται η φράση «του συνολικού αριθμού οργανικών θέσεων του Κλάδου αυτών οριζόμενου σε έξι (6)».

Άρθρο 28

Διατάξεις που αφορούν τα συναινετικά διαζύγια

1. Στο Παράρτημα ΙΙ με τίτλο «ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΜΟΙΒΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ ΓΙΑ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΕ ΣΥΜΒΟΛΑΙΑ» του Κώδικα Δικηγόρων (ν. 4194/2013, Α' 208) προστίθεται η φράση:

«ΓΙΑ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΕ ΠΡΑΞΗ ΒΕΒΑΙΩΣΗΣ ΛΥΣΗΣ ΓΑΜΟΥ ΕΝΩΠΙΟΝ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΥ 321 ευρώ».

2. Στην περίπτωση δ' του άρθρου 2 της υπ' αριθμ. 111376/11.1.2012 κ.υ.α. των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

«Καθορισμός δικαιωμάτων συμβολαιογράφων» (Β' 13), προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Για την πράξη με την οποία βεβαιώνεται η λύση του γάμου και επικυρώνονται οι συμφωνίες των συζύγων οφείλονται πάγια δικαιώματα και δεν καταβάλλεται τέλος χαρτοσήμου.»

Άρθρο 29

Διατάξεις που αφορούν το Ελεγκτικό Συνέδριο

1. Στην παρ. 7 του άρθρου 35 του ν. 4129/2013, μετά τη φράση «κατά τα οριζόμενα στην παρ. 1 του άρθρου 5 του ν. 3986/2011,» προστίθεται η φράση «ανεξάρτητα από το αν πρόκειται για αρχική σύμβαση ή για τροποποίηση υφιστάμενης σύμβασης και ανεξάρτητα από το αν η τροποποιούμενη σύμβαση είχε υπαχθεί στον προσυμβατικό έλεγχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου.»

2. Από 30.6.2018 οι οργανικές θέσεις των Παρέδρων του Ελεγκτικού Συνεδρίου αυξάνονται κατά τρεις (3), οριζόμενου του συνολικού αριθμού αυτών σε σαράντα επτά (47). Από την ίδια ανωτέρω ημερομηνία, οι οργανικές θέσεις των Συμβούλων του Ελεγκτικού Συνεδρίου αυξάνονται κατά τρεις (3), οριζόμενου του συνολικού αριθμού αυτών σε τριάντα τρεις (33).

3. Στην παρ. 2 του άρθρου 19 του ν. 4440/2016 (Α' 224) προστίθεται από την έναρξη ισχύος του, εδάφιο β' ως εξής:

«Ομοίως, διατηρούνται σε ισχύ οι διατάξεις της παρ. 13 του άρθρου 12 του ν. 2539/1997 και του άρθρου 40 του ν. 3772/2009, που ισχύουν για το Ελεγκτικό Συνέδριο.»

Άρθρο 30

Επιδότηση φοίτησης στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο υπαλλήλων των Καταστημάτων Κράτησης και άλλες ρυθμίσεις σωφρονιστικού δικαίου

1. Το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων μπορεί να χρηματοδοτεί τη φοίτηση, για απόκτηση πρώτου πτυχίου, μέχρι είκοσι (20) υπαλλήλων δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης (ΔΕ) καταστημάτων κράτησης, ετησίως, σε προπτυχιακό πρόγραμμα σπουδών του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου (Ε.Α.Π.), με γνωστικό αντικείμενο την οργάνωση και λειτουργία της δημόσιας διοίκησης. Το εν λόγω προπτυχιακό πρόγραμμα σπουδών καταρτίζεται και υλοποιείται κατ' ανάλογη εφαρμογή των ειδικότερα προβλεπόμενων στο άρθρο 42 του ν. 4369/2016 (Α' 33).

Η χρηματοδότηση για το εν λόγω Πρόγραμμα του Ε.Α.Π. ανέρχεται σε ποσό ίσο με το πενήντα τοις εκατό (50%) των προβλεπόμενων διδάκτρων συμμετοχής των υπαλλήλων για τις θεματικές ενότητες που απαιτούνται κατ' έτος για την απόκτηση πτυχίου σε τέσσερα (4) έτη. Η χρηματοδότηση προβλέπεται για την παρακολούθηση κάθε θεματικής ενότητας, μία φορά. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, καθορίζεται, ετησίως, ο συνολικός αριθμός των υπαλλήλων καταστημάτων κράτησης που, με την ιδιότητά τους αυτή, συμμετέχουν στο Πρόγραμμα, ο τρόπος επιλογής τους, το ύψος της χρηματοδότησης και κάθε άλλη λεπτομέρεια.

Οι ως άνω επιλεγέντες υπάλληλοι υποχρεούνται να επιλέξουν και παρακολουθήσουν την κατεύθυνση ή θεματική ενότητα του Προγράμματος με θέματα Αντεγκληματικής – Σωφρονιστικής πολιτικής ή διοίκησης.

2. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 7 του π.δ. 62/2014 (Α΄ 105), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 60 του ν. 4443/2016 (Α΄ 232), αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ο θεσμός της ηλεκτρονικής επιτήρησης θα εφαρμοσθεί πιλοτικά για χρονικό διάστημα σαράντα οκτώ (48) μηνών και θα αφορά:».

3. Η περίπτωση 2 της παρ. 1 του άρθρου 55 του Σωφρονιστικού Κώδικα (ν. 2776/1999, Α΄ 291) αντικαθίσταται ως εξής:

«2) Δεν εκκρεμεί κατά του καταδικού ποινική διαδικασία για αξιόποινη πράξη σε βαθμό κακουργήματος ή διαδικασία εκτέλεσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης ή έκδοσης σε τρίτη χώρα.»

4. Στην παρ. 1 του άρθρου 19 του ν. 4440/2016 (Α΄ 224) προστίθεται περίπτωση κε΄ ως εξής:

«κε) σε υπηρεσίες του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, σύμφωνα με το άρθρο 8 του ν. 692/1977 (Α΄ 260) και το άρθρο 6 παρ. 6 του ν. 4285/2014 (Α΄ 191), όπως ισχύουν.»

Άρθρο 31 **Έναρξη ισχύος**

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Σύμβασης που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 75 αυτής.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ

προβλεπόμενο στο άρθρο 4 της απόφασης-πλαίσιου 2005/214/ΔΕΥ του Συμβουλίου σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης επί των χρηματικών ποινών

α) * Κράτος έκδοσης:

*Κράτος εκτέλεσης:

β) Αρχή που εξέδωσε την απόφαση επιβολής της χρηματικής ποινής:

Επίσημη ονομασία:

Διεύθυνση:

Στοιχεία της δικογραφίας (...):

Αριθ. τηλ. (κωδικός χώρας / κωδικός πόλης – περιοχής)

Αριθ. φαξ: (κωδικός χώρας) (κωδικός πόλης / περιοχής)

Ηλεκτρονική διεύθυνση (εάν υπάρχει)

Γλώσσες στις οποίες είναι δυνατή η επικοινωνία με την εκδούσα αρχή

Στοιχεία προσώπων αρμοδίων για την παροχή πρόσθετων πληροφοριών όσον αφορά την εκτέλεση της απόφασης, ή, αναλόγως, τη μεταβίβαση στο κράτος έκδοσης των ποσών που προήλθαν από την εκτέλεση (όνομα, αξίωμα/βαθμός, αριθμός τηλεφώνου, αριθμός φαξ και, εάν υπάρχει, ηλεκτρονική διεύθυνση)

γ) Αρχή αρμόδια για την εκτέλεση της απόφασης επιβολής της χρηματικής ποινής στο κράτος που την εξέδωσε [εάν η αρχή αυτή είναι διαφορετική από την αρχή του στοιχείου β)]:

Επίσημη ονομασία:

Διεύθυνση:

Αριθ. τηλ. (κωδικός χώρας / κωδικός πόλης – περιοχής)

Αριθ. φαξ: (κωδικός χώρας) (κωδικός πόλης / περιοχής)

Ηλεκτρονική διεύθυνση (εάν υπάρχει)

Γλώσσες στις οποίες είναι δυνατή η επικοινωνία με την αρχή την αρμόδια για την εκτέλεση

Στοιχεία προσώπων αρμοδίων για την παροχή πρόσθετων πληροφοριών όσον αφορά την εκτέλεση της απόφασης, ή, αναλόγως, τη μεταβίβαση στο κράτος έκδοσης των ποσών που προήλθαν από την εκτέλεση (όνομα, αξίωμα/βαθμός, αριθμός τηλεφώνου, αριθμός φαξ και, εάν υπάρχει, ηλεκτρονική διεύθυνση):

δ) Σε περίπτωση όπου μια κεντρική αρχή έχει ορισθεί υπεύθυνη για τη διαβίβαση και τη διοικητική παραλαβή των αποφάσεων επιβολής χρηματικών ποινών (ισχύει μόνο όταν το κράτος έκδοσης είναι η Ιρλανδία ή το Ηνωμένο Βασίλειο):

Ονομασία της κεντρικής αρχής:

Αρμόδιος υπάλληλος, εάν υπάρχει (τίτλος /βαθμός και όνομα):

Διεύθυνση:

Στοιχεία της δικογραφίας

Αριθ. τηλ.: (κωδικός χώρας) (κωδικός πόλης / περιοχής)

Αριθ. φαξ: (κωδικός χώρας) (κωδικός πόλης / περιοχής)

Ηλεκτρονική διεύθυνση (εάν υπάρχει):

ε) Αρχή ή αρχές στις οποίες μπορεί να απευθυνθεί κανείς [στην περίπτωση που έχει συμπληρωθεί το στοιχείο γ) ή/και δ)]:

☐ Αρχή που αναφέρεται στο στοιχείο β)

Είναι αρμόδια για ζητήματα:

☐ Αρχή που αναφέρεται στο στοιχείο γ)

Είναι αρμόδια για ζητήματα:

☐ Αρχή που αναφέρεται στο στοιχείο δ)

Είναι αρμόδια για ζητήματα:

στ) Πληροφορίες σχετικά με 1. τα φυσικά ή 2. τα νομικά πρόσωπα στα οποία έχει επιβληθεί χρηματική ποινή:

1. Φυσικά πρόσωπα

Επώνυμο:

Όνομα (ονόματα):

Γένος (εάν υπάρχει):

Ψευδώνυμο (εάν υπάρχουν):

Φύλο:

Ιθαγένεια:

Αριθμός ταυτότητας ή κοινωνικής ασφάλισης (εάν υπάρχει):

Ημερομηνία γέννησης:

Τόπος γέννησης:

Τελευταία γνωστή διεύθυνση:

Γλώσσα ή γλώσσες τις οποίες κατανοεί το πρόσωπο (εφόσον είναι γνωστό):

α) Εάν η απόφαση διαβιβάζεται στο κράτος εκτέλεσης επειδή το πρόσωπο εις βάρος του οποίου εκδόθηκε η απόφαση έχει εκεί τη συνήθη κατοικία του, προσθέστε τις ακόλουθες πληροφορίες:

Συνήθης κατοικία στο κράτος εκτέλεσης:

β) Εάν η απόφαση διαβιβάζεται στο κράτος εκτέλεσης επειδή το πρόσωπο, εις βάρος του οποίου εκδόθηκε η απόφαση, διαθέτει περιουσιακά στοιχεία στο κράτος εκτέλεσης, προσθέστε τις ακόλουθες πληροφορίες:

Περιγραφή των περιουσιακών στοιχείων του προσώπου:

Τοποθεσία των περιουσιακών στοιχείων του προσώπου:

γ) Εάν η απόφαση διαβιβάζεται στο κράτος εκτέλεσης επειδή το πρόσωπο, εις βάρος του οποίου εκδόθηκε η απόφαση, διαθέτει εισοδήματα στο κράτος εκτέλεσης, προσθέστε τις ακόλουθες πληροφορίες:

Περιγραφή της πηγής ή των πηγών εισοδήματος του προσώπου:

Τοποθεσία της πηγής ή των πηγών εισοδήματος του προσώπου:

2. Νομικά πρόσωπα

Επωνυμία:

Μορφή νομικού προσώπου:

Αριθμός καταχώρισης (εάν υπάρχει) (1):

Καταστατική έδρα (1) (εάν υπάρχει):

Διεύθυνση του νομικού προσώπου:

α) Εάν η απόφαση διαβιβάζεται στο κράτος εκτέλεσης επειδή το πρόσωπο, εις βάρος του οποίου εκδόθηκε η απόφαση, διαθέτει περιουσιακά στοιχεία στο κράτος εκτέλεσης, προσθέστε τις ακόλουθες πληροφορίες:

Περιγραφή των περιουσιακών στοιχείων του νομικού προσώπου:

Τοποθεσία των περιουσιακών στοιχείων του νομικού προσώπου:

β) Εάν η απόφαση διαβιβάζεται στο κράτος της εκτέλεσης επειδή το πρόσωπο εις βάρος του οποίου εκδόθηκε η απόφαση διαθέτει εισοδήματα στο κράτος της εκτέλεσης, προσθέστε τις ακόλουθες πληροφορίες:

Περιγραφή της πηγής ή των πηγών του εισοδήματος του νομικού προσώπου:

Τοποθεσία της πηγής ή των πηγών του εισοδήματος του νομικού προσώπου:

ζ) Απόφαση επιβολής χρηματικής ποινής:

1. Φύση της απόφασης επιβολής χρηματικής ποινής (σημειώσατε το ανάλογο τετραγωνάκι):

☐ i) Απόφαση δικαστηρίου του κράτους έκδοσης επί ποινικού αδικήματος κατά το δίκαιο του κράτους έκδοσης.

☐ ii) Απόφαση αρχής του κράτους έκδοσης, πλην δικαστηρίου, επί ποινικού αδικήματος κατά το δίκαιο του κράτους έκδοσης. Επιβεβαιώνεται ότι ο ενδιαφερόμενος είχε τη δυνατότητα να εκδικασθεί η υπόθεση από δικαστήριο το οποίο έχει δικαιοδοσία ειδικότερα σε ποινικές υποθέσεις.

☐ iii) Απόφαση αρχής του κράτους έκδοσης, πλην δικαστηρίου, για πράξεις που είναι αξιόποινες σύμφωνα με το δίκαιο αυτού του κράτους επειδή αποτελούν παραβάσεις των κανόνων δικαίου. Επιβεβαιώνεται ότι ο ενδιαφερόμενος είχε τη δυνατότητα να εκδικασθεί η υπόθεση από δικαστήριο το οποίο έχει δικαιοδοσία ειδικότερα σε ποινικές υποθέσεις.

☐ iv) Απόφαση δικαστηρίου το οποίο έχει δικαιοδοσία ειδικότερα σε ποινικές υποθέσεις σχετικά με απόφαση αναφερόμενη στο σημείο iii).

Η απόφαση εξεδόθη την (ημερομηνία)

Η απόφαση κατέστη τελεσίδικη την (ημερομηνία)

Αριθμός αναφοράς της απόφασης (εάν υπάρχει)

Η χρηματική ποινή συνιστά υποχρέωση καταβολής [σημειώσατε με x το ανάλογο τετραγωνάκι και δηλώσατε το (τα) ποσό(-ά) με ένδειξη του νομίσματος]:

☐ i) Χρηματικού ποσού επιβαλλομένου δυνάμει καταδικαστικής απόφασης επί αδικήματος

Ποσό:

☐ ii) Αποζημίωσης επιβαλλομένης με την αυτή απόφαση υπέρ των θυμάτων, όπου το θύμα δεν δύναται να παραστεί ως πολιτικώς ενάγων στη δίκη και το δικαστήριο ενεργεί στο πλαίσιο της ποινικής του δικαιοδοσίας

Ποσό:

☐ iii) Χρηματικού ποσού για τα έξοδα της δικαστικής ή διοικητικής διαδικασίας που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης

Ποσό:

iv) Ποσού σε δημόσιο ταμείο ή σε ταμείο υποστήριξης θυμάτων, το οποίο επιβάλλεται με την αυτή απόφαση

Ποσό:

Το συνολικό ποσό της χρηματικής ποινής με ένδειξη του νομίσματος:

2. Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και περιγραφή των περιστάσεων υπό τις οποίες τελέστηκε το αδίκημα ή τα αδικήματα, όπου να αναφέρεται ο χρόνος και ο τόπος:

Φύση και νομικός χαρακτηρισμός του αδικήματος (ή αδικημάτων) και εφαρμοστέα νομική διάταξη /κώδικας βάσει της οποίας εξεδόθη η απόφαση:

3. Εφόσον τα αναφερόμενα ανωτέρω στο σημείο 2 αδικήματα συνιστούν ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα αδικήματα, σημειώσατε με x τα αντίστοιχα τετραγωνάκια

☐ συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση,

☐ τρομοκρατία,

☐ εμπορία ανθρώπων,

☐ σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών και παιδική πορνογραφία,

☐ παράνομη διακίνηση ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών,

☐ παράνομη διακίνηση όπλων, πυρομαχικών και εκρηκτικών,

☐ δωροδοκία,

☐ απάτη, περιλαμβανομένης και της απάτης εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά την έννοια της σύμβασης της 26ης Ιουλίου 1995 σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

☐ νομιμοποίηση προϊόντων εγκλήματος,

☐ παραχάραξη και κιβδηλεία νομίσματος, περιλαμβανομένου του ευρώ,

☐ εγκλήματα στον κυβερνοχώρο,

☐ εγκλήματα κατά του περιβάλλοντος, περιλαμβανομένου του λαθρεμπορίου απειλούμενων ζωικών ειδών και του λαθρεμπορίου απειλούμενων φυτικών ειδών και ποικιλιών,

☐ παροχή βοήθειας για την παράνομη είσοδο και διαμονή,

☐ ανθρωποκτονία εκ προθέσεως, βαρεία σωματική βλάβη,

☐ παράνομο εμπόριο ανθρωπίνων οργάνων και ιστών,

☐ απαγωγή, παράνομη κατακράτηση και περιαγωγή σε ομηρία,

- ☒ ρατσισμός και ξενοφοβία,
- ☒ οργανωμένες ή ένοπλες ληστείες,
- ☒ παράνομη διακίνηση πολιτιστικών αγαθών, περιλαμβανομένων των αρχαιοτήτων και των έργων τέχνης,
- ☒ υπεξαιρέσεις και απάτες,
- ☒ αθέμιτη προστασία έναντι παρανόμου περιουσιακού οφέλους και εκβίαση,
- ☒ παράνομη απομίμηση και πειρατεία προϊόντων,
- ☒ πλαστογραφία δημοσίων εγγράφων και εμπορία πλαστών,
- ☒ παραχάραξη μέσων πληρωμής,
- ☒ λαθρεμπόριο ορμονικών ουσιών και άλλων αυξητικών παραγόντων,
- ☒ λαθρεμπόριο πυρηνικών ή ραδιενεργών ουσιών,
- ☒ εμπορία κλεμμένων οχημάτων,
- ☒ βιασμός,
- ☒ εμπρησμός,
- ☒ εγκλήματα που εμπύπτουν στην αρμοδιότητα του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου,
- ☒ αεροπειρατεία και πειρατεία,
- ☒ δολιοφθορά,
- ☒ συμπεριφορά που παραβιάζει κανονισμούς οδικής κυκλοφορίας στην οποία περιλαμβάνονται και οι παραβάσεις κανόνων που αφορούν τις ώρες οδήγησης και τις ώρες ανάπαυσης και κανόνων που αφορούν επικίνδυνα προϊόντα,
- ☒ λαθρεμπόριο,
- ☒ παραβάσεις δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας,
- ☒ απειλές και πράξεις βίας κατά προσώπων, περιλαμβανομένων των πράξεων βίας κατά τη διάρκεια αθλητικών εκδηλώσεων,
- ☒ βανδαλισμός,
- ☒ κλοπή,
- ☒ αδικήματα που ορίζονται από το κράτος έκδοσης και που εξυπηρετούν το σκοπό της εφαρμογής υποχρεώσεων εκ πράξεων οι οποίες θεσπίσθηκαν δυνάμει της ΣΕΚ ή του τίτλου VI της ΣΕΕ.

Σε αυτή την περίπτωση, να δηλωθούν επακριβώς οι διατάξεις της πράξης που θεσπίσθηκε δυνάμει της ΣΕΚ ή της ΣΕΕ τις οποίες αφορά το συγκεκριμένο αδίκημα:

4. Στο βαθμό που το αδίκημα ή τα αδικήματα που αναφέρονται στο σημείο 2 δεν καλύπτονται από το σημείο 3, να δοθεί πλήρης περιγραφή τους:

η) Χαρακτηριστικά της απόφασης για την επιβολή της χρηματικής ποινής:

1. Να επιβεβαιωθεί ότι (να σημειωθούν με x τα ανάλογα τετραγωνάκια):

☐ α) η απόφαση είναι τελεσίδικη.

☐ β) σύμφωνα με τα στοιχεία που έχει στη διάθεσή της η αρχή που εκδίδει το πιστοποιητικό, δεν έχει εκδοθεί στο κράτος εκτέλεσης απόφαση κατά του αυτού προσώπου για τις αυτές πράξεις, ούτε και έχει εκτελεσθεί τέτοια απόφαση εκδοθείσα σε άλλο κράτος πλην του κράτους έκδοσης ή του κράτους εκτέλεσης.

2. Αναφέρατε εάν για την υπόθεση ακολουθήθηκε γραπτή διαδικασία:

☐ α) Όχι.

☐ β) Ναι. Επιβεβαιώνεται ότι ο ενδιαφερόμενος ενημερώθηκε, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους έκδοσης, αυτοπροσώπως ή μέσω εκπροσώπου αρμοδίου κατά το εθνικό δίκαιο, για το δικαίωμά του να αμφισβητήσει την απόφαση και την προθεσμία για την άσκηση του ενδίκου αυτού μέσου.

3. Αναφέρετε εάν το ενδιαφερόμενο πρόσωπο εμφανίστηκε αυτοπροσώπως στη δίκη που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης:

1. ☐ Ναι, το πρόσωπο εμφανίστηκε αυτοπροσώπως στη δίκη που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης.

2. ☐ Όχι, το πρόσωπο δεν εμφανίστηκε αυτοπροσώπως στη δίκη που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης.

3. Εάν σημειώσατε το τετραγωνίδιο στο σημείο 2, παρακαλώ διευκρινίστε εάν:

☐ 3.1α. το πρόσωπο κλητεύθηκε αυτοπροσώπως στις ... (ημέρα/μήνας/έτος) και με την κλήτευση ενημερώθηκε σχετικά με την προγραμματισμένη ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής της δίκης που οδήγησε στην έκδοση της αποφάσεως, και είχε ενημερωθεί σχετικά με το γεγονός ότι μπορεί να εκδοθεί απόφαση σε περίπτωση που δεν εμφανιστεί στη δίκη·

Ή

☐ 3.1β. το πρόσωπο δεν κλητεύθηκε αυτοπροσώπως αλλά είχε δι' άλλων μέσων ενημερωθεί πραγματικά και επισήμως για την προγραμματισμένη ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής της δίκης που οδήγησε στην έκδοση της αποφάσεως, κατά τρόπον ώστε να αποδεικνύεται σαφώς ότι τελούσε εν γνώσει της προγραμματισμένης δίκης, και είχε

ενημερωθεί σχετικά με το γεγονός ότι μπορεί να εκδοθεί απόφαση σε περίπτωση που δεν εμφανιστεί στη δίκη·

Ή

☐ 3.2. το πρόσωπο τελούσε εν γνώσει της προγραμματισμένης δίκης, είχε δώσει δε εντολή σε δικηγόρο, τον οποίον διόρισε είτε το ενδιαφερόμενο πρόσωπο είτε το κράτος, να τον/την εκπροσωπήσει στη δίκη, και εκπροσωπήθηκε όντως από αυτόν τον δικηγόρο στη δίκη·

Ή

☐ 3.3. του επεδόθη η απόφαση στις ... (ημέρα/μήνας/έτος) και ενημερώθηκε ρητά για το δικαίωμά του να δικαστεί εκ νέου ή να ασκήσει ένδικο μέσο, όπου το πρόσωπο δικαιούται να παρίσταται, η δε ουσία της υπόθεσης περιλαμβανομένων και νέων αποδεικτικών στοιχείων, θα επανεξεταστεί, και η δίκη μπορεί να οδηγήσει σε ανατροπή της αρχικής απόφασης, και

☐ έχει δηλώσει ρητώς ότι δεν αμφισβητεί την απόφαση αυτή·

Ή

☐ δεν έχει ζητήσει να δικαστεί εκ νέου ή να ασκήσει ένδικο μέσο εντός της ισχύουσας προθεσμίας·

Ή

☐ 3.4. το πρόσωπο, αφού ενημερώθηκε ρητώς για τη διαδικασία και τη δυνατότητα να παρίσταται αυτοπροσώπως σε δίκη, παραιτείται ρητώς του δικαιώματος ακρόασης και δήλωσε ρητώς ότι δεν αμφισβητεί την υπόθεση.

4. Παρακαλώ αναφέρατε πληροφορίες για τον τρόπο με τον οποίο έχει εκπληρωθεί ο σχετικός όρος, εάν σημειώσατε το τετραγωνίδιο στο σημείο 3.1β, 3.2, 3.3 ή 3.4 ανωτέρω:

... ...»

4. Μερική καταβολή του ποσού της ποινής

Αν μέρος του ποσού της ποινής έχει ήδη καταβληθεί στο κράτος έκδοσης ή σε άλλο κράτος, εφόσον αυτό είναι γνωστό στην αρχή που εξέδωσε το πιστοποιητικό, αναφέρατε το ύψος του ποσού που έχει καταβληθεί:

θ) Εναλλακτικές ποινές, περιλαμβανομένης ποινής στερητικής της ελευθερίας

1. Αναφέρατε εάν η νομοθεσία του κράτους έκδοσης παρέχει τη δυνατότητα να επιβληθούν από το κράτος εκτέλεσης εναλλακτικές ποινές σε περίπτωση που δεν είναι δυνατή η πλήρης ή μερική εφαρμογή της απόφασης για την επιβολή χρηματικής ποινής:

☐ ναι

☐ όχι

2. Εάν ναι, αναφέρατε ποιες ποινές μπορούν να επιβληθούν (φύση και μέγιστο όριο των ποινών):

☐ Κράτηση. Μέγιστη διάρκεια:

☐ Υπηρεσία υπέρ της κοινότητας (ή ανάλογη υπηρεσία). Μέγιστη διάρκεια:

☐ Άλλες ποινές. Περιγραφή:

ι) Άλλες περιστάσεις που σχετίζονται με την υπόθεση (προαιρετικές πληροφορίες):

ια) Το κείμενο της απόφασης που επιβάλλει τη χρηματική ποινή επισυνάπτεται στο πιστοποιητικό.

Υπογραφή της αρχής που εξέδωσε το πιστοποιητικό ή/και του εκπροσώπου της που βεβαιώνει την ακρίβεια του περιεχομένου του πιστοποιητικού:

Ονομασία/Όνομα:

Αξίωμα (τίτλος/βαθμός):

Ημερομηνία:

Επίσημη σφραγίδα (εάν υπάρχει)

- (1) Εάν η απόφαση διαβιβάζεται στο κράτος εκτέλεσης επειδή το νομικό πρόσωπο εις βάρος του οποίου εκδόθηκε η απόφαση έχει την καταστατική του έδρα σε αυτό το κράτος, πρέπει να συμπληρώνονται ο αριθμός καταχώρισης και η καταστατική έδρα.

Αθήνα, 5 Μαρτίου 2018

Αριθμ. 58/1/2018

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΨΗΦΙΑΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
Π. Σκουρλέτης	Ν. Παππάς
ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ	ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
Π. Καμμένος	Κ. Γαβρόγλου
ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
Ευτ. Αχτσιόγλου	Ν. Κοτζιάς
ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ	ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Στ. Κοντονής	Ευκλ. Τσακαλώτος
ΥΓΕΙΑΣ	ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ
Α. Ξανθός	Όλ. Γεροβασίλη
ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ	Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Δ. Βίτσας	Ν. Τόσκας
Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	
Γ. Χουλιάρáκης	

ΕΚΘΕΣΗ

Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους
(άρθρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων «I) Κύρωση της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Πρόληψη και την Καταπολέμηση της Βίας κατά των γυναικών και της Ενδοοικογενειακής Βίας και προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας, II) Ενσωμάτωση της 2005/214/ΔΕΥ απόφασης-πλαίσιο, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης επί χρηματικών ποινών και III) Άλλες διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων»

Α. Με το υπόψη σχέδιο νόμου, προβλέπονται τα ακόλουθα:

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

1. Κυρώνεται και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Πρόληψη και την Καταπολέμηση της Βίας κατά των γυναικών και της Ενδοοικογενειακής Βίας, που υιοθετήθηκε από το Συμβούλιο Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης στις 7 Απριλίου 2011 και υπογράφηκε στις 11 Μαΐου 2011 κατά την 121η συνεδρίαση του Συμβουλίου, στην Κωνσταντινούπολη.

Η κυρούμενη Σύμβαση αποσκοπεί, κατά βάση, μεταξύ άλλων, στη λήψη από τα Μέρη των αναγκαίων μέτρων (νομοθετικών και άλλων), για την προστασία των γυναικών και την εξάλειψη της βίας και της ενδοοικογενειακής βίας, καθώς και όλων των μορφών διακρίσεων κατά των γυναικών, την παροχή υποστήριξης και συνδρομής στους αρμόδιους φορείς κ.λπ., κατά τα ειδικότερα οριζόμενα. (άρθρο 1)

2. Τροποποιούνται – συμπληρώνονται οι διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας, με σκοπό την προσαρμογή τους στα προβλεπόμενα στην κυρούμενη Σύμβαση. Συγκεκριμένα:

α. Τροποποιούνται επιμέρους διατάξεις του Ποινικού Κώδικα (π.δ. 283/1985) και προβλέπονται, μεταξύ άλλων, τα εξής:

- Κατά την εκτίμηση της προσωπικότητας του εγκληματία, για την επιμέτρηση της ποινής, τα έθιμα και οι παραδόσεις που ακολουθεί ο δράστης, καθώς και η θρησκεία του δεν συνιστούν στοιχεία ικανά να μειώσουν την ποινή.

- Θεσπίζονται ποινές φυλάκισης, για όποιον προκαλεί ή παροτρύνει γυναίκα να υποβληθεί σε ακρωτηριασμό γεννητικών οργάνων, καθώς και για όποιον εξαναγκάζει πρόσωπο σε αναγκαστικό γάμο, στο πλαίσιο τέλεσης του αδικήματος της εμπορίας ανθρώπων ή επίμονα καταδιώκει και παρακολουθεί πρόσωπο μέσω τηλεπικοινωνιών ή ηλεκτρονικών μέσων ή με διαρκείς επισκέψεις στο περιβάλλον αυτού κ.λπ..

- Καταργείται η διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 339 (αποπλάνηση παιδιών), σύμφωνα με την οποία δεν ασκείται ποινική δίωξη ή κηρύσσεται απαράδεκτη αν τελέσθηκε γάμος μεταξύ του υπαίτιου και του παθόντος.

β. Προσαρμόζονται οι διατάξεις του ν. 3500/2006, για την αντιμετώπιση της ενδοοικογενειακής βίας, προς την ισχύουσα νομοθεσία για το σύμφωνο συμβίωσης και ρυθμίζονται επιμέρους ζητήματα (εφαρμογή ποινικής διαμεσολάβησης, επιβολή περιοριστικών όρων, παραγραφή εγκλημάτων κ.λπ.).

Περαιτέρω, προβλέπεται ποινή φυλάκισης για όποιον δεν εφαρμόζει τους επιβαλλόμενους περιοριστικούς όρους σε περιπτώσεις διάπραξης εγκλημάτων ενδοοικογενειακής βίας.

γ. Συμπληρώνεται το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο (ν. 3811/2009), για την αποζημίωση των θυμάτων συγκεκριμένων εγκληματικών πράξεων, μέσω της αρμόδιας Αρχής και συγκεκριμένα προβλέπονται τα εξής:

- Η αποζημίωση καλύπτει και την εξειδικευμένη ψυχική και ψυχολογική υποστήριξη του θύματος, όταν δεν υφίσταται δημόσια δομή ψυχικής -ψυχολογικής στήριξης στον τόπο κατοικίας ή διαμονής του θύματος, καθώς και τις δαπάνες αλλαγής περιβάλλοντος και κατοικίας, ιδίως τις δαπάνες μετακόμισης και αγοράς απαραίτητων καταναλωτικών αγαθών για την μετεγκατάσταση του θύματος σε ασφαλές περιβάλλον. Το ύψος των ποσών της αποζημίωσης για τις προαναφερόμενες αιτίες καθορίζεται με κοινή υπουργική απόφαση.

- Τίθενται προθεσμίες για τον προσδιορισμό εξέτασης των υποθέσεων από την Ελληνική Αρχή Αποζημίωσης και για την έκδοση απόφασης επί αυτών.

δ. Τροποποιούνται οι διατάξεις του άρθρου 18 του ν. 2168/1993 και ορίζεται ότι, δεν χορηγούνται οι προβλεπόμενες άδειες σε όσους έχει ασκηθεί ποινική δίωξη ή έχουν καταδικασθεί για πράξεις που προβλέπονται στο ν. 3500/2006 (για την αντιμετώπιση της ενδοοικογενειακής βίας), κατά τα ειδικότερα οριζόμενα.

ε. Επέρχονται σχετικές τροποποιήσεις στην κείμενη νομοθεσία όσον αφορά στη χορήγηση ασύλου (απαγόρευση επιστροφής αλλοδαπού θύματος ενδοοικογενειακής βίας / ν. 3907/2011) και στον Κώδικα Μετανάστευσης και Κοινωνικής Ένταξης (ισχύς άδειας διαμονής πολιτών τρίτων χωρών θυμάτων των μνημονευόμενων εγκληματικών πράξεων / ν. 4251/2014).

στ. Επανακαθορίζονται οι αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Σχεδιασμού, Δημιουργίας Προτύπων και Παρακολούθησης Πολιτικών Ισότητας των Φύλων του Υπουργείου Εσωτερικών (άρθρο 24 του π.δ. 141/2017), η οποία είναι υπεύθυνη για τον συντονισμό, την υλοποίηση, την παρακολούθηση και την αξιολόγηση των πολιτικών και μέτρων πρόληψης και καταπολέμησης όλων των μορφών βίας που καλύπτονται από την κυρούμενη Σύμβαση.

(άρθρα 2 – 4)

3. Διατυπώνονται επιφυλάξεις της Ελληνικής Πολιτείας, όσον αφορά στη μη εφαρμογή συγκεκριμένων διατάξεων της κυρούμενης Σύμβασης.

(άρθρο 5)

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Ενσωματώνεται στην ελληνική έννομη τάξη η 2005/214/ΔΕΥ απόφαση – πλαίσιο, σχετικά με την εφαρ-

μογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης επί χρηματικών ποινών και συγκεκριμένα:

1.α. Δίδονται οι έννοιες των όρων που αναφέρονται στις προτεινόμενες διατάξεις και καθορίζεται το πεδίο εφαρμογής αυτών, χωρίς έλεγχο του διττού αξιοποίνου για τις μνημονευόμενες αξιόποινες πράξεις.

β. Ορίζεται το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ως κεντρική αρχή που επικουρεί τις προβλεπόμενες αρμόδιες δικαστικές αρχές στην αναγνώριση και εκτέλεση της απόφασης, κατά την οριζόμενη έννοια (η αμετάκλητη απόφαση επιβολής χρηματικής ποινής).

γ. Προσδιορίζεται η σχετική διαδικασία διαβίβασης της απόφασης στην αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης αυτής.

δ. Καθορίζεται το περιεχόμενο και ο τύπος του σχετικού πιστοποιητικού που πρέπει να συνοδεύει την απόφαση.

(άρθρα 6 – 11)

2.α. Ορίζεται ότι, η αρχή εκτέλεσης της απόφασης λαμβάνει, χωρίς υπαίτια καθυστέρηση, όλα τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση αυτής και μνημονεύονται οι λόγοι μη αναγνώρισης ή μη εκτέλεσης της απόφασης, ενώ προβλέπεται η δυνατότητα διαβούλευσης μεταξύ των αρμοδίων αρχών.

β. Η αρχή εκτέλεσης μπορεί να αποφασίσει τη μείωση του ποσού της ποινής που επιβλήθηκε, μέχρι το μέγιστο όριο που προβλέπεται από το ελληνικό δίκαιο για το ίδιο αδίκημα, όταν οι πράξεις εμπίπτουν στη δικαιοδοσία των ελληνικών δικαστηρίων.

Η εν λόγω αρχή μετατρέπει το ποσό της ποινής σε ευρώ, με βάση την ισχύουσα ισοτιμία κατά το χρόνο επιβολής της ποινής.

γ. Καθορίζεται η διαδικασία εκτέλεσης της απόφασης ή μετατροπής της χρηματικής ποινής σε στερητική της ελευθερίας ποινή, κατά τα οριζόμενα στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Το ύψος της στερητικής της ελευθερίας ποινής δεν μπορεί να υπερβαίνει το μέγιστο όριο που ενδεχομένως δηλώνεται στο πιστοποιητικό.

Παρέχεται η δυνατότητα διαβούλευσης μεταξύ των αρμοδίων αρχών σε περίπτωση καταβολής από τον καταδικασθέντα του ποσού της ποινής.

δ. Προβλέπονται οι περιπτώσεις διακοπής εκτέλεσης της απόφασης.

(άρθρα 12 – 16)

3.α. Παρέχεται η δυνατότητα χορήγησης χάριτος και μετριασμού της ποινής από το κράτος έκδοσης και το κράτος εκτέλεσης.

β. Ορίζεται ρητά ότι, τα ποσά που προέρχονται από την εκτέλεση των αποφάσεων περιέρχονται στο Ελληνικό Δημόσιο, εκτός εάν υπάρχει διαφορετική συμφωνία ανάμεσα στο κράτος έκδοσης και την Ελλάδα, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα.

γ. Εισάγεται η υποχρέωση ενημέρωσης της αρμόδιας αρχής του κράτους έκδοσης από την αρχή εκτέλεσης σχετικά με τα οριζόμενα θέματα (διαβίβαση της απόφασης, ολική ή μερική μη εκτέλεση της απόφασης, κ.λπ.).

δ. Προσδιορίζονται οι συνέπειες διαβίβασης της απόφασης και μεταξύ άλλων, προβλέπεται ότι, η αρχή διαβίβασης ενημερώνει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση την αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης, στην περίπτωση που λάβει χρηματικό ποσό, το οποίο κατέβαλε αυτοβού-

λως ο καταδικασθείς σε σχέση με την απόφαση.

ε. Ορίζεται ρητά ότι, οι δαπάνες που προκαλούνται επί ελληνικού εδάφους από την εκτέλεση απόφασης στην Ελλάδα, βαρύνουν το Ελληνικό Δημόσιο.

στ. Διατηρούνται σε ισχύ διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες ή διακανονισμοί μεταξύ Ελλάδας και κρατών μελών που συμβάλλουν στην απλούστευση ή την περαιτέρω διευκόλυνση των προτεινομένων ρυθμίσεων.

(άρθρο 17 – 23)

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

Ρυθμίζονται λοιπά θέματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Ειδικότερα:

1. Τροποποιούνται οι διατάξεις του ν. 3663/2008 σχετικά με την Ευρωπαϊκή Μονάδα Δικαστικής Συνεργασίας (EUROJUST) και συγκεκριμένα, μεταξύ άλλων:

α. Θεσπίζεται στην EUROJUST και θέση βοηθού του Εθνικού Μέλους, πλέον του αναπληρωτή αυτού που ήδη υφίσταται, οι οποίοι εφεξής είναι εισαγγελικοί λειτουργοί (αντί δικαστικοί που ισχύει).

- Προβλέπεται ότι, όλες οι ανωτέρω θέσεις καλύπτονται με απόσπαση στην έδρα της EUROJUST και είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης. (Κατά τα ισχύοντα, ο αναπληρωτής του Εθνικού Μέλους ασκεί τα καθήκοντα αυτού σε εθνικό έδαφος).

β. Επανακαθορίζονται οι αρμοδιότητες της EUROJUST, ως συλλογικού οργάνου και οι αρμοδιότητες του Εθνικού Μέλους (συμμετοχή σε κοινές ομάδες ερευνών).

γ. Ρυθμίζονται εκ νέου θέματα σχετικά με την ανταπόκριση των ημεδαπών αρχών σε αιτήματα αρμοδιότητας του Εθνικού Μέλους ή της EUROJUST, τη διαδικασία ανάκλησης του μέλους του Κοινού Εποπτικού Οργάνου, του Εθνικού Μέλους, του αναπληρωτή αυτού και του βοηθού του, τη συγκρότηση κοινών ομάδων εργασίας κ.λπ..

- Προβλέπεται η καταβολή στον αναπληρωτή και το βοηθό του Εθνικού Μέλους, πέραν των αποδοχών της οργανικής τους θέσης, και του επιδόματος υπηρεσίας αλλοδαπής και των σχετικών εξόδων μετακίνησης (μετάβασης, εγκατάστασης και επιστροφής), σύμφωνα με τις διατάξεις ν. 4336/2015.

(άρθρο 24)

2.α. Καθορίζονται θέματα της ποινικής δικαιοσύνης σχετικά με την άσκηση αναίρεσης βουλεύματος από τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, την άρση απορρήτου για λόγους εθνικής ασφάλειας, την περάτωση κατ' εξαίρεση της κύριας ανάκρισης και την εισαγωγή στο ακροατήριο υποθέσεων κακουργημάτων αναφορικά με τη διοργάνωση, διεξαγωγή και συμμετοχή σε παίγνια, κ.λπ..

β. Εξαιρούνται από την κείμενη σχετική νομοθεσία (ν. 4440/2016 – Εθνικό Σύστημα Κινητικότητας) και οι αποσπάσεις ή μετατάξεις προσωπικού στο Γραφείο Ειδικών Εμπειρογνομόνων του Εισαγγελέα Εγκλημάτων Διαφθοράς.

(άρθρο 25)

3. Παρέχεται το δικαίωμα παράτασης, για μια επιπλέον τριετία τουλάχιστον, της απόσπασης, στην Εθνική Σχολή Δικαστών, τριών (3) υπαλλήλων της Μονάδας Διαχείρισης του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης Α.Ε. (ΜΟΔ Α.Ε.), κατηγορίας ΠΕ Οικονομολόγων με αντικείμενο τον σχε-

διασμό, προγραμματισμό, υλοποίηση και διαχείριση προγραμμάτων χρηματοδοτούμενων από την Ε.Ε.

(άρθρο 26)

4.α. Εισάγονται μεταβατικής ισχύος διατάξεις σχετικά με τις μετατάξεις των υπαλλήλων των υποθηκοφυλακείων και των κτηματολογικών γραφείων, στους μνημονευόμενους κλάδους (δικαστικών υπαλλήλων και υπαλλήλων Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων), οι οποίες δεν έχουν ολοκληρωθεί έως τη δημοσίευση του υπό ψήφιση νόμου και υπάγονται στη διαδικασία που προβλέπεται με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 20 του ν. 4512/2018.

β. Επέρχονται νομοτεχνικής φύσεως βελτιώσεις επί των διατάξεων του ν.4512/2018 και του ν.4509/2017.

(άρθρο 27)

5. Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τον καθορισμό των αμοιβών των δικηγόρων και των συμβολαιογράφων στις περιπτώσεις συναινετικών διαζυγίων και συγκεκριμένα: i) προβλέπονται αμοιβή δικηγόρου για παράσταση σε πράξη βεβαίωσης λύσης γάμου ενώπιον συμβολαιογράφου, ύψους 321 ευρώ και ii) οφείλονται πάγια δικαιώματα συμβολαιογράφου χωρίς την καταβολή τέλους χαρτοσήμου, για την πράξη με την οποία βεβαιώνεται η λύση του γάμου και επικυρώνονται οι συμφωνίες των συζύγων.

(άρθρο 28)

6. Επανακαθορίζονται θέματα σχετικά με το Ελεγκτικό Συνέδριο και ειδικότερα:

α. Ορίζεται ότι, οι συμβάσεις αξιοποίησης των περιουσιακών στοιχείων του Ταμείου Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου (ΤΑΙΠΕΔ) και των εταιρειών, των οποίων το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου άμεσα ή έμμεσα στο εν λόγω Ταμείο, περιλαμβάνονται στο ρυθμιστικό πεδίο για τον προσυμβατικό έλεγχο των δημοσίων συμβάσεων, ανεξάρτητα από το εάν πρόκειται για αρχική ή τροποποιητική υφιστάμενης σύμβασης και ανεξάρτητα από το εάν η τροποποίηση έχει υπαχθεί στον προσυμβατικό έλεγχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

β. Αυξάνονται, από 30.6.2018, συνολικά κατά έξι (6), οι οργανικές θέσεις δικαστικών λειτουργών στο Ελεγκτικό Συνέδριο (3 θέσεις Συμβούλων και 3 θέσεις Παρέδρων).

γ. Διατηρούνται σε ισχύ οι διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας, σχετικά με την πλήρωση κενών θέσεων δικαστικών υπαλλήλων του Ελεγκτικού Συνεδρίου με μετάταξη (άρθρο 12 παρ. 13 του ν. 2539/1997), καθώς και με απόσπαση (άρθρο 40 του ν. 3772/2009), για έκτακτες υπηρεσιακές ανάγκες.

(άρθρο 29)

7.α. Θεσπίζεται η δυνατότητα ετήσιας χρηματοδότησης, από το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, της φοίτησης έως είκοσι (20) υπαλλήλων καταστημάτων κράτησης κατηγορίας ΔΕ σε προπτυχιακό πρόγραμμα σπουδών του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου (ΕΑΠ), κατά τα ειδικότερα οριζόμενα.

- Η ανωτέρω χρηματοδότηση, η οποία προβλέπεται άπαξ για την παρακολούθηση κάθε θεματικής ενότητας, ανέρχεται σε ποσό ίσο με το 50% των προβλεπομένων διδάκτρων συμμετοχής των προαναφερόμενων υπαλλήλων στις απαιτούμενες θεματικές ενότητες για τετραετή φοίτηση.

- Με υπουργική απόφαση, καθορίζεται ετησίως ο συνο-

λικός αριθμός των εν λόγω υπαλλήλων, το ύψος της χρηματοδότησης και λοιπά θέματα υλοποίησης της ανωτέρω ρύθμισης.

β. Παρατείνεται, κατά ένα ακόμη έτος (από 36 σε 48 μήνες), η πιλοτική εφαρμογή του προγράμματος της ηλεκτρονικής επιτήρησης κρατουμένων και υποδίκων.

γ. Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τις προϋποθέσεις χορήγησης τακτικών αδειών σε καταδίκους.

δ. Εξαιρούνται από την κείμενη σχετική νομοθεσία (ν. 4440/2016 – Εθνικό Σύστημα Κινητικότητας) και οι αποσπάσεις ή μετατάξεις προσωπικού σε Υπηρεσίες του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. (άρθρο 30)

Β. Από τις προτεινόμενες διατάξεις, προκαλούνται τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

Ι. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού

1. Ετήσια δαπάνη, από την καταβολή επιδόματος αλλοδαπής και τη χορήγηση εξόδων μετακίνησης στους εισαγγελικούς λειτουργούς που ορίζονται ως Αναπληρωτής και Βοηθός του Εθνικού Μέλους της EUROJUST, λόγω της πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης αυτών στην έδρα αυτής, όπου αποσπώνται. (άρθρο 24 παρ.1 και 8) Η εν λόγω δαπάνη, η οποία εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα και από την έκδοση σχετικής κοινής υπουργικής απόφασης, όσον αφορά στο ύψος του επιδόματος υπηρεσίας αλλοδαπής, σύμφωνα με το επισπεύδον Υπουργείο, υπολογίζεται στο ποσό των 135 χιλιάδων ευρώ, περίπου.

2. Ετήσια δαπάνη, ύψους 260 χιλιάδων ευρώ περίπου, από τη σύσταση έξι (6) συνολικά οργανικών θέσεων δικαστικών λειτουργών στο Ελεγκτικό Συνέδριο (3 θέσεις Συμβούλων και 3 θέσεις Παρέδρων) και την ως εκ τούτου καταβολή μισθολογικής διαφοράς και αποδοχών στους δικαστικούς λειτουργούς που θα καταλάβουν τις συνιστώμενες θέσεις με προαγωγή και διορισμό, αντίστοιχα. (άρθρο 29 παρ.2)

3. Δαπάνη από: α) την αντιμετώπιση του κόστους της εν γένει υλοποίησης της κυρούμενης Σύμβασης (λήψη αναγκαίων μέτρων, διάθεση οικονομικών και ανθρωπίνων πόρων, καθορισμός υπεύθυνων κρατικών και άλλων φορέων, συμμετοχή εκπροσώπων της χώρας μας στις εργασίες του Μηχανισμού Παρακολούθησης / GREVIO και παροχή προνομίων στα μέλη αυτού, έξοδα διαιτησίας κ.λπ.), κατά το μέρος που οι επιμέρους δράσεις δεν καλύπτονται ήδη από το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο,

β) τη διεύρυνση των κατηγοριών δαπανών (ψυχολογική υποστήριξη, έξοδα μετεγκατάστασης κ.λπ.), που καλύπτονται από την προβλεπόμενη στο ν. 3811/2009 αποζημίωση θυμάτων συγκεκριμένων εγκληματικών πράξεων, η οποία καταβάλλεται από την αρμόδια Ελληνική Αρχή Αποζημίωσης. (άρθρο 4)

Το ύψος της δαπάνης αυτής εξαρτάται από πραγματικά περιστατικά και από την έκδοση κοινής υπουργικής απόφασης, κατά περίπτωση.

4. Ενδεχόμενη δαπάνη, από τη δυνατότητα χρηματοδότησης από το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, για την υλοποίηση προπτυχιακού προγράμματος σπουδών στο ΕΑΠ, στο οποίο

συμμετέχουν μέχρι είκοσι (20) υπάλληλοι των καταστημάτων κράτησης. (άρθρο 30 παρ.1) Η εν λόγω δαπάνη, που εξαρτάται από την έκδοση υπουργικής απόφασης, με την οποία θα καθοριστεί το ύψος της χρηματοδότησης και ο αριθμός των συμμετεχόντων υπαλλήλων, εκτιμάται, σύμφωνα με το επισπεύδον Υπουργείο, στο ποσό των 18 χιλιάδων ευρώ περίπου, κατ' ανώτατο όριο, ετησίως.

ΙΙ. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών του ΤΑΧΔΙΚ, του ΕΦΚΑ και του Μετοχικού Ταμείου Στρατού (Ν.Π.Δ.Δ. – φορείς της Γενικής Κυβέρνησης), κατά περίπτωση

1. Ενδεχόμενη δαπάνη του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών των ως άνω φορέων, από την αντιμετώπιση των εξόδων που τυχόν προκαλούνται επί ελληνικού εδάφους από την εκτέλεση απόφασης στην Ελλάδα σχετικά με την επιβολή χρηματικής ποινής, κατ' εφαρμογή της 2005/214/ΔΕΥ απόφασης – πλαίσιο που ενσωματώνεται στην ελληνική έννομη τάξη. (άρθρο 22) Το ύψος της εν λόγω δαπάνης εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα (αριθμός αποφάσεων, ύψος ποινών, κ.λπ.).

2. Ενδεχόμενη δαπάνη του προϋπολογισμού του ΤΑΧΔΙΚ, από την παράταση, κατά ένα έτος, της πιλοτικής εφαρμογής του προγράμματος της ηλεκτρονικής επιτήρησης κρατουμένων και κατ' επέκταση την κάλυψη του σχετικού κόστους για τους υπόδικους και κρατούμενους, που βρίσκονται σε οικονομική αδυναμία. (άρθρο 30 παρ. 2). Η εν λόγω δαπάνη εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα.

3. Ενδεχόμενη αύξηση εσόδων του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών των ως άνω φορέων, από: α) τη μετατροπή σε χρηματικές των ποινών φυλάκισης, που προβλέπονται στις διατάξεις των άρθρων 2, 3 και 4,

β) την περιέλευση στο Ελληνικό Δημόσιο ποσών που προέρχονται από την εκτέλεση αποφάσεων, κατ' εφαρμογή της 2005/214/ΔΕΥ απόφασης – πλαίσιο. (άρθρο 18)

ΙΙΙ. Επί του προϋπολογισμού της Εθνικής Σχολής Δικαστικών Λειτουργών (Ν.Π.Δ.Δ., επιχορηγούμενο από τον Κρατικό Προϋπολογισμό / φορέας της Γενικής Κυβέρνησης)

Δαπάνη, από την κάλυψη του κόστους φοίτησης των σπουδαστών που θα καλύψουν τις έξι (6) κενές θέσεις δικαστικών λειτουργών που δημιουργούνται στον εισαγωγικό βαθμό, λόγω αύξησης των θέσεων δικαστικών λειτουργών του Ε.Σ. κατά τρεις (3) σε κάθε έναν από τους βαθμούς του Συμβούλου και του Παρέδρου Ε.Σ. (άρθρο 29 παρ.2). Η δαπάνη αυτή εξαρτάται από το χρόνο προκήρυξης των θέσεων και, όσον αφορά στις αποδοχές των σπουδαστών, εκτιμάται στο ποσό των 154 χιλιάδων ευρώ περίπου (16 μήνες φοίτηση).

Αθήνα, 2 Μαρτίου 2018

Η Γενική Διευθύντρια

Σταυρούλα Μηλιάκου

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

(άρθρο 75 παρ. 3 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου «Ι) Κύρωση της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Πρόληψη και την Καταπολέμηση της Βίας κατά των γυναικών και της Ενδοοικογενειακής Βίας και προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας, ΙΙ) Ενσωμάτωση της 2005/214/ΔΕΥ απόφασης-πλαίσιο, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης επί χρηματικών ποινών και ΙΙΙ) Άλλες διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων»

Από τις διατάξεις του προτεινόμενου νομοσχεδίου, προκαλούνται τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

Ι. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού

1. Ετήσια δαπάνη, από την καταβολή επιδόματος υπηρεσίας αλλοδαπής και τη χορήγηση εξόδων μετακίνησης στους εισαγγελικούς λειτουργούς, που ορίζονται ως Α-ναπληρωτής και Βοηθός του Εθνικού Μέλους της EUROJUST, λόγω της πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης αυτών στην έδρα αυτής, όπου αποσπώνται.

(άρθρο 24 παρ. 1 και 8)

Η εν λόγω δαπάνη, η οποία εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα και από την έκδοση σχετικής κοινής υπουργικής απόφασης, όσον αφορά στο ύψος του επιδόματος υπηρεσίας αλλοδαπής, υπολογίζεται στο ποσό των 135 χιλιάδων ευρώ, περίπου.

2. Ετήσια δαπάνη, ύψους 260 χιλιάδων ευρώ περίπου, από τη σύσταση έξι (6) συνολικά οργανικών θέσεων δικαστικών λειτουργών στο Ελεγκτικό Συνέδριο (3 θέσεις Συμβούλου και 3 θέσεις Παρέδρου) και την ως εκ τούτου καταβολή μισθολογικής διαφοράς και αποδοχών στους δικαστικούς λειτουργούς, που θα καταλάβουν τις συνιστώμενες θέσεις με προαγωγή και διορισμό, αντίστοιχα.

(άρθρο 29 παρ.2)

3. Δαπάνη από: α) την αντιμετώπιση του κόστους της εν γένει υλοποίησης της κυρούμενης Σύμβασης (λήψη αναγκαίων μέτρων, διάθεση οικονομικών και ανθρωπίνων πόρων, καθορισμός υπεύθυνων κρατικών και άλλων φορέων, συμμετοχή εκπροσώπων της χώρας μας στις εργασίες του Μηχανισμού Παρακολούθησης / GREVIO και παροχή προνομίων στα μέλη αυτού, έξοδα διαιτησίας κ.λπ.), κατά το μέρος που οι επιμέρους δράσεις δεν καλύπτονται ήδη από το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο,

β) τη διεύρυνση των κατηγοριών δαπανών (ψυχολογική υποστήριξη, έξοδα μετεγκατάστασης κ.λπ.), που καλύπτονται από την προβλεπόμενη στο ν. 3811/2009 αποζημίωση θυμάτων συγκεκριμένων εγκληματικών πράξεων, η οποία καταβάλλεται από την αρμόδια Ελληνική Αρχή Αποζημίωσης.

(άρθρο 4)

Το ύψος της δαπάνης εκ της αιτίας αυτής εξαρτάται από πραγματικά περιστατικά και από την έκδοση κοινής υπουργικής απόφασης, κατά περίπτωση.

4. Ενδεχόμενη δαπάνη, από τη δυνατότητα χρηματοδότησης από το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, για την υλοποίηση προπτυχιακού προγράμματος σπουδών στο Ε.Α.Π., όπου συμμετέχουν μέχρι είκοσι (20) υπάλληλοι των καταστημάτων κράτησης.

(άρθρο 30 παρ.1)

Η εν λόγω δαπάνη, που εξαρτάται από την έκδοση υ-

πουργικής απόφασης, με την οποία θα καθοριστεί το ύψος της χρηματοδότησης και ο αριθμός των συμμετεχόντων υπαλλήλων, εκτιμάται στο ποσό των 18 χιλιάδων ευρώ περίπου, κατ' ανώτατο όριο, ετησίως.

Οι ανωτέρω δαπάνες θα αντιμετωπίζονται από τις πιστώσεις του κρατικού προϋπολογισμού.

ΙΙ. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών του ΤΑΧΔΙΚ, του ΕΦΚΑ και του Μετοχικού Ταμείου Στρατού (Ν.Π.Δ.Δ. – φορείς της Γενικής Κυβέρνησης), κατά περίπτωση

1. Ενδεχόμενη δαπάνη του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών των ως άνω φορέων, από την αντιμετώπιση των εξόδων που τυχόν προκαλούνται επί ελληνικού εδάφους, από την εκτέλεση απόφασης στην Ελλάδα σχετικά με την επιβολή χρηματικής ποινής, κατ' εφαρμογή της 2005/214/ΔΕΥ απόφασης – πλαίσιο που ενσωματώνεται στην ελληνική έννομη τάξη. (άρθρο 22) Το ύψος της εν λόγω δαπάνης εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα (αριθμός αποφάσεων, ύψος ποινών, κ.λπ.).

2. Ενδεχόμενη δαπάνη του προϋπολογισμού του ΤΑΧΔΙΚ, από την παράταση, κατά ένα έτος, της πιλοτικής εφαρμογής του προγράμματος της ηλεκτρονικής επιτήρησης κρατουμένων και κατ' επέκταση την κάλυψη του σχετικού κόστους για τους υπόδικους και κρατούμενους, που βρίσκονται σε οικονομική αδυναμία. (άρθρο 30 παρ.2) Η εν λόγω δαπάνη εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα.

Οι ανωτέρω δαπάνες θα αντιμετωπίζονται από τις πιστώσεις του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών του ΤΑΧΔΙΚ και των λοιπών ως άνω φορέων, κατά περίπτωση.

ΙΙΙ. Επί του προϋπολογισμού της Εθνικής Σχολής Δικαστικών Λειτουργών (Ν.Π.Δ.Δ., επιχορηγούμενο από τον Κρατικό Προϋπολογισμό / φορέας της Γενικής Κυβέρνησης)

Δαπάνη, από την κάλυψη του κόστους φοίτησης των σπουδαστών που θα καλύψουν τις έξι (6) κενές θέσεις δικαστικών λειτουργών που δημιουργούνται στον εισαγωγικό βαθμό, λόγω αύξησης των θέσεων δικαστικών λειτουργών του Ε.Σ. κατά τρεις (3) σε κάθε έναν από τους βαθμούς του Συμβούλου και του Παρέδρου Ε.Σ..

(άρθρο 29 παρ.2)

Η εν λόγω δαπάνη, η οποία εξαρτάται από το χρόνο προκήρυξης των θέσεων και, όσον αφορά στις αποδοχές των σπουδαστών, εκτιμάται στο ποσό των 154 χιλιάδων ευρώ περίπου (16 μήνες φοίτηση), θα αντιμετωπισθεί από τις πιστώσεις του προϋπολογισμού της Εθνικής Σχολής Δικαστικών Λειτουργών.

Αθήνα, 5 Μαρτίου 2018

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ,
ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Ευκλ. Τσακαλώτος

Στ. Κοντονής

Ι. ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ**ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΣΥΝΕΠΕΙΩΝ ΡΥΘΜΙΣΕΩΝ****ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ:ΥΔΔΑΔ****ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:****ΥΠΗΡΕΣΙΑ: ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ & ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ****ΘΕΣΗ / ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ:****ΤΗΛΕΦΩΝΟ:****E-MAIL:****ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ:**

Κύρωση της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Πρόληψη και την Καταπολέμηση της Βίας κατά των γυναικών και της Ενδοοικογενειακής Βίας και προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας

ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ**ΣΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ:**

Με το παρόν Σχέδιο Νόμου κυρώνεται και αποκτά την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Πρόληψη και την Καταπολέμηση της Βίας κατά των γυναικών και της Ενδοοικογενειακής Βίας που υιοθετήθηκε από το Συμβούλιο Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης στις 7 Απριλίου 2011 και υπογράφηκε στις 11 Μαΐου 2011 κατά την 121^η συνεδρίαση του Συμβουλίου. Στο πρώτο μέρος του νομοσχεδίου περιλαμβάνονται διατάξεις για την προσαρμογή της εθνικής έννομης τάξης στις προβλέψεις της Σύμβασης.

ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ
**ΣΕ ΑΛΛΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΠΟΥ ΤΥΧΟΝ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΣΤΟ
ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ:**

- 1.
- 2.

3.

A: ΚΥΡΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗ ΡΥΘΜΙΣΗ

1. Αναγκαιότητα

1.1. Περιγράψτε το πρόβλημα (οικονομικό, κοινωνικό ή άλλο), το οποίο καθιστά αναγκαία την προώθηση και ψήφιση της αξιολογούμενης ρύθμισης

Το ανησυχητικό φαινόμενο της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας καθιστά αναγκαία τη λήψη μέτρων εκ μέρους της Πολιτείας. Με την κύρωση της Σύμβασης της Κων/λης, η Ελληνική Δημοκρατία λαμβάνει πρόσθετα νομοθετικά και άλλα μέτρα για την αντιμετώπιση του φαινομένου. Οι ρυθμίσεις της Σύμβασης εκκινούν από την παραδοχή ότι το κοινωνικό φύλο αποτελεί την βάση ανάπτυξης προσβλητικών, επιθετικών και βίαιων συμπεριφορών, που απομειώνουν την κοινωνική παράσταση των θυμάτων, θίγουν την προσωπικότητά τους και συχνά επιφέρουν σοβαρές ψυχοσωματικές βλάβες, ακόμη και θάνατο.

1.2. Αναφέρατε τους στόχους που επιδιώκει η αξιολογούμενη ρύθμιση συμπεριλαμβάνοντας επιπλέον τυχόν ποσοτικοποιημένα και ποιοτικά στοιχεία των επιδιωκόμενων στόχων και αποτελεσμάτων

Στόχος είναι η πρόληψη της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας και η προστασία των γυναικών και των παιδιών από τα φαινόμενα αυτά.

1.3. Αναφέρατε αναλυτικά τις κοινωνικές και οικονομικές ομάδες που επηρεάζει άμεσα και αυτές που επηρεάζει έμμεσα η αξιολογούμενη ρύθμιση και προσδιορίστε τον λόγο της επιρροής

Η Σύμβαση που κυρώνεται αφορά όλες τις γυναίκες, καθώς και τα παιδιά, αλλά και τους άνδρες που είναι θύματα ενδοοικογενειακής βίας.

2. Καταλληλότητα

2.1. Αναφέρατε, εάν υπάρχουν, προηγούμενες προσπάθειες αντιμετώπισης του ίδιου ή παρόμοιου προβλήματος στην Ελλάδα και περιγράψτε αναλυτικά τα επιτυχή και τα προβληματικά σημεία των προσπαθειών αυτών.

Η Ελληνική Πολιτεία έχει λάβει πολλά μέτρα για την αντιμετώπιση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας και η εθνική έννομη τάξη περιλαμβάνει ήδη τις περισσότερες από τις προβλέψεις της Σύμβασης.

Για παράδειγμα, για το ζήτημα της ενδοοικογενειακής βίας, υπάρχει ήδη νομοθετική ρύθμιση στο ν. 3500/2006. Σε συμμόρφωση, όμως, με το μεταγενέστερο ν. 4356/2015 για το σύμφωνο συμβίωσης, είναι απαραίτητη η περαιτέρω διεύρυνση της έννοιας της οικογένειας του ν. 3500/2006, ώστε να καταλαμβάνει και τα πρόσωπα που συνδέονται με σύμφωνο συμβίωσης. Επίσης, για την προσαρμογή στη Σύμβαση, είναι αναγκαία η εξάλειψη της υποχρέωσης να συμβιώνουν τα δύο μέρη για να θεωρούνται οικογένεια.

Ιδιαίτερη σημασία ενέχει ο θεσμός της ποινικής διαμεσολάβησης που ουσιαστικά αποβλέπει στην αποφυγή της κοινωνικής έκθεσης των οικογενειών ενώπιον των δικαστηρίων, τηρουμένων σωρευτικά των αναφερομένων στο νόμο προϋποθέσεων. Όσον αφορά στη διαδικασία της ποινικής διαμεσολάβησης, ο ν. 3500/2006 δεν περιλαμβάνει καμία πρόβλεψη για την περίπτωση που το πρόσωπο στο οποίο αποδίδεται η τέλεση εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν ολοκληρώσει υπαίτια την παρακολούθηση ειδικού συμβουλευτικού - θεραπευτικού προγράμματος σε δημόσιο φορέα και του προγράμματος. Επίσης, δεν προβλέπεται καμία ποινή για την παραβίαση περιοριστικού όρου που έχει επιβληθεί στο εν λόγω πρόσωπο.

Επίσης, προκειμένου να διασφαλιστεί η πρόσβαση των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας στη Δικαιοσύνη, ο ν. 3226/2004 παρέχει δωρεάν νομική βοήθεια στους πολίτες χαμηλού εισοδήματος. Επιπλέον, σύμφωνα με το ν. 4055/2012, αρ. 28 δεν απαιτείται η καταβολή παραβόλου υπέρ του Δημοσίου για την κατάθεση έγκλησης από τον παθόντα για τα εγκλήματα κατά της γενετήσιας ελευθερίας και οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής και τα εγκλήματα ενδοοικογενειακής βίας.

Επιπρόσθετα, προκειμένου να εφαρμοστεί η αρχή της ίσης μεταχείρισης, ο ν. 3769/2009 καθιερώνει το νομικό πλαίσιο για την καταπολέμηση των διακρίσεων λόγω φύλου όσον αφορά στην πρόσβαση σε αγαθά και υπηρεσίες και την παροχή αυτών. Αντίστοιχα, ο νόμος υπ. αρ. 3896/2010 εξασφαλίζει την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης.

Με το ν. 4478/2017 ενσωματώθηκε η οδηγία 2012/29/ΕΕ η οποία θεσπίζει ελάχιστα πρότυπα σχετικά με τα δικαιώματα, την υποστήριξη και την προστασία των θυμάτων της εγκληματικότητας στην ΕΕ κάνοντας ρητή αναφορά στα θύματα βίας λόγω φύλου, τα θύματα σεξουαλικής βίας και τα θύματα βίας στο πλαίσιο στενών διαπροσωπικών σχέσεων.

2.2. Αναφέρατε τουλάχιστον ένα παράδειγμα αντιμετώπισης του ίδιου ή παρόμοιου προβλήματος σε χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του ΟΟΣΑ (εφόσον υπάρχει) και αιτιολογήστε τον λόγο για τον οποίο επιλέξατε τη συγκεκριμένη χώρα.

Η Σύμβαση έχει κυρωθεί από 28 κράτη – μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης.

2.3. Απαριθμήστε αναλυτικά τα διατάγματα και τις κανονιστικές πράξεις που πρέπει να εκδοθούν, προκειμένου να εφαρμοστεί πλήρως η αξιολογούμενη ρύθμιση και περιγράψτε για κάθε μία από αυτές τυχόν θέματα που πρέπει να προσεχθούν κατά την εφαρμογή της

Προβλέπεται η έκδοση δύο Κοινών Υπουργικών Αποφάσεων στο άρθρο τέταρτο που αφορούν στον καθορισμό του ύψους των ποσών αποζημίωσης για ψυχική και ψυχολογική υποστήριξη του θύματος, καθώς και το είδος των δαπανών αλλαγής περιβάλλοντος που καλύπτονται και το ύψος αυτών. Οι εν λόγω αποζημιώσεις καταβάλλονται από την Ελληνική Αρχή Αποζημίωσης του ν. 3811/2009.

3. Συνέπειες στην Οικονομία

3.1 Αναφέρατε αναλυτικά ποιες κατηγορίες επιχειρήσεων αφορά η αξιολογούμενη ρύθμιση

-

3.2 Αναφέρατε αναλυτικά την επίδραση της αξιολογούμενης ρύθμισης στη δομή της αγοράς

-

3.3 Μετρήστε το κόστος εγκατάστασης για νέες επιχειρήσεις πριν και μετά την αξιολογούμενη ρύθμιση, με την χρήση του «τυποποιημένου μοντέλου κόστους»

-

3.4 Αναφέρατε αναλυτικά την επίδραση της προτεινόμενης ρύθμισης στις λειτουργίες της παραγωγής και του μάρκετινγκ των επιχειρήσεων

-

3.5. Αναφέρατε αναλυτικά και αιτιολογήστε την επίδραση της αξιολογούμενης ρύθμισης στην ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων

-

3.6. Προσδιορίστε το διοικητικό βάρος των επιχειρήσεων που προκαλεί ή αφαιρεί η προτεινόμενη ρύθμιση, εφαρμόζοντας το «τυποποιημένο μοντέλο κόστους»

-

3.7 Προσδιορίστε ειδικότερα και μετρήστε αναλυτικά και ξεχωριστά το κόστος και τα οφέλη που θα προκύψουν από την προτεινόμενη ρύθμιση για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις

3.8. Προσδιορίστε αναλυτικά τα οφέλη ή την επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού, που αναμένεται να προκληθούν από την εξεταζόμενη ρύθμιση

3.9. Προσδιορίστε αναλυτικά τυχόν συνέπειες της προτεινόμενης ρύθμισης στην εθνική οικονομία

4. Συνέπειες στην κοινωνία και στους πολίτες

4.1. Αναφέρατε τις προσδοκώμενες συνέπειες της προτεινόμενης ρύθμισης στην κοινωνία γενικά και στις επηρεαζόμενες κοινωνικές ομάδες ειδικά

- Επίτευξη νομικής και πραγματικής ισότητας ανάμεσα σε γυναίκες και άνδρες.
- Σεβασμός, προστασία και εμπέδωση των δικαιωμάτων των γυναικών.
- Αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση της ενδοοικογενειακής βίας
- Προστασία των γυναικών από την έκθεσή τους σε σοβαρές μορφές βίας, όπως ο αναγκαστικός γάμος, εγκλήματα που διαπράττονται στο όνομα της επονομαζόμενης «τιμής», ο ακρωτηριασμός γεννητικών οργάνων κλπ.
- Προστασία των παιδιών, είτε ως θύματα είτε ως μάρτυρες, από την ενδοοικογενειακή βία
- Ουσιαστικότερη προστασία της οικογενειακής ζωής.
- Βελτίωση του νομοθετικού πλαισίου για την αποζημίωση των θυμάτων βίας και ενδοοικογενειακής βίας
- Ενθάρρυνση αλλοδαπών γυναικών που είναι θύματα ενδοοικογενειακής βίας να καταγγέλλουν τα εν λόγω περιστατικά στις αρχές

4.2. Αναφέρατε τα σημερινά δεδομένα για κάθε ένα τομέα και κάθε μία κοινωνική ομάδα που επηρεάζονται από την αξιολογούμενη ρύθμιση, όπως αυτά προκύπτουν από την Ελληνική Στατιστική Υπηρεσία

4.3. Περιγράψτε ξεχωριστά και αναλυτικά τα οφέλη που αναμένεται να προκύψουν για τον πολίτη από την προτεινόμενη ρύθμιση

Βλ. ανωτέρω υπό 4.1

4.4. Αναφέρατε τα σημεία της προτεινόμενης ρύθμισης, τα οποία επιφέρουν βελτίωση των υπηρεσιών του Κράτους προς τον πολίτη

Βελτίωση του νομοθετικού πλαισίου για την αποζημίωση των θυμάτων βίας και ενδοοικογενειακής βίας

4.5. Αναφέρατε τα σημεία της προτεινόμενης ρύθμισης, που απλουστεύουν τις διοικητικές διαδικασίες

-

5. Συνέπειες στο φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον

5.1. Περιγράψτε ξεχωριστά και αναλυτικά τις αναμενόμενες συνέπειες της αξιολογούμενης ρύθμισης για τη βιώσιμη ανάπτυξη, τη βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος και τη μείωση των περιβαλλοντικών κινδύνων

-

5.2. Αναφέρατε περιληπτικά τα βασικά σημεία της μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων για την προτεινόμενη ρύθμιση (εφόσον υπάρχει)

-

6. Συνέπειες στη Δημόσια Διοίκηση και την απονομή της Δικαιοσύνης

6.1. Περιγράψτε ξεχωριστά και αναλυτικά τις αναμενόμενες συνέπειες της αξιολογούμενης ρύθμισης για τη βελτίωση της λειτουργίας και της αποδοτικότητας της Δημόσιας Διοίκησης

Με την παρ. 2 του άρθρου τέταρτου προβλέπεται ότι η Ελληνική Αρχή Αποζημίωσης προσδιορίζει την εξέταση της υπόθεσης για την χορήγηση αποζημίωσης εντός τριών (3) μηνών από την ημερομηνία κατάθεσης της σχετικής αίτησης και αποφασίνεται οριστικά εντός τριών (3) μηνών από την ημερομηνία προσδιορισμού της υπό κρίση αίτησης.

6.2. Αναφέρατε τις αναμενόμενες συνέπειες της αξιολογούμενης ρύθμισης στον τρόπο απονομής της Δικαιοσύνης (εφόσον υπάρχουν)

Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις επέρχονται τροποποιήσεις στον Ποινικό Κώδικα, καθώς και στον ν. 3500/2006 για την ενδοοικογενειακή βία και ειδικότερα, στο πεδίο εφαρμογής αυτού, στη διαδικασία της ποινικής διαμεσολάβησης, στην παραγραφή των αδικημάτων και στις διατάξεις που αφορούν τους περιοριστικούς όρους που μπορούν να επιβληθούν στον κατηγορούμενο για ενδοοικογενειακή βία.

7. Νομιμότητα

7.1 Αναφέρατε το πλαίσιο διατάξεων του Συντάγματος στο οποίο ενδεχομένως εντάσσεται η προτεινόμενη ρύθμιση

Από τα άρθρα του Συντάγματος κρίσιμα είναι τα: 2, 4, 5, 7, 9, 21 κ.α.

7.2. Αναφέρατε τυχόν νομολογία των εθνικών δικαστηρίων και ιδίως του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου, του Συμβουλίου της Επικρατείας, του Αρείου Πάγου ή του Ελεγκτικού Συνεδρίου που αφορά θέματα συναφή με την προτεινόμενη ρύθμιση

Πληθώρα δικαστικών αποφάσεων αναφέρεται στα ζητήματα που αφορά η Σύμβαση.

7.3. Αναφέρατε τις σχετικές διατάξεις και προβλέψεις του ευρωπαϊκού κοινοτικού δικαίου και των διεθνών συμβάσεων που έχει κυρώσει η Ελλάδα, όπως επίσης και τυχόν νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων Ε.Ε.

Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου

Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα,

Διεθνές Σύμφωνο για τα Οικονομικά, Κοινωνικά και Πολιτισμικά Δικαιώματα

Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για την Εξάλειψη όλων των μορφών Διακρίσεων κατά των γυναικών και το Προαιρετικό Πρωτόκολλό της

Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα του Παιδιού και τα προαιρετικά πρωτόκολλά της

Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα των Ατόμων με αναπηρίες

7.4. Αναφέρατε τυχόν σχετικές προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και της νομολογίας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου

Κρίσιμα τα άρθρα 2, 3, 6, 8, κ.α. της ΕΣΔΑ. Για νομολογία ΕΔΔΑ βλ. http://www.echr.coe.int/Documents/FS_Domestic_violence_ENG.pdf

8. Αρμοδιότητα

8.1. Αναφέρατε τα υπουργεία που είναι συναρμόδια για τον σχεδιασμό και την προώθηση της αξιολογούμενης ρύθμισης, αιτιολογώντας ειδικά τους λόγους συναρμοδιότητας

Το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (επισπεύδον υπουργείο) είχε την νομοθετική πρωτοβουλία για το παρόν νομοσχέδιο. Οι διατάξεις της Σύμβασης αφορούν τα εξής Υπουργεία:

ΨΗΦΙΑΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΥΓΕΙΑΣ

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΑΝ. ΥΠ. ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

8.2. Αναφέρατε τις οργανικές μονάδες με τις οποίες υπήρξε συνεργασία του επισπεύδοντος υπουργείου κατά το στάδιο προετοιμασίας της εξεταζόμενης ρύθμισης

Κυρίως με τη Γενική Γραμματεία Ισότητας των Φύλων

8.3. Αναφέρατε αναλυτικά τις υπηρεσίες, που θα είναι αρμόδιες για την εφαρμογή κάθε ξεχωριστής δράσης που προέρχεται από την εξεταζόμενη ρύθμιση

Η Διεύθυνση Σχεδιασμού, Δημιουργίας Προτύπων και Παρακολούθησης Πολιτικών Ισότητας των Φύλων της Γενικής Γραμματείας Ισότητας των Φύλων είναι υπεύθυνη για τον συντονισμό, την υλοποίηση, την παρακολούθηση και την αξιολόγηση των πολιτικών και μέτρων πρόληψης και καταπολέμησης όλων των μορφών βίας που καλύπτονται από την Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας καθώς επίσης είναι υπεύθυνη να συντονίζει την συλλογή στοιχείων, να τα αναλύει και επεξεργάζεται και να δημοσιοποιεί τα αποτελέσματα

8.4. Σε περίπτωση που η προτεινόμενη ρύθμιση προβλέπει τη σύσταση νέου φορέα, υπηρεσίας, νομικού προσώπου, επιτροπής, συμβουλίου ή άλλου συλλογικού οργάνου, αναφέρατε συνοπτικά τη γνωμοδότηση της Διυπουργικής Επιτροπής της απόφασης Πρωθυπουργού Υ189/18-7-2006 (ΦΕΚ Β' 953) και επισυνάψτε τη μελέτη σκοπιμότητας και την οικονομοτεχνική μελέτη

-

9. Τήρηση Νομοτεχνικών Κανόνων και Κωδικοποίηση

9.1. Αναφέρατε τους νομοτεχνικούς κανόνες, οι οποίοι εφαρμόστηκαν κατά τη σύνταξη της προτεινόμενης διάταξης, με αναφορά στο εγχειρίδιο οδηγιών της Κεντρικής Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής (ΚΕ.Ν.Ε.)

Η Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή που συνέταξε το παρόν νομοσχέδιο έλαβε υπόψη της το εγχειρίδιο οδηγιών της Κ.Ε.Ν.Ε. Το κείμενο του νομοσχεδίου είναι λιτό, απλό, σαφές και άμεσο, διατυπωμένο στη δημοτική, χωρίς περίπλοκα σχήματα λόγου ή τεχνικούς όρους που έχουν ανάγκη εξειδίκευσης ή ερμηνείας

9.2. Προσδιορίστε τις διατάξεις που τροποποιεί, αντικαθιστά ή καταργεί η προτεινόμενη ρύθμιση και ιδίως αναφέρατε εάν υπάρχει ήδη κώδικας ρυθμίσεων συναφών με την προτεινόμενη

Τροποποιούνται τα άρθρα: 79, 323 Α και 333 του Ποινικού Κώδικα, καταργείται η παρ. 3 του άρθρου 339 ΠΚ και προστίθεται άρθρο 315 Β ΠΚ.

Τροποποιούνται οι εξής νόμοι: ν. 3500/2006, 3811/2009, 3907/2011, 2168/1993, 4251/2014 και το ΠΔ 141/2017.

9.3. Αναφέρατε τις εν γένει βελτιώσεις που επιφέρει η προτεινόμενη ρύθμιση στην έννομη τάξη και ειδικά τις διατάξεις που κωδικοποιεί ή απλουστεύει

- Προσαρμογή της εθνικής έννομης τάξης στις προβλέψεις της Σύμβασης
- αποτελεσματικότερη εφαρμογή της εθνικής νομοθεσίας για την αντιμετώπιση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας
- ποινικοποίηση πράξεων σύμφωνα με τη Σύμβαση
- κατάργηση αναχρονιστικών διατάξεων (π.χ. 339 παρ. 3 ΠΚ)
- αυστηρότερη αντιμετώπιση του δράστη εγκλημάτων βίας και ενδοοικογενειακής βίας

9.4. Προσδιορίστε τις διατάξεις της προτεινόμενης ρύθμισης που τροποποιούν εμμέσως υφιστάμενες ρυθμίσεις, χωρίς να τις καταργούν ρητώς και αιτιολογήστε την επιλογή αυτή

-

10. Διαφάνεια - Κοινωνική συμμετοχή

10.1. Αναφέρατε αναλυτικά τους κοινωνικούς εταίρους και εν γένει τα ενδιαφερόμενα μέρη που κλήθηκαν να λάβουν μέρος στην διαβούλευση για την προτεινόμενη ρύθμιση

Το νομοσχέδιο αναρτήθηκε σε ηλεκτρονική δημόσια διαβούλευση από 17/11/2017 μέχρι 1/12/2017.

Πραγματοποιήθηκαν επίσης συναντήσεις της Γενικής Γραμματέως Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, κας Γιαννακάκη, με γυναικείες οργανώσεις.

Το νομοσχέδιο εστάλη επίσης στην Εθνική Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου.

Τα σχόλια όλων των πολιτών και των φορέων ελήφθησαν υπόψη κατά την τελική διαμόρφωση του νομοσχεδίου.

10.2. Περιγράψτε αναλυτικά τον τόπο, τον χρόνο και τη διάρκεια της διαβούλευσης, τους συμμετέχοντες σε αυτήν, και τη διαδικασία διαβούλευσης που επελέγη

Ηλεκτρονική διαβούλευση στο open.gov.

Βλ. και ανωτέρω υπό 10.1

10.3. Αναφερθείτε στα αποτελέσματα της διαβούλευσης, αναφέροντας επιγραμματικά τις κυριότερες απόψεις που εκφράστηκαν υπέρ και κατά της προτεινόμενης ρύθμισης ή επιμέρους θεμάτων της

Η πλειονότητα των σχολίων αντιμετώπισε θετικά τα προβλεπόμενα στο εν λόγω νομοσχέδιο. Επιμέρους σχόλια περιελάμβαναν προτάσεις για την τροποποίηση άλλων νομοθετικών διατάξεων που δεν εμπεριέχονταν στο νομοσχέδιο ή παρατηρήσεις επί των διατάξεων που ήδη εισάγονται με αυτό.

Τα σχόλια αυτά ελήφθησαν υπόψη κατά την τελική διαμόρφωση του νομοσχεδίου, τόσο από νομοτεχνική όσο και από ουσιαστική άποψη.

10.4. Αναφέρατε τον σχεδιασμό που έχει γίνει για τον κοινωνικό διάλογο και τη διαβούλευση και στο στάδιο της εφαρμογής της προτεινόμενης ρύθμισης

B: ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΑΛΛΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

11. Γενική Αξιολόγηση

11.1 Περιγράψτε χωριστά και αναλυτικά το πρόβλημα που καλείται να αντιμετωπίσει κάθε μία «άλλη διάταξη» που περιλαμβάνεται στο προτεινόμενο σχέδιο νόμου

11.2 Περιγράψτε χωριστά και αναλυτικά τους λόγους για τους οποίους κάθε «άλλη διάταξη» είναι αναγκαία και κατάλληλη να αντιμετωπίσει το αντίστοιχο πρόβλημα

11.3 Αναφέρατε χωριστά για κάθε μία «άλλη διάταξη» τους λόγους για τους οποίους έχει συμπεριληφθεί στο συγκεκριμένο σχέδιο νόμου

11.4. Αναφέρατε χωριστά και αναλυτικά τις αναμενόμενες συνέπειες κάθε μίας «άλλης διάταξης», συμπεριλαμβανομένων των συνεπειών στην οικονομία, την κοινωνία και τους πολίτες και στο φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον

11.5. Αναφέρατε αναλυτικά τις υπηρεσίες που θα είναι αρμόδιες για την εφαρμογή κάθε «άλλης διάταξης».

12. Διαφάνεια και Διαβούλευση

12.1. Αναφέρατε επιγραμματικά τους κοινωνικούς εταίρους και εν γένει τα ενδιαφερόμενα μέρη που εκλήθησαν να λάβουν μέρος στη διαβούλευση για κάθε μία προτεινόμενη «άλλη διάταξη», τον τόπο, τον χρόνο και τη διάρκεια της διαβούλευσης, τους συμμετέχοντες σε αυτήν, και τη διαδικασία διαβούλευσης που επελέγη, αιτιολογώντας τις επιλογές αυτές.

12.2. Αναφέρατε επιγραμματικά τις κυριότερες απόψεις που εκφράστηκαν υπέρ και κατά της προτεινόμενης ρύθμισης ή επιμέρους θεμάτων της και προσαρτήστε στο παρόν τις απόψεις των φορέων που έλαβαν μέρος στη διαβούλευση για κάθε μία «άλλη διάταξη» χωριστά.

II. ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ**ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΣΥΝΕΠΕΙΩΝ ΡΥΘΜΙΣΕΩΝ****ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ:** ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ**ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:****ΥΠΗΡΕΣΙΑ:****ΤΗΛΕΦΩΝΟ:****ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ:**

Ενσωμάτωση στην εθνική έννομη τάξη της Απόφασης - Πλαίσιο 2005/214/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 24^{ης} Φεβρουαρίου 2005, όπως τροποποιήθηκε από την Απόφαση - Πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 26^{ης} Φεβρουαρίου 2009, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης επί χρηματικών ποινών.

ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ**ΣΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ:**

Το προτεινόμενο σχέδιο νόμου επιφέρει σημαντική αλλαγή στο χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης και συγκεκριμένα στο πλαίσιο δικαστικής συνεργασίας εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς καθιερώνει την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης επί χρηματικών ποινών.

ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ**ΣΕ ΑΛΛΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΠΟΥ ΤΥΧΟΝ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ:****A: ΚΥΡΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗ ΡΥΘΜΙΣΗ****1. Αναγκαιότητα**

1.1. Περιγράψτε το πρόβλημα (οικονομικό, κοινωνικό ή άλλο), το οποίο καθιστά αναγκαία την προώθηση και ψήφιση της αξιολογούμενης ρύθμισης

Κρίνεται αναγκαία η ενσωμάτωση της Α-Π 2005/214/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 24ης Φεβρουαρίου 2005, όπως τροποποιήθηκε από την Α-Π 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2009, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης επί χρηματικών ποινών, δίνοντας προτεραιότητα στη θέσπιση πράξης για την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης των χρηματικών ποινών καθώς επιτυγχάνεται ο κύριος στόχος που θέτει το άρθρο 2 της ΣυνΘΕΕ για τη διατήρηση και

ανάπτυξη της Ένωσης ως «χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης», ο οποίος αποτελεί μείζονα προτεραιότητα τόσο των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσο και των κρατών-μελών.

1.2. Αναφέρατε τους στόχους που επιδιώκει η αξιολογούμενη ρύθμιση συμπεριλαμβάνοντας επιπλέον τυχόν ποσοτικοποιημένα και ποιοτικά στοιχεία των επιδιωκόμενων στόχων και αποτελεσμάτων

Κύριος στόχος της επιδιωκόμενης ρύθμισης είναι η αναγνώριση δικαστικών αποφάσεων, η οποία αποτελεί τον «ακρογωνιαίο λίθο» της δικαστικής συνεργασίας όχι μόνον στις αστικές αλλά και στις ποινικές υποθέσεις. Η αμοιβαία αναγνώριση των χρηματικών ποινών εντός της Ένωσης αποτελεί μείζονα προτεραιότητα τόσο των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσο και των κρατών-μελών.

1.3. Αναφέρατε αναλυτικά τις κοινωνικές και οικονομικές ομάδες που επηρεάζει άμεσα και αυτές που επηρεάζει έμμεσα η αξιολογούμενη ρύθμιση και προσδιορίστε τον λόγο της επιρροής

Η προτεινόμενη ρύθμιση επηρεάζει άμεσα τους πολίτες.

2. Καταλληλότητα

2.1. Αναφέρατε, εάν υπάρχουν, προηγούμενες προσπάθειες αντιμετώπισης του ίδιου ή παρόμοιου προβλήματος στην Ελλάδα και περιγράψτε αναλυτικά τα επιτυχή και τα προβληματικά σημεία των προσπαθειών αυτών

2.2. Αναφέρατε τουλάχιστον ένα παράδειγμα αντιμετώπισης του ίδιου ή παρόμοιου προβλήματος σε χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του ΟΟΣΑ (εφόσον υπάρχει) και αιτιολογήστε τον λόγο για τον οποίο επιλέξατε τη συγκεκριμένη χώρα.

Δεν έχουμε υπόψη μας συγκεκριμένο τέτοιο παράδειγμα

2.3. Απαριθμήστε αναλυτικά τα διατάγματα και τις κανονιστικές πράξεις που πρέπει να εκδοθούν, προκειμένου να εφαρμοστεί πλήρως η αξιολογούμενη ρύθμιση και περιγράψτε για κάθε μία από αυτές τυχόν θέματα που πρέπει να προσεχθούν κατά την εφαρμογή της

3. Συνέπειες στην Οικονομία

3.1 Αναφέρατε αναλυτικά ποιες κατηγορίες επιχειρήσεων αφορά η αξιολογούμενη ρύθμιση

3.2 Αναφέρατε αναλυτικά την επίδραση της αξιολογούμενης ρύθμισης στη δομή της αγοράς

-

3.3 Μετρήστε το κόστος εγκατάστασης για νέες επιχειρήσεις πριν και μετά την αξιολογούμενη ρύθμιση, με την χρήση του «τυποποιημένου μοντέλου κόστους»

-

3.4 Αναφέρατε αναλυτικά την επίδραση της προτεινόμενης ρύθμισης στις λειτουργίες της παραγωγής και του μάρκετινγκ των επιχειρήσεων

-

3.5. Αναφέρατε αναλυτικά και αιτιολογήστε την επίδραση της αξιολογούμενης ρύθμισης στην ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων

-

3.6. Προσδιορίστε το διοικητικό βάρος των επιχειρήσεων που προκαλεί ή αφαιρεί η προτεινόμενη ρύθμιση, εφαρμόζοντας το «τυποποιημένο μοντέλο κόστους»

-

3.7 Προσδιορίστε ειδικότερα και μετρήστε αναλυτικά και ξεχωριστά το κόστος και τα οφέλη που θα προκύψουν από την προτεινόμενη ρύθμιση για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις

-

3.8. Προσδιορίστε αναλυτικά τα οφέλη ή την επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού, που αναμένεται να προκληθούν από την εξεταζόμενη ρύθμιση

Το παρόν νομοσχέδιο δύναται να εισάγει νέα βάρη ή απώλειες εσόδων στον κρατικό προϋπολογισμό ή στα ασφαλιστικά ταμεία, όπως ρητά ορίζεται στο άρθρο 17 .

3.9. Προσδιορίστε αναλυτικά τυχόν συνέπειες της προτεινόμενης ρύθμισης στην εθνική οικονομία

-

4. Συνέπειες στην κοινωνία και στους πολίτες

4.1. Αναφέρατε τις προσδοκώμενες συνέπειες της προτεινόμενης ρύθμισης στην κοινωνία γενικά και στις επηρεαζόμενες κοινωνικές ομάδες ειδικά

- Η αμοιβαία αναγνώριση χρηματικών ποινών εντός του χώρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης συμβάλλει στη διευκόλυνση εκτέλεσης των ποινών αυτών σε άλλο κράτος μέλος από εκείνο στο οποίο επιβλήθηκαν οι ποινές, διευκολύνοντας τους πολίτες να διεκδικήσουν τις χρηματικές τους αξιώσεις.

4.2. Αναφέρατε τα σημερινά δεδομένα για κάθε ένα τομέα και κάθε μία κοινωνική ομάδα που επηρεάζονται από την αξιολογούμενη ρύθμιση, όπως αυτά προκύπτουν από την Ελληνική Στατιστική Υπηρεσία

-

4.3. Περιγράψτε ξεχωριστά και αναλυτικά τα οφέλη που αναμένεται να προκύψουν για τον πολίτη από την προτεινόμενη ρύθμιση

Το βασικότερο όφελος της αμοιβαίας αναγνώρισης των χρηματικών ποινών εντός του «χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης» της Ένωσης είναι η ικανοποίηση των χρηματικών αξιώσεων των πολιτών.

4.4. Αναφέρατε τα σημεία της προτεινόμενης ρύθμισης, τα οποία επιφέρουν βελτίωση των υπηρεσιών του Κράτους προς τον πολίτη

-

4.5. Αναφέρατε τα σημεία της προτεινόμενης ρύθμισης, που απλουστεύουν τις διοικητικές διαδικασίες

-

5. Συνέπειες στο φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον

5.1. Περιγράψτε ξεχωριστά και αναλυτικά τις αναμενόμενες συνέπειες της αξιολογούμενης ρύθμισης για τη βιώσιμη ανάπτυξη, τη βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος και τη μείωση των περιβαλλοντικών κινδύνων

-

5.2. Αναφέρατε περιληπτικά τα βασικά σημεία της μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων για την προτεινόμενη ρύθμιση (εφόσον υπάρχει)

Δεδομένου ότι το προτεινόμενο σχέδιο νόμου δεν έχει άμεση επίπτωση στο φυσικό περιβάλλον, δεν απαιτείται μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων

6. Συνέπειες στη Δημόσια Διοίκηση και την απονομή της Δικαιοσύνης

6.1. Περιγράψτε ξεχωριστά και αναλυτικά τις αναμενόμενες συνέπειες της αξιολογούμενης ρύθμισης για τη βελτίωση της λειτουργίας και της αποδοτικότητας της Δημόσιας Διοίκησης

6.2. Αναφέρατε τις αναμενόμενες συνέπειες της αξιολογούμενης ρύθμισης στον τρόπο απονομής της Δικαιοσύνης (εφόσον υπάρχουν)

7. Νομιμότητα

7.1 Αναφέρατε το πλαίσιο διατάξεων του Συντάγματος στο οποίο ενδεχομένως εντάσσεται η προτεινόμενη ρύθμιση

7.2. Αναφέρατε τυχόν νομολογία των εθνικών δικαστηρίων και ιδίως του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου, του Συμβουλίου της Επικρατείας, του Αρείου Πάγου ή του Ελεγκτικού Συνεδρίου που αφορά θέματα συναφή με την προτεινόμενη ρύθμιση

7.3. Αναφέρατε τις σχετικές διατάξεις και προβλέψεις του ευρωπαϊκού κοινοτικού δικαίου και των διεθνών συμβάσεων που έχει κυρώσει η Ελλάδα, όπως επίσης και τυχόν νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προτεινόμενη ρύθμιση σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται από το άρθρο 6 της Συνθήκης και εκφράζονται στην Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδίως δε στο κεφάλαιο VI αυτού, όπως αυτός έχει κυρωθεί από τη χώρα.

7.4. Αναφέρατε τυχόν σχετικές προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και της νομολογίας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου

8. Αρμοδιότητα

8.1. Αναφέρατε τα υπουργεία που είναι συναρμόδια για τον σχεδιασμό και την προώθηση της αξιολογούμενης ρύθμισης, αιτιολογώντας ειδικά τους λόγους συναρμοδιότητας

Το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρώπινων Δικαιωμάτων είχε την νομοθετική πρωτοβουλία για το παρόν νομοσχέδιο

8.2. Αναφέρατε τις οργανικές μονάδες με τις οποίες υπήρξε συνεργασία του επισπεύδοντος υπουργείου κατά το στάδιο προετοιμασίας της εξεταζόμενης ρύθμισης

-

8.3. Αναφέρατε αναλυτικά τις υπηρεσίες, που θα είναι αρμόδιες για την εφαρμογή κάθε ξεχωριστής δράσης που προέρχεται από την εξεταζόμενη ρύθμιση

Οι αρμόδιες δικαστικές αρχές.

8.4. Σε περίπτωση που η προτεινόμενη ρύθμιση προβλέπει τη σύσταση νέου φορέα, υπηρεσίας, νομικού προσώπου, επιτροπής, συμβουλίου ή άλλου συλλογικού οργάνου, αναφέρατε συνοπτικά τη γνωμοδότηση της Διυπουργικής Επιτροπής της απόφασης Πρωθυπουργού Υ189/18-7-2006 (ΦΕΚ Β' 953) και επισυνάψτε τη μελέτη σκοπιμότητας και την οικονομοτεχνική μελέτη

Το παρόν νομοσχέδιο δεν προβλέπει τη σύσταση νέου φορέα, υπηρεσίας, νομικού προσώπου, επιτροπής, συμβουλίου ή άλλου συλλογικού οργάνου ως εκ τούτου δεν απαιτείται γνωμοδότηση της Διυπουργικής Επιτροπής της απόφασης Πρωθυπουργού Υ169/13-1-2010 (Β' 19)

9. Τήρηση Νομοτεχνικών Κανόνων και Κωδικοποίηση

9.1. Αναφέρατε τους νομοτεχνικούς κανόνες, οι οποίοι εφαρμόστηκαν κατά τη σύνταξη της προτεινόμενης διάταξης, με αναφορά στο εγχειρίδιο οδηγιών της Κεντρικής Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής (ΚΕ.Ν.Ε.)

Η Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή που συνέταξε το παρόν νομοσχέδιο έλαβε υπόψη της το εγχειρίδιο οδηγιών της ΚΕ.Ν.Ε. Το κείμενο του νομοσχεδίου είναι λιτό, απλό, σαφές και άμεσο, διατυπωμένο στη δημοτική, χωρίς περίπλοκα σχήματα λόγου ή τεχνικούς όρους που έχουν ανάγκη εξειδίκευσης ή ερμηνείας.

9.2. Προσδιορίστε τις διατάξεις που τροποποιεί, αντικαθιστά ή καταργεί η προτεινόμενη ρύθμιση και ιδίως αναφέρατε εάν υπάρχει ήδη κώδικας ρυθμίσεων συναφών με την προτεινόμενη

-

9.3. Αναφέρατε τις εν γένει βελτιώσεις που επιφέρει η προτεινόμενη ρύθμιση στην έννομη τάξη και ειδικά τις διατάξεις που κωδικοποιεί ή απλουστεύει

-

9.4. Προσδιορίστε τις διατάξεις της προτεινόμενης ρύθμισης που τροποποιούν εμμέσως υφιστάμενες ρυθμίσεις, χωρίς να τις καταργούν ρητώς και αιτιολογήστε την επιλογή αυτή

-

III. ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ**ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ****ΣΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ**

Άρθρο 24: Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις βελτιώνεται το νομοθετικό πλαίσιο που ρυθμίζει την Ευρωπαϊκή Μονάδα Δικαστικής Συνεργασίας (EUROJUST).

Άρθρο 25: Οι προτεινόμενες τροποποιήσεις στον χώρο της ποινικής δικαιοσύνης αφορούν την εφαρμογή της παρ. 1 του άρθρου 483 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και στα βουλεύματα των συμβουλίων πλημμελειοδικών και εφετών τα οποία, σύμφωνα με ειδική διάταξη, είναι αμετάκλητα (παρ. 1), την αποφυγή περιττής διακίνησης των διατάξεων άρσης απορρήτου για λόγους εθνικής ασφάλειας (παρ. 2), την περάτωση της κύριας ανάκρισης (παρ. 4) και τη θωράκιση της Εισαγγελίας Εγκλημάτων Διαφθοράς (παρ. 5).

Άρθρο 26: Οι προτεινόμενες τροποποιήσεις στη νομοθεσία για την Εθνική Σχολή Δικαστικών Λειτουργιών αναμένεται να συμβάλουν στην ομαλή λειτουργία της και την απρόσκοπτη απορρόφηση των κονδυλίων που προέρχονται από ευρωπαϊκούς πόρους στο πλαίσιο του ΕΣΠΑ.

Άρθρο 27: Εισάγονται αναγκαίες νομοτεχνικές βελτιώσεις στον προσφάτως ψηφισθέντα ν. 4512/2018.

Άρθρο 28: Προβλέπεται ρητά η νόμιμη αμοιβή του δικηγόρου στα συναινετικά διαζύγια ενώπιον συμβολαιογράφου, με σχετική προσθήκη στο Παράρτημα του Κώδικα Δικηγόρων, καθώς και ότι για την αμοιβή του συμβολαιογράφου εισπράττονται πάγια και όχι αναλογικά δικαιώματα.

Άρθρο 29: Με τις προτεινόμενες τροποποιήσεις διασφαλίζεται η απρόσκοπτη λειτουργία του Ανωτάτου Δικαστηρίου μέσω της επαρκούς στελέχωσης αυτού, τόσο σε δικαστικούς λειτουργούς (Παρέδρους και Συμβούλους) όσο και σε διοικητικό προσωπικό, προκειμένου το Δικαστήριο να είναι σε θέση να ανταποκριθεί πλήρως στις δικαιοδοτικές και τις ελεγκτικές του αρμοδιότητες.

Άρθρο 30

1. Αναγκαιότητα

Με τη ρύθμιση της παρ. 1 και με δεδομένη την επικείμενη έναρξη νέου προπτυχιακού προγράμματος σπουδών στο ΕΑΠ, με γνωστικό αντικείμενο την οργάνωση και λειτουργία της δημόσιας διοίκησης, το οποίο αναμένεται να ξεκινήσει άμεσα, διασφαλίζεται η δυνατότητα οικονομικής συμβολής του Υπουργείου Δικαιοσύνης, μέσω της μερικής επιδότησης των υπαλλήλων - φοιτητών του ΕΑΠ.

Η προτεινόμενη ρύθμιση της παρ. 2 είναι αναγκαία προκειμένου να υπάρξουν επαρκή δεδομένα για την αξιόπιστη και αποδοτική εφαρμογή του μέτρου σε πανελλαδική κλίμακα. Η εφαρμογή των εναλλακτικών της στερητικής της ελευθερίας ποινής και στη χώρα μας κρίνεται αναγκαία, ωστόσο για να είναι επιτυχημένη απαιτούνται οι αναγκαίες προσαρμογές στην ελληνική έννομη τάξη και το σύστημα έκτισης των ποινών.

Η προτεινόμενη ρύθμιση της παρ. 3 κρίνεται αναγκαία προκειμένου να διασφαλισθεί η τήρηση των διεθνών και ευρωπαϊκών δεσμεύσεων και υποχρεώσεων της χώρας.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση της παρ. 4 διασφαλίζεται η εύρυθμη λειτουργία των Καταστημάτων Κράτησης, του Ιδρύματος Αγωγής Ανηλίκων Αρρένων Βόλου αλλά και λοιπών υπηρεσιών του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, αφού διατηρείται η δυνατότητα άμεσης και αποτελεσματικής αντιμετώπισης των έκτακτων αναγκών σε προσωπικό, για λόγους δημοσίου συμφέροντος και ασφάλειας. Επιπλέον, δεν προκαλείται επιβάρυνση στον κρατικό προϋπολογισμό.

2. Καταλληλότητα

Οι παρούσες τροποποιήσεις δύνανται να επιτευχθούν μόνο μέσω της νομοθετικής οδού και όχι μέσω άλλης ρύθμισης του δευτερογενούς πλαισίου.

3. Συνέπειες για την οικονομία

Οι παρούσες ρυθμίσεις δεν επιφέρουν συνέπειες στην οικονομία. Αντιθέτως η επιτυχημένη επέκταση της χρήσης του θεσμού της ηλεκτρονικής επιτήρησης μπορεί να συμβάλλει στην εξοικονόμηση πόρων μέσω της αποσυμφόρησης των καταστημάτων κράτησης και την επέκταση της έκτισης ποινών στην κοινότητα.

4. Συνέπειες για την κοινωνία και τους πολίτες

Δεν επέρχεται από τις προτεινόμενες ρυθμίσεις κάποια δυσμενής επίπτωση στην κοινωνία και τους πολίτες.

5. Συνέπειες για το φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον

Οι προτεινόμενες ρυθμίσεις δεν επιφέρουν καμία δυσμενή επίπτωση στο φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον, με βάση την ισχύουσα περιβαλλοντική νομοθεσία και το ισχύον νομοθετικό καθεστώς.

6. Συνέπειες για τη δημόσια διοίκηση και την απονομή της Δικαιοσύνης

Η ρύθμιση της παρ. 1 συμβάλει στην θωράκιση των υπαλλήλων των φυλακών κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, με εξειδικευμένη γνώση. Με τον τρόπο αυτό θα μπορούν υπάλληλοι από όλα τα μέρη της χώρας να σπουδάζουν στο ΕΑΠ και έτσι να παράγονται εξειδικευμένα στελέχη με προοπτική ενίσχυσης του σωφρονιστικού συστήματος.

Η προτεινόμενη ρύθμιση της παρ. 2 για την ηλεκτρονική επιτήρηση συμβάλλει στην αποσυμφόρηση των καταστημάτων κράτησης και διασφαλίζει ότι εφαρμόζεται και στη χώρα μας το μέτρο της εναλλακτικής έκτισης της ποινής με ηλεκτρονική επιτήρηση.

Η προτεινόμενη ρύθμιση της παρ. 3 εξασφαλίζει την ομαλή διοίκηση, ασφάλεια των καταστημάτων κράτησης και τήρηση των δεσμεύσεων της χώρας, στο πλαίσιο της δικαστικής συνεργασίας μεταξύ των χωρών.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση της παρ. 4 διασφαλίζεται η εύρυθμη λειτουργία των Καταστημάτων Κράτησης, του Ιδρύματος Αγωγής Ανηλίκων Αρρένων Βόλου αλλά και λοιπών υπηρεσιών του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και η άμεση και αποτελεσματική αντιμετώπιση έκτακτων αναγκών σε προσωπικό για λόγους δημοσίου συμφέροντος και ασφάλειας.

7. Νομιμότητα

Οι τροποποιήσεις είναι απόλυτα σύμφωνες με τις διατάξεις και τους νόμους του κράτους και δεν παραβιάζουν το Σύνταγμα.

8. Αρμοδιότητα

Το Υπουργείο Δικαιοσύνης είναι λόγω της φύσεως του αντικειμένου που ρυθμίζεται, ο αρμόδιος φορέας για να προβεί στην παραπάνω ρύθμιση.

9. Διαφάνεια – Κοινωνική συμμετοχή

Ι. ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ**ΕΚΘΕΣΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ****ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ:**

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ:

«Κύρωση της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Πρόληψη και την Καταπολέμηση της Βίας κατά των γυναικών»

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΑΝΑΡΤΗΣΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ:

**Το Σ/Ν αναρτήθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 17.11.2017 με τίτλο
«Κύρωση της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Πρόληψη και την Καταπολέμηση της Βίας κατά των γυναικών»**

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΝΑΡΞΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ:

17.11.2017

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΛΗΞΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ:

01.12.2017

ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΩΝ: 20**ΣΥΝΟΛΙΚΑ: Υποβλήθηκαν 20 σχόλια**

Στο άρθρο 1 υποβλήθηκαν 3 σχόλια.

Στο άρθρο 2 υποβλήθηκαν 9 σχόλια.

Στο άρθρο 3 υποβλήθηκαν 5 σχόλια.

Στο άρθρο 4 υποβλήθηκαν 2 σχόλια.

Στο άρθρο 5 υπεβλήθη 1 σχόλιο.

Τα σχόλια που έγιναν κατά την ανάρτηση του ανωτέρω νομοσχεδίου σε δημόσια διαβούλευση συνοψίζονται ως κάτωθι:

Η πλειονότητα των σχολίων αντιμετωπίζει θετικά τα προβλεπόμενα στο εν λόγω νομοσχέδιο. Επιμέρους σχόλια περιλαμβάνουν προτάσεις για την τροποποίηση άλλων νομοθετικών διατάξεων που δεν εμπεριέχονται στο νομοσχέδιο ή παρατηρήσεις επί των τροποποιήσεων που ήδη εισάγονται με αυτό.

Άρθρο πρώτο:

Προτείνεται να ληφθεί υπόψη το πόρισμα της Ομάδας Διοίκησης Έργου της Γενικής Γραμματείας Ισότητας των Φύλων του Υπουργείου Εσωτερικών σχετικά με την ολοκλήρωση της επεξεργασίας του Σχεδίου Νόμου για την αντιμετώπιση της βίας κατά των γυναικών, βάσει της υπ' αρ. ΔΙΑΚ/3604 (Φ.Ε.Κ. 270/04-08-2010). Είναι προφανές ότι το εν λόγω πόρισμα ελήφθη υπόψη από τη Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή που κατήρτισε το νομοσχέδιο.

Σε άλλο σχόλιο, αναφέρεται πως ιδιαίτερης βαρύτητας ζήτημα είναι, εκτός της βίας κατά των γυναικών, η διάκριση που γίνεται από το ισχύον

νομοθετικό πλαίσιο και την πάγια νομολογία σε βάρος των πατεράδων, με την χορήγηση της αποκλειστικής επιμέλειας των ανήλικων τέκτων στις μητέρες.

Επίσης, σχολιάζεται η σπουδαιότητα της πρόληψης και προτείνεται η δημιουργία εκπαιδευτικών προγραμμάτων για επαγγελματίες υγείας για την αναγνώριση και αντιμετώπιση της βίας κατά τη διάρκεια της κύησης.

Άρθρο δεύτερο - Τροποποιήσεις διατάξεων του Ποινικού Κώδικα:

Τα σχόλια επί του δεύτερου άρθρου περιλαμβάνουν προτάσεις για περαιτέρω τροποποιήσεις διατάξεων του Ποινικού Κώδικα.

Ειδικότερα, προτείνεται η ρητή ένταξη και των αντρών στην προστασία του άρθρου 310 παρ. 4 του Ποινικού Κώδικα. Επίσης, προτείνεται η τροποποίηση αυτής της παραγράφου ως ακολούθως: «Όποιος με πρόθεση κατέπεισε γυναίκα, ενήλικη ή ανήλικη, να προβεί σε πράξη ακρωτηριασμού ή αυτοακρωτηριασμού, αν τελέστηκε η πράξη αυτή ή έγινε απόπειρά της ή τελέστηκε χωρίς τη συναίνεση ή εν αγνοία σε πρόσωπο λόγω των χαρακτηριστικών φύλου του, τιμωρείται με φυλάκιση». Σύμφωνα με άλλο σχόλιο επί του ίδιου άρθρου, κρίνεται περιττή η διευκρίνιση «ενήλικη ή ανήλικη», εφόσον σκοπός του νομοθέτη είναι να προστατεύονται όλες οι γυναίκες ανεξαρτήτως ηλικίας και εφόσον η ηλικία του θύματος δεν επιφέρει καμία διαφοροποίηση στη διαμόρφωση του πλαισίου ποινής. Τέλος, όσον αφορά στην εν λόγω τροποποίηση του άρθρου 310 του Π.Κ. με την προσθήκη παρ. 4, αναφέρεται στα σχόλια ότι δε χρειάζεται ειδική πρόβλεψη για την περίπτωση του ετεροακρωτηριασμού ενήλικου ατόμου. Συγκεκριμένα, αναφέρεται ότι, στην περίπτωση αυτή, η πράξη του δράστη είναι ούτως ή άλλως αξιόποινη, ακόμα και αν γίνεται με την συναίνεση του θύματος, αφού πρόκειται για πρόκληση βαριάς σωματικής βλάβης. Ομοίως, και η κατάπειση σε τέτοιου είδους ανοχή σε ετεροακρωτηριασμό συνιστά συνέργεια σε βαριά σωματική βλάβη. Προτείνεται, ωστόσο, να ληφθούν δραστικότερα μέτρα όσον αφορά στον ακρωτηριασμό ή αυτοακρωτηριασμό ανηλίκων, όχι μόνο λόγω της μικρής τους ηλικίας, αλλά και λόγω τυχόν θρησκευτικών πεποιθήσεών τους ή των κοινωνικών συνθηκών.

Στη συνέχεια, σε σχόλιο το οποίο δεν έχει σχέση με το εν λόγω νομοσχέδιο, προτείνεται να αναδιατυπωθεί το άρθρο 81Α Π.Κ.. ώστε να

περιλαμβάνονται στους παθόντες και άτομα που έχουν επιλεγεί λόγω των νομιζόμενων χαρακτηριστικών τους καθώς και υπερασπιστές ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Περαιτέρω, διατυπώθηκαν σχόλια που προτείνουν την κατάργηση της παραγράφου 3 του άρθρου 339 του Ποινικού Κώδικα περί αποπλάνησης παιδών. Η εν λόγω διάταξη κατακρίνεται, διότι προβλέπει τη μη άσκηση ποινικής δίωξης ή την κήρυξή της ήδη ασκηθείσας ως απαράδεκτης, σε περίπτωση ασελγούς πράξεως από άτομο ενήλικο σε βάρος ανηλίκου, εάν τυχόν τελεσθεί γάμος μεταξύ του υπαιτίου και του παθόντος.

Επιπλέον, προτείνεται να διευρυνθεί ο ορισμός των άρθρων Π.Κ. 336 (Βιασμός) και 338 (Κατάχρηση σε ασέλγεια) με την ρητή προσθήκη της έλλειψης συναίνεσης στη διατύπωσή τους. Σκοπός της προσθήκης αυτής είναι, σύμφωνα με το σχετικό σχόλιο, να καθίσταται σαφές ότι κάθε μη συναινετική σεξουαλική πράξη αποτελεί ποινικό αδίκημα (όπως ορίζει το άρθρο 36 της Σύμβασης), ακόμα και εάν δεν υπάρχει σωματική βία, απειλή σπουδαίου και άμεσου κινδύνου ή ανικανότητα του θύματος να αντισταθεί εξαιτίας παραφροσύνης ή άλλης αιτίας, που είναι οι μόνες περιπτώσεις που λαμβάνουν υπόψη τους τα αρ. 336 και 338 του Π.Κ.

Τέλος, επισημαίνεται η δυσκολία των γυναικών θυμάτων βίας να καταγγείλουν περιστατικά βίας στις αρμόδιες αρχές, ιδίως στην περίπτωση που στην οικογένεια υπάρχουν παιδιά, καθώς η δημόσια δικαστική διαδικασία έχει μεγάλο ψυχολογικό αντίκτυπο στα μέλη της οικογένειας. Για το λόγο αυτό, προτείνεται να διεξάγονται οι νομικές διαδικασίες με τρόπο απόρρητο, ώστε να αποφεύγεται η δευτερογενής θυματοποίηση. Εν προκειμένω, υφίσταται σχετική πρόβλεψη στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (αρ. 330 ΚΠΔ). Συγκεκριμένα, προβλέπεται ότι το δικαστήριο διατάσσει τη διεξαγωγή της δίκης ή ενός μέρους της χωρίς δημοσιότητα, αν η δημοσιότητα της συνεδρίασης είναι επιβλαβής στα χρηστά ήθη ή συντρέχουν ειδικοί λόγοι να προστατευθεί ο ιδιωτικός ή οικογενειακός βίος των διαδίκων, ιδίως αν η δημοσιότητα σε δίκη εγκλημάτων κατά της γενετήσιας ελευθερίας και οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής έχει ως συνέπεια την ιδιαίτερη ψυχική ταλαιπωρία ή το διασυρμό του θύματος και μάλιστα ανηλίκου.

Άρθρο τρίτο - Τροποποιήσεις του ν. 3500/2006:

Προτείνεται να προστεθεί στα αυτεπαγγέλτως διωκόμενα εγκλήματα ενδοοικογενειακής βίας του άρθρου 17 του ν. 3500/2006 και ο βιασμός και κατάχρηση σε ασέλγεια (αρ. 8).

Επίσης, προτείνεται να καταργηθεί η ποινική διαμεσολάβηση, με την αιτιολογία ότι η ενδοοικογενειακή βία αποτελεί παραβίαση ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ότι όλες οι διαδικασίες αποκαταστατικής δικαιοσύνης προϋποθέτουν μια ισορροπία ισχύος των δύο εμπλεκόμενων μερών, η οποία εν προκειμένω απουσιάζει. Σε περίπτωση που η ποινική διαμεσολάβηση δεν καταργηθεί, προτείνονται τροποποιήσεις και προσθήκες στο ν. 3500/2006, ώστε να προβλεφθεί ένας μηχανισμός που να διασφαλίζει κατά το δυνατόν την προστασία των θυμάτων, να ελέγχει την ορθή υλοποίηση των διαμεσολαβήσεων που ξεκίνησαν και να καταγράφει την πορεία και την έκβασή τους.

Στα σχόλια διατυπώνεται, ακόμα, η πρόταση να υπάρξει ειδική πρόβλεψη στο νόμο, ώστε όταν, κατά τη διάρκεια του ειδικού θεραπευτικού-συμβουλευτικού προγράμματος που παρακολουθεί το πρόσωπο στο οποίο αποδίδεται η τέλεση του εγκλήματος, διαπιστώνεται η ύπαρξη οιασδήποτε μορφής εξάρτησή του (από ουσίες, ναρκωτικά, αλκοόλ, τζόγο, κ.λ.π.), να παραπέμπεται αυτό σε αρμόδιο εξειδικευμένο δημόσιο φορέα, όπου λειτουργούν σχετικά θεραπευτικά προγράμματα.

Όσον αφορά στην παρακολούθηση ειδικού συμβουλευτικού – θεραπευτικού προγράμματος, προτείνεται να προβλεφθεί ρητώς η υποχρέωση συμπερίληψης στη δικογραφία της βεβαίωσης ολοκλήρωσης παρακολούθησής του. Σχετική πρόβλεψη ήδη υπάρχει (ν. 3500/2006, αρ. 11, παρ.2 , περ. β.) και ενισχύεται από το εν λόγω νομοσχέδιο. Τέλος, προτείνεται να αναγράφονται ρητά οι αρμόδιοι φορείς όπου ο δράστης/η δράστης πρέπει να απευθυνθεί και να παρίστανται και οι δύο στη διαδικασία, ώστε να ακούγεται και το θύμα.

Άρθρο τέταρτο - Άλλες τροποποιούμενες διατάξεις:

Προτείνεται η τροποποίηση της πρώτης παραγράφου του άρθρου 24 του ΠΔ 105/2014, ώστε να αναφέρονται με σαφήνεια η ταυτότητα και τα χαρακτηριστικά φύλου. Επίσης, προτείνεται να προστεθεί στο ίδιο άρθρο

πρόβλεψη για την ενίσχυση της επιμόρφωσης και ευαισθητοποίησης των αστυνομικών οργάνων και των δικαστικών λειτουργών, μέσω δημιουργίας ειδικών δομών ή λειτουργίας ιδιαίτερων σεμιναρίων σε ήδη υπάρχουσες δομές, για θέματα ενδοοικογενειακής ή /και έμφυλης βίας.

Επιπρόσθετα, προτείνεται να γίνουν τροποποιήσεις στον πρόσφατο ν. 4491/2017 για την νομική αναγνώριση της ταυτότητας φύλου, καθώς και τροποποιήσεις των σχετικών νομοθεσιών για την απαγόρευση των διακρίσεων λόγω φύλου στην εργασία (ν.3896/2010), στην παροχή υπηρεσιών και αγαθών (ν.3769/2009) και στην αυτοτελή εργασία (ν. 4097/2012), ώστε να αναφέρονται ρητά η ταυτότητα και τα χαρακτηριστικά φύλου.

Άρθρο πέμπτο:

Στο πέμπτο άρθρο έχει δημοσιευθεί ένα σχόλιο, ενδεχομένως εκ παραδρομής, καθώς αφορά τις τροποποιήσεις που εισάγει το νομοσχέδιο στις διατάξεις του Ποινικού Κώδικα με το δεύτερο άρθρο. Συγκεκριμένα, προτείνει να απαλειφθεί η παράγραφος 5 του δεύτερου άρθρου, η οποία τροποποιεί το αρ. 333 Π.Κ. για την απειλή, λόγω αντισυνταγματικότητας. Ειδικότερα, αναφέρεται ότι το αίσθημα ανησυχίας ή τρόμου είναι ένα υποκειμενικό και συχνά μη προβλέψιμο αίσθημα που δεν τελεί σε αντιστοιχία με τη συμπεριφορά του άλλου. Συνιστούν εξωτερικό όρο αξιοποίνου που προκαλείται από πράξη άλλου προσώπου η οποία ενέχει κοινωνική απαξία, δηλαδή απειλή βίας ή άλλης παράνομης πράξης. Με την εν λόγω διάταξη, όπως αναφέρεται στο σχόλιο, ποινικοποιείται η δημιουργία ανησυχίας ή τρόμου σε κάποιον χωρίς να εκδηλωθεί πράξη άλλου προσώπου ενέχουσα κοινωνική απαξία.

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ:

«Για την ενσωμάτωση στην εθνική έννομη τάξη της Απόφασης - Πλαίσιο 2005/214/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 2^{ης} Φεβρουαρίου 2005 σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης επί χρηματικών ποινών και Απόφασης - Πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 26^{ης} Φεβρουαρίου 2009 για την τροποποίηση αυτής».

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΑΝΑΡΤΗΣΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ:

Το Σ/Ν αναρτήθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 6 Νοεμβρίου 2017

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΝΑΡΞΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ:

6 Νοεμβρίου 2017

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΛΗΞΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ:

10 Νοεμβρίου 2017

ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΩΝ: 1**ΣΥΝΟΛΙΚΑ: 1**

Υποβλήθηκε ένα μόνο σχόλιο επί του άρθρου 8 του προσχεδίου νόμου, το οποίο ωστόσο δεν ελήφθη υπόψη λόγω ασάφειας.

II. ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΕΚΘΕΣΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ:

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Ενσωμάτωση στην εθνική έννομη τάξη της Απόφασης - Πλαίσιο 2005/214/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 24^{ης} Φεβρουαρίου 2005, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την Απόφαση - Πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 26^{ης} Φεβρουαρίου 2009, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης επί χρηματικών ποινών

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ-ΝΟΜΟΘΕΤΗΜΑΤΩΝ

ΑΡΘΡΑ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ	ΑΡΘΡΑ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΠΛΑΙΣΙΟ
Άρθρο 6 παρ. 1	Άρθρο 1
Άρθρο 6 παρ. 2	Άρθρο 3
Άρθρο 7	Άρθρο 5
Άρθρο 8	Άρθρο 2 παρ. 1
Άρθρο 9	Άρθρο 2 παρ. 2
Άρθρο 10 παρ. 1	Άρθρο 4 παρ. 1 και 3
Άρθρο 10 παρ. 2	Άρθρο 4 παρ. 4
Άρθρο 10 παρ. 3	Άρθρο 4 παρ. 5
Άρθρο 10 παρ. 4	Άρθρο 4 παρ. 6
Άρθρο 11	Άρθρο 4 παρ. 2
Άρθρο 12	Άρθρο 6
Άρθρο 13	Άρθρο 7 Α-Π 214 και Άρθρο 3 Α-Π 299
Άρθρο 14	Άρθρο 8
Άρθρο 15	Άρθρα 9 και 10
Άρθρο 16	Άρθρο 12
Άρθρο 17	Άρθρο 11
Άρθρο 18	Άρθρο 13
Άρθρο 19	Άρθρο 14
Άρθρο 20	Άρθρο 15
Άρθρο 21	Άρθρο 16
Άρθρο 22	Άρθρο 17
Άρθρο 23	Άρθρο 18